

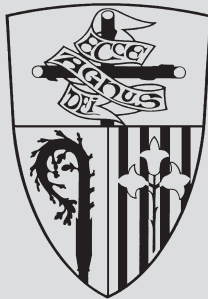
**Bisbat
de Lleida**

Butlletí oficial

2019

**T. CXXVI
N. 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12**

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXVI - N. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12

**Gener - Febrer - Març - Abril - Maig - Juny - Juliol - Agost
Setembre - Octubre - Novembre - Desembre 2019**

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Introducció de MCS.....	7
Actuacions Episcopals:	
Nomenaments	9
Decrets	
Normativa Diocesana.....	14
Festivitat Mare Déu de l'Acadèmia	14
Constitució del Consell Episcopal.....	15
Instal·lació columbaris en recintes Sagrats.....	16
Convenis i acords	
Entre el Bisbat i l'Associació Internacional Caritat.....	19
Protocol manteniment de la web.....	21
Protocol instal·lació columbaris	23
Autoritzacions	
Obres Capella Santíssim de la P. de Soses	25
Bateig a Casteldans.....	25
Matrimoni Palau de Margalef.....	26
Dissolució Secció Aragonesa de Càritas de Lleida.....	26
Confirmacions	
Any 2019.....	28
Visites Pastorals	
Any 2019.....	29
Organismes col·legiats:	
Col·legi de Consultors	
Sessió del dia 13 d'abril de 2018.....	31
Sessió del dia 11 de juny de 2018	32
Sessió del dia 22 de març de 2019	32
Sessió del dia 12 de desembre de 2019.....	34
Comunicat	
Reunió conjunta organismes Bisbat	38
Consell Presbiteral	
Sessió del dia 8 d'octubre de 2018	39
Sessió del dia 14 de gener de 2019	41
Sessió del dia 12 de març de 2019	44
Sessió del dia 9 d'abril de 2019.....	48
Sessió del dia 14 de maig de 2019	56
Sessió del dia 7 d'octubre de 2019	60

Consell Pastoral Diocesà	
Sessió del dia 10 d'octubre de 2018	64
Sessió del dia 6 de juny de 2019	65
Sessió del dia 9 d'octubre de 2019	70

Consell Diocesà Assumptes Econòmics	
Sessió del dia 28 de novembre de 2018	72
Sessió del dia 21 de maig de 2019	75
Sessió del dia 28 de novembre de 2019	78

Vicaria General:

Assemblea Diocesana	
Ponència	81
Aportacions dels assistents	93
Recull d'idees sorgides a l'Assemblea.....	94

Guia aportacions Pla Diocesà Pastoral	
Aportacions	96

Animadors de comunitat	
Funcions.....	105
Aportacions	107

Vicaria Judicial:

Matrimonis reconeguts com a nuls.....	111
--	-----

Secretaria General - Cancelleria:

Treballs en Benefici de la Comunitat	
Acollida a les parròquies, institucions, etc.	112
Participació en el projecte	114

Normativa diocesana principal i avisos	
Promptuari per a rectors i responsables parroquials....	116

Registres Sagramentals a les Parròquies	
Dades estadístiques.....	143

Vida Diocesana

Celebracions Diocesanes extraordinàries	
Dimecres de Cendra i via Crucis	145
Jornada de l'Enviament.....	146
Missa Crismal.....	146
Lleida celebra el Corpus Christi	147
El Bisbat de Lleida celebra la Jornada Sacerdotal.....	148

Necrològiques	
Mn. Antoni Porta Pedrós	149
Mn. José Medà Rúbies.....	150
Mn. Xavier Batiste Mercadé	151
Mn. Salvador Gené Giribet.....	152
Recull de notícies de la Diòcesi	
Any 2019.....	154
Gloses dominicals del Sr. Bisbe	181

Conferència Episcopal Tarraconense

Oficina d'informació:

Comunicat de la reunió núm. 229	251
Comunicat de la reunió núm. 230	253
Comunicat de la reunió núm. 231	255
Comunicat de la reunió núm. 232	257
Comunicat situació Social i Política	259

Conferència Episcopal Espanyola

Assemblea Plenària:

Reunió del 1-5 d'abril de 2019	261
Reunió del 18-22 de novembre de 2019	265

Santa Seu

Sant Pare:

Documents i Cartes Apostòliques	275
--	-----

Missatges

Missatges any 2019.....	276
Jornada Mundial de la Pau	277
56 Jornada Mundial Pregària Vocacions.....	282
Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat 2019.....	286
Jornada Mundial dels Pobres	290

Introducció al Butlletí Oficial del Bisbat

Teniu a les vostres mans el Butlletí Oficial del Bisbat de Lleida corresponent a l'any 2019.

Hem intentat que no sigui una mera enumeració de dades, de fets o de decrets de la vida diocesana. Al contrari, pretenem que esdevingui un reflex de la vida de les comunitats cristianes del nostre Bisbat.

Teniu a la vostra disposició els decrets del Bisbe Salvador, els nomenaments de la diòcesi, així com les actes dels diferents òrgans de govern del Bisbat.

També hem recollit les notícies més destacades dels darrers dotze mesos, que ja haureu pogut llegir al web del Bisbat o al Full Dominical.

Per últim, podeu llegir els darrers comunicats de la Conferència Episcopal Tarraconense, de la Conferència Episcopal Espanyola, així com els documents més destacats dels darrers anys de la Santa Seu.

Esperem que aquest recull sigui del vostre interès.

*Delegació de Mitjans de Comunicació Social
del Bisbat de Lleida.*

Actuacions Episcopals

Nomenaments

Agost 2018

Dia 25

Senyors Josep Anton de la Fuente, en la seva qualitat d'Administrador de Càritas Diocesana de Lleida, **Ignasi Gilabert Rius**, com a pèrit en qüestions econòmiques, **Carlos Montes Martínez**, en qualitat de membre del Consell d'Assumptes Econòmics Diocesà, **senyores Carme Solé Calvet**, com a pèrit en qüestions de comptabilitat, **Mª José Rosell Farré**, en qualitat de Secretària General de Càritas Diocesana de Lleida, i **Mossèn Antoni Agelet Delpueyo**, com a pèrit en qüestions jurídic canòniques, nomenats membres del *Consell d'Assumptes Econòmics de Càritas Diocesana de Lleida*.

Sra. Pepita Jové Miró i **Sra. Teresa Gil Fortuny**, nomenades *Representants de les Càritas parroquials al Consell Diocesà de Càritas de Lleida*.

Octubre 2018

Dia 1

Dra. Mar Pérez Díaz, nomenada *Vicedirectora de l'Institut Superior de Ciències Religioses IREL de Lleida*.

Mn. Francisco José Ribas Fragero, nomenat *Rector de les Parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar i de Sant Sadurní, bisbe, d'Alguaire*.

Mn. Jaume Pons Bosch, nomenat *Rector de la Parròquia de Sant Sebastià, màrtir, de Vilanova del Segrià*, continuant com a Rector, *in solidum*, Moderador de les Parròquies Mare de Déu del Carme i Sant Joan Baptista, de Lleida.

Novembre 2018

Dia 12

Mn. Joan Ramon Ezquerra Pociello, nomenat *Delegat d'Atenció Pastoral a Immigrants*.

Mn. Joan Ramon Ezquerra Pociello, nomenat *Assessor religiós de la Fundació Jericó*.

Desembre 2018

Dia 1

Mn. Josep Maria Cebrià Sebastià, nomenat *Arxiprest de l'arxiprestat Baix Urgell-Garrigues* del Bisbat de Lleida.

Gener 2019**Dia 1**

Mn. Adrià Burca, nomenat *Administrador parroquial de la parròquia de la Mare de Déu de Gràcia de la Granadella*.

Dia 21

Mn. Paul Fecheta, nomenat *Administrador parroquial de la parròquia de Sant Antoni abat de Bellaguarda*.

Mn. Josep Maria Cebrià Sebastià, nomenat *Administrador parroquial de la parròquia de Sant Josep de Bovera*.

Dia 22

Maria Dolors Casañé Roca, autoritzada com a *Ministre extraordinari de l'Eucaristia*.

Vicente Ortín Aranda, autoritzat com a *Ministre extraordinari de l'Eucaristia*.

Febrer 2019**Dia 11**

Mn. Carles Sanmartín Sisó, es renova el nomenament com a *patró de la Fundació "Entre tots i per al bé de tothom"* en representació del Bisbat de Lleida.

Dia 14

Pare Angel María Briñas Gonzalo, nomenat *Delegat Diocesà de Santuaris*.

Març 2019**Dia 20**

Mn. Luis Sallán Abizanda, nomenat *membre del Col·legi de Consultors*.

Maig 2019**Dia 2**

Mn. Armand Carbonell Bergés, nomenat *Jutge Diocesà*.

Dia 20

Sra. Julia Chesa Pascual, nomenada *Membre del Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics*.

Sr. Xavier Barrull Melcior, nomenat *Membre del Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics*.

Juny 2019

Dia 3

Sra. Rosa Pla Montoliu, nomenada *Presidenta - Delegada de Mans Unides a la Diòcesi de Lleida*.

Dia 20

Josep Gelonch Anyé, nomenat *Ecònom de l'Institut Superior de Ciències Religioses-IREL de Lleida*.

Natàlia Méndez i Andrés, autoritzada com a *Ministre extraordinari de l'Eucaristia*.

Mn. Vicenç Alfonso Miret, nomenat *Assessor Eclesiàstic de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes de Lleida*.

Juliol 2019

Dia 30

Mn. Josep Maria Escorihuela Pujol, nomenat *Administrador de la Casa Sacerdotal*.

Agost 2019

Dia 28

Mn. Luis Sallán Abizanda, nomenat *Vicari General i moderador de la cúria*.

Mn. Jaume Pedrós Solé, nomenat *Vicari Episcopal per al clergat*.

Setembre 2019

Dia 2

Mn. Santiago Mataix Gabaldón, nomenat *Rector insòlidum de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Sarais, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Vilaller, Viu de Llevata, i Viuet*; cessant com a rector de Sant Antolí màrtir d'Aitona, la Nativitat de la Mare de Déu de Serós, Sant Jaume apòstol de la Granja d'Escarp i de Sant Bartomeu apòstol, de Massalcoreig.

Mn. Jaume Melcior Servat, nomenat *Rector de les parròquies de Sant Pere apòstol de Sudanell, Nativitat de la Mare de Déu de Montoliu de Lleida i de la Transfiguració del Senyor d'Albatàrrec*; cessant com a vicari parroquial de Sant Llorenç de Lleida.

Mn. Paul Fecheta, nomenat *Rector de Sant Antolí màrtir d'Aitona, la Nativitat de la Mare de Déu de Serós, Sant Jaume apòstol de la Granja d'Escarp i de Sant Bartomeu apòstol, de Massalco-reig*; cessant com a rector de la Nativitat de la Mare de Déu de Juncosa de les Garrigues, Sant Joan Baptista dels Torms, l'Assumpció de la Mare de Déu del Soleràs, Sant Miquel arcàngel de Granyena de les Garrigues i com administrador parroquial de Sant Antoni abat de Bellaguarda.

Mn. Lucas Francisco Evung Edjang, nomenat *Rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castellldans*; continuant com a rector de Sant Miquel arcàngel d'Artesa de Lleida i de Sant Pere apòstol de Puigverd de Lleida.

Mn. Alexandru Balatchi, nomenat *Rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sucs, Mare de Déu del Roser de Gimennells, Sant Josep Obrer del Pla de la Font i vicari parroquial de la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles*.

Mn. Luis Antonio Aguirre Abella, nomenat *Vicari parroquial de les parròquies de Sant Llorenç i Sant Martí, de Lleida*; cessant com a rector de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castellldans. Continua com a rector de les parròquies de Sant Julià d'Aspa, l'Assumpció de la Mare de Déu del Cogul i Sant Joan Baptista de l'Albagés.

Mn. Ioan Blaj, nomenat *Rector de la Nativitat de la Mare de Déu, de Juncosa de les Garrigues, Sant Joan Baptista dels Torms, l'Assumpció de la Mare de Déu del Soleràs, Sant Miquel arcàngel, de Granyena de les Garrigues i de Sant Antoni abat de Bellaguarda*.

Dia 24

Montserrat Sánchez García, nomenada *Responsable del Departament de Pastoral Aplicada de l'Institut Superior de Ciències Religioses (ISCR-IREL) de Lleida* i, per tant, *encarregada de la formació dels Agents de Pastoral i dels Animadors de la Comunitat*.

Octubre 2019

Dia 2

Mn. Victor Martínez Mateu, nomenat *Arxiprest de l'arxiprestat Seu Vella* del Bisbat de Lleida.

Salvador Escudé Baró, nomenat *Consiliari del Moviment de Professionals Catòlics* a la Diòcesi de Lleida.

Mn. Josep Moré Estopà, nomenat *Membre del Consell Presbiteral*.

Novembre 2019

Dia 7

Mn. Vicenç Alfonso Miret, nomenat *Moderador de la Cura Pastoral de la Catedral de Lleida*.

Mn. Adrià Burca, nomenat *Delegat Diocesà per a l'atenció pastoral als immigrants*.

Lourdes Biosca Bell-lloc, nomenada *Directora del Secretariat de Peregrinacions i Romeries*.

Jacint Cabau Rúbies, nomenat *Delegat Diocesà de Pastoral de la Salut*.

Dia 11

Mn. Josep Maria Escorihuela Pujol, nomenat *Consiliari de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida*.

P. Ignacio Blasco Guillén, O de M, nomenat *Delegat Diocesà de Pastoral Penitenciària del Bisbat de Lleida*.

Dia 13

Maria Rosa Farré Roure, nomenada *Administradora de la Fundació Verge Blanca*.

Òscar Costa Vázquez, nomenat *President del Servei de Colònies de Vacances*.

Laureano Sánchez Castillo, nomenat *Vocal de la Fundació Verge Blanca*.

Josep Jordi Fernández Puigpelat, nomenat *Vocal de la Fundació Verge Blanca*.

P. Dinís Mário Adriano, O de M, nomenat *Capellà del Centre Penitenciari de Lleida*.

Normativa Diocesana

Decret

Amb la voluntat de que totes les parròquies puguin tenir uns criteris comuns que afavoreixin l'atenció als fidels, la pròpia organització de cadascuna i la del Bisbat, i cercant que serveixi com a promptuari de consulta en els temes tractats segons les diferents competències i responsabilitats explicitades al Codi de Dret Canònic i les lleis particulars,

Decreto

l'entrada en vigor d'aquesta guia per a rectors i responsables de parròquies anomenada Normativa Diocesana principal i avisos, a partir de la data de la signatura.

Lleida, vint-i-dos de gener de dos mil dinou

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Festivitat Mare de Déu de l'Acadèmia

Decret

Considerant que la festivitat litúrgica de la Mare de Déu de l'Acadèmia, patrona de la ciutat de Lleida, se celebra el dia dos d'octubre i que aquesta data és laborable a la nostra ciutat, amb la dificultat que això comporta per poder homenatjar-la amb l'esplendor adient que correspon a la Mare de Déu, tot tenint en compte la proposta de la Comissió Gestora de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfico-Mariana de fer les celebracions el diumenge següent al de la festivitat i havent escoltat el parer del Consell Presbiteral,

Decreto

que les celebracions per honorar la Mare de Déu de l'Acadèmia, patrona de la ciutat de Lleida, coneguda com la Verge Blanca de l'Acadèmia, puguin tenir lloc el diumenge següent al dos d'octubre, dia de la seva festivitat litúrgica, quan aquesta no coincideixi en diumenge.

Lleida, trenta d'abril de dos mil dinou

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Constitució del Consell Episcopal

Decret

Amb la finalitat d'un millor foment de l'acció pastoral, tot considerant les disposicions canòniques i les normes i legítims costums vigents en aquesta Diòcesi

Decreto

la constitució del Consell Episcopal com a conseqüència del nomenament del nou Vicari General i del Vicari Episcopal per al Clergat i d'acord amb el c. 473 §4 del CDC. Estarà presidit pel Sr. Bisbe i en formaran part el Vicari General, el Vicari Episcopal per al Clergat i el Secretari General que actuarà com a secretari de les sessions.

La sessió de constitució se celebrarà a partir del dos de setembre de dos mil dinou i en ella prendran possessió els dos nous vicaris nomenats. Els membres del Consell Episcopal actuaran amb les facultats necessàries a l'efecte segons les disposicions canòniques i les normes i legítims costums vigents en aquesta Diòcesi. Així mateix se'ls agraeix la seva generosa dis-

ponibilitat, i se'ls exhorta al compliment fidel de les obligacions inherents a aquest servei, amb la confiança que en l'exercici del seu ministeri posaran tot el seu interès i prudència que el bé dels germans reclama.

Lleida, vint-i-vuit d'agost de dos mil dinou

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Instal·lació columbaris en recintes Sagrats

Decret

L'Església, des de sempre, ha tingut molt en compte el respecte que es mereix el cos humà com a "temple de Déu" (cf. 1 Co. 3, 17) de tal manera que, arribada la mort, "el cos torna a la terra, que és d'on ve i l'esperit torna a Déu de qui procedeix" (cf. Co, 12, 7).

D'altra banda "els qui dormen" (cf. 1 Tes. 4, 13) "es desvetllaran a la presència de Déu fins a saciar-se'n" (Sal. 17, 15). Això va fer que la "necròpolis grega passés al "koimeterion" (dormitori) on els difunts descansaven tot esperant la "definitiva arribada del Senyor" (cf. Ap. 22, 20).

Això va dur a una molt estricta reprovació de la cremació dels cadàvers, fins al punt de privar de la sepultura eclesiàstica als qui n'havien demanat la cremació (cc. 1203 i 1240, 5º de l'anterior Codi de Dret Canònic de l'any 1917).

Actualment, tot i que la norma canònica aconselli vivament que es conservi el pietós costum de sebollir el cadàver del difunt, no hi ha cap prohibició pel que fa a la cremació, llevat del cas que s'hagi escollit per motius contraris a la doctrina cristiana (cf. cànon 1176 § 3 de l'actual Codi de Dret Canònic).

Així doncs, atenent diverses sol·licituds per tal d'instal·lar columbaris en recintes sagrats, i considerant que el costum de la cremació s'ha estès

entre persones profundament cristianes que creuen en la resurrecció i que l'Església no exclou la pràctica de la incineració, pel present

Decreto

les normes i criteris a tenir en compte per a la instal·lació i administració de columbaris a les parròquies de la diòcesi de Lleida.

Art. 1.- Les parròquies podran habilitar columbaris destinats a conservar les cendres dels difunts. Les esmentades instal·lacions, a més de complir la legislació civil corresponent, es regiran per les normes de l'Església universal i per la legislació canònica particular.

Art. 2.- A tenor de la normativa canònica vigent, els columbaris no podran situar-se a l'interior de cap lloc destinat al culte (cc 1242 del CIC).

Art. 3.- Els columbaris han d'estar situats en locals annexes a les esglésies i a ser possible que tinguin un accés independent i estiguin oberts als fidels per tal que puguin visitar i pregar per llurs difunts. Aquest espai haurà d'estar guardat i vigilat durant el temps que romangui obert. Aquests recintes no són llocs de culte i no s'hi celebrarà l'Eucaristia ni tampoc celebracions exequials sense missa (anomenades "resposos") en ocasió de la recent defunció, o per causa d'aniversaris o altres motius diversos.

Art. 4.- La instal·lació del columbari s'haurà de fer sense realitzar obres, considerant només el situar un moble-armari on es dipositaran les cendres.

Art. 5.- La parròquia podrà encomanar la gestió dels columbaris a una empresa privada, mantenint sempre la propietat i el dret d'ús dels espais i en serà sempre la titular.

Art. 6.- La parròquia on s'hagi d'instal·lar un columbari presentarà una sol·licitud, la qual inclourà el projecte arquitectònic, el pressupost econòmic i les condicions que regulen el funcionament, els drets i deures de l'usuari, la titularitat i el contingut del possible conveni o contracte amb l'empresa privada que portarà la gestió. Tot aquest procediment es realitzarà segons el protocol que s'adjunta a aquest Decret.

Art. 7.- La documentació serà presentada a la Secretaria General del Bisbat i estudiada pels organismes competents de la Cúria Diocesana, els quals emetran un informe amb les observacions que estimin pertinents.

Art. 8.- L'Ordinari del lloc ha d'aprovar la instal·lació d'un columbari i també el contracte entre la parròquia i l'empresa.

Art. 9.- Acabada la instal·lació del columbari, caldrà obtenir la llicència de l'Ordinari del lloc per a la seva benedicció i inauguració.

Art. 10.- Les modificacions o reformes que es vulguin realitzar en els columbaris aprovats, i les possibles modificacions del contracte entre la

parròquia i l'empresa que en porti la gestió, han de ser autoritzades segons el mateix procediment previst per a la seva creació.

Art. 11.- La durada de la concessió als usuaris dels columbaris serà per un màxim de vint-i-cinc anys, renovables per un període igual o fracció.

Art. 12.- En cas de rescissió del contracte per finalització del mateix o per impagament, els familiars hauran de retirar les urnes i, si no ho fan, les cendres es dipositaran en un columbari comú, a no ser que els familiars formalitzin un altre contracte.

Art. 13.- La Secretaria General del Bisbat tindrà un registre de la documentació dels columbaris parroquials autoritzats.

Per la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi a Lleida, el trenta-u d'octubre de dos mil dinou.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Conveni entre el Bisbat de Lleida i l'Associació Internacional de la Caritat

Conveni entre el **Bisbat de Lleida**, amb el grup de voluntaris **d'AIC (Associació Internacional de la Caritat)**, de Lleida (en endavant, AIC).

Es reuneixen a Lleida, el dia 22 de gener de 2019, fent ús de les facultats que els confereixen els respectius estatuts i legislació invocable, i en representació de les esmentades entitats,

D'una part Mn. Josep A. Jové Camí, Vicari General del Bisbat de Lleida,

I d'una altre la Sra. Assumpta Costafreda Oró, Presidenta d'AIC a Lleida

Manifesten

Primer.- El Bisbat de Lleida, cedeix l'ús de l'edifici compostat per locals parroquials situat al c/ Cavallers, 62, 25002, de la ciutat de Lleida, al grup AIC, de Lleida.

Convenen

Primer.- La vigència d'aquest conveni, serà de deu anys. Aquest conveni es podrà prorrogar, sempre que les parts estiguin d'acord amb les condicions pactades, amb un preavís de tres mesos.

Segon.- En cas que el Bisbat de Lleida, propietari legítim de l'edifici, necessiti recuperar la propietat per altres usos, avisaria, amb sis mesos d'anticipació al grup AIC.

Tercer.- La cessió d'ús de l'edifici "locals parroquials" al grup AIC de Lleida, es concreta en:

Utilització de les instal·lacions de primer pis, segon pis, tercer pis i sala planta baixa.

Així mateix també es cedeix l'espai que en l'actualitat es dedica a despatx i magatzem, ubicat en la planta del temple, comunicat per una porta amb el passadís de la casa parroquial i delimitat per uns envans que el fan independent del temple.

Quart.- L'ús dels espais cedits al grup AIC serà exclusivament pels descrits en el present conveni, tenint l'obligació l'esmentat grup de demanar permís per escrit al propietari per a altres tipus d'activitats.

El grup AIC no podrà cedir els espais esmentats a tercers, sense autorització del propietari.

Cinquè.- Les activitats que podrà desenvolupar el grup AIC als espais cedits seran:

- Emmagatzematge d'aliments, roba i articles per al repartiment als usuaris del servei.
- Activitats pròpies de repartiment d'aliments, atenció als usuaris, classes de repàs escolar a menors (E.P. i E.S.O.) i alumnes de Batxillerat, atenció a la gent gran i taller de costura.
- Formació als membres del grup (voluntaris) d'AIC i activitats divulgatives obertes a tots els fidels de la Diòcesi.

Sisè.- El grup AIC de Lleida, es compromet a assumir les despeses de neteja i calefacció dels espais utilitzats i la part proporcional de l'ús conjunt amb el Secretariat de les Confraries, de l'aigua i l'electricitat, a més d'altres despeses que puguin sorgir per la utilització dels espais com ara petites reparacions per desgast (reparacions ordinàries i de manteniment).

Setè.- El Bisbat de Lleida, propietari de l'edifici assumirà les despeses de **manteniment estructural** de l'edifici.

Disposicions addicionals

Primera.- El present document entrarà en vigor el dia que sigui signat per les parts interessades.

Segona.- El present document podrà ser revisat anualment a instàncies de qualsevol de les parts.

Tercera.- Una còpia d'aquest conveni, quedarà registrada en la Secretaria General del Bisbat de Lleida. Qualsevol modificació, incompliment o finalització del present conveni, serà comunicada a la Secretaria General del Bisbat de Lleida, en compliment dels canons 321 a 326 del Codi de Dret Canònic, que regulen les Associacions Privades de Fidels.

I per a què consti als efectes oportuns, el signen per duplicat en el lloc i dia indicats al principi.

Mn. Josep A. Jové Camí
Vicari General del Bisbat de Lleida

Sra. Assumpta Costafreda Oró
Presidenta d'AIC, a Lleida

Davant meu:
Juan Luis Salinas Sánchez
*Secretari General-Canceller
del Bisbat de Lleida*

Protocol pel manteniment de la pàgina web del Bisbat

www.web.bisbatlleida.org

Davant la importància que té la pàgina web d'un organisme o entitat pel que fa a la seva presència a la societat i el coneixement que aquesta pugui tenir d'ells, i aprofitant el fet d'estrenar una nova pàgina web al Bisbat de Lleida, considerem molt necessari establir un protocol que permeti tenir-la actualitzada i operativa el màxim possible. És per això que redactem aquest *Protocol pel manteniment de la pàgina web del Bisbat* amb el desig i prec que cadascú faci el que estigui al seu abast per tal d'oferir als fidels i a la ciutadania en general un servei adient.

Criteris generals

- S'ha de tenir en compte que el bon funcionament de la pàgina web permetrà prestar un servei d'informació i documentació a qui necessiti consultar-la i d'aquesta manera es pot col·laborar en la tasca pastoral de la Diòcesi.
- S'ha de considerar en tot moment que la pàgina web és la imatge que el Bisbat tindrà en el món d'Internet i de les xarxes socials.

Actuacions que caldrà fer per tal de mantenir-la actualitzada

- La responsabilitat de mantenir actualitzada i d'introduir els continguts de la pàgina web del bisbat serà de la Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat de Lleida. Quan es produeixi un canvi en la informació que aparegui en la pàgina web, aquesta s'haurà de comunicar a l'esmentada delegació per tal que facin el corresponent canvi.
- En el moment que es generi una informació que es consideri que hauria d'estar en la web, els responsables de l'entitat de l'Església on s'hagi produït o s'hagi de produir, la comunicaran a la Delegació de M.C.S. del Bisbat per tal que la incloguin.
- La notificació es farà per correu electrònic a l'adreça dels MCS del Bisbat; la notícia podrà anar escrita en el text del correu, i serà necessari adjuntar el pdf quan s'hagi de donar a conèixer un text concret, el qual s'adjuntarà a la pàgina.
- Es aconsellable acompanyar la notícia amb material gràfic. En el cas d'haver d'enviar fotografies, s'ha de tenir en compte que la qualitat ha de ser la correcta, raó per la qual no s'acceptaran aquelles la resolució de les quals sigui inferior a 3264x2448 píxels (1,5 Mb).

Per aquest motiu no es tindran en compte les fotografies enviades per WhatsApp.

- L'adreça electrònica a la que s'haurà de remetre serà:
mcs.bisbatlleida@gmail.com
- Quan la informació a modificar o la notícia a publicar s'hagi produït a la Cúria Diocesana, els responsables del departament on s'hagi produït seran qui hauran de transmetre-la a la Delegació de M.C.S., sempre després d'haver-la incorporat a la base de dades (E.R.P.) del Bisbat i assentar-la al Registre si n'és necessari.
- El Delegat de M.C.S. serà l'encarregat d'efectuar la modificació que s'hagi produït, o de posar o fer posar a algun col·laborador, la informació en la pàgina web, amb la immediatesa necessària per fer que la pàgina web sigui efectiva.
- El Delegat de M.C.S. es responsabilitzarà de contrastar les notícies rebudes i la informació que se li hagi fet arribar, per tal que el que aparegui en la pàgina web sigui informació veraç i fidedigna, resultant que tindrà la capacitat de decidir la no publicació en el cas que no compleixi aquestes condicions.
- De la mateixa manera, el Delegat de M.C.S. tindrà la facultat de considerar el no posar una comunicació quan el seu contingut atempti conta la fama i l'honor de les persones, sigui difamatòria, no respongui a la veritat i no segueixi els criteris d'honestedat periodística que promou l'Església.
- El responsable dels Mitjans de Comunicació del Bisbat vetllarà per tal que les dues versions de la pàgina web (la catalana i la castellana) estiguin degudament actualitzades i siguin idèntiques en el seu contingut.

Actuacions que caldrà fer per tal de mantenir-la operativa

- Tant el manteniment tècnic com les modificacions que s'hagin de fer a la pàgina web per tal de mantenir-la operativa i amb la qualitat que es desitja, seran competència de l'equip tècnic que se'n dediqui. En el moment de concretar aquest protocol es tracta de *Zona Blava Informàtica S. L.*
- L'equip tècnic s'haurà d'encarregar de facilitar el que calgui per tal que des dels Mitjans de Comunicació del Bisbat es pugui tenir operativa la pàgina web, aportant les claus necessàries i els element de qualsevol mena que siguin necessaris en aquest sentit. Així mateix haurà de donar la informació (i la formació) que pugui necessitar el responsable dels mateixos per tal de poder introduir les dades i fer les

modificacions que siguin de la seva competència, sense que aquestes afectin a l'estructura, la competència de la qual és de l'equip tècnic.

- L'esmentat equip tècnic farà el necessari per tal d'efectuar les pertinents modificacions en el menor temps possible per tal que la pàgina pugui continuar estant operativa.

Per tal que es pugui donar a conèixer i sigui efectiu als efectes adients, signa aquest *Protocol pel manteniment de la pàgina web del Bisbat* el Vicari General i Moderador de la Cúria, el sis de juny de dos mil dinou.

Mn. Josep A. Jové Camí
Vicari General del Bisbat de Lleida

En dono fe:
Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller
del Bisbat de Lleida

Protocol per a la instal·lació de columbaris a la Diòcesi de Lleida

Atenent al Decret del Bisbe de la Diòcesi de 31 d'octubre de 2019 que estableix les normes i criteris per a la instal·lació i administració de columbaris a les parròquies de la diòcesi, s'especifica el següent:

1. La parròquia presenta sol·licitud a la Secretaria General del Bisbat que inclou:

- projecte arquitectònic;
- pressupost econòmic;
- esborrany de contracte amb l'empresa privada que ho gestionarà (Coral S.A. o d'altres);
- condicions de funcionament
- relació de drets i deures de les parts intervinents (usuari, parròquia i empresa);

Des de la Secretaria General s'envia una carta comunicant que la documentació es lliura a l'Administració del Bisbat que serà la que s'encarregarà de controlar el procediment i demanar els informes pertinents.

2.- L'Administració del Bisbat demanarà:

- la visita i aprovació prèvia de l'arquitecte (Béns Immobles),
- l'informe d'aprovació previ de Patrimoni (pot ser després d'una visita o no),
- l'informe d'aprovació previ de la Comissió de Litúrgia (pot ser després d'una visita o no).

3." L'Administració del Bisbat emetrà a la Secretaria General un escrit de confirmació, ratificant si es pot iniciar la instal·lació. Per fer aquest informe, l'Administració del Bisbat ha d'haver avaluat i analitzat la documentació aportada per la parròquia en el punt 1 d'aquest protocol, i els informes emesos per les diferents instàncies del Bisbat (punt 2).

4. Secretaria General confirma a la parròquia sol·licitant que es pot iniciar la instal·lació, enviant-li la pertinent autorització.

5. Una vegada acabada la instal·lació, just després de la comunicació de finalització de la mateixa per part de l'instal·lador, és necessari que Béns Immobles (l'arquitecte) doni l'aprovació arquitectònica final.

6. Una vegada comunicat per part de Béns Immobles l'aprovació arquitectònica final, l'Administració del Bisbat comunica a Patrimoni i a la Comissió de Litúrgia que la instal·lació està acabada, així com a Secretaria General.

7. Secretaria General lliurarà el document final signat per l'Ordinari, autoritzant la benedicció i inauguració.

Per la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi a Lleida, el trenta-u d'octubre de dos mil dinou.

Autorització obres Capella Santíssim de la Parròquia de Soses

Juan Luis Salinas Sánchez, Canceller - Secretari General del Bisbat de Lleida, amb firma autenticada notarialment davant el Ministeri de Justícia i davant la Direcció General d'Assumptes Religiosos de la Generalitat de Catalunya, en representació del Bisbat de Lleida,

Autoritza

a l'Ajuntament de Soses: per tal que pugui realitzar les obres de la Capella del Santíssim de la Parròquia de Sant Llorenç màrtir d'aquesta localitat.

Per tal que en tinguin constància, ho signa a Lleida, el dinou de febrer de dos mil dinou.

Autorització bateig Castelldans

Sra. Mª Carmen Gasol Garrós

Atenent a les raons que exposa en la seva sol·licitud per tal de batejar el seu primer net a l'ermita de la Mare de Déu de Montserrat de Castelldans, amb l'aquiescència del Rector de la Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castelldans, li informo que **el Sr. Bisbe concedeix l'autorització pertinent per l'administració del baptisme al nen Hugo Aldavert Arespacochaga.**

És important que els pares del nen es posin en contacte amb el Rector de l'esmentada parròquia, per tal que aquests siguin informats de les exigències cristianes d'aquest sacrament.

Atentament, rebi la nostra més cordial salutació.

Lleida, 11 de març de 2019

Autorització matrimoni Palau de Margalef

Sra. Maria Masbernà Almenara i Sr. Antoni Vallés Beà:

Atenent a les raons que exposen en la seva sol·licitud per tal que el Sr. Bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, autoritzi la celebració del seu matrimoni en l'ermita del Palau de Margalef, la celebració del qual està previst que presideixi Mn. Vicenç Alfonso Miret el proper 23 de maig de 2020, els informem que **el Sr. Bisbe concedeix excepcionalment l'autorització pertinent per la celebració del Sagrament del Matrimoni entre vostès dos**, en considerar l'entrançable relació que des de fa més de 60 anys manté la família del contraient amb l'ermita on s'ha de celebrar l'esmentat sagrament, l'amistat amb la família propietària de la finca i la cura que han tingut durant aquest temps de la mateixa.

Amb tot, heu de recordar que l'expedient matrimonial l'heu d'iniciar a la parròquia on residiu, on fareu el donatiu pertinent, i a la que haureu de presentar aquesta autorització per tal que sigui possible celebrar el matrimoni fora de la parròquia.

Aprofitem l'avinentesa per tal de felicitar-los per la decisió de formar una família i de rebre el Sagrament del Matrimoni per tal d'iniciar-la, demanant Déu que els beneeixi en el seu Amor.

Atentament, rebin la nostra més cordial salutació.

A Lleida, el 31 de juliol de 2019

Autorització dissolució Secció Aragonesa de Càritas de Lleida

A petició verbal del Secretari General del Bisbat de Barbastro-Monsó, considerant la necessitat de la dissolució administrativa de la Secció Aragonesa de Càritas de Lleida, creada el 7 d'abril de 1994 per a poder donar-la de baixa en el Registre d'Entitats Religioses del Ministeri de Justícia,

Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, com a responsable i en representació de la Diòcesi de Lleida, considerant la realitat esdevinguda de la segregació de la part aragonesa de la nostra diòcesi i, tenint en compte el *Decret sobre canvi dels límits de les diòcesis de Barbastro i de Lleida*

de la Congregació per als Bisbes, de 15 de juny de 1995, d'acord amb els Estatuts de Càritas Diocesana de Lleida de 28 de març de 1994, vigents en aquell moment (arts.: 6, 8 i 55), i els Estatuts de la Secció Aragonesa de Càritas Lleida,

Autoritzo

la dissolució de la Secció Aragonesa de Càritas Diocesana de Lleida, tal com resulta de l'establert pel citat Decret, amb la fi de suprimir la inscripció en el Registre d'Entitats Religioses del Ministeri de Justícia.

De conformitat amb l'anterior, ho firma a Lleida, el vint-i-quatre d'octubre de dos mil dinou.

Confirmacions

Durant aquest any 2019, el Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez, ha conferit el sagrament de la Confirmació en les parròquies que s'esmenten a continuació:

Febrer	1	Parròquia Santa Tereseta (Col. Episcopal)
Abril	3	Parròquia Sant Llorenç (Col. Arabell)
Maig	3	Catedral (Col. Mater Salvatoris)
Maig	4	Almenar i parròquia Sant Ignasi
Maig	5	Parròquia del Carme
Maig	17	Parròquia Sant Llorenç (Col. Santa Anna)
Maig	18	Maials
Maig	19	Parròquia de Montserrat
Maig	23	Parròquia Sant Martí
Maig	24	Torrefarrera
Maig	25	Les Borges Blanques
Maig	26	Alcarràs i Soses
Juny	8	Parròquia de la Bordeta
Juny	15	Juneda
Juliol	13	La Granadella
Novembre	10	La Granja d'Escarp

Visites Pastorals del Bisbe Salvador

“La visita pastoral és una de les formes, confirmada per segles d'experiència, amb la que el Bisbe manté contactes personals amb el clergat i amb els altres membres del poble de Déu, segons estableix la Apostolorum Successores” (ApS 220).

El cànon 396 del Codi Canònic recorda que el Bisbe té l'obligació de fer visites pastorals a les diferents comunitats de la seva diòcesi. La normativa diocesana recorda que la visita s'ha de preparar amb un informe escrit que cada rector entregarà uns dies abans. A més, la visita s'ha d'anunciar a la comunitat parroquial. Durant la visita s'han de fer reunions programades amb tots els grups de la parròquia, on el Bisbe pot comentar l'aplicació dels objectius diocesans. A la vegada, el Bisbe visitarà els locals parroquials, i pot incloure la visita a institucions alienes a la parròquia. També inclou el repàs i la firma dels llibres parroquials. La visita culminarà amb la celebració de l'Eucaristia.

Aquest any 2019 entre els mesos de gener i maig el Bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, va portar a terme la visita pastoral a l'arxiprestat del Baix Segre.

El Bisbe va visitar del 7 al 12 de gener la parròquia de Sant Antolí d'Aitona. El 18 i 20 de gener va visitar la parròquia de Sant Jaume a la Granja d'Escarp i el 25 i 26 de gener va fer la visita pastoral a la parròquia de la Nativitat de la Mare de Déu de Seròs. L'endemà, 27 de gener, el Bisbe Salvador va visitar la parròquia de la Mare de Déu del Roser a Gimènells.

Al mes de febrer, el Bisbe Salvador va conèixer l'església de Pla de la Font el 10 de febrer. Del 18 al 23 de març el Bisbe Salvador va visitar la parròquia d'Almacelles. Per altra banda, el 7 d'abril es va desplaçar fins a Raimat i el 15 de maig a Sucs.

També l'any 2019, el Bisbe Salvador va visitar l'arxiprestat de Gardeny. Concretament, va visitar el 2 i 3 de febrer la Parròquia de Nostra Senyora de Montserrat. El 4 i 10 de febrer va conèixer la realitat de la parròquia de Sant Ignasi de Loiola. El 13 i 14 de febrer va visitar l'IREL (Institut de Ciències Religioses de Lleida).

Per altra banda, el 23 i 24 de febrer va visitar la parròquia de Santa Maria de Gardeny. El 2 i 3 de març el Bisbe Salvador va conèixer la parròquia de Sant Pau i el 9 i 10 de març la parròquia de la Mercè. A la setmana següent va anar a la Parròquia de Sant Jaume i el 23 i 24 de març a l'ermita de Butsènit. Per tancar les visites a aquest arxiprestat va visitar la parròquia de Santa Teresita el 30 i 31 de març.

Ja al quart trimestre de l'any, el Bisbe Salvador va iniciar la visita a l'arxiprestat de Perifèria. Així, el 27 d'octubre va visitar la parròquia Verge dels Pobres. I el 9 i 10 de novembre va visitar la parròquia de Sant Salvador de Pardinyes.

El 16 i 17 de novembre va tenir lloc la visita pastoral a Sant Antoni Maria Claret. A la vegada, el 23 de novembre va conèixer la parròquia de Sant Agustí de La Bordeta. I el 24 de novembre, el Bisbe Salvador va visitar la parròquia de Sant Josep Obrer de Magraners.

Organismes col·legiats consultius

Col·legi Consultors

Sessió del dia 13 d'abril de 2018

Hi són presents els següents consellers: Mons. Salvador Giménez, Mn. Josep A. Jové, Mn. Jaume Pedrós, Mn. Gerard Soler, Mn. Manel Mercadé, Mn. Víctor M. Espinosa.

S'excusa: Mn. Jaume Pons.

Tema únic: Lloguer de l'edifici Seminari Diocesà de Lleida

El Sr. Bisbe explica que el dia anterior (12 d'abril) es va reunir la Comissió Permanent del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics per resoldre el tema que a continuació es reflexa:

El departament d'affers econòmics del Bisbat, presenta un projecte d'arrendament de la 3a i 4t planta i escala de servei, de l'edifici del Seminari Diocesà de Lleida, situat al carrer Brugulat, 22, Lleida, actualment en desús.

La part arrendatària és l'entitat EDUVIC, que té com a amissió treballar amb nens, adolescents i joves amb risc d'exclusió social. En concret l'objecte de l'arrendament és destinar els locals a l'activitat de Centre d'Acolliment Residencial per a infants i joves menors tutelats.

Han presentat un esborrany de contracte de lloguer, el qual ha estat revisat i modificat en alguns aspectes per l'equip negociador i per l'advocat Javier Gonzalo.

Es llogarien els locals descrits en el contracte per un període de 20 anys, amb un lloguer mensual de 3.500 € + IVA, amb actualització de l'IPC anual.

S'ha consensuat prèviament el projecte amb l'associació de veïns, donant tota la informació necessària i no s'han mostrat contraris al projecte”.

Els Consellers, a tenor del c. 1292§1, van donar el seu consentiment, ja que es tracta d'un tema (lloguer) assimilat a l'alienació de béns.

Es demana als membres del Col·legi de Consultors el seu parer al respecte i es mostren d'acord amb el projecte, amb la única petició que s'estudii un lloc adequat on poder crear la seu d'un Seminari Diocesà per les possibles vocacions futures.

El consultors voten i per unanimitat de cinc (5) vots, donen el seu consentiment, necessari segons el c. 1292§1.

Essent les 9:30 h, es dona per conclòs la reunió del Col·legi de Consultors.

Col·legi Consultors

Sessió del dia 11 de juny de 2018

Hi són presents tots els membres del col·legi de consultors: Sr. Bisbe, Mn. Josep Anton Jové, Mn. Pedrós, Mn. Mercadé, Mn. Soler, Mn. Pons i Mn. Francesc Xavier Jauset (aquest últim com a convidat). Absència justificada: Mn. Víctor Espinosa.

El Sr. Bisbe exposa al col·legi de consultors la Venda de la Finca de Miravall com a únic punt de l'**Ordre del dia**, en una convocatòria que es va fer divendres dia 8 de juny, via telefònica, i avui abans de la reunió s'ha donat per escrit.

L'oferta del comprador, el mateix que ara ho té llogat, és de 490.000 euros. El Consell d'Assumptes Econòmics va donar el seu consentiment després d'haver negociat els nostres tècnics durant mesos. És necessari, per prescripció de Dret Canònic c. 1292§1, que el Col·legi de Consultors i el Consell d'Assumptes Econòmics doni el seu consentiment.

L'Ecònom diocesà respon a algunes preguntes dels membres i afegeix aclariments al voltant d'aquesta operació econòmica, com són els estalvis pel manteniment i els guanys ja cobrats pel lloguer, per fer veure que la quantitat rebuda seria, de fet, més elevada. La venda estaria sempre dins dels preus actuals de mercat.

El Col·legi de Consultors dóna el seu consentiment per la venda. A petició d'un membre es procedeix a una votació a ma alçada. El resultat és el següent: 4 vots favorables i 2 abstencions.

Essent les 12:00 hores i sense cap altre assumpte a tractar, el Sr. Bisbe agraeix el treball fet i clou la sessió amb una pregària.

Col·legi Consultors

Sessió del dia 22 de març de 2019

(*) En el dia de la publicació d'aquest butlletí encara resta sense aprovar aquesta acta, tot i que es publica per deixar constància dels temes i acords als que es va arribar.

A un quart de deu del matí del dia 22 de març de 2019, prèvia convocatòria per escrit, es reuneix al despatx del Sr. Bisbe el Col·legi de Consultors essent presents tots els seus components: Mn. Josep Anton Jové Camí, Mn.

Jaume Pedrós Solé, Mn. Gerard Soler Quintillà, Mn. Jaume Pons Bosch, Mn. Manel Mercadé Melé i Mn. Luis Sallán Abizanda, presidits pel Sr. Bisbe i actuant com a secretari amb veu però sense vot, Juan Luis Salinas Sánchez.

Es comença amb la pregària del Parenostre.

El Sr. Bisbe comença explicant el motiu de la reunió i llegint el cànon que en fan referència i el perquè s'incorpora Mn. Luis Sallán a la sessió. Tot seguit es llegeix l'acta de la sessió anterior que és aprovada i es procedeix a tractar la resta de punts de l'ordre del dia.

1. *Cessió dels terrenys de l'entorn de la Seu Vella.* El Sr. Bisbe comenta el procés que s'ha dut amb els terrenys del voltant de la Seu Vella, explicant que es va parlar varies vegades amb l'Alcalde Sr. Àngel Ros, el qual estava d'acord amb que l'Església en fes cessió a l'Ajuntament. Primer es va pensar com una cessió temporal, però després, en veure que seria un benefici per a la ciutat, es va pensar que seria millor una cessió definitiva.

El fet de no fer la cessió en aquell moment respon a que la Directora de Patrimoni de l'Ajuntament va contraure una malaltia de llarga durada i es va aturar la negociació.

El Sr. Bisbe llegeix un esborrany de conveni de cessió redactat per l'advocat Javier Gonzalo i es va comentant.

S'aporta una reflexió en el sentit de què s'aprofités la cessió per garantir que es respectarà que no es facin activitats contràries a la fe i a la moral catòliques ni en el temple ni en l'espai subjecte de la cessió.

Se suggereix afegir una clàusula que garanteixi que l'Església, representada pel Bisbat, sempre podrà accedir a l'interior de la Seu Vella i que es reconegui l'ús de pas tant per accedir com per fer una processó o qualsevol altra activitat que necessiti d'aquest ús, de manera que estigui en consonància al dret que té de preferència d'ús del temple de la Seu Vella.

- S'aprova el fer la gestió de cessió a perpetuïtat a l'Ajuntament, tenint en compte el conveni redactat al que s'haurà d'afegir la clàusula d'ús proposada.

2. *Comentari sobre la venda de dos pisos.*

- Es veu adient donar autorització per vendre el pis de la parròquia de Sant Jaume de Lleida partint del preu de mercat pel qual s'ha taxat en uns 70.000 €, considerant que el preu obtingut es distribuirà segons els costums de la Diòcesi.

- Pel que fa al pis de Mn. Bagén, deixat en herència a la Casa Sacerdotal, es comenta que el preu de mercat està al voltant dels 110.000 € i també es veu adient donar l'autorització per a la venda.

3. *Altres temes i informacions, i torn obert de paraules.*

El Sr. Bisbe informa que a l'església del Pont de Suert s'ha després un element ornamental de la teulada com a conseqüència de la humitat, el qual no formava part de l'estructura del temple i no suposa cap perill.

Essent un quart d'onze del matí, s'aixeca la sessió.

Col·legi Consultors

Sessió del dia 12 de desembre de 2019

Celebrada conjuntament amb els Consells de Presbiteri, de Pastoral i d'Assumptes Econòmics.

A les dotze del migdia del dia 12 de desembre de 2019, prèvia convocatòria extraordinària, es reuneixen en sessió conjunta els membres del Col·legi de Consultors, els del Consell Presbiteral, els del Consell de Pastoral i els del Consell per als Assumptes Econòmics, amb motiu d'haver-se fet pública ahir, la sentència del Jutjat de Barbastro referida als béns de la Franja de Ponent, segons constava en la convocatòria urgent de la reunió.

Hi assistiren Mons. Salvador Giménez Valls, Mn. Josep Anton Jové Camí, Mn. Jaume Pedrós Solé, Mn. Gerard Soler Quintillà, Mn. Jaume Pons Bosch, Mn. Manel Mercadé Melé, Mn. Luis Sallán Abizanda, Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Sra. Mónica Gonzalo Pascual, Sr. Josep Pàmpol Solana, Sr. Ramon Mª Reig Massana, Sra. Mª Rosa Solé Codina, P. Jordi Clot Puig, sdb, Mn. Sibangbeu Louan Gogbeu Sinin, Mn. Josep Moré Estopá, Sra. Trini Catalán Carrera, Sra. Francesca Agustí Farreny, Sr. M. Àngel Martín Macías, Mn. Carles Sanmartín Sisó, Sr. Jacint Cabau Rúbies, Sr. Joan Ramon Saura Aranda, Mn. Joaquim Blas Pastor, Sr. Ximo Company Climent, Mn. Gerard Soler Quintillà, P. Antoni Riera Figueras, sj, Sr. Xavier Pelegrí Macarulla, Sr. Isidre Charles i Juan Luis Salinas Sánchez que actuà de secretari. Com a convidat, assistí també el Sr. Marc Cervós Escribà, membre del Bufet Gonzalo Advocats.

Es comença amb la pregària del Parenostre.

- El Sr. Bisbe exposa que ahir va aparèixer la sentència i vol copsar l'opinió dels assistents per tal de prendre una decisió sobre la disjuntiva de continuar recurrent o abandonar el procés, tot tenint en compte que el cost que s'hagi d'assumir s'haurà de fer amb fons de l'Església Diocesana;

considera que aquests diners no són seus, raó per la qual ell vol copsar l'opinió dels convocats.

Feta aquesta presentació, ofereix una petita explicació de com ha anat la successió dels fets, destacant que el problema sempre havia estat dins el marc canònic de l'Església i que ara la Diòcesi de Barbastre ho ha passat a la jurisdicció civil.

Així mateix comenta la roda de premsa amb la unitat dels altres membres del Consorci respecte a la necessitat de continuar, i en la que la Consellera de Cultura va garantir l'ajuda per tal de recórrer (cosa que fins ara havia rebutjat en d'altres ocasions dient que la Generalitat no comptava amb fons pressupostats per aquests casos de defensa jurídica fora de la mateixa administració).

En aquest moment, el Sr. Bisbe agraeix al bufet Gonzalo Advocats la dedicació i delicadesa amb la que han portat el cas, i la renúncia a percebre un percentatge molt alt dels seus honoraris (un 60%).

El Sr. Bisbe comenta que en aquests moments cal tenir una actitud de serenor, anar als fonaments cristians, evitar la confrontació, i tenir una actitud de respecte als altres i a la Justícia. També cal saber separar la política i les institucions de l'àmbit eclesial.

Tot seguit, demana les reflexions, els comentaris i l'opinió dels assistents, donat que en cas de decidir recórrer, el temps ens urgeix i hi ha pressa per preparar-ho tot; cal fer via.

- Pren la paraula al Sr. Marc Cervós que comenta els detalls de com s'ha produït la sentència i les contradiccions que hi ha i els arguments i proves que s'han obviat. Una d'aquestes anomalies està en que al nostre país la Justícia Civil no té en compte el que emana del Dret Canònic i la seva aplicació, tret dels temes matrimonials; en aquest cas, però, tot i essent una qüestió patrimonial, sí ho han tingut en compte.

- Tot seguit es dóna la paraula als assistents per tal que facin les aportacions i formulin les preguntes que considerin. En aquest apartat es fan reflexions que elogien la formació del Museu Diocesà i l'acció del Bisbe Messeguer, i es veu la necessitat d'escometre la defensa del patrimoni, fins i tot moralment, i la necessitat de recórrer fent els possibles per tal que es valorin les proves que ara no s'han tingut en compte. Es fa esment a l'harmonia temàtica del museu i el fet de ser una de les accions museístiques més coherents que hi ha a Espanya, fins i tot a Europa. Es remarca el fet que a principis del S. XX, moment en el que va actuar el Bisbe Messeguer salvant les imatges que estaven molt deteriorades i que haurien desaparegut o haurien estat venudes com va succeir amb tantes obres d'art, l'acció

d'aquest bisbe creant el museu, rescatant peces d'art sacre i procurant la seva restauració i conservació, va ser una tasca digna d'encomi sense massa parangons a nivell de la societat en general, realitzada dins la seva diòcesi.

També es comenta el dolor que hi ha en alguns mossens per l'actitud del Bisbat de Barbastre que només ha cercat les obres d'art sense considerar les persones i l'atenció que la diòcesi de Lleida ha tingut a aquelles poblacions durant tants segles, ni la dedicació dels mossens que s'han entregat pastoralment.

Està clar que la Diòcesi de Lleida no ha buscat aquesta situació sinó que s'hi ha trobat i que té l'obligació de defensar aquest patrimoni, tot i que serà un escàndol per alguns, alhora, però, que ho serà per molts si l'església de Lleida abandona i no recorre.

Es fa referència a les paraules del Bisbe de Barbastre, ahir a la televisió, que van ser molt desafortunades.

Sembla que l'opinió generalitzada és la de continuar el procés recurrent; el sentit general dels membres assistents ha estat no utilitzar tot això com un enfrontament entre dues comunitats sinó una recerca de la veritat perquè hi ha el convenciment que els arguments que s'han presentat per aquest bisbat són correctes i plens de raó, i no s'han valorat o tingut en compte en la redacció de la sentència. En aquest moment l'Ecònom del Bisbat diu que ja es porten gastats molts diners i que caldria que si s'opina continuar el litigi, cal que sigui una opinió ferma i amb un ampli suport, de manera que després ningú no pugui queixar-se per la despesa a la que s'hagi de fer front.

Es proposa que es faci algun tipus de comunicat d'aquesta sessió conjunta per tal que la ciutadania la conegui i sàpiga el que s'ha opinat.

Es fa una consulta en el sentit de copsar si hi ha alguna possibilitat que el Bisbat de Barbastre es fes enrere i a partir d'aquí es pogués parlar; i una altra demanant si no es podria tornar a la via eclesial. Alguns assistents destaquen que en arribar a aquest punt és molt difícil, fins i tot ingenu, pensar que pogués passar així, i que és impossible tornar a la via eclesiàstica ja que no té res a veure amb el fet que al Bisbat de Barbastre hagin volgut acudir als tribunals civils.

Dins una darrera reflexió, hi ha un membre que comenta que tirar endavant és una qüestió de defensa de la veritat històrica, de justícia, de respecte al sentiment del poble i d'autoestima, i que cal pressionar al Consorci perquè els afecta en la qüestió de garantir la permanència del fons, tutelar-lo i mostrar els valors artístics de les obres d'art en litigi.

El Sr. Bisbe, arrodonint, torna a demanar el parer que de forma generalitzada es mostra partidari a la continuació del procés utilitzant tots

els instruments legals que l'administració de justícia posa al nostre abast, i seguint els recursos pertinents. El Sr. Bisbe conclou dient el que es farà:

- continuar endavant recorrent la sentència
- fer un comunicat de la sessió conjunta dels consells, comentant el que s'ha tractat i el que s'ha decidit.

Quan falten cinc minuts per dos quarts de dues del migdia (13:25 h), s'aixeca la sessió.

Comunicat del Bisbat de Lleida

Reunió conjunta organismes Bisbat

El Bisbe de Lleida ha convocat aquest matí en una sessió conjunta als membres del Col·legi de Consultors i dels Consells Presbiteral, Pastoral i d'Assumptes Econòmics per tal de comentar la situació creada a partir de la sentència, feta pública ahir, pel Jutjat de Primera Instància número 1 de Barbastre, en relació a les 111 obres d'art reclamades pel Bisbat de Barbastre i en la que s'ordena retornar-les a les 43 parròquies de la Franja d'on provenien.

El Bisbe ha explicat la situació i com s'ha desenvolupat el litigi des del seu inici, destacant que sempre havia estat dins del marc canònic de l'Església fins que el Bisbat de Barbastre ha iniciat la via civil. Tot seguit ha comentat la roda de premsa d'ahir, en la que els membres del Consorci del Museu de Lleida van expressar la voluntat de recórrer. Així ho va manifestar la consellera de Cultura que en la seva intervenció va expressar aquesta opinió tot assegurant que la Generalitat aportarà els recursos necessaris per a defensar el Museu de Lleida.

A continuació, un membre del gabinet Gonzalo Advocats ha explicat els aspectes tècnics i processals de la sentència i les possibles alternatives a seguir.

Tot seguit s'ha obert un torn de paraules en el que els consellers han formulat preguntes i manifestat la seva opinió sobre l'oportunitat de continuar el procés recurrent la sentència.

En aquesta sessió conjunta i després d'una llarga reflexió els membres han aconsellat al Bisbe de forma generalitzada utilitzar tots els instruments legals que l'administració de justícia posa al nostre abast, seguint els recursos pertinents.

El sentit general dels membres assistents, al voltant de 40 persones, ha estat no utilitzar tot això com un enfrontament entre dues comunitats sinó una recerca de la veritat perquè hi ha el convenciment que els arguments que s'han presentat per aquest bisbat són correctes i plens de raó, i no s'han valorat o tingut en compte en la redacció de la sentència.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 8 d'octubre de 2018

Essent les dotze del migdia del dia vuit d'octubre de dos mil divuit, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents tots els membres, tret de Mn. Joaquim Blas Pastor, que s'incorpora ja iniciada la sessió ja que havia d'acompanyar al metge a un altre prevere.

1. S'inicia la sessió fent la pregària de l'Hora Intermitja.

Tot seguit s'informa sobre diferents situacions i canvis de destinació de preveres. Es presenta als nous arxiprestos (el del Baix Segre i el de Segrià-Noguera-Garrigues) i al nou Secretari. També es comenta l'estat de salut d'alguns preveres que es troben malalts.

2. S'aprova l'acta de la sessió anterior amb dues esmenes que s'afegeixen.

3.- Al fer el comentari sobre la formació manifestada pel Sr. Bisbe a la carta que va enviar als preveres amb data 01/09/18, el qual constitueix el punt tercer d'aquesta convocatòria, es comenta que s'hauria de fomentar el treballar-ho tot a nivell d'arxiprestat i mirar que allí es plantegin aquests temes de formació.

Es proposa i s'acorda treballar als arxiprestats el qüestionari proposat per aquesta sessió, mirant d'arribar a fer un inventari que vegi el que hi ha, el que cal i la relació amb el que viuen i necessiten els fidels.

Per això es diu d'analitzar la primera pregunta veient la seva relació amb els objectius 1 i 2 del Pla Pastoral. Amb tot es veu que és difícil concretar perquè a l'hora de dir-ho es té tendència a senyalar els màxims que no reflecteixen la realitat.

Es qüestiona en què consisteix la formació, si es pot considerar el fer xerrades esporàdiques, plans d'anàlisi d'alguns temes... Potser s'hauria de mirar de tenir-lo com a tema a tractar durant tot el curs.

Sorgeix un debat sobre la necessitat de fomentar els espais de formació i conduir els fidels per tal que assumeixin el fet de fer-ho més enllà de la que emana de l'escolta de l'homilia, de manera que la formació sigui més sistemàtica i planificada.

Cal saber què hi ha i què cal segons les possibilitats i les necessitats dels fidels i de cada comunitat.

Pel que fa a l'IREL hi ha qui diuen que els fidels en general no estan massa assabentats i es desconeix bastant, i en molts casos hi ha molta dificultat per assistir-hi (raons d'edat, de desplaçament, de disponibilitat horària...).

Es comenta que els professors podrien atansar-se a les parròquies, també es diu, però, que el propi mossèn pot fer formació a la seva parròquia. Respecte a matricular-se a l'IREL, també es comenta que per comptes d'haver d'assumir tot el paquet del pla d'estudis es pugui apuntar cadascú a la part de continguts que li pugui fer falta, en això els mossens s'haurien d'implicar veient què és el que cal per la parròquia i proposar als feligresos concrets el que podrien fer.

També es comenta (sobre el punt 3 del qüestionari de la convocatòria) que es podria organitzar la formació segons les dificultats que es poden trobar en l'evangelització.

Es veu que cal tenir clar què organitzar a cada parròquia mirant de deixar per organitzar a nivell diocesà altres activitats formatives més generals. La realitat és que la poca gent que assisteix i està implicada en la vida de l'Església, es troba amb un allau d'activitats en l'oferta que es fa des de llocs diferents.

Es posa molt èmfasi en què és el mossèn qui té la responsabilitat d'acompanyar a cada fidel i proposar-li que faci algun tipus de formació concreta. Surt la idea que a nivell de les parròquies dels pobles seria millor que entre els mossens de les parròquies veïnes puguin preparar uns temes (de teologia, bíblia...), encarregant-se cadascun d'un d'ells i anar-los tractant de forma rotativa pels diferents pobles, mirant de fer-lo en un horari proper a la missa de cada dia perquè és el moment en el que aquelles persones podran anar.

S'acorda que aquest tema de la formació es tracti a les reunions dels arxiprestats, i es diu que si creiem en la força de l'Esperit Sant per mitjà de l'Evangeli, hem de creure que encara que la gent que participi en la formació sigui poca, poden ser el motor d'aquella parròquia.

4. En passar a fer-ne el comentari sobre els temes pastorals més rellevants que van sortir al recés del dia 19/09/18, es veu que sobre els temes pastorals proposats seria més adient tractar-los en futures sessions del Consell Presbiteral.

5. En arribar al torn obert de paraules i d'altres informacions,

- Es demana als arxiprestos que facin un esforç per tal d'assistir al C. Pastoral tot i que alguns temes ja s'hagin tractat en el Consell Presbiteral, per tal d'animar els laics i fer que pugui ser també un consell deliberatiu i no només informatiu.

- Es reparteix el calendari de reunions arxiprestals del curs 2018-19
- Es comunica que hi ha unes persones que s'han encarregat de fer l'inventari dels objectes religiosos de tot el bisbat i estan passant per les parròquies; van degudament acreditades i truquen prèviament a la visita.
- Es comenta que hi ha instituts que han optat per no oferir la classe de religió com a conseqüència que alguns pares han demanat que hi hagi de religió musulmana. Es veu que el que s'ha de fer és que l'Administració compleixi les disposicions legals existents i demani a totes les religions que optin a donar classe en els centres públics, les mateixes condicions que demana a l'Església Catòlica.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 14 de gener de 2019

Essent les dotze del migdia del dia catorze de gener de dos mil dinou, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents tots els membres tret de Mn. Lluís Sallán Abizanda que s'ha excusat per tenir visita al metge.

1. S'inicia la sessió fent la pregària de l'Hora Intermitja.

Tot seguit s'informa sobre la solució que s'ha donat a la manca de sacerdot en les parròquies de la Granadella, Bellaguarda i Bovera, l'atenció de les quals es repartirà entre Mn. Paul Fecheta i Mn. Adrià Burca, les dues primeres, i Mn. Xavier Estopà del Bisbat de Vic i resident a Flix, de la de Bovera que s'encarregarà de les misses dels dies festius. Es demana a Mn. Cebrià que se'n faci càrrec de ser l'Administrador Parroquial d'aquesta darrera, a la qual cosa accedeix.

2. S'aprova l'acta de la sessió anterior sense cap esmena, tot suggerint que es remarquin en negreta els acords presos i que s'espaiïn els paràgrafs per tal que la lectura sigui més fàcil.

3. En fer *l'Informe dels estudis a l'IREL, presentat pel seu Director Mn. Manel Mercadé*, el qual constitueix el punt tercer d'aquesta convocatòria, es presenta material imprès que dona pinzellades del que és l'IREL, com està estructurat, les titulacions que imparteix, els cursos, seminaris i conferències programats per aquest curs 2018-2019 i els serveis que ofereix.

Mn. Mercadé, després de comentar i detallar les titulacions impartides (Batxillerat, Grau, Màster, la DECA i els títols d'Agent de Pastoral i d'Animador de Comunitat del Departament de Pastoral Aplicada) explica les assignatures que es fan en cadascun d'ells i els crèdits de cadascuna, tot revisant la Guia del Curs 2018-2019. En comentar el pla d'estudis de la DECA, diu que està estructurat en quatre blocs que es cursen en les tres institucions que hi col·laboren: Facultat de Psicopedagogia de la Universitat de Lleida, l'IREL i assignatures transversals cursades a la resta de la UdL.

En acabar, el Director de l'IREL parla dels alumnes que hi assisteixen, veient que s'ha incrementat el número d'alumnes. També es comenta la seva distribució per edats, procedència i nivell d'estudis previ. Així mateix explica que un terç del professorat són laics, un altre terç religiosos i un tercer sacerdots diocesans. Manifesta llavors que el repte és continuar formant amb humilitat, dedicació i profunditat, tot mantenint les relacions amb la Universitat.

El Sr. Bisbe comenta que des del setembre assumeix la responsabilitat del SAFOR la Dra. Mª Pau Cornadó professora de la Universitat de Lleida.

Com a conseqüència d'una pregunta sobre els professors de Religió a l'Escola Pública, s'explica la situació d'aquest camp i la necessitat de que els professors expliquin realment el que anuncia l'Església, així com la d'organitzar l'atenció a la demanda per cursar aquesta assignatura. És imprescindible que els professors tinguin la corresponent Missió del Bisbe, la qual s'ha de renovar cada any.

4. En passar a revisar la *Formació que es dona als laics de la nostra diòcesi des de les parròquies, arxiprestats...* es fa un torn de paraula per tal que cada arxiprestat pugui explicar el que fa.

L'arxiprest de la Perifèria comenta que es confecciona un material des de l'arxiprestat i després es fa treballar a cada parròquia. També hi ha grups que treballen temes de Bíblia o d'altres, i també formació sobre pastoral concreta (salut, Càritas...).

L'arxiprest del Segrià-Noguera-Ribagorça explica que donat que la majoria dels mossens són nous no té gaire informació sobre el que projecten fer. Sí que hi ha, però, reunions de catequistes, formació en Bíblia... Senyala que els feligresos que hi assisteixen són d'avançada edat.

A l'Arxiprestat del Baix Segre, l'arxiprest comenta que a Alcarràs hi ha alguns grups de pregària i de formació de vida religiosa... hi ha un grup fet amb els pares dels nens de catequesi. Amb les catequistes es fa una reunió al mes. L'arxiprest no té gaire coneixement de com participen en la formació els altres pobles; diu que tenen la proposta d'organitzar-lo de manera que els mossens es puguin ajudar els uns als altres.

A l'Arxiprestat Baix Urgell-Garrigues, hi ha grups que segueixen plans de formació concreta i també hi ha la que reben les catequistes.

A l'Arxiprestat de Gardeny hi ha grups de formació a totes les paròquies.

A l'Arxiprestat de la Seu Vella hi ha cursos de formació bíblica.

Un dels membres aporta la dada que a la diòcesi hi ha grups que fan la formació dels moviments als que hi pertanyen i que al bisbat hi ha dos grups de renovació pastoral.

Referent a tot això, el Sr. Bisbe comenta que hi ha dos línies d'actuació: aprofitar els moments abans de la missa diària per tractar temes concrets amb les persones que van a la missa, i, l'altra línia, aprofitar la gent entre 25-30 anys que demanen sagraments o s'apropen a l'Església per algun motiu concret, per tal d'organitzar alguna formació amb ells.

Es dona la idea que seria bo participar i caldria mirar com fer-ho, en les sessions de la Universitat per a Sèniors, mirant d'impartir alguna xerrada de formació religiosa en aquests cursos.

El Sr. Bisbe demana que quan s'organitzi alguna formació concreta adreçada als laics, els mossens facin l'esforç d'assistir-hi perquè això ajuda a engrescar els laics que es veuen recolzats i empàticament vinculats als seus pastors. Quan es faci una proposta a nivell diocesà s'ha de fer per tal que vagi dirigida a la majoria dels feligresos i en ella pugui participar la major part de la diòcesi, no s'ha de prendre una decisió de formació només per un sector dels feligresos com a fruit de la decisió d'un mossèn o grup reduït d'ells, ni tampoc del bisbe.

5-6. Per tal de poder escoltar a l'Ecònom, s'acorda deixar els punts 5 (L'acompanyament als laics) i 6 (Situació i vida dels arxiprestats) de la convocatòria per la sessió del Consell programada pel mes de maig.

En la seva intervenció, l'Ecònom comunica alguns aspectes sobre l'Economia del Bisbat, detenint-se en punts concrets, i informant que la retribució dels mossens s'incrementarà un 2%.

Tot seguit es comenta que cal avisar als mossens que quan es tenen ingressos de dos fonts és obligatori fer la declaració de l'IRPF, i que per confeccionar-la cal que preguntin al bisbat o que es busquin algun assessor fiscal.

7. Altres temes i informacions i torn obert de paraules

El Sr. Bisbe proposa, i s'aprova, **fer una sessió del Consell Presbiteral a primers del mes de març, tot i que no estava prevista, per tractar només un punt pastoral dedicat a pensar el proper curs i donar**

idees noves per confeccionar el nou pla pastoral. S'acorda fer-la el 12 de març.

El Vicari General aporta els comentaris i informacions següents:

- El Col·legi Episcopal posa a disposició de les parròquies que ho necessitin les cadires que han hagut de canviar al centre.
- Recorda els Exercicis Espirituals pels preveres que es faran a partir del 28 de gener.
- Comenta que cal comunicar els canvis dels horaris de les misses.
- Que la propera visita pastoral serà a l'Arxiprestat de Gardeny; el proper curs es faran els dos arxiprestats que falten.
- Que cal veure si hi ha bona relació Cúria-Parròquies o si cal revisar-la.
- Que s'estudiarà la distribució dels arxiprestats i com definir els nous.

El Sr. Bisbe informa de l'estat dels mossens que estan malalts.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 12 de març de 2019

Essent les dotze del migdia del dia dotze de març de dos mil dinou, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents tots els membres tret de Mn. Antoni Ginestà Creus que s'ha excusat al Sr. Bisbe. Actua com a moderador de la sessió Mn. Josep Mª Escorihuela Pujol.

1. S'inicia la sessió dient la pregària del Parenostre.
2. S'aprova l'acta de la sessió anterior després d'incorporar les dues esmenes que s'han presentat:
  - A la informació de que la Dra. M. Pau Cornadó assumirà la direcció del SAFOR, on diu que a partir del setembre de 2019, ha de fer referència al setembre de 2018, quedant la redacció a l'acta: *El Sr. Bisbe comenta que des del setembre assumeix la responsabilitat del SAFOR la Dra. Mª Pau Cornadó professora de la Universitat de Lleida.*
  - S'incorpora la informació següent: *a l'Arxiprestat de la Seu Vella hi ha cursos de formació bíblica.*

3. Es passa a tractar el punt que diu: *Aportació d'idees per tal de preparar el nou curs 2019-20, confeccionar el nou Pla Pastoral i per la preparació de l'Assemblea Diocesana d'enguany*. El Sr. Bisbe comença explicant el que es pretén en aquest punt i quines han estat les passes que s'han donat fins ara, i fa suggeriments sobre els aspectes que s'haurien de contemplar a l'hora de preparar el nou pla pastoral pels propers anys. En aquest sentit proposa que es comenci pensant si cal fer un altre pla pastoral.

A partir d'aquest moment el moderador invita a demanar la paraula i es va ordenant un torn d'aportacions en el que cadascun dels participants aporten les seves idees i propostes, un recull sintetitzat de les quals queda exposat a continuació:

- El primer participant comença parlant de la necessitat de fusionar comunitats concretes; en el cas de plantejar-nos-ho cal tenir en compte si cal fer-ho i com. Ho argumenta dient que cal que siguem resolutius i realistes dins la vida diocesana.
- Un altre membre aporta un seguit de temes que constata i considera que han de ser una prioritat:
  - la idea que es veu que la iniciació sacramental ha de ser una prioritat a tenir en compte;
  - també la missió del batejat dins l'Església;
  - cal articular els equips de gestió pastoral en les unitats pastorals (parròquies, arxiprestats...);
  - cal fer un mapa dels recursos humans de tots els ministeris (con-sagrats i laics) amb els que es compta;
  - fer front comú vers les perifèries.

Més intervencions segueixen aportant idees:

- La formació permanent del laïcat.
- Es veu important assumir com a pla pastoral el primer punt dels expressats, i quin pla i futur ha de tenir el bisbat i amb ell la nostra Església de Lleida.
- Un conseller veu que la iniciació sacramental i el fer front comú vers les perifèries són aspectes fonamentals com a línies generals, s'ha de baixar, però, a concretar el què i el com.
- Es diu que una cosa és l'organització i una altra la comunió dins l'Església, cercant la trobada i l'ajuda mútua.
- Costa trobar la prioritat perquè primer caldria fer una comissió que determini quins problemes concrets hi ha a la nostra diòcesi per tal de poder resoldre'ls.

- Una qüestió que es veu fonamental és l'evangelització i l'ajudar la gent a conèixer el Crist, cercant que hagi persones que per la gràcia de l'Esperit se sentin cridades.
- Els problemes organitzatius s'han d'anar treballant i cal ser molt realistes. Dins l'organització s'ha de fomentar que hagi més vocacions a diaques permanents i a animadors de comunitat.
- Es podria cercar la cooperació d'un sociòleg per tal que l'estudi pugui ser de qualitat i pugui donar fruit.
- S'hauria d'estendre la nova vivència de les parròquies com a comunitats vives; a l'Arxiprestat de la Seu Vella s'està treballant en aquest camp (segueixen el llibre *Una renovació divina* de James Mallon).
- També es podria seguir el camí que proposa *Grupos de Jesús* de José Antonio Pagola, on proposa que hem de tornar a Jesús.

En aquest moment el Vicari General reparteix un full confeccionat, fa temps, per un grup de sacerdots de la diòcesi, sobre l'evangelització per tal de posar fil a l'agulla en el que s'està dient. La primera d'aquestes dues planes titulada "L'Evangelització, un repte a l'acció pastoral d'avui", parla de:

- La necessitat de ser una Església en missió.
- La necessitat de centrar-nos en set eixos primordials: formació permanent i integral dels preveres, l'actitud evangelitzadora, l'acció missionera, la presència en l'entorn, la creació de comunitats adultes, la promoció d'un laïcat responsable, una pastoral de conjunt
- La necessitat de tenir un esperit de conversió constant.
- Les tres vitamines per al camí: humor, paciència i amor.

La segona plana es titula "Qüestions que caldria deliberar en les reunions arxiprestals per a preparar les aportacions al Consell del Presbiteri", i fa referència a:

- Reptes i desafiaments pastorals a la nostra Església Diocesana.
- Formació permanent integral dels preveres.
- Projecte pastoral missioner.
- Les estructures de comunió per a la missió.
- L'evangelització de la cultura urbana.
- L'evangelització del món rural.
- La responsabilitat social neix de l'amor cristià.

Segueix l'aportació dels membres del Consell amb les idees que segueixen:

- De vegades fallen les coses fonamentals (celebració ben feta, ensenyar a llegir la paraula de Déu a la missa...) perquè una celebració ben feta és evangelitzadora. El pla pastoral que dona l'Església és l'any litúrgic.
- Això és el marc, però en concret, per tal d'iniciar la fe, cal que ens plantejem què fem. És bàsic evangelitzar amb la iniciació als sacraments. Cal un pla d'iniciació i opció pel Crist i considerar la utilització dels agents de pastoral. Cal una conversió pastoral, ja en els mossens però també en els agents de pastoral i d'altres col·laboradors.

El Sr. Bisbe pregunta com concretar per tal de fer efectiu el que s'està dient, i pensa que el fer l'estudi sociològic que s'ha proposat per conèixer la realitat, estaria bé, i que el que s'arribés a decidir caldria posar-ho per escrit en un paper per tal que la resta de fidels puguin pregar pel projecte concret.

Es continua amb les intervencions i,

- Es proposa que a l'Assemblea s'expliqui la visita pastoral perquè sentir el que el Bisbe hagi copsat en d'altres comunitats ajudarà a cada comunitat a estimar els germans.
- Es comenta que si en aquesta sessió no s'han aclarit idees concretes, seria bo deixar la confecció del pla de pastoral fins dintre d'un parell d'anys, de manera que s'hagi pogut fer el disseny del camí i la fi a la que volem arribar.
- Es proposa que l'Assemblea podria parlar del "viure en comunitat".
- També seria bo comentar i treballar aquesta necessitat tractada avui en els arxiprestats i a l'Assemblea.
- Un membre del consell proposa com a lema per l'Assemblea Diocesana el següent: "Veniu i veureu".
- El Sr. Bisbe proposa com a ponent per a l'Assemblea a Mn. Joan Torra del Bisbat de Vic.
- A part de l'Assemblea s'ha de pensar en el futur. Hi ha un llibre del José Antonio Pagola sobre la parròquia que podria anar bé el comentar-lo.
- Cal identificar una sèrie de reptes després de consultar a les persones que hi treballen i hi col·laboren, per tal de prendre la iniciativa de fer el Pla Pastoral.
- També cal fer un balanç de com es troba la realitat dels diaques permanents i dels animadors de comunitats.

El Sr. Bisbe planteja el tema de "l'atenció ministerial a les comunitats que assistim" i diu que de moment cal mantenir l'atenció a tots els pobles

i entre tant esbrinar i decidir com s'ha de reestructurar; després arribarà el moment d'aplicar-ho.

Un dels membres del Consell suggereix que es podria dir a les comunitats que el mossèn anirà a aquella comunitat tal dia a la setmana i no necessàriament el diumenge.

4. Altres temes i informacions i torn obert de paraules

- El Sr. Bisbe comenta l'existència d'un espai que hi ha al turó de la Seu Vella, d'una mica més de 7.000 m², el qual és propietat de la Diòcesi, i la situació legal i pràctica en la que es troba ja que mai es podrà fer res en ell, i exposa la conveniència de cedir-lo a l'Ajuntament, tot demanant l'opinió dels membres del Consell. El parer d'aquests, tot i que no es fa cap votació, es mostra majoritàriament a favor sense que ningú mostri l'opinió en contra, ni es facin comentaris o arguments en aquest sentit.
- El Sr. Bisbe demana l'opinió sobre la proposta de l'Acadèmia Mariana de traslladar la commemoració de la festa de la Mare de Déu de l'Acadèmia, la celebració litúrgica de la qual és el dia dos d'octubre, al diumenge següent per tal de solemnitzar-la més i facilitar la participació d'un major número de fidels. El parer dels membres del Consell, tot i que no es fan votacions, es mostra majoritàriament a favor, sense que ningú mostri l'opinió en contra ni es facin comentaris o es manifestin arguments en aquest sentit.

Essent tres quarts de dues del migdia s'aixeca la sessió.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 9 d'abril de 2019

Essent les deu del matí del dia nou d'abril de dos mil dinou, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar monogràficament el tema exposat a la convocatòria corresponent. Hi són presents tots els membres. Actua com a moderador de la sessió Mn. Manel Mercadé Melé.

El Sr. Bisbe comenta que Mn. Josep Antoni Ginestà Creus que fins ara era membre del Consell Presbiteral, li ha presentat la renúncia, la qual ell li ha acceptat, raó per la qual ja no assisteix a aquesta sessió.

1. S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.
2. S'aprova l'acta de la sessió anterior.
3. S'inicia el tema únic d'aquesta sessió extraordinària que diu:

Pla Pastoral per l'organització de la diòcesi pels propers anys per tal de veure com ha de ser la diòcesi per poder afrontar l'evangelització, la vivència de la fe i la caritat, tot vivint l'esperança.

- a. Reflexió i comentari sobre la síntesi elaborada a partir de la sessió anterior;
- b. Anàlisi i aportació d'idees;
- c. Concreció d'una proposta d'actuació en l'organització de la diòcesi;
- d. Idees concretes sobre l'organització de l'Assemblea Diocesana del 2019

3.a. El Sr. Bisbe comença fent una introducció per tal d'orientar el que s'haurà de reflexionar. Reparteix un document confeccionat per ell, el qual s'adjunta, per iniciar la reflexió. En aquest document es presenta un enfocament de com fer i què fer, tant per institucions com per persones, actituds i necessitats pastorals, i reflexionar sobre els objectius pastorals, i, finalment, sobre els instruments o mitjans per coordinar la tasca pastoral. Comenta que sovint ens plantegen moltes qüestions a les que, fins i tot li passa a ell, no es troben respostes concretes.

3.b. Es comencen a fer reflexions sobre com plantejar el futur i com atendre les necessitats pastorals, potser, ara, no és el moment d'arribar a documents per escrit; cal pensar i elaborar el que es creu més oportú i, després, s'arribarà a poder-ho plasmar per escrit.

Les idees que van sorgint queden reflectides de la manera següent:

Sobre les necessitats i el que cal fer

En primer lloc s'haurà de veure com organitzar les diferents funcions fonamentals de l'Església: l'Evangelització, la iniciació cristiana, la funció celebrativa, i la funció caritativa, i després veure com atendre-les amb els recursos humans que hi disposarem en cada moment. Les actituds adients ho haurien d'amarar tot.

S'ha de cuidar la pastoral de les perifèries veient en ella els que s'han allunyat.

També es remarca la necessitat de formació en la iniciació cristiana i en els fidels adults, formació que ha d'anar lligada a la conversió i l'amor al Crist.

Finalment es considera que seria bo donar a conèixer les realitats de les coses que es fan per tal que els que hi participen a l'Església no es vegin tan sols. També cal arribar a la gent que només ve a rebre els sagraments, els quals sembla que també s'estan allunyant definitivament de l'Església.

Sobre els mossens

Es fa referència a la importància d'estar amb els feligresos, per exemple visitant els malalts regularment. S'ha de tenir coratge i esperança, també dedicació perquè s'ha d'escoltar la gent, i els mossens s'han de fer presents en l'àmbit de la parròquia, pels carrers i en l'atenció als fidels.

Es veu que potser també s'hauria de parlar de la capacitat d'esforç per part dels mossens i la necessitat de ser capaços de fer-ho. Cal acceptar que si s'han de fer 3-4 misses, han de ser capaços d'assumir-les. També s'hauria de veure si es pot fer un horari en el que la gent sabés quan estarà disponible el mossèn per atendre'ls i celebrar els sagraments.

També, com sempre i contínuament, cal la conversió espiritual i pastoral, i en la manera de ser sacerdots que es té, per tal que es consideri la realitat que tots som sacerdots, profetes i reis (no només els sacerdots) deixant, així, que aquests actuïn com "els amos" de la seva parròquia.

Partint dels mossens que hi ha, s'hauria de veure com optimitzar les possibilitats d'atendre les celebracions litúrgiques que s'hauran de fer, tot fent-lo en funció de les possibilitats reals d'atendre-les.

Sobre els fidels i els animadors de comunitat

Es recorda que al punt 2 del document entregat pel Sr. Bisbe, parla que a cada parròquia ha d'haver un grup de laics que es dediquin a l'atenció a la seva comunitat per tal que la puguin atendre entre visita i visita del prevere. La gent que es dediqui a la comunitat són un element clau pel manteniment de la comunitat, encara que no siguin "animadors de comunitat".

Per una altra banda es constata que hi ha gent jove que són d'Església, la presència dels quals no es visibilitza perquè tenen un tarannà no gaire vinculat.

Sorgeix la qüestió de què és el que caldria fer per tal de poder atansar-se a la gent que són mentalment més "desordenats" i "lliures", i no viuen la pertinença a la comunitat o ni tan sols se la plantegen. Es reflexiona en el sentit que els fidels que han marxat de l'Església no tornaran tan fàcilment perquè ho farien allí d'on van marxar perquè no ho entenien i no es trobaven a gust, tret que marxessin per rebequeria o comoditat. A més a més, hem de constatar que han tingut infinitat d'oportunitats en les que han gaudit d'algun contacte (celebracions de sagraments, exèquies,

relacions de molts tipus...) i no ho han fet. És per això que cal que es donin processos d'apropament a Jesús des de la voluntat i l'amor. Això demana una conversió de tots els membres de l'Església i una acollida i acompanyament als que hi tornin. Així mateix també s'ha d'acompanyar la gent que es dediquen i són els mitjancers entre l'Església i el poble (fins i tot aquells que puguin ser els més allunyats). Cal que els animadors surtin de la pròpia comunitat perquè són un element que ajuda a conscienciar-la de la necessitat de viure la comunitat.

Sobre les comunitats

Es fa una reflexió sobre les comunitats dels pobles, veient que són cada vegada més petites i envellides. En elles aniria bé que hi hagués persones que es preocupessin tant de qüestions materials com espirituals. Caldria fer els possibles per a que cada tres pobles poguessin tenir un capellà que afavorís el tenir la missa dominical a cadascun d'ells. El fer unitats pastorals grans podria ajudar a fer més efectiva l'atenció. Podria fer-se que hi hagués menys misses i que aquestes estiguessin cada vegada més plenes, més animades... i fomentar el sentiment de comunitat cristiana, i els grups de pregària, d'estudi de la Bíblia...

S'aporta l'exemple d'un bisbat d'Àfrica en el que cada parròquia de la ciutat té apadrinada una del món rural a la que atén en les seves necessitats pastorals.

En un moment concret es fa un comentari referent a que potser s'haurien de substituir alguns textos dels evangelis en la missa, els quals tinguin dificultat en ser entesos, per uns altres, la dificultat dels quals sigui menor. Davant aquesta possibilitat hi ha vàries opinions en el sentit de que es considera una falta de respecte a la Paraula de Déu i que el que cal és fer un esforç per explicar-los millor. El fet que la lectura que es llegeix aquí sigui la mateixa que a un poble d'Àfrica és una riquesa.

Sobre el mètode i com fer-ho

En parlar de com fer-ho, el mètode que caldria emprar, es comença dient que és imprescindible fer un pla pastoral intermedi que primer contempli el que ens ha de dir cadascun dels membres del consell, les entitats, els moviments, els grups... del Poble de Déu, per tal d'arribar a l'horitzó que s'està dibuixant en aquesta reflexió, el qual s'haurà de definir en acabar.

Certament s'ha de seguir amb la pastoral de manteniment del que hi ara però, amb visió missionera que reestructuri les institucions i la manera d'atenció que es dona i com fer-ho. Després d'una reflexió profunda, fent un retir de tres o quatre dies, s'haurien d'establir les necessitats i com estructurar la diòcesi i després veure com entrar a resoldre els temes concrets pel

funcionament d'acord amb el que s'ha establert. Pel que fa als pobles s'ha de tenir cura de la manera i les possibilitats concretes de cadascú.

Es considera que en aquest pas intermedi es bo marcar els objectius que es pretén en aquesta reestructuració i donar-los a conèixer al Poble de Déu per tal que també pugui reflexionar-hi i, sobre tot, pugui fer-ne pregària.

Pel que fa al mètode que s'hauria de seguir, es proposa emprar el que han utilitzat per confeccionar el document *Christus vivit*.

Atendre tot això ens portarà a poder donar les solucions funcionals que apareixeran després.

3.c. En arribar al moment de la *concreció d'una proposta d'actuació en l'organització de la diòcesi*, sorgeixen els comentaris següents, després que el Sr. Bisbe parli de la necessitat de coordinar-nos perquè és necessari concretar el que cal fer, i no tant en tornar a mirar una altra vegada el com estem. Per això demana que en el següent apartat es vagi més a plasmar el que pensem de com fer-ho, encara que no arribem a plasmar-ho per escrit. Planteja si aniria bé que ell fes una carta pastoral que animés a la comunitat i en ella pogués agrair a tots els que s'hi dediquen.

Sí que cal començar a redissenyar l'estructura per atendre les necessitats que hi ha a la diòcesi perquè això ja és una qüestió urgent. S'hauria de fer partint d'una reflexió, abans d'escriure res. Aquesta reflexió s'hauria de fer escoltant què ens diu l'Esperit a tots els nivells (consells arxiprestats, parroquials, equips d'animadors de comunitat, grups i moviments...). Sí que caldria que per animar aquest pas es fes un escrit presentant-lo i animant a aprofundir en ell. Aquest escrit hauria de cercar fer reflexionar a tot el Poble de Déu donant ànim, convidant a una conversió espiritual i ajudant a prendre consciència. Hauria de ser molt concret per tal que no es dispersés el pensament dels que ho rebran i els permeti treballar en ell. Hauria de ser un escrit animant cap al futur i es podria fer per a l'inici del curs.

En el moment de parlar-lo a la gent s'ha de tenir ben concretada la proposta perquè del contrari es pot donar que estiguin esperant sense obtenir res que els satisfés l'expectativa creada, tot, és clar, abans d'arribar a escriure-ho en un pla pastoral. Amb tot, però, es veu que encara no és el moment de fer un pla pastoral escrit, sinó el moment de fer la reflexió i anar aprofundint en les necessitats.

La celebració de "l'Enviament" seria un moment adient per tal de donar aquest escrit animant i cercant d'estimular la conscienciació i la reflexió.

El bisbe hauria d'anar a les parròquies, especialment els pobles petits per tal d'explicar la situació i fer-los veure que el més important és que estimin Déu i el visquin.

Pel que fa a la necessitat de sentir-se comunitat

Caldria sentir-se comunitat diocesana amb un camí concret que hem d'assumir tots, renunciant a que cadascú porti el seu sense anar en grup amb la resta. Cal assumir les línies i canviar la disposició a l'hora d'entregar-se.

- S'hauria de revisar també com augmentar la relació, la fraternitat... entre els membres de la comunitat, veient que la pertinença a l'Església no sigui només la recepció dels sacraments.

Pel que fa als mossens

Els mossens necessiten canviar perquè, per exemple, prefereixen continuar la "seva feina" sense atendre les noves situacions i necessitats, ni, per exemple, tenir en compte les aportacions que es van fer a l'Assemblea de l'any passat.

Pel que fa als mossens que venen d'altres indrets es veu que hi ha una dificultat si no coneixen a on s'han de dedicar, ni coneixen l'idioma. Caldria que primer estiguin ben informats de les característiques i que aprenguessin l'idioma. En el fons es veu positiu que vinguin i se'ls ha d'agrair.

Pel que fa a l'estructura de la nostra comunitat

En fer la reorganització s'hauria de vigilar que no es donés la impressió de que es dediquen més mossens i atenció a la ciutat que als pobles.

Es ratifica la certesa que a la ciutat hi ha més sacerdots que no als pobles, els mossens dels quals han d'atendre més parròquies. També hi ha una qüestió important que és la disponibilitat amb la que els preveres s'ofereixen, perquè és possible caure en la comoditat sense assumir el que cal fer si no t'ho manen.

Pel que fa als animadors de comunitat

- L'animador hauria de ser un referent, compromès i amb fe, per tal que pugui evangelitzar, de manera que pugui recolzar i suplir el mossèn, descarregant-lo d'alguna de les seves ocupacions.

Davant la qüestió de com optimitzar el seu servei i esbrinar de quins encàrrecs s'haurien de responsabilitzar, es veu que s'hauria d'estudiar la situació personal de cada animador de comunitat (hi ha 20 comptant els que acabaran enguany) per tal de veure la disponibilitat de cadascú, el nivell d'entrega i la situació econòmica, perquè s'ha de combinar la seva dedicació a la família, a la professió i a la seva activitat pastoral, la qual no ha de dependre de la seva economia havent de fer front ell a les despeses que hi generi. Cal, així mateix, de manera fonamental i ineludible, que hi hagi un amor i entrega a la comunitat primordials.

Per una banda, els animadors de comunitat han d'aprovar els estudis establerts, però, a més a més, han de tenir el mandat del bisbe (en companyia del mossèn) per tal que animin perquè no tothom té l'ànim i l'estil necessaris per ser animador de comunitat. També és cert que n'hi ha que es fan els amos de la parròquia i "anul·len el mossèn", fins i tot obstaculitzen que s'atansin i participin d'altres fidels; s'ha de trobar l'equilibri entre "fer de rector i el ser només el seu escolà". És el moment de veure com fer arribar la formació i atenció a tots els que s'hi dediquen.

El Sr. Bisbe comenta que cercar un servei estable amb els laics que s'hi dediquen suposa entrar en dinàmiques de relacions laborals, i diu que s'ha d'estudiar molt perquè ell no veu massa com hauria de ser (s'hauria d'evitar caure en el cas d'algunes parròquies d'Alemanya que s'han convertit en empreses donat el volum de contractació de persones que s'hi dediquen). Per una altra banda s'ha de veure com donar-los-hi feina tot respectant que han de dedicar-se a la seva feina professional i a la seva família. A banda d'això, també cal dir que els mossens haurien d'estar disposats a acollir-los i acompanyar-los. També s'hauria de veure si ells estarien disposats a traslladar-se a una altra parròquia si és que en la seva són varis. És un problema el tema del seu manteniment, doncs si han de dedicar-se a la professió i a la família, la disponibilitat i l'entrega a l'atenció a la comunitat és més difícil.

A les conclusions de l'Assemblea de l'any passat van sorgir moltes idees sobre aquestes qüestions, les quals pel general, almenys pel que es coneix, no han estat considerades en cap àmbit.

El Sr. Bisbe pregunta com concretar la tasca a presentar a la comunitat diocesana. Hi ha dos assumptes que podrien convidar a treballar durant el curs: el congrés de laics i "l'octubre missioner", de manera que ajudessin a tractar la reorganització concreta de la diòcesi.

Les respostes a aquesta qüestió es fan en el següent sentit:

S'ha de treballar aquest any per tal de veure quin és el futur al que volem anar, perquè la resta sortirà després tot prenent consciència que les missions comencen aquí i vivint-lo en positiu i amb paciència. S'ha de donar dinamisme i proximitat a les relacions entre mossens i també amb els seglars.

- Això podria ser treballat a partir d'algunes preguntes concretes que podrien preparar tres o quatre persones.
- El Sr. Bisbe acull la dinàmica de què sigui un petit grup de persones qui ho prepari i veu que podria participar algun laic (comenta que podrien ser Mn. Jaume Pedrós, Mn. Lluís Sallán, el Sr. Manolo Díaz...).

3.d. *Idees concretes sobre l'organització de l'Assemblea Diocesana del 2019.*

- Es veu que aniria bé que s'enviés el qüestionari prèviament a les parròquies per tal de no divagar a l'hora de fer les aportacions dins l'Assemblea.
- Es proposa que si no pogués ser el ponent Mn. Torra, es mirés que l'Arxiprestat de la Seu Vella fes una explicació de les idees que apareixen al llibre de J. Mallon que estan treballant. Amb tot es nota que és més efectiu parlar de situacions arrelades a la nostra vida concreta.
- Com a element pràctic es proposa que hagués aportacions de com estan canviant en algunes parròquies.

4. *Altres temes i informacions i torn obert de paraules.*

El Sr. Bisbe comenta sobre la preparació del Congrés de laics que es farà a nivell de tota Espanya l'any 2020.

També informa sobre alguns temes tractats a la darrera sessió de la C.E.E.:

- Formació dels preveres i als seminaris;
- Que la C.E.E. ha editat el document *Christus vivit* i les aportacions del Papa sobre els abusos dins l'Església.
- Sobre els protocols preparats per la comissió sobre els abusos i agressions a menors;
- També explica com ha estat el cas de les notícies aparegudes sobre el C.O.F. d'Alcalà de Henares i l'atenció als homosexuals que ho demanen, el qual va sorgir durant els dies en què se celebrava la plenària de la C.E.E.
- Sobre la carta que el Síndic de Greuges ha enviat als bisbes de Catalunya demanat que es doni la informació sobre delictes sexuals que hi hagi a l'Església a Catalunya. Els bisbes han decidit respondre que el Síndic no té competència per fer-ho i que ells no tenen una informació completa i que no és correcte que només es demani a l'Església. Algun membre del Consell comenta que la funció del Síndic és la de defensar la gent i no la d'atacar cap estament.

Els Bisbes de Catalunya van decidir fer una comissió conjunta de totes les diòcesis amb seu a Catalunya per tal que es fes una investigació dels possibles casos que hi hagi pogut haver, però de moment els bisbes de Solsona i Vic ja han organitzat la seva pel seu compte, de manera que podria ser que aquella no es porti a terme.

A la C.E.E. han decidit demanar al Papa que faci una comissió per a tota Espanya per estudiar la situació, per atendre les víctimes i fer la prevenció per evitar-los en el futur.

- Sobre la reconstrucció d'algun béns mobles que assumiria la Diputació.
- El Sr. Bisbe informa als membres del Consell de com es desenvolupa el litigi amb la Diòcesi de Barbastre per les obres d'art, el qual està iniciant ara la fase de judici. En aquest sentit explica que la setmana passada van aparèixer en la premsa aragonesa unes informacions dient que el Bisbe de Lleida exigia que s'utilitzés el català com a llengua en el judici, les quals estan encaminades a distorsionar i crear mal ambient entorn al judici.

El Sr. Bisbe comenta que de totes aquestes informacions en parlarà en el recés dels mossens del tercer dilluns de mes.

Essent les dues menys cinc minuts s'aixeca la sessió després de resar una Avemaria i un Glòria al Pare.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 14 de maig de 2019

Essent les dotze del migdia del dia catorze de maig de dos mil dinou, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar monogràficament el tema exposat a la convocatòria corresponent. Hi són presents tots els membres amb l'excepció de Mn. Luis Sallán Abizanda excusat per tenir visita al metge. Actua com a moderador de la sessió Mn. Joaquim Blas Pastor.

1. S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.
2. S'aprova l'acta de la sessió anterior.

En iniciar-se la sessió el Sr. Bisbe agraeix el fet que s'hagin pogut realitzar varies sessions extraordinàries del Consell Presbiteral que no estaven previstes, i l'esforç que han fet els seus membres per tal d'assistir-hi i aprofundir en el tema que s'ha estat tractant. Així mateix agraeix la precisió amb la que s'han presentat les actes, de manera que ha estat una bona eina per realitzar la feina que s'ha fet.

El Sr. Bisbe veu que és més oportú que, per comptes de definir el nou Pla Pastoral només per part del bisbe, aquest pugui sortir elaborat per la comunitat des de les diferents instàncies en les que es reuneixen els mossens i els laics. En concret reconeix que competeix al Consell Presbiteral el veure quina estructura ha de tenir el Pla i com s'ha d'organitzar l'Església Diocesana.

Tot seguit, el Sr. Bisbe fa una petita observació referent al judici sobre les obres d'art que començarà el proper dijous a Barbastre, i el seu sentiment davant aquest cas.

Un membre del Consell vol fer arribar a aquest el comentari que li han transmès alguns mossens en el sentit que, davant la situació del judici civil als Jutjats de Barbastre per les obres d'art, el Consell Presbiteral podria fer una carta al bisbe de Barbastre-Montsó manifestant el dolor que produeix als fidels de la Diòcesi de Lleida i la disconformitat sobre la situació de les obres d'art.

Sobre aquesta proposta es donen diferents opinions veient que estaria bé fer-ho però que no és oportú donat que transcendiria i es podria mantenir, resultant contraproductiu pel judici. A més a més també cal tenir cura per no acabar jutjant nosaltres al bisbe de Barbastre. Es proposa que es podria fer la carta a nivell personal, manifestant el dolor que es té com a cristians davant la situació d'enfrontament entre els dos bisbats. Així mateix es considera que davant del judici s'hauria de mostrar la disconformitat i defensar la propietat de les obres d'art.

El que es fa és donar el recolzament al nostre bisbe i estar al seu costat en aquesta situació punyent, perquè és una llàstima com estan difamant i ofenent la persona del nostre bisbe ja que no hi va haver espoli sinó una acció per rescatar i salvar les obres d'art, d'acord amb el que el Sant Pare Lleó XIII va proposar a finals del s. XIX per preservar el patrimoni cultural de l'Església.

El Sr. Bisbe diu que comentarà amb l'advocat si fer la carta seria oportú i prudent.

3. Reflexió i comentaris sobre el document *Guia per a la reflexió i aportacions al nou pla diocesà de pastoral del Bisbat de Lleida*. Estudi i concreció de la seva utilització durant el curs proper.

El Vicari General explica la gènesi del document que es presenta a debat en la sessió d'avui i que serà l'instrument de treball per tal que els fidels de la diòcesi aportin idees per l'elaboració del proper Pla Pastoral.

En començar les aportacions que fan els membres del Consell, es proposa que s'agrupin les 8 qüestions segons els diferents àmbits i que es

tingui en compte la dimensió socio-caritativa de l'Església perquè en el document no està senyalada amb suficient claredat. En comentar-ho s'observa que, de fet, l'acompanyament social estaria contemplat al punt tercer de l'esborrany de document.

Com a mètode es veu que aquesta "Guia" és una bona eina que ha d'ajudar a reflexionar què fem bé i que ens cal fer per tal d'arribar a poder evangelitzar.

El Sr. Bisbe comenta que el que s'hauria d'aconseguir és que a les comunitats parroquials hi hagués quatre o cinc persones que poguessin mantenir les seves organitzacions materials, que les moguessin i animessin, tenint el mossèn per a l'atenció espiritual, el qual visitaria periòdicament les diferents comunitats que en depenguessin.

Es constata que a les comunitats en les que això es dona, les persones encarregades són de molta edat perquè no hi ha persones de mitjana edat, i menys joves, que hi participin.

El Sr. Bisbe remarca que tenim dos grans problemes: l'allunyament de la gent i la manca de capellans, problemes que s'haurien d'escometre des de la reflexió preparatòria del nou Pla Pastoral, a la que es dedicarà el proper curs.

S'aporta la idea de que, a més a més de l'evangelització, celebració i acolliment en la vida de la comunitat, també s'ha de considerar l'organització.

Sobre el Pla Pastoral es diu que al redactar-lo caldria tenir una visió general per tal de fer un pla que fos "universal" i que arribés a tothom, i s'insisteix en que els 8 punts que aborda la "Guia" que s'està valorant, s'haurien de classificar en àrees o àmbits per tal que sigui més comprensiu a l'hora de treballar-la. També es comenta que la formulació dels epígrafs que presenta ara dona peu a què apareguin equívocs, hauria de ser més concisa, realista i concreta, però en aquest moment no es fa cap proposta, comproment-se el membre que fa aquesta aportació a reflexionar-la i fer-la arribar al Vicari (al dia següent li suggereix, per correu electrònic, que la formulació podria ser, més o menys, així: *Quines coses noves hem fet els 3 últims anys? Quines coses concretes i realistes ens proposem fer en els 3 anys propers?*).

Es fa la insinuació que es podrien centralitzar diferents serveis en parròquies concretes; per exemple en una determinada parròquia d'un àmbit concret es podria fer la catequesi de confirmació, en una altra l'atenció als malalts d'aquella zona, en una altra l'atenció social... Es veu, però, que no es pot considerar que s'arribi a parròquies especialitzades sinó que cadascuna ha de poder fer totes tres vessants (evangelització, celebració i acollida).

Com a reflexió es diu que caldria cercar que hi hagués equilibri entre el saber, el ser i el fer.

Una altra idea que es fa respecte a l'estructura de la "Guia" fa referència a que potser caldria considerar, a més a més del *què hem fet* i el *què proposem*, també el *què necessitem*.

S'insinua que algunes mesures seran difícils d'acceptar per algunes comunitats parroquials. El Sr. Bisbe comenta que si cal, ell estaria disposat a anar a totes les parròquies a explicar els canvis que s'hagin de fer, sense que el mossèn s'hagués d'enfrontar als feligresos.

Es comenta la necessitat de temporalitzar el treball del curs vinent i es determina que hi hagi les fases següents:

- A l'Assemblea 2019 (25-05-2019): presentació del document
- A la celebració de l'enviament (19-09-2019): presentació de la *Guia de treball* a tota la comunitat.
- El dimecres de cendra (26-02-2020): finalització del termini per entregar les reflexions dels diferents grups que ho hagin treballat.
- El 20-04-2020: entrega del buidat al Sr. Bisbe per tal que disposi del material per redactar el Pla Pastoral.
- A l'Assemblea Diocesana (30-05-2020): presentació del nou Pla Pastoral Diocesà.

Es concreta que els tres eixos o aspectes sobre els que s'hauria d'organitzar la "Guia", distribuïnt els 8 punts dels quals consta la reflexió en ells, haurien de ser: la Paraula de Déu, la celebració i la comunió dels creients.

Es veu que cal fer una crida a la conversió, tant als capellans com als laics, per tal que tothom vegi la necessitat de corresponsabilitzar-se de l'Església.

També es diu que, tant durant el treball de reflexió, com en el que després orienti el Pla Pastoral, s'hauria de mirar que no es trenqués amb la feina que s'ha estat fent fins ara, sinó que des d'ella es pugui mirar al futur.

Essent les dues del migdia (14:00 h) s'aixeca la sessió després de resar una Avemaria i un Glòria al Pare.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 7 d'octubre de 2019

(* En el dia de la publicació d'aquest butlletí encara resta sense aprovar aquesta acta, tot i que es publica per deixar constància dels temes i acords als que es va arribar.

Essent les dotze del migdia del dia set d'octubre de dos mil dinou, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents tots els membres amb l'excepció del P. Antoni Riera Figueras que s'ha excusat per haver d'atendre una emergència sobrevinguda a un membre de la seva comunitat. Actua com a moderador de la sessió Mn. Josep Maria Cebrià Sebastià.

1. S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.

2. S'aprova l'acta de la sessió anterior, després d'observar alguns errors de mecanografia que es corregeixen.

En iniciar-se la sessió el Sr. Bisbe agraeix l'assistència i presenta els dos membres nous que s'incorporen al Consell Presbiteral en aquesta sessió: Mn. Víctor Martínez Mateu, en funció d'haver estat nomenat arxiprest de l'arxiprestat de la Seu Vella, i Mn. Josep Moré Estopà com a representant dels preveres emèrits.

El Sr. Bisbe comenta que si algun membre d'aquest Consell considera que s'ha de tractar algun tema pel seu interès, li ho digui una setmana abans que es vagi a fer la sessió, de manera que es pugui incloure.

3. *Avaluació de la celebració de l'Enviament.*

En tractar aquest punt els diferents membres van donant la seva opinió o fent comentari sobre alguns aspectes de l'esmentada celebració. Sobre-surten pel caràcter que tenen d'aplicables a properes ocasions, els següents:

- Va ser un encert que totes les delegacions pugessin al presbiteri perquè es manifestava la implicació.
- El Sr. Bisbe veu que és fàcil deixar-se algun col·lectiu a l'hora d'anomenar-los, i es veu que es podria fer de manera que algú llegís la llista dels convocats, evitant l'oblit.
- Davant els comentaris en els que es diu que hi ha hagut opinions que manifestaven disconformitat amb el format que va tenir la celebració, es diu que es podria organitzar enviant cada entitat una

persona per a l'organització, però es veu que això seria inoperant al tractar-se d'una comissió organitzativa i de coordinació, i no tant d'aportar idees.

- També es comenta que hi ha persones que van assistir per convicció, tot i que no els va omplir la celebració, ja que després ho deien i manifestaven que havia estat, segons ells, massa litúrgica i no gaire festiva, dinàmica... pel qual resulta apagada i no engresca per iniciar el camí convençuts de sentir-se enviats; n'hi ha d'altres que van assistir sense saber a què anaven i no esperaven res de la cerimònia i és per això pel que no acaben sentint-se enviats; també hi ha qui consideren que l'enviament surt del Crist i, per això, s'hauria de fer en una eucaristia; d'altres que ha de sortir de la Paraula. El fons del que passa és que hi ha molts cristians que consideren que tot s'ha d'organitzar contemplant que siguin celebracions festives i que atenguin a l'emotivitat de la persona, deixant una mica de banda la reflexió i l'aprofundiment en la trobada amb el Crist. Com a proposta per superar la dificultat dels horaris, hi ha qui proposa que es podria fer el diumenge per la tarda.
- Amb tot plegat, es proposa començar a fer la preparació a l'abril i presentar una proposta que encara es podria corregir a finals de maig-juny (a la darrera sessió del Consell Presbiteral), i fer-ne ja l'organització concreta durant el setembre.
- Es comenta que hi ha parròquies que han fet pel seu compte una celebració a nivell parroquial de l'enviament, considerant els consellers que és una manifestació de la manca de consciència diocesana; en cas de voler fer alguna celebració a nivell parroquial, podien haver fet una estona de pregària amb la benedicció dels catequistes i d'altres agents de la pastoral, i haver assistit a l'enviament a anunciar la Bona Nova que va fer el Sr. Bisbe adreçat a tots els integrants del poble de Déu a Lleida.

4. *Visita pastoral als arxiprestats de la Perifèria i del Baix Urgell-Garrigues*

El Sr. Bisbe exposa la seva intenció de fer la visita pastoral a aquests dos arxiprestats durant el present curs.

Al voltant d'aquest tema surten diferents aspectes i situacions, com la de l'atenció litúrgica i espiritual a Bovera, i la dels pobles de Soses, Alcanó, Torres... que depenen de Mn. Héctor Fabio Fernández, al quedar-se aquest sense l'ajut de Mn. Batiste i de Mn. Julián Manzano.

5. *Avaluació de la Formació permanent del Clero*

Es reflexiona sobre la formació permanent del clergat, i en concret sobre els dos dies de formació que hi ha hagut amb el ponent Mn. José Vidal Talens els dies 25 i 26 de setembre.

El Sr. Bisbe comenta que, tot i que l'assistència ha estat molt alta, cal veure que alguns preveres no han assistit, i diu que aquests dos dies de formació s'haurien de considerar com a prioritaris de manera que es renunciï a fer qualsevol altra cosa (tret del que és ineludible com els enterraments) per tal que ajudi a que els mossens es trobin i puguin evolucionar (convertir-se) en una línia concreta i a un ritme similar.

Es comenta que hi ha hagut una seqüenciació en els últims anys, de manera que aquests dos dies de formació han tingut una evolució gradual que ha portat a tractar la temàtica que s'ha tractat enguany sobre la transformació de les comunitats parroquials.

Convé veure que cal seguir evolucionant perquè es nota que hi ha mossens "joves" que tornen a prescindir dels laics. S'opina que aquesta deriva s'ha de corregir i cal tenir clar que el mossèn no s'ha de sentir com l'únic actor de la parròquia.

Es proposa que els mossens tinguin unes jornades de formació sobre les parròquies a partir del CVII, del Concili Provincial Tarraconense i del Directori sobre les parròquies i els arxiprestats que es fer a partir del CPT.

Es comenta, finalment, que els mossens dels pobles han de considerar que no només han d'atendre la celebració eucarística sinó l'atenció a les persones, tant espiritualment com en l'aspecte material.

6. Altres temes i informacions, i torn obert de paraules

En aquest punt surten els temes següents:

- Es comenta que a l'hora de repartir el territori s'han de considerar les peculiaritats de cada parròquia tenint en compte diferents paràmetres (població, dispersió geogràfica, distància,...).
- Surt el tema dels mossens que venen d'altres diòcesis, observant-se que no acaben de situar-se en la realitat que vivim en la nostra diòcesi, tant eclesialment com a nivell social. Es constata que venen amb il·lusió, disponibilitat,... però no acaben de conèixer com actuar aquí ni com és la nostra realitat.
  - Sobre aquest particular es recorda que en temps de Mons. Ciuraneta hi va haver un acord del Consell de Presbiteri en el que es va dir que els capellans que venen de fora han d'estar un any com a vicaris d'un mossèn d'aquí.

- Es diu que hi ha mossens dels que han vingut que han comentat que no se senten acollits pels mossens d'aquí i ho viuen en soledat.
- Es veu necessari que el presbiteri de la diòcesi es plantegi i previngui com acollir als mossens que venen de fora. S'hauria de considerar el poder ajudar a fer la formació prèvia i després l'acolliment.
- Se suggereix que els ajudaria el conèixer la llengua i es dona la idea que podria haver-hi fidels que voluntàriament posessin en pràctica el fer conversa amb el mossèn (parelles lingüístiques), mètode que, a més a més, els ajudaria a conèixer la realitat segons els temes que es tractessin durant les estones de conversa.
- El Vicari General presenta un recull d'idees metodològiques (a manera de recurs didàctic) per afrontar com treballar la Guia per a la reflexió presentada per treballar durant aquest curs.

Estarà penjada a la pàgina web i es farà arribar per correu electrònic a totes les adreces que hi ha al bisbat posant l'enllaç per tal que la puguin baixar.

- El Sr. Bisbe comenta com s'haurà de passar de la reflexió a la redacció del Pla Pastoral per tal d'arribar a la renovació i conversió que es pretén. Es comenta que aniria bé observar com ho fan a d'altres bisbats.
- El Sr. Bisbe comenta els temes que van tractar a la darrera trobada dels bisbes de Catalunya (CET) els dies 2 i 3 d'octubre del 2019, a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona.

Essent les dues del migdia s'aixeca la sessió després de resar l'Avemaria i el Glòria al Pare.

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 10 d'octubre de 2018

Essent les set del vespre del dia deu d'octubre de dos mil divuit, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Pastoral del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Sr. Bisbe, Laureano Sánchez, Paquita Arturo, Mn. Carles Sanmartín, Manuel Díaz, Miguel Ángel Martín, Trini Catalán, P. Antoni Riera, Isidre Charles, Mn. Jaume Pedrós, Mn. Josep Mª Escorihuela, P. Jordi Clor, P. Joan Valls, Mn. Luis Sallán i Juan Luis Salinas que actua com a secretari.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els temes segons estan indicats en la corresponent convocatòria.

3. Comentari sobre la formació manifestada pel Sr. Bisbe a la carta que va enviar als membres de l'Església que peregrina a Lleida amb data 01-09-18. El Sr. Bisbe presenta la carta que va enviar i explica els motius, tot comentant la necessitat de realitzar el treball pastoral que s'espera d'ella i com fer-ho partint del qüestionari que s'ha fet arribar als membres junt amb la convocatòria.

Donat que el punt 4 de la convocatòria parla de la reflexió a partir de l'esmentat qüestionari, de com podem desenvolupar la formació a les nostres comunitats o moviments, en aquest curs, considerant els aspectes relacionats amb la pastoral, es passa directament a aquest punt.

4. Com podem desenvolupar la formació a les nostres comunitats o moviments, en aquest curs. S'obre un torn de paraules en el que cadascú dels assistents va dient el seu punt de vista sobre les qüestions plantejades al qüestionari, el buidat del qual s'adjunta.

5. D'altres temes i informacions, i torn obert de paraules.

Dins d'aquest punt es comenten els següents aspectes:

- Es proposa que la cerimònia de l'enviament sigui cap a finals del mes de setembre donat que fer-ho abans agafa amb el curs acadèmic recent començat. També es comenta que fóra millor fer-la a la Casa de l'Església que no pas a la Catedral donat que aquell és un lloc menys formal i permet trobar-se de manera menys estricta amb els demés, fins i tot veure's de forma més compartida.
- Es fa un comentari en el sentit que cal formar-nos... i això no ho dubta ningú, plantejant-se, però, on trobarem els destinataris de la formació que rebem.

- Es diu que és bàsic l'atendre la persona i que aquesta atenció s'ha de donar a la família i a la comunitat. Per aquesta raó esdevé fonamental tenir cura de la família (les famílies concretes que ens envolten) i la comunitat, respectant-les, atenent-les i orientant-les en tot el que necessitin en el seu esdevenir.
- També es diu que és fonamental analitzar, observar què és el que pot fer falta, planificar i aplicar a la realitat allò que en resulta... a aquest punt, però, segons s'observa, no s'hi arriba mai.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 6 de juny de 2019

Essent les set del vespre del dia sis de juny de dos mil dinou, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Sr. Bisbe, Margarida Llop, Mn. Manuel Mercadé, P. Jordi Clot, Antonio Vallés, Trini Catalán, Mn. Joaquim Blas, Xavier Pelegrí, Miguel Ángel Martín, Manuel Díaz, P. Joan Valls, Mn. Sibangbeu Louan, Mn. Carles Sanmartín, Joan R. Saura, Isidre Charles, Ximo Companys i Juan Luis Salinas que actua com a secretari.

Per diferents motius s'excusen d'assistir Mn. Josep Anton Jové, Mn. Josep Mª Cebrià, Mn. Lluís Sallán, P. Antoni Riera, Dolors Esteve, Laureano Sánchez, i Francesca Agustí.

Després d'un moment de pregària i reflexió sobre Act 20, 28-38 i el res del parenostre amb el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior després de demanar que s'inclogui un dels membres assistents que, per error, s'havia omès, i es passa a tractar els temes segons estan indicats en la corresponent convocatòria.

Abans, però, el Sr. Bisbe agraeix la tasca que s'ha fet durant el curs i demana Déu que ens ajudi a portar-lo a bon fi. Diu que a l'Església no li caldria fer cap pla perquè el pla que sempre tenim els cristians és el d'evan-

gelitzar, celebrar i compartir. Amb tot està bé tenir una mínima planificació per tal de poder-nos organitzar.

Fa referència a les exhortacions apostòliques *Evangelii Gaudium*, *Gaudete et exsultate* i *Christus vivit*. El Sr. Bisbe es refereix a les conclusions de l'Assemblea de l'any 2018, a la reunió dels mossens (17-09-18), a la del Consell Pastoral (10-10-18), a les quatre que ha tingut el Consell Presbiteral durant el curs i d'altres de coordinació i treball que hi ha hagut fins arribar al document *Guia per a la reflexió i aportacions al nou pla diocesà de pastoral del Bisbat de Lleida*, el qual es va presentar a l'Assemblea com a eina de treball pel proper curs, també a les idees que es donaren a l'Assemblea 2019 i d'on, tot plegat, han de sortir les línies per redactar el nou Pla Pastoral de la Diòcesi. Es comenta el procés que hi ha hagut fins arribar al document esmentat.

3. *Reflexió i comentaris sobre el document presentat a l'Assemblea del 2019 "Guia per a la reflexió i aportacions al nou pla diocesà de pastoral del Bisbat de Lleida". Estudi i concreció de la seva utilització a les comunitats parroquials, delegacions, moviments... durant el proper curs.*

En aquest punt s'obre torn de paraules del que sorgeixen un seguit d'aportacions que queden reflectides tot seguit:

- **Referent a l'opinió que mereix el document**

- Es valora molt positivament que s'hagi arribat a la redacció d'aquest document i que hagi estat fruit de la reflexió de diferents sectors de l'Església, representats pels membres dels consells que hi han participat. Així mateix es valora la proposta d'itinerari per tal d'arribar al nou Pla Pastoral i, es diu, que és elogiable que tota la comunitat prengui part en el procés de la seva redacció.
- De la redacció del document es veu positiu el fet que demani de cada punt *quines coses noves hem fet en els 3 últims anys?*, per què són experiències positives, ja siguin noves o reeixides, i ens ajuden a prendre consciència del camí que estem fent.
- Així mateix es comenta que caldria que el nou pla pastoral i el procés per arribar a la seva redacció, es concretés en un tema determinat per tal d'aprofundir-hi i treure'l endavant. La persona que fa aquesta aportació diu que si no es delimita així hi haurà molta dispersió i no es farà res.

El Sr. Bisbe comenta que li agradaria que en un termini curt de temps (tres o quatre anys) hi hagués moltes parròquies amb un grup de laics cadascuna que es responsabilitzessin de cada comunitat, animant-la, organitzant-la, podent fer celebracions de la paraula, per tal de mantenir-la viva entre visita i visita del prevere que l'atengués.

• **Suggeriments d'ampliacions i modificacions en els temes que es tracten**

- S'hauria de considerar el posar el tema de **la caritat** que no hi surt prou remarcat.
- La qüestió 1 i la 2 parlen totes dues de la iniciació a la fe i es podrien unificar.
- En la proposta 3 hi ha una barreja d'àmbits. Caldria aclarir-ho una mica.
- A les propostes 5 i 6 s'hauria de revisar la redacció perquè sembla que no hi ha relació entre elles; en el punt 5 es parla de l'acompanyament-acollida i sembla que s'hauria de parlar d'això al punt 6.
- A la pàgina 9 s'hauria de concretar si el que es demana és a nivell personal o comunitari, diocesà...
- Es podria mirar de recollir i incloure en el document, l'aspecte del **discerniment**, del qual en parla el Papa als joves, i el de **l'acompanyament personal**. En aquest sentit també s'hauria de parlar de la **vocació**.
- També es veu que s'hauria de plantejar la sostenibilitat de les parròquies i la diòcesi en general pel que fa a **l'estructura actual i la possibilitat d'atendre-la**.
- Es comenta que en el document de treball no es pot deixar de contemplar el tema de **la formació** perquè és una qüestió bàsica. Es diu, però, que en el fons hi ha molta oferta de formació, el cas, doncs, és que els fidels no la utilitzen i els hi costa atansar-se a ella. És per això que s'hauria d'esbrinar com arribar a la gent per tal que s'engresquin a formar-se. Hi ha, però, qui diu que més que parlar de formació s'hauria de parlar de l'experiència de vida de cadascú. "Mireu com s'estimen".
- Així mateix hi ha qui diu que s'hauria de mirar d'harmonitzar els àmbits que hi apareixen al treball, amb **les "àrees"** en les que es va agrupar l'acció pastoral de la diòcesi fa uns anys.

El Sr. Bisbe comenta que en el fons es reduirà a l'evangelització, la caritat i la celebració que és del que la vida cristiana ha de tractar.

• **Aspectes a considerar en la metodologia a emprar en l'entrega, la difusió i el tractament del document**

- S'haurà de fer un gran esforç de **concreció al transmetre-ho** als fidels per tal que aquests puguin concretar després al fer les respostes.

- Caldria **motivar tothom** per tal que ho sentin com a propi, per això cal recordar que no es pot partir de zero i ignorar tot el que ja portem viscut. És per això que a l'hora de presentar el document s'hauria de fer amb il·lusió i engrescant a que tothom se senti convidat a participar. Després caldrà fer el seguiment del que s'ha dit.
- També serà important tenir un **grup que dinamitzi el desenvolupament** de la resposta al document quan s'estigui treballant als diferents grups.
- S'hauria de concretar i indicar qui ho ha de respondre (individualment, en grups...) i amb quina metodologia.
- Seria necessari fer un balanç de com ha anat el desenvolupament del pla dels tres anys anteriors.
- Des de la Fundació Verge Blanca es comenta que s'està mirant de concretar per tal de treballar el que el Papa a dit als joves, tot partint dels estudis sobre joventut que s'han fet a Lleida en els darrers anys.

El Sr. Bisbe comenta que caldrà tenir un fil conductor que concreti molt per tal d'arribar a tots els fidels, de manera que, encara que el pla pastoral que en surti no sigui tant perfecte des de l'exposició doctrinal, pugui ser entenedor i engrescador per tal que sigui assumit i treballat per tothom.

- **Reflexions pastorals que surten al fil del tema que es tracta sobre el document de treball**

- Quines perifèries tenim ara a Lleida? Els grans esforços que fa ara l'església és mantenir la gent que hi ha, però no arribem a sortir cap als que no hi són.
- Els laics corren el risc d'assumir funcions ministerials d'ajut a les comunitats deixant de banda, potser, el dedicar-se a fer present el Crist en el món, cadascú en l'àmbit on desenvolupa la seva vida familiar, laboral, d'esbarjo, veïnal... Però en la comunitat també haurien d'estar presents els laics i fins i tot ser els líders de la comunitat (que no cal que ho siguin els mossens). Amb tot, de vegades hi ha laics que diuen que estan cansats d'haver hagut d'assumir aquestes tasques.
- Cal fer comunitats de manera que es visqui en comú en una Església més propera, capaç de sortir d'ella mateixa i de ser realista.
- S'ha de tenir en compte que una cosa és l'àmbit de la ciutat i una altra el dels pobles, on la gent que hi participa és poca, d'edat avançada, i no entén alguns aspectes de formació o corresponsabilitat.

4. Altres temes i informacions, i torn obert de paraules

En arribar a aquest punt, alguns membres del Consell presenten les informacions següents:

- S'informa dels Casals d'Estiu que organitza la Fundació Verge Blanca amb la col·laboració del Col·legi Episcopal, per tal de realitzar-los durant l'estiu. Es mirarà que cap nen o adolescent es quedi sense participar per la manca de diners.
- Es comenta la situació creada enguany en l'atenció als temporers. Es diu que enguany l'Ajuntament de Lleida no participarà fent el que havia fet fins ara i les entitats que s'hi dediquen es trobaran amb la problemàtica de no poder atendre'ls.
- S'anuncia que el proper 9 de novembre serà la Jornada de laics per tal de preparar el congrés de laics. Aquesta jornada es realitzarà a Sant Feliu de Llobregat.
- Així mateix es diu que l'esmentat Congrés de Laics es realitzarà el proper 14 de febrer de 2020.
- El proper dia 12 de juny es farà la missa fi de curs a l'IREL, en ella es farà un homenatge a Mn. Batiste i a Mn. Pardell per tants anys de dedicació a l'IREL com a professors.
- S'anuncia la projecció de la pel·lícula *Hospitalarios, las manos de la Virgen* en la que es mostra la tasca de les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes. Serà entre els dies 21 i 28 de juny als cinemes Funàtic.
- Es pregunta si a Lleida hi ha alguna associació que es dediqui a prevenir els suïcidis i com contactar amb ella. Ningú dels presents pot aportar informació per desconèixer totalment el tema.

No havent més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió quan falten tres minuts per tres quarts de nou del vespre.

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 9 d'octubre de 2019

Essent les set del vespre del dia nou d'octubre de dos mil dinou, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Sr. Bisbe, Mn. Luis Sallán (Vicari General), Antonio Vallés, Imma García, Dolors Esteve, Miguel Angel Martín, P. Antoni Riera, Isidre Charles, Joan Saura, Mn. Robert Louan, Cesca Agustí, Emilio Reimats de l'Esperit Sant, el Sr. Bisbe saluda els assistents.

Tot seguit s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els temes segons estan indicats en la corresponent convocatòria.

1. Valoració de la Celebració de l'Enviament.

Els membres assistents comencen a donar les seves opinions i fan diferents aportacions en el sentit de manifestar que força persones amb les que van parlar la van trobar bé. Una consellera diu que es podria fer dins d'una eucaristia.

També es constata que els assistents eren d'edat avançada i només havia un petit grup de joves. Per una altra banda es diu que si hagués hagut gent jove ho haurien trobat massa formal. Referint-se a una d'aquestes persones, es diu que una monitora va comentar que hauria estat bé que s'hagués pogut participar amb música i cançons.

Un altre conseller comenta que la cerimònia ara està prou centrada en l'Esperit Sant, però en el cas de fer-la dins una missa, aquesta podria ser la de l'Esperit Sant (imposant les mans...). També es fa referència a la idoneïtat de la data i es veu que hauria de ser entre la 3a i 4a setmana de setembre. També es considerarà que es pogués fer el diumenge per la tarda, possibilitat que s'ha d'estudiar.

El Vicari General explica que després d'haver-ho parlat al Consell Presbiteral, es començarà a preparar a l'abril, ampliant els membres de la comissió que es dedica.

Amb tot, però, cal ressaltar que la catedral estava plena fins al final.

El Sr. Bisbe comenta que aquesta celebració s'hauria de considerar com una festa diocesana i si alguna parròquia volgués fer algun tipus de celebració similar, hauria de fer un acte en l'àmbit parroquial en el que es beneís els catequistes i se'ls adrecés unes paraules, però sense que fos un enviament perquè aquest ja ho hauria fet el bisbe per a tots.

2. La reflexió i la resposta a la Guia per a la reflexió i aportacions al nou pla diocesà de pastoral del Bisbat de Lleida

El Vicari General comenta com respondre i demana que els presents facin per engrescar a tots els grups possibles que la puguin treballar. Amb aquesta finalitat, presenta la pauta confeccionada pels que han de dirigir el grup.

El Sr. Bisbe demana que s'animi a la participació, i diu que al fer la redacció del Pla Pastoral mirarà de donar-li coherència eliminant els aspectes contradictoris.

El Vicari explica que ho han de respondre les comunitats i també cada cristià que ho vulgui. Ho haurien de fer tots els grups d'una parròquia, després aquesta haurà de fer el buidat d'aquests grups i presentar-lo a la vicaria entregant un sol document per parròquia. Una dinàmica similar hauran de seguir les delegacions, els moviments i les comunitats, tret que directament facin una única resposta.

Un membre del Consell comenta que pot ser difícil respondre i que hi ha el perill de voler respondre-ho tot, encara que algun àmbit no s'hagi treballat en aquell grup i es passi a respondre amb desideratums o utopies que no tinguin res a veure amb la realitat, no donant respostes autèntiques, inventant en pensar que tenen obligació de respondre-ho tot. Es diu que en les preguntes on un grup no tingui res a dir, el que ha de fer és deixar aquelles preguntes en blanc.

3. Valoració de la xerrada del P. Vidal Talens

El Sr. Bisbe explica com ha anat durant els darrers anys aquest moment de formació, arribant a proposar la d'aquest any sobre la parròquia i la corresponsabilitat de tots els cristians.

Es comenta que el ponent va presentar com participar viure la parròquia de manera que sigui oberta, acollidora i capaç de sortir a trobar-se amb els germans.

4. Altres temes i informacions i torn obert de paraules

El Sr. Bisbe comenta el que hi ha sobre els 25 anys del Concili Provincial Tarraconense.

No havent més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a un quart i cinc de nou del vespre.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 28 de novembre de 2018

Essent les cinc de la tarda del dia vint-i-vuit de novembre de dos mil divuit, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Sr. Bisbe, Mn. Josep A. Jové Camí, Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Sra. Mónica Gonzalo Pascual, Sr. Josep Birbe Lohan, Sr. Luis Lanao Clavera, Sr. Josep Pàmpol Solana, Sr. Ramon Mª Reig Massana, Sr. Antoni Roger Martí, Sra. Mª Rosa Solé Codina i Juan Luis Salinas Sánchez que actuà de secretari de la sessió.

Es van excusar el Sr. Carlos Montes Martínez i el Sr. Juan Luis Moya Sánchez.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior i es fan els següents comentaris respecte dels temes que es van tractar en ella:

- S'informa sobre l'estat de la reparació de la parròquia d'Alcanó. Fins ara s'ha desmuntat tot el que estava afectat per la humitat i ara s'han de refer els murs que s'havien malmès. També s'ha de refer la coberta i la teulada. Es comenta que s'hauria de reparar per fases segons arribin les subvencions. Les actuacions s'haurien d'acordar entre l'alcalde, el rector i l'arquitecte. Es consultarà a l'IEI com demanar la subvenció en l'exercici següent.

- Un dels membres comenta que en poc temps el manteniment dels temples s'hauria de cedir per tal que fos el propi poble qui el faci, o bé a l'Estat. Es veu que serà una dificultat en un futur proper, però que no es pot cedir ja que les comunitats parroquials no tenen gaires medis i, pel que fa a l'Estat, és una qüestió en la que s'ha de revisar legislacions...

Tot seguit es passa a tractar els temes segons estan indicats en la corresponent convocatòria.

1. Balanç de la Diòcesis de Lleida, corresponent a l'exercici actual i pressupost per a l'any 2019 (segons document adjunt que s'havia fet arribar als consellers junt amb la convocatòria).

- Els membres del Consell ressalten que és un pressupost continuista i auster que es redueix en 59.739,26 € respecte de l'anterior.
- Comentant algunes partides s'explica la situació de la part superior del pis del Sr. Bisbe que tenia una acumulació de pes que amenaçava enfonsar-lo.

- Els consellers comenten que el pressupost està molt ajustat i les despeses s'han realitzat segons el que s'havia pressupostat.
- L'ecònom va comentant les diferents partides i es refereix a com l'aportació de la parròquia de Sta. Teresa Jornet al Fons de Conservació del Patrimoni i al Tribut d'Aportació de la Parròquia es dedicarà a amortitzar les obres de construcció del temple.
- També es comenta la despesa per la conservació de temples i recortories, explicant el que s'ha gastat a Rosselló, Almenar, Algerri...
- Els diners destinats a la conservació i manteniment de les parròquies que no han estat sol·licitats es deixen en un fons destinat a cadascuna d'aquelles parròquies, per tal que vagin fent el que calgui i donar-los-hi quan els necessitin en un termini d'uns dos anys.
- Es comenta que segons les dades que es coneixen al Bisbat, ha disminuït en número de persones que assenyalen la "x" en la declaració de l'I.R.P.F., essent Catalunya la que registra l'aportació més baixa. També es parla de la voluntat dels governs de suprimir l'aportació pel manteniment de l'Església Catòlica. Davant d'això es veu molt encertada la decisió del Sr. Bisbe i l'Ecònom de tenir uns estalvis preparats per si l'Estat deixés de fer la seva aportació, de manera que durant un any i mig, més o menys, es pogués mantenir els mossens, fins trobar d'altres solucions.

S'aproven els pressupostos per unanimitat dels assistents.

2. Consideració de la possible venda d'un solar a Bovera

- El Sr. Bisbe comenta la situació de la demanda de l'Ajuntament de Bovera respecte del terreny que hi ha junt a l'església (uns 40 m²) per tal de construir una sala de vetlla funerària, tot tenint en compte que, mostrant bona voluntat, ja se li havia cedit l'ús per tal que la construís, no havent-ho fet perquè la Diputació no els ha concedit la subvenció en no tenir la propietat.
- Cal dir que la comunitat cristiana de Bovera no està d'acord, però part del poble recolza l'ajuntament. També s'ha de tenir en compte que tot i l'amenaça d'expropiació que va fer l'alcalde, al poble hi ha d'altres indrets amb solars en els que l'ajuntament podria construir la sala de vetlla, potser, fins i tot, situats en llocs més adients per aquesta finalitat.
- Donat que no han aconseguit les subvencions, la pretensió de l'alcalde és que se li vengui o que es faci una donació passant al poble la propietat. La gent que participa en la vida de l'església a Bovera, però, no vol que es perdi aquesta propietat.

- Es proposa que abans de perdre-ho, es posi un cost més alt del preu de mercat (més o menys uns 7.000 €), se suggereix uns 15.000 €, perquè una cessió ve a ser perdre-ho de per vida.
- També es proposa que directament se li digui que no s'accepta fer-ne la venda donat que els feligresos no ho volen.

S'aprova per unanimitat aquesta darrera proposta.

3. Consideració sobre la conveniència de prorrogar la cessió de l'antic cementiri d'Agulló a la Junta de Veïns de l'Entitat Municipal Descentralitzada d'Agulló.

- Havent expirat el termini concedit per la cessió de l'antic cementiri d'Agulló a la Junta de Veïns de l'Entitat Municipal Descentralitzada d'Agulló, mirant de renovar dita cessió a petició de l'Alcalde Pedani de la mateixa, el Bisbat s'ha trobat amb el dubte de portar-la a terme donada la sospita de l'existència de restes humanes en l'esmentat espai.
- Davant d'aquesta situació el Bisbat va demanar al rector que investigués què hi ha de cert, parlant aquest amb alguns veïns que li digueren que no tenien constància del trasllat de les restes i no veien massa bé que es pogués jugar en aquell espai. Posteriorment va fer una consulta al Sr. Francesc Fité Llevot, historiador i expert coneixedor de la Vall d'Ager, interessant-se sobre el trasllat de les restes humanes de l'antic cementiri d'Agulló al nou cementiri construït; el Sr. Fité li comentà que mai s'ha fet el trasllat de les restes.
- Conseqüentment, el bisbat considera que és impossible donar-li una altra destinació, raó per la qual, per unanimitat, els membres del Consell aproven no procedir a la renovació de la cessió fins que no se solucioni el tema de les despulles dipositades en aquest cementiri.

4. Les obres de l'arxiu que manca realitzar, què cal fer?

- Es comenta que es continua fent el que s'estava fent i ja es va aprovar en sessions anteriors d'aquest Consell. Els consellers ho veuen bé.

5. Informe sobre l'estat de les obres realitzades.

- Es comenten algunes de les obres realitzades i l'estat d'algunes que estan en curs, centrant-se el comentari en la situació de l'església del castell de Castelló de Farfanya.
- S'explica que hi havia una escriptura de cessió en la que l'Ajuntament de Castelló de Farfanya es comprometia a fer-ne actuacions de restauració a canvi de l'ús per actes que no fossin contraris al pensament de l'Església Catòlica, en la qual hi havia una clàusula

suspensiva que fa referència al termini per començar l'actuació de restauració, que diu que el conveni no entrarà en vigor si no s'utilitza i fan les obres abans de finals de l'any 2017. L'ajuntament demana modificar la clàusula i renovar el conveni de cessió en una escriptura nova.

- S'acorda per unanimitat renovar la cessió amb una clàusula suspensiva ben redactada i fent nova escriptura davant notari.

6. Torn obert de paraules, aportacions i informacions

- Es parla sobre els lloguers de les cases i espais propietat del Bisbat, veient que és difícil generalitzar i depèn dels casos concrets i del compliment de les lleis. Com a criteri general es considera que si no s'ha de treure cap profit d'aquestes propietats, el millor és llogar-les.
- El Sr. Bisbe informa que demà 29-11-18 comença la vista de la demanda que va posar Barbastre contra el Bisbat de Lleida per les obres del museu. Això, és clar, comporta unes despeses que afectaran al pressupost de l'any proper.
- També es comenta el desnonament de la rectoria d'Alpicat, en la qual el Jutge ha dictat sentència ferma per tal d'obligar les persones que l'ocupaven a abandonar l'immoble.

Quan manquen deu minuts per les set del vespre (18:50 h), s'aixeca la sessió.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 21 de maig de 2019

Essent les cinc de la tarda del dia vint-i-u de maig de dos mil dinou, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Sr. Bisbe, Mn. Josep A. Jové Camí, Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Sra. Mónica Gonzalo Pascual, Sr. Josep Birbe Lohan, Sr. Luis Lanao Clavera, Sr. Josep Pàmpols Solana, Sr. Ramon Mª Reig Massana, Sr. Antoni Roger Martí, Sr. Xavier Barrull Melcior, Sra. Júlia Chesa Pascual, Sr. Juan Luis Moya Sánchez i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actuà de secretari de la sessió. S'excusà la Sra. Mª Rosa Solé Codina.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els diferents punts de l'ordre del dia.

1. *Balanços corresponents a l'exercici de l'any 2018 de la Diòcesi de Lleida,*

- *balanços de resultats*
- balanç de la situació de l'Administració General del Bisbat

L'Ecònom comenta els balanços referents al Bisbat, explicant cadascuna de les partides. Així mateix comenta l'aportació que fa la C.E.E., la qual ha pujat respecte al que s'havia anunciat que aportarien. També es comenta la dificultat que hi ha per fer constar els estipendis de les misses, ja que són quantitats que són donatius i difícils de justificar.

Es comenta com es resoldrà la qüestió de les obres que ha de fer la Generalitat a Almenar per tal de restaurar l'Església del poble, en les quals la parròquia ha d'aportar 100.000 € i la Generalitat 107.000 €. Es recorda el préstec que el Bisbat va fer a la parròquia (60.000 €) per tal d'adquirir els nous locals, el qual ha estat condonat per tal que la parròquia pugui fer front a la despesa de l'obra esmentada.

A continuació es van comentant els balanços d'altres entitats diocesanes. Els consellers fan comentari i exposen els dubtes i l'Ecònom dóna les explicacions necessàries; en parlar de l'estat de comptes referent a la Casa de l'Església, comenta que s'ha de revisar per tal d'esbrinar el concepte de la despesa de personal i Seguretat Social.

També dóna les explicacions de l'estat de comptes de la Casa Sacerdotal i com s'ha canviat la manera de portar la gestió pel que fa a les fundacions i llegats que els mossens difunts aporten. Es comenta que ara està infrutilitzada i que potser s'hauria de reconvertir per a donar serveis de residència a particulars. Es diu que el millor que es podria fer seria llogar l'edifici com a geriàtric, essent els mossens que la utilitzin, llavors, usuaris d'aquesta residència.

Tot seguit es comenta el projecte de la Fundació Verge Blanca respecte de la Colònia Montsant. El seu suggeriment per portar-ho a terme, és que el Bisbat els passi una part de la venda de la Masia de Miravall.

En comentar els comptes del Col·legi Episcopal es diu que fa uns 3 anys que tenen superàvit donat que ha augmentat el número d'alumnes gràcies als Mòduls Formatius. Es fa esment al premi de fidelitat que perceben els professors amb unes determinades característiques d'antiguitat al centre, el qual deixarà de pagar la Generalitat dins dels concerts amb les escoles, havent-lo de pagar a partir d'ara el propi centre, la qual cosa afectarà als

pressupostos. Es calcula que suposarà una despesa de 800.000 € en els sis anys que pot durar el procés segons les edats dels diferents afectats.

Després de totes aquestes apreciacions, s'aproven els balanços presentats.

2. Informació sobre algunes accions realitzades o situacions existents:

- sobre la parròquia de Sant Bertomeu d'Alpicat
- sobre la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar
- sobre la parròquia de Sant Serní d'Alguaire
- sobre la venda del pis de Mn. Bajén (fundació)
- sobre les obres realitzades a la Colònia Montsant (Fundació Verge Blanca)

• Sobre Alpicat

S'ha format una comissió per poder recaptar fons per fer front al crèdit demanat per les obres que han hagut de fer. La Generalitat ha atorgat una subvenció de 70.000 €. Aquesta comissió ha aconseguit en 3 setmanes una mica més de 9.000 €. En total les obres pujaran al voltant de 220.000 €.

• Sobre Alguaire

Ja s'ha arranjat i pintat la casa parroquial i la teulada de l'església amb un cost de més de 60.000 €. La Generalitat donarà una subvenció per la teulada.

• Sobre el pis de Mn. Bajén

Es comenta que ja s'ha venut.

• Sobre la Colònia Montsant

Es comenta que fan falta uns 60.000 € per tal d'ajustar la colònia a les disposicions que demana la Generalitat (arranjament de la cuina...).

3. Torn obert de paraules, aportacions i informacions

Es comenta la necessitat de posar càmeres de seguretat al voltant del Bisbat, donada la situació d'inseguretat que s'està incrementant. Els consellers que prenen la paraula es mostren favorables a la seva instal·lació i donen opinions sobre models... També aconsellen que es demani un pressupost a alguna empresa de seguretat.

Essent les set del vespre, s'aixeca la sessió.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 28 de novembre de 2019

(*) En el dia de la publicació d'aquest butlletí encara resta sense aprovar aquesta acta, tot i que es publica per deixar constància dels temes i acords als que es va arribar.

Essent les cinc de la tarda del dia vint-i-vuit de novembre de dos mil dinou, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Sr. Bisbe, Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Sra. Mónica Gonzalo Pascual, Sr. Josep Birbe Lohan, Sr. Josep Pàmpols Solana, Sr. Ramon Mª Reig Massana, Sr. Antoni Roger Martí, Sr. Xavier Barrull Melcior, Sra. Júlia Chesa Pascual, Sr. Juan Luis Moya Sánchez, Mª Rosa Solé Codina, Sr. Carlos Montes Martínez i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actuà de secretari de la sessió. S'excusà el Vicari General per trobar-se a Barcelona.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els diferents punts de l'ordre del dia.

1. Pressupost de l'administració diocesana per l'any 2020

L'Econòmic explica les diferents partides del pressupost. Fent especial esment a la despesa d'obres per la fuga d'aigua, i la despesa de defensa jurídica. En aquest darrer aspecte, el Sr. Bisbe comenta que en el cas que la sentència del Judici sobre les obres d'art sigui de caràcter negatiu, no s'hauria de recórrer per l'elevat cost que estan suposant les despeses ocasionades pel judici, considerant que l'economia de la diòcesi no està capacitada per suportar-les; també té en compte el perjudici que pot ocasionar al fons d'obres artístiques del bisbat i la reacció en contra que suscitarà entre la gent, però havent acudit a la Generalitat, aquesta li ha respost que no té cap partida de reserva per fer front a ajudar en el cost, sentint-se el Sr. Bisbe en soledat i sense recolzament. Alguns consellers manifesten que el no recórrer seria una posició mal vista i que no es comprendria, i sorgeixen algunes propostes que potser permetrien aconseguir l'ajut i la implicació de la Generalitat (com ara demanar-lo des del Consorci...).

El Sr. Bisbe comenta, així mateix, que els honoraris de l'advocat que defensa el Bisbat en aquest procés pujaven uns 60.000 € i que només ha volgut cobrar la meitat aproximadament.

Es continua comentant la partida de les assegurances, explicant que ha pujat respecte del pressupostat perquè s'ha hagut de contractar l'asse-

gurança per la responsabilitat de directius, a més a més hi ha l'assegurança a tot risc dels tres cotxes dels bisbes.

En la partida d'Aigües Lleida es comenta la fuga que es va produir al mes d'agost i el cost de la reparació i la nova instal·lació que s'ha hagut de fer.

Es comenta que s'ha previst contractar una persona per tal que ajudi a l'administració del Bisbat.

Les despeses referents als mossens, són les mateixes en els ingressos que en les sortides perquè les dona la C.E.E.

Se segueixen comentant d'altres partides.

En el capítol d'ingressos es veuen les diferents partides. Ressalta el fet que l'aportació dels ciutadans en posar la creueta de l'I.R.P.F., és beneficiós per les diòcesis petites, donat que es beneficien d'ell ja que l'assignació que reben per aquest concepte els suposa més del 50% del seu pressupost, arribant en alguns casos fins i tot al 65% del mateix. En les diòcesis grans només representa un 35% del seu pressupost.

Després de totes aquestes apreciacions i els comentaris que van sorgint al seu voltant, s'aprova el pressupost presentat.

2. Informació i presa de decisions sobre alguns temes relacionats amb el patrimoni del Bisbat:

En aquest punt s'informa i es tracten les circumstàncies que concorren en algunes edificacions i propietats del Bisbat, de la forma següent:

• Sobre la rectoria de la Granadella

Es va proposar vendre-la i s'havia arribat a tenir un possible comprador que es va fer enrere perquè va rebre pressions d'algunes entitats del poble que estaven interessades en veure si podrien aconseguir-la per al seu ús. Per aquest motiu continua tancada i sense sortida. Sembla que es podrà parlar amb l'ajuntament per veure si estigués interessat; el Bisbat va fixar el preu en 60.000 €, ara, però, es considera adient proposar de demanar 50.000 € i la cessió dels baixos per a l'ús de la parròquia.

• Sobre la casa parroquial d'Alfarràs

És un local molt gran que està en molt mal estat. L'ajuntament desitja que se li faci una cessió d'ús per fer un alberg per un projecte pel qual ja té concedida la subvenció; aquesta cessió hauria de ser per 50 anys per poder demanar subvencions, havent d'ampliar-la cada vegada que calgués demanar-les. S'ha de tenir en compte que està en una zona catalogada de serveis.

Es proposa fer un *como dato* a l'ajuntament donat que en el seu estat pot ser que ens generi moltes despeses, i que al deteriorar-se més acabi perdent-se.

Unes altres propostes serien llogar-lo, però la seva utilització és limitada per estar catalogat com a zona de serveis.

- **Sobre l'església d'Algerri**

L'informe que s'ha confeccionat diu que s'haurien de fer nous els fonaments. Amb els fons FEDER es podria aconseguir un 50% del pressupost, l'IEI de la Diputació de Lleida podria aportar una altra part, en torn als 125.000 € i quedarien uns 100.000 € que s'hauria de mirar que fossin aportats per particulars del poble.

- **Sobre la rectoria de Seròs**

És una casa parroquial de 3 pisos que necessita reparació de la teulada i la reparació del primer pis i el tercer; el segon pis està molt bé i té quatre habitacions amb bany. Estructuralment està bé però es va abandonar, portant temps sense ser habitada. Sembla que s'ha interessat un organisme oficial per tal d'acollir a menors, però no hi ha res concretat. S'acorda que un membre del consell parlarà amb l'alcalde per veure si l'ajuntament estaria interessat en comprar-la.

- **Sobre la casa de La Granja d'Escarp**

Hi ha una casa al costat de l'església que es podria llogar. Una dona del poble està interessada en llogar-la, però sembla haver-hi moltes dificultats i, tot i que realment la necessitaria, és difícil arribar a tenir-la com a llogatera, però es farà una gestió per tal de veure si la llogarien els seus pares, tot i que l'opinió generalitzada dels membres del Consell són reticents a efectuar el lloguer donat el tipus de vida que porta aquesta senyora.

3. **Torn obert de paraules, aportacions i informacions**

L'Ecònom informa que el gerent de la Casa de l'Església li ha transmès que l'Orde de Sant Joan de Déu estaria interessada en llogar a la Casa de l'Església, l'espai en el que ara hi ha la Delegació de Pastoral de Joves, per poder posar un despatx d'atenció a infants amb trastorns psíquics. L'esmentat espai els és idoni donat que resulta independent de la part llogada com a residència, i té l'accés per un altre carrer diferent.

Es comenta i s'aprova que si s'acorda el lloguer, s'hauria de revisar el conveni que hi ha ara i només es faria si es troba un espai digne per la Pastoral de Joves.

Essent les set i quatre minuts del vespre, s'aixeca la sessió.

Assemblea Diocesana

«La diòcesi mira el futur»

Lleida, 25 de maig de 2019

Mn. Joan Torra Bitlloch

*Rector de les parròquies de Torelló
del bisbat de Vic*

1 Introducció

És de justícia que primer de tot deixi constància del meu agraïment per la petició que m'heu fet. Estic segur que no sóc pas la persona més adequada, però vaig creure que no havia de dir que no. Ho agraeixo perquè peticions d'aquesta mena obliguen a pensar sobre la pastoral que duem a terme i això sempre és d'agrair.

Miraré d'oferir-vos, doncs, unes aportacions de reflexió bíblica i espiritual a l'estil dels Pares de l'Església, arribant a la pastoral, és a dir, miraré d'explicar quins són els meus punts fermis, aquells en els quals hom es fa fort en la pastoral perquè hi creu. Començaré amb una línia de fons inicial, per fer tot seguit una lectura –espiritual, pastoral..., patristica– del text de la samaritana (Jn 4,1-42), de cara a extreure'n unes conclusions en forma d'afirmacions, quasi de sentències finals.

2 «Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?» (cf. Lc 24,1-12)

Aquesta fou la pregunta del matí de la primera Pasqua. El text de Lluc ens diu que «dos homes amb vestits resplendents» ho demanaren –«per què busqueu entre els morts aquell qui viu?»– a aquelles dones agosarades que havien anat «al sepulcre portant els olis aromàtics que havien preparat» per tal d'ungir el cos de Jesús, el qui havia mort crucificat. L'havien estimat profundament i s'havien sentit estimades divinament. Per a elles anar a ungir el cos representava ungir el passat, allò viscut, recordar-lo... amb el perill de quedar-hi encallades. I fou així com reberen l'anunci de la resurrecció: «No és aquí: ha ressuscitat.» No el trobareu en el passat, el teniu viu en el present i en el futur de la vida. D'aquesta manera elles, abans de veure'l en cap aparició, ja el cregueren!

Res d'això no passaria de ser una bonica història antiga si no fos perquè aquesta continua essent la pregunta que arriba fins a nosaltres cada matí de Pasqua: «per què busqueu entre els morts aquell qui viu?» I som convidats a repetir la història d'aquelles dones admirables.

És ben cert que, com elles, la nostra tendència natural és la de mirar el passat, la nostra vida d'abans, tot el que hem fet, tot el que hem estat, per

admirar-ho i «ungir-ho» delicadament. Ens costa adonar-nos que la vida de veritat és la que tenim al davant i no pas la que hem deixat enrere, ho és el nostre futur i no pas el nostre passat per gloriós que hagi estat.

Les dones es convertiren del tot i deixaren de mirar el passat per anunciar –fins i tot als Onze!– que el Jesús ressuscitat els esperava en el futur de la seva vida, perquè la vida ara havia esdevingut totalment nova. Fins i tot recordaren que Jesús ja els ho havia dit! El repte de la vida el tenien al davant. Aquesta fe, canvià el món!

També nosaltres –avui– som convidats a “no buscar més entre els morts aquell qui viu”, sinó a trobar-lo al davant de la nostra vida, en el nostre futur, el de cadascú, el de les nostres comunitats, el de la nostra Església.

Quan ens proposem fites a assolir en la nostra vida personal i en la vida de les nostres comunitats, quan aprofundim la fe i en cerquem les raons, quan l’assaborim i la compartim, estem responent a la pregunta de Pasqua: volem buscar en el futur de la nostra vida i del treball apostòlic que fem, aquell que ens hi espera, gloriós i ressuscitat, per tal de donar-nos la vida de veritat, la de ressuscitats!

Tant de bo la nostra fe, la nostra experiència de fe, la nostra celebració de la fe sigui així de pasqual! Per això mirem el passat per aprendre’n, però ens projectem vers el futur on Ell ens espera.

Aquest és el pensament que vaig tenir en saber el títol de l’assemblea: “La diòcesi (l’Església) mira el futur”. En vaig estar content i a mi em va fer bé! Ho agraeixo!

I. «Jesús i la samaritana»

M’he centrat en aquest exquisit relat de l’evangeli de Joan (Jn 4,1-42) per descobrir-hi precisament tot allò que m’està dient sobre la mirada al futur. I m’agradarà mirar de fer una lectura espiritual del text a l’estil de com ho feien els Pares de l’Església en les seves comunitats. D’ells he après a llegir els textos bíblics sense tenir por de què em parlin al cor de la vida. Els textos m’interpel·len i a ells formulo preguntes...

He reordenat en certa mesura el text i l’he posat en quatre apartats. Són els quatre requadres que vindran tot seguit. He posat títols enmig del text, i tot això que hi he afegit ho he destacat en lletra cursiva. Han quedat aquests apartats: *El temps i el lloc*; la situació. La samaritana. La gent del poble. Els deixebles.

A l’interior del text he remarcat paraules o expressions en lletra negra en les quals em deturaré i que, per tant, em faran de guió. Però he mantingut els números de verset per poder recuperar l’ordre del text. I amb

tot això, vull mirar de fer...: una lectura del text en el seu context, amb una lectura paral·lela del que em diu per a la situació nostra avui, que em permeti obrir-me a les conclusions. Així el text em parla (i ens ha de parlar a tots, individualment i en grup).

1. Jesús i la samaritana: El temps i el lloc; la situació

El temps i el lloc; la situació

1. Jesús va saber que havia arribat a oïda dels fariseus que ell feia més deixebles i en batejava més que Joan.
2. De fet, no era Jesús qui batejava, sinó els seus deixebles.
3. Llavors **va deixar Judea i se'n tornà a Galilea.**
4. Jesús **havia de travessar Samaria.**
5. Arribà, doncs, en una població samaritana que es deia Sicar, no gaire lluny de la propietat que Jacob havia donat al seu fill Josep;
6. Allà hi havia **el pou de Jacob.** Jesús, **cansat de caminar, s'assegué** allí a la vora del pou. **Era cap al migdia.**

És imprescindible en qualsevol text evangèlic fer l'exercici de situar el temps i el lloc per a comprendre bé què hi diu; cal conèixer-ne la situació. El nostre context tampoc no és sempre el mateix i coses passades poden no servir avui i viceversa. L'evangelista sempre fa aquesta labor de situar allò que explica. Llàstima que massa sovint en les lectures litúrgiques que fem per fragments costa de veure.

Diu que Jesús batejava. No ho perdem de vista, el context és baptismal. El mateix evangelista ens diu que el text està pensat per a la iniciació cristiana en les seves comunitats. Això vol dir parlar del procés de la fe. No podem deixar de recordar que l'Exhortació Evangelii nuntiandi (EN 24) on tan meravellosament descriu el procés de l'evangelització, situa el signe baptismal al final de tot un llarg procés i recalca que tot el procés ja és evangelització. El Concili Provincial Tarraconense (CPT 1d) ho recollirà. Per a nosaltres és el terme juntament amb l'Eucaristia que sortirà al final parlant amb els deixebles. Només hi faltaria que els evangelitzats esdevinguin evangelitzadors.

No és pas menor el detall que diu que als ulls dels fariseus s'acabava d'establir una mena de competència numèrica –estadística– entre Joan i

Jesús amb els seus deixebles. Qui fa més seguidors? Quants en fa cadascun? Ja es barallaran entre ells, devien pensar, en aquesta lluita per l'èxit, per la quantitat, i així s'oblidaran de la radicalitat del seu missatge. Sense fer res, els fariseus creuen que per això sol aconseguiran de fer-los desaparèixer o de deixar-los en situació marginal, com un grup més i prou, sense cap pretensió d'universalitat.

Jesús no entra en aquest joc, mai! Quan precisament podria semblar als ulls del món que triomfa, va deixar Judea i se'n tornà a Galilea. Els seus seguidors devien quedar ben sorpresos; quan les coses sembla que comencen a funcionar ho abandona. I fa un viatge que és de Sud a Nord, de Judea a Galilea, de Jerusalem a Natzaret. És exactament a l'inversa del normal perquè marxa de la capital on tothom volia arribar.

Havia de travessar Samària. Tampoc no era normal. El normal era anar per l'altra banda del Jordà. L'enemistat amb els samaritans pesava massa, ho sabem prou bé. Segurament que l'evangeli destaca amb força el fet de l'anormalitat. L'evangelització comporta encarnar-se en el que no és normal. Com de fet en la vida cristiana, i no diguem ja en la religiosa, tampoc no som normals. Anem contracorrent del món. Això ens ha de donar una llibertat més gran per a poder-nos fer presents en allò que no és normal. En el normal ja es fa de manera normal. D'alguna manera s'ha de dir que l'evangelització, "no és normal".

El pou de Jacob al qual arriba comporta una gran ressonància de la Història de la Salvació de Déu per al seu poble. Quin valor més gran que té. En el procés catecumenal cal impregnar de la Història de la Salvació perquè és el lloc on aprenem a descobrir la manera de ser de Déu i allò que diu a la persona creient. D'aquí que sigui central en el temps previ a arribar al Baptisme. Només és el pou; encara no és l'aigua. Quelcom semblant passa en la vida creient. Contínuament hem d'aprendre que no inventem pas nosaltres la història sinó que entrem dintre de la història on hi trobem la mà de Déu i la seva acció abans que nosaltres hi arribem i ens n'adonem.

Tampoc no és gens menyspreable el detall que l'evangelista diu de Jesús: **Cansat de caminar, s'assegué. Era cap al migdia.** És reconfortant saber que es cansava i encara ho és més adonar-se que sabia descansar, perquè al cap i a la fi el repòs, el descans sense fi, és el destí de la persona ja prefigurada en el descans sabàtic. Què bé destacar el cansament i el descans de Jesús perquè ens ajudi a saber descansar després d'haver treballat de valent, és clar! Però quin goig poder tornar a llegir allò que diu el CPT sobre el neguit que prové del nostre protagonisme errat. Cal saber descansar!

2. Jesús i la samaritana: La samaritana

La samaritana

- 1) La proposta (acolliment, encarnació...)
Una dona de Samaria es presentà a pouar aigua. Jesús li diu:
–**Dóna'm aigua.**
- 2) Les excuses
Però la dona samaritana preguntà a Jesús:
–Com és que tu, que ets jueu, em demanes aigua a mi, que sóc samaritana?
Cal recordar que els jueus no es fan amb els samaritans.
Jesús li respongué:
–**Si sabessis quin és el do de Déu** i qui és el qui et diu: “Dóna'm aigua”,
ets tu qui li n'hauries demanada, i ell t'hauria donat aigua viva.
- 3) La ironia –des del “poder”–
La dona li diu:
–Senyor, **no tens res** per a pouar i aquest pou és fondo. D'on la trauràs,
l'aigua viva? El nostre pare Jacob ens va donar aquest pou, i en bevia tant
ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Que potser ets més gran que no pas ell?
Jesús li respongué:
–Tots els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set. Però el qui begui de
l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré **es
convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna.**
- 4) El sarcasme –fins i tot fet pregària–
Li diu la dona:
–Senyor, **dóna'm aigua d'aquesta!** Així no tindrè més set ni hauré de
venir aquí a pouar.
Ell li diu:
–**Vés a cridar el teu marit i torna.**
- 5) La trobada amb la pròpia vida
La dona li contesta:
–**No en tinc**, de marit.
Li diu Jesús:
–Fas bé de dir que no en tens. N'has tingut cinc, i l'home que ara tens no
és el teu marit. **En això has dit la veritat.**
- 6) Els inicis del procés de fe, amb excuses –de lloc–
La dona li respon:
–Senyor, veig que **ets un profeta.** Els nostres pares van adorar Déu en
aquesta muntanya, però vosaltres dieu que el lloc on cal adorar-lo és Je-
rusalem.
Jesús li diu:
–**Creu-me, dona, arriba l'hora** que el lloc on adoreu el Pare no serà
ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres adoreu allò que no coneixeu.

Nosaltres sí que adorem allò que coneixem, perquè la salvació ve dels jueus. 23 Però arriba l'hora, més ben dit, és ara, que els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. 24 Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en Esperit i en veritat.

7) L'aprofundiment, amb excuses de temps

Li diu la dona:

–Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.

Jesús li respon:

–Sóc jo, el qui et parla.

1) La proposta (acolliment, encarnació...)

Dóna'm aigua. És Jesús qui ho diu. Demana a aquella dona que sigui capaç de donar. Quant de valor no té aquesta actitud: donar! Es dóna una contraposició amb els deixebles que han anat al poble de la dona a comprar. Ho comentarem després.

No és pas menor que es tracta d'una dona i, a més, samaritana. És sorprenent que un jueu com Jesús, demani, no imposi, ni faci servir la força o amenaci de fer-ho, quan ell és l'home fort, i encara jueu, davant d'una dona d'un poble herètic. Continuem estant en l'anormalitat del comportament de Jesús, que va contra tot el que seria usual.

2) Les excuses

No és estrany que per banda de la dona comencin les excuses, encapçalades per aquest **però...** tan punyent i tan freqüent en nosaltres i en la gent amb qui tractem quan arriben propostes serioses de vida com la que Jesús fa. La primera excusa és el sexe i la raça (la sang). Tu ets un home i d'un altre poble. Com goses? De moment la dona se sent forta.

Si sabessis quin és el do de Déu. Jesús parla des de la saviesa, des del conèixer i tenir el do de Déu, és a dir, està entrant en el nivell de la salvació. Perquè la salvació forma part de la gratuïtat, no es compra ni es ven, no la té ningú en propietat. Està en mans de Déu. Si ho reconeguessis hauries estat capaç de demanar a aquell que t'hauria donat aigua viva, perquè l'aigua és simbolisme de la salvació i de la vida.

Quants paral·lels amb les nostres situacions, quantes excuses quan nosaltres també diem a la gent: “si sabessis...”; “si t'adonessis que no tens aigua viva...”; si reconeguessis que tens set...”

3) La ironia –des del “poder”–

Però, si no tens res! Quina descripció més dramàtica i plena d'ironia. Què vols donar si no tens? Quina força més humana no té aquesta pobresa

de Jesús. Quin ridícul el de Jesús, comparat amb la mateixa història de la salvació tan aparentment poderosa.

Ell té set, demana aigua, està assegut a la vora del pou on hi ha aigua, però la seva pobresa fa que no pugui tenir-hi accés: i mira que la té a prop! En canvi la dona té una gerra que permet treure aigua del pou. Al cap i a la fi, aquesta és la riquesa de la dona, perquè la gerra dóna poder. I molta seguretat, encara que sigui falsa.

Poc a poc Jesús amb una estimació exquisida l'anirà conduint a reflexionar sobre el sentit de la vida humana. La gerra li dóna poder? I de què li serveix? Li dóna felicitat? Fa feliços als altres? Però aquest poder no l'aboca a un esforç esgotador i continu de repetir sempre el mateix, de cansar-se indefectiblement sense trobar solució perquè sempre tornarà a tenir set?

La salvació de la persona ve de fora de la mateixa persona (no la té en el seu interior...), l'ha de demanar i ha de ser prou humil per acceptar-ho. Quan se li dóna canvia l'interior de la persona. **Es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna!**

Però als ulls de la dona això és prometre l'impossible. No pot ser!

4) El sarcasme –fins i tot fet pregària–

Dóna'm aigua d'aquesta! Quanta ironia, quin sarcasme! Què vols donar si no tens res? Perquè si tinguessis ja no m'hauries demanat res a mi! De manera que la dona, enlloc de fer una pregària que comenci per ella mateixa, per reconèixer que ho necessita, dóna ordres a aquell que li està fent veure què necessita en la seva vida.

Quantes pregàries fem mal fetes. Quantes que donen instruccions a Déu perquè nosaltres sí que sabem què ens convé. Quantes pregàries interessades, disposades a comprar allò que demanen, donant el que sigui a canvi. Però almenys la dona ha fet pregària, potser sense ni adonar-se'n!

Jesús ja li podrà fer un pas més: Vés a cridar el teu marit i torna. Així Jesús la fa posar davant de la seva vida. Què té, la gerra (el poder) o el marit (la vida)? No és cap contraposició al fet de que és una dona. És allò que posseeixo en la vida i que crec que em salva.

5) La trobada amb la pròpia vida

No en tinc, ha de reconèixer; no tinc ningú que m'estimi, ningú que em salvi la vida. He anat cercant i abandonant-me en mans de fins a cinc marits! Cal arribar al reconeixement davant d'un mateix i davant dels altres que no en tinc. Que no tinc res que em pugui salvar, ni donar identitat, ni tan sols personalitat. **En això has dit la veritat.** És la primera resposta a la pregària inicial, encara que no hagi estat correcta. És la veritat de la persona humana. I Jesús convida a fer aquests passos –amb algun de dolorós i tot– per arri-

bar a aquesta veritat radical i profunda de la persona humana. De moment només ho ha dit en això; encara li falta molt en el procés que ha començat.

6) Els inicis del procés de fe, amb excuses –de lloc–

Però les excuses continuen, perquè el canvi –conversió– que s'albira és massa important i fa massa mandra. **Ets un profeta.** Són els inicis de la fe que conviden a reconèixer que Jesús m'està donant quelcom de nou. I ho fa ell mateix. Com se'ns explica també a Emaús. Però Déu ha començat a entrar en la seva vida, tot i que encara falta molt.

La proposta de Jesús davant les excuses de la dona és contundent. Li ve a dir no t'entretinguis més en les excuses de lloc centrades en preguntar per on hem d'adorar. El que ha de fer és creure, és llançar-se a la fe, abocar-s'hi confiadament: **Creu-me, dona,** arriba l'hora. Jesús sap que ja se li pot començar a fer l'oferta de la fe. Ja pot començar a creure, en ell que a més és Ell.

I pot començar a passar de l'espai –el lloc– al temps. Ja s'acosta l'hora, expressió que té ressonàncies pasquals, per a Jesús i per a tothom. La Pasqua és diferent per a cadascú. I cadascú té la seva hora pasqual. Només ara se li pot començar a parlar de Déu. I de la salvació. I Déu sempre serà diferent: en esperit i en veritat.

7) L'aprofundiment, amb excuses de temps

Sé, li diu la dona. Hi havia, doncs, un saber, una saviesa en la dona. Però el temps no era encara l'oportú. Sabia més coses que no es pensava. Però mentrestant es tracta de diferir, d'allargar, perquè s'està més bé contemplat el passat que mirant amb realisme i cruesa el propi present i sobretot llençant-me cap al futur. Quan això arribi, quan el Messies es faci present **ens ho explicarà tot.** Res no li quadrava. Hauria hagut de convertir-se massa i això fa mandra. És, doncs, una bona excusa. Ja canviaré aleshores. Ara no cal.

Sóc jo, diu Jesús, amb aquesta afirmació de divinitat, de tantes ressonàncies bíbliques anunciades. Jesús posa davant l'evidència total: sóc jo. I d'aquí a ben poc ho farà amb els deixebles.

3. Jesús i la samaritana: La gent del poble

La gent del poble

1) *La dona ha estat convençuda, no pas vençuda*

Llavors la dona deixà la gerra i se'n va anar al poble a dir a la gent:

–Veni a veure un home que m'ha dit tot el que he fet. No deu ser el Messies?

La gent va sortir del poble i l'anà a trobar.

2) *De la paraula de la dona a la Paraula de Déu*

Molts dels samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona, que assegurava: «M'ha dit tot el que he fet.» 40 Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. 41 Per la paraula d'ell mateix encara molts més van creure, 42 i deien a la dona:

3) *La resposta autònoma*

–Ara ja no creiem pel que tu dius. Nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és realment el salvador del món.

1) *La dona ha estat convençuda, no pas vençuda*

Deixà la gerra i se'n va anar. Després del diàleg amb Jesús a aquella samaritana ja no li queda cap poder. La pobresa l'ha canviat. Ara es veu qui és de veritat. Ja no cal que porti caretetes, ni que continuï tenint excuses. Esdevé testimoni. I necessita els altres, per a dir-los-hi. Per a ser com Jesús per a ells.

2) *De la paraula de la dona a la Paraula de Déu*

La gent del seu poble que la senten i la veuen, que es troben sorprenentment amb el seu testimoni, van creure en ell per la paraula de la dona. La Paraula de Déu comença per ser paraula humana. I aquesta paraula és feta de testimoni de llenguatge. Amb totes les dificultats que això comporta. El terme era creure en Ell, i no pas en ella. Per això diu que s'hi va quedar dos dies, perquè l'horitzó és que encara no estem a la Pasqua. Encara faltarà arribar als tres dies pasquals.

Perquè, **per la paraula d'ell mateix...** És que finalment hi ha d'haver la trobada personal amb Jesús. Amb la seva Paraula. Si no entrem en contacte amb la Paraula, caurem en altres coses que potser es tornaran gerres que ens donaran poder.

3) *La resposta autònoma*

Des de la Paraula, de la trobada personal amb Jesús, podran dir: Nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem. Perquè cal arribar a la resposta personal, que esdevé eclesial i comunitària. Cal passar del jo al nosaltres. Només aleshores sabem. Novament el tema de la saviesa, que fa que visquem la vida d'una altra manera.

4. Jesús i la samaritana: Els deixebles

Els deixebles

Els seus deixebles se n'havien anat al poble a comprar menjar.

En aquell moment arribaren els deixebles. S'estranyaren que parlés amb una dona, però cap d'ells no gosà preguntar-li què volia o per què parlava amb ella.

Mentrestant, els deixebles el pregaven:

–Rabí, menja.

Però ell els contestà:

–Jo, per menjar, tinc un aliment que vosaltres no coneixeu.

Els deixebles es preguntaven entre ells:

–És que algú li ha portat menjar?

Jesús els diu:

–**El meu aliment és fer la voluntat** del qui m'ha enviat i dur a terme la seva obra. ¿No teniu costum de dir: “Quatre mesos més i ja serem a la sega”? Doncs bé, jo us dic: alceu els ulls i mireu els camps; ja són rossos, a punt de segar! El segador ja cobra el jornal i recull el gra per a la vida eterna; així s'alegren plegats el sembrador i el segador. En aquest cas té raó la dita: “Un és el qui sembra i un altre el qui sega.” **Jo us he enviat a segar on vosaltres no havíeu treballat. Altres van treballar-hi, i vosaltres us heu beneficiat del seu treball.**

Els deixebles han anat al poble a comprar menjar. Tornem a trobar el llenguatge amb doble sentit de Joan, l'evangelista, i de Jesús. El desig dels deixebles és de tenir i per això van a comprar. És el desig de quelcom que els alimenti. Manifesten encara aquella desconfiança en Jesús que d'algun manera ja s'havia fet present en el precedent de les noces de Canà, on Maria els havia hagut d'ajudar a què fessin confiança. Es pot comprar l'aliment per a la persona humana? Es pot comprar la fe, la salvació? I ells són evangelitzadors! Contrast amb l'enviament que en fa Jesús de seguida.

S'estranyaren que parlés amb una dona. Quin valor més gran el de les estranyeses, de les coses noves, de les diferents. El valor de que sigui amb una dona. La radicalitat del missatge de Jesús. La unitat de la persona humana que Déu vol salvar. El pregaven, i ens retrobem amb aquell mateix estil de pregària que ja havia fet la dona, la pregària que dóna ordres, que ja sap què ha de fer Déu. Ara arriba a voler alimentar Déu mateix!

Repetint el model del diàleg sobre l'aigua ara Jesús els dirà: **Jo tinc un aliment**. Ningú no té l'aliment per ell mateix. Només Déu. L'aliment és l'amor. És l'amor de Déu.

Es preguntaven entre ells, és a dir, Jesús està fent fer als deixebles el mateix procés d'iniciació que ha fet amb la samaritana. L'enorme valor d'haver suscitat les preguntes en el procés que els va fent fer. Si no hi ha preguntes no hi pot haver respostes. I es donen davant d'Aquell que saben (com diu Nicodem) que té respostes.

El meu aliment és fer la voluntat... La voluntat de Déu com a aliment per a la vida. La de Déu! Cal fer reflexió a fons sobre la voluntat de Déu en contrast amb la nostra.

Jo us dic, amb un valor d'afirmació divina paral·lel al "jo sóc" d'abans. El valor de la Paraula de Déu. El valor diferenciador de Jesús: és el Fill, és la Paraula, senzillament, a diferència de tothom, és. Per això pot dir **Jo us he enviat**, per a fer-lo present a ell, amb la Paraula i el sagrament, per a fer que la comunitat sigui completa.

Altres van treballar-hi, i vosaltres us heu beneficiat del seu treball. De quin treball parla? I si el treball fos la vida humana i no tan sols el treball apostòlic? Novament el valor de la Història de la Salvació i la de l'Església.

II. Cinc conclusions ordenades

1. No tinguem por!

Deixem les gerres del poder que ens pensàvem tenir, o abandonem els marits...; deixem de mirar enrere... per adonar-nos que les situacions que vivim són totalment noves (i que les passades no tornaran, gràcies a Déu); deixem les excuses que sovint ens expliquem i a voltes ens creiem amb tota la bona fe. Així podrem comprendre millor les de tothom.

No tinguem por... de formular-nos les preguntes pel sentit de la vida i del món, amb tota la cruesa. No tinguem por..., de deixar que l'Evangeli ens despulli de les nostres seguretats. No tinguem por..., ans al contrari, de quedar-nos en la nostra pobresa radical, com Jesús, com la samaritana.

2. Si sabessis el do de Déu: l'aigua viva de la iniciació cristiana!

La centralitat és de Déu. És Ell l'únic que pot donar resposta als neguits i interrogants de la vida i del cor de les persones (sant Agustí).

Aquesta oferta de sentit me l'ofereix Jesús, me la dóna l'Església, la comunitat que existeix per evangelitzar. Mai no pot ser una qüestió individualista, sinó que és necessàriament comunitària. El camí és sinodal.

El Baptisme, aigua viva de la iniciació cristiana, me'l dóna l'Església. Cal adonar-nos de la necessitat del sagrament, que ho fa accessible a tothom, ben catòlic, totalment universal. Aleshores aquesta és la nostra saviesa. I tot el que fem i tot el que som ho ha de transparentar. El procés de la fe,

el nostre procés i el de la nostra gent. Amb el gran valor de la pregària, de la qual sempre n'estarem fent aprenentatge.

3. De la paraula de la dona, a la Paraula de Déu!

Ara sí! Una mirada al passat: la Història de la Salvació. L'evangeli al cor del cristià i de cada comunitat. És Déu que parla ara, i diu el que vol dir!

Però hi ha d'haver la nostra paraula, que és la transmissora de la Paraula de Déu i que hi condueix. La necessària i imprescindible formació, per conèixer i comprendre la Paraula. I per conèixer i comprendre el nostre món i les persones que el formem.

4. Jo tinc un altre aliment: l'Eucaristia!

Font i cimal, tot deriva d'ella i tot hi porta. És la meravella de la celebració. Ens hi trobem, ens hi reconeixem i el reconeixem!

Però l'Eucaristia és més que la celebració. Jesús és Eucaristia (ha estimat els seus, fins a l'extrem, fins a ser menjat); nosaltres hem de ser Eucaristia (us ho he fet perquè ho feu). Sense l'Eucaristia no podem viure..., o correríem el risc de ser una altra cosa: queda't amb nosaltres...!

Allà hi ha la voluntat de Déu! Allà hi ha l'amor de Déu. De l'Eucaristia neix la caritat, l'amor que vol arribar allà on ningú no arriba, i es torna servei com Jesús. Aquest amor és Eucaristia.

5. Jo us he enviat!

El ministeri ordenat, que hi és per a fer present, per a transparentar, per a ser icona del Crist ressuscitat. El bisbe i els preveres, amb un paper nou dels diaques. Per fer arribar la Paraula, el sagrament –l'Eucaristia– i assegurar la caritat.

La comunitat cristiana és eucarística: definició de parròquia del Directori de la parròquia del Concili Provincial Tarraconense.

Els ministeris laïcals. Animadors i responsables. La corresponsabilitat. Derivada del baptisme. La celebració sense prevere, que deriva de i tendeix a l'Eucaristia. Situacions noves, redescobertes, que ens projecten endavant.

Per tant, com que és Ell qui envia, no tinguem por!

I passem de la dona samaritana al Bon Samarità.

Aportacions dels fidels al Nou Pla Pastoral

La Casa de l'Església-Acadèmia Mariana va acollir el 25 de maig l'Assemblea Diocesana del Bisbat de Lleida. Unes 150 persones van participar en aquesta trobada en la qual ha començat el procés per fer un nou pla pastoral amb les aportacions dels fidels, comunitats parroquials, moviments apostòlics i preveres.

A la trobada el Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, ha demanat als fidels que col·laborin en l'elaboració del nou pla pastoral. Per això, durant tot el curs vinent es recolliran les aportacions dels fidels. “Ho farem amb les aportacions de tots”, ha explicat el Bisbe Salvador.

De fet, a l'Assemblea s'han presentat la ‘Guia per a la reflexió i aportacions al nou pla diocesà pastoral del Bisbat de Lleida’. Aquest document s'entregarà aquest setembre a tots els fidels, grups de laics, moviments apostòlics i congregacions religioses per ajudar a la reflexió.

La guia s'entregarà el 19 de setembre (Celebració de l'Enviament) i es recolliran les respostes el mes de febrer (el Dimecres de Cendra). La intenció és que el nou pla Pastoral estigui enllestit el 30 de maig de 2020, data de la propera Assemblea Diocesana.

Per la seva banda, l'Assemblea ha començat amb la pregària organitzada pel grup de joves de la parròquia de Sant Ignasi de Loiola. A continuació, Mossèn Joan Torra, rector de Torelló (diòcesi de Vic) ha impartit la ponència ‘La diòcesi mira el futur’. El ponent ha animat als assistents a “deixar de mirar enrere i mirar cap al futur”.

A continuació s'ha portat a terme en una taula rodona noves experiències pastorals en la que ha participat Dolors Esteve, animadora de comunitat de les parròquies de la Granadella, Bellaguarda i Bovera; el Pare Vicente Zamora, de la parròquia de la Mercè i Mossèn Lluís Sallán, arxipreste de l'arxiprestat Seu Vella.

Per acabar el Bisbe Salvador ha agraït als assistents, la seva presència i els hi ha demanat que participin en el procés per elaborar el nou pla pastoral.

Recull d'idees sorgides a l'Assemblea Diocesana

Idees sorgides a les preguntes individuals adreçades al ponent

- Paper de la dona dins de l'església. Dones preveres?
- Jesús respon a les necessitats de la comunitat, tot i que cal no fer-ho d'una manera improvisada i sense convertir el tema en excuses. Cal ajudar la gent a formular-se bé les preguntes sense por. Tot caminant trobarem els punts fermes, superarem alguns punts i buscarem els que són fermes.
- El prevere ha de fer el que és exclusiu i la comunitat té molt per fer. Cal llençar-nos sense por amb els temes de formació.
- La formació ha d'anar encaminada a ajudar a fer processos diferents, arribant al cor, per tal que puguem trobar resposta a les preguntes que surten del cor.
- Ens fan por els canvis, també als preveres. Però realment moltes vegades és mandra. Cal intentar avançar. La pregunta que ens hauríem de fer és: què serà el que és bo? Cal no esperar i agafar-ho com un repte de canvi. Per tant, que la inseguretat sigui benvinguda.
- Com ens interpel·len les persones invisibles? Aquest punt ens indica si la comunitat estima o no. Hem d'arribar amb tota naturalitat a tothom. Podem aportar temps, estimació i denúncia. La parròquia és Càritas i fa xarxa amb gent de la comunitat que fa comunitat.
- Com s'ha de posicionar el cristià davant de la situació política actual? Cal arribar al cor de la gent, sense perdre allò essencial i denunciar veritables injustícies segons el model de la doctrina social de l'església. Haurem d'ajudar a recompondre relacions i refer cors trencats. La reflexió ha de ser ordenada i cal afavorir espais de reflexió.
- Com es troba el sentit de la vida? Enfrontant-te amb la pròpia vida i fent-te les preguntes correctes. Descobrint que l'Evangeli pot donar resposta junt amb l'acompanyament. Un pas final és quan s'arriba a la necessitat de comunicar-ho. Per tant, el convenciment de l'Evangeli dona sentit a la vida.

Algunes propostes per poder arribar a tot arreu.

- Compartint en assemblea.
- Preguntant-nos què fem que no caldria i què hauríem de fer que no fem?
- Veure quines coses són essencials del mossèn, revisar-ho i veure com la resta és feina de la comunitat.
- "Serem pocs, però ens trobaran quan ens necessitin".

Idees sorgides al col·loqui obert al final de l'Assemblea

Actitud i vivència

- Hem de canviar i això vol dir que hem de deixar de fer el que fèiem. Cap a on ens hem d'abocar? Cal tenir criteri i que sigui un criteri compartit. Podem admirar les experiències dels demés des de la confiança. Recordem que la raó és compartida i que cal contrastar-la.
- Ens hem de preparar per ser i no tant per fer. Ens preparem i preparem els altres en aquest sentit? Per acollir hem d'estar atents, cal tenir temps per llegir la mirada de l'altre i finalment saber on està. Cal descobrir en quina actitud estem per mantenir-nos en una actitud netament cristiana.
- Els cristians d'avui hem de trobar un equilibri espiritual, personal i emocional, però no cal esperar a ser perfectes per posar-nos en marxa.

Disponibilitat

- Cal coordinar i sincronitzar els preveres i animadors.
- Ens hem plantejat quins objectius tenim o passem la pilota als laics?
- Com ha de ser el ministeri del segle XXI?
- Hem de passar a ser d'organitzadors a visibilitzadors, sense oblidar-nos de la caritat.
- Cal anar acomodant les funcions, amb paciència però sense adormir-nos, buscant el lloc de cadascú a l'església.
- Cal coordinar les formacions evitant els solapaments, amb programacions a inicis de curs. Cal agilitat des de la cúria per col·laborar-hi i optimitzar les persones i la formació.

Plantejaments de futur

- Cal evitar la tristor i el desconcert.
- Hem de tenir el convenciment que Déu és amb nosaltres. Qui porta la història és Déu i Déu només demana fidelitat i no èxit.
- Cal paciència, constància, anar a allò essencial i canviar sense por.
- Tres esgraons pel canvi (en aquest ordre)
  - No negar la realitat (tot i que és dolorós)
  - Sortir a buscar les llums, nous camins i noves experiències
  - Copiar, imitant i adaptant.
- Déu és l'únic que passa comptes. Tirar la xarxa i recollir el que sigui; és Déu qui destriarà. Cal procurar no fer nosa i valorar que el passat també tenia les seves dificultats.
- En moments de decreixement podem ser "resta no residu".
- Quin futur deixem i quines persones estem preparant?

Guia per a la reflexió i aportacions al nou Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida

Presentació

Estimats diocesans:

En els contactes i les visites a les diferents comunitats de la nostra diòcesi, comprovo cada dia l'amor i la preocupació que cadascú de vosaltres manifesta per l'Església. És una mostra de constància, de fidelitat i de creativitat en moltes de les iniciatives pastorals que sorgeixen i es desenvolupen gràcies a l'assistència de l'Esperit Sant i l'entrega del vostre esforç. Moltes gràcies per tot.

En l'àmbit concret de la nostra diòcesi, ara us sol·licito novament, a tots vosaltres, una col·laboració més: respondre a les qüestions que s'ofereixen en aquesta *Guia per a la reflexió i per a fer aportacions al nou Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida*, que té per objecte elaborar un **Pla Diocesà de Pastoral** amb vigència per varis anys. Tots recordareu que l'anterior va començar al setembre de l'any 2016 i va concloure amb la finalització del curs pastoral, el juny d'aquest any. Durant el passat curs, a les diferents reunions dels Consells es va percebre la necessitat de contar amb el major nombre de respostes i aportacions. Es va decidir que durant un curs sencer tots tinguessin l'oportunitat de participar, tant a títol personal com, sobre tot, sent membre d'un grup, d'una comunitat o d'una associació. És un tema que interessa a tots perquè afecta al desenvolupament de la vida cristiana en les seves variades i múltiples dimensions. Tots els batejats, depenent del treball i la funció que Déu ens ha assignat en la nostra Església, tenim una part de responsabilitat en la marxa de la nostra comunitat diocesana. Ens ho recordaven, amb molta profunditat, el conjunt de resolucions del passat Concili Provincial Tarraconense, el 25è aniversari del qual celebrarem el proper any.

És una **guia** clara i senzilla. No necessita de moltes explicacions. Les vostres aportacions seran molt ben rebudes. Entre tots manifestarem la vitalitat de la nostra Església particular i les diferents sensibilitats que la componen. Tots, laics, membres de Vida Consagrada, sacerdots i diaques, en unitat amb el bisbe i al servei de la comunitat eclesial.

Posem aquesta iniciativa en les mans de la nostra Patrona, la Verge Blanca de l'Acadèmia que, amb seguretat, ens ajudarà a ser més fidels i millors anunciadors del missatge del seu Fill.

El vostre bisbe,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Qui ha de respondre a aquest qüestionari

- Els consells parroquials i arxiprestals
- Els equips arxiprestals de mossens
- Els grups constituïts en les parròquies
- Els equips dels moviments apostòlics
- Les comunitats de vida consagrada
- Els professors de religió i els claustrers de professors de les escoles catòliques
- Associacions de pares i mares d'alumnes
- Les juntes directives i/o grups de confraries, germandats i associacions de Pietat Popular
- Excepcionalment alguna persona a nivell particular que no ho hagi pogut fer en comunitat.

Tingueu en compte la temporització d'aquest document i respecteu les dates indicades; l'heu de retornar abans del 26-02-2020, és a dir: abans del Dimecres de Cendra.

Fitxa identificativa del grup que hi respon

Nom de l'entitat que ha respost el qüestionari (cons. past. parroquial, altres grups parroquials, arxiprestat, delegació, moviment, comunitat religiosa, col·legi, d'altres grups...)

Nom:

Adreça electrònica de contacte:

Telèfon de contacte:

Edat mitja dels components del grup

Número de persones que han participat en la resposta

- laics
- laïques
- sacerdots
- diaques
- religiosos
- religioses

“Abocaré el meu Esperit sobre tothom:
els vostres fills i filles profetitzaran” (Fets. 2,17)

“Les manifestacions de l’Esperit que rep cadascú
són per al bé de tots” (I Cor. 12,7)

Els laics són cridats per a fer present l’Església... pels dons que han rebut es converteixen en testimonis... poden ser cridats de formes diverses a la cooperació més immediata amb la missió apostòlica (Vat. II LG, 33)

Crist realitza la seva missió profètica no solament a través de la jerarquia sinó també a través dels laics, a qui il·lumina amb el sentit de la fe i la gràcia de la paraula (Vat II, LG, 35).

El Concili (Provincial Tarraconense) urgeix, per tant, la revitalització, la vertebració i l’articulació de totes les comunitats cristianes, les quals tenen com a centre la persona de Jesucrist, per tal que siguin evangelitzadores i evangelitzades (CPT, resolució 1.e).

El Concili Provincial Tarraconense recomana que els cristians laics tinguin responsabilitats directives en l’Església diocesana (CPT, resolució 134).

Tots els que són cridats per Déu a la pràctica dels consells evangèlics... es lliuren al Senyor... per a què aquesta vida consagrada... sigui per un major bé de l’Església... i participin... i facin seus, segons el propi caràcter, els projectes i propòsits (de l’Església) (Vat. II, PCh, 1-2).

Cal enviar les respostes d’aquesta revisió/qüestionari a la
Vicaria General del Bisbat abans del dia 26
de febrer de 2020, Dimecres de Cendra

Proposicions per progressar en els diferents àmbits

En l'Assemblea Diocesana celebrada el mes de maig de 2018, els diferents grups i participants proposaren progressar en diversos àmbits de la vida cristiana a fi i efecte de viure i anunciar l'Evangeli. En aquest sentit l'Assemblea Diocesana proposà progressar en els àmbits de:

Àmbit d'evangelització

1. Iniciació en la fe que acompanyi el coneixement i seguiment de Jesús incidint en els nois i joves, tant en el món parroquial com familiar, dels col·legis cristians i dels Moviments i Serveis Educatius cristians. Fent una proposta clara i directa de la pastoral vocacional.

2. Anunci de l'Evangeli a totes les persones que viuen en les nostres perifèries i, també, renovació en la fe per a les persones de l'entorn de la parròquia, comunitat, institució... on viuen.

3. Formació cristiana per a viure la fe en els contextos actuals.

Àmbit de la celebració de la fe i la vida litúrgica

4. Celebració de la fe en qualsevol circumstància, incloses aquelles en les que no hi hagi preveres.

5. Acompanyar pastoralment i orientar expressions de la devoció popular i fomentar espais de pregària personal.

6. Disposició i espiritualitat de l'acollida que té cura de tots els altres que viuen en l'entorn de la parròquia.

Àmbit del servei caritatiu i de la comunitat

7. Impuls als serveis parroquials d'atenció a les persones més necessitades i vulnerables (pobres, exclosos, migrants, sense sostre...)

8. Sensibilització a tota la comunitat en la pràctica caritativa i solidària.

Àmbit de l'organització i el servei de la comunitat

9. Assumpció i implicació responsable en la gestió pastoral de la comunitat parroquial d'acord amb les necessitats variades de cada parròquia i arxiprestat, i amb la diversitat de possibilitats que ofereix el medi urbà i el medi rural.

10. Promoure la relació, renovació i comunió interparroquial tot partint del que ja hi ha en cada comunitat, moviments apostòlics... estudiant la implementació d'Unitats Pastorals. A més a més volem promoure i organitzar el treball pastoral associant parròquies i impulsant la cooperació entre sectors de pastoral.

Orientacions per respondre

Seguint les orientacions del Pla Diocesà de Pastoral que ara acaba, aquests àmbits en els que l'Assemblea proposava progressar responen a les preocupacions que allí s'expressaren. Ara se'ns demana que contestem aquest qüestionari tant valorant-lo com fent propostes. Per això a cadascun dels apartats anteriors hi ha una doble casella (una per a cadascuna de les respostes a les dues preguntes següents) on respondre molt breument (gairbé frases amb verb i circumstàncies; es tracta d'una valoració qualitativa) a les següents qüestions:

- a. Allò que, en el marc del Pla Pastoral de la Diòcesi (2016-2019) anterior, heu anat aconseguint en la vostra parròquia, poble, comarca, comunitat, organització eclesial en la que viviu i esteu implicats pastoralment: Quines coses noves hem fet els 3 últims anys?
- b. Quines coses concretes i realistes ens proposem fer en els propers anys? Els canvis que veieu que s'han d'iniciar, aportacions que hem de fer en un futur immediat, somni que voldríem realitzar... (posant aquí el que proposeu, estareu fent referència al que ha estat una carència del pla diocesà de pastoral anterior).

El Sr. Bisbe utilitzarà les respostes contingudes en cada casella de cada àmbit com a base per a proposar el nou pla d'acció pastoral diocesana de cara als propers anys. A la llum del missatge bíblic i conciliar, expressat en el primer full, i de les aportacions i propostes; és per això que les vostres respostes tenen particular rellevància eclesial diocesana.

Consideracions a tenir en compte al respondre el qüestionari

- En el cas que no us càpiga la resposta en els quadres, feu-lo en un full Din A-4, utilitzant com a màxim mig full per cada resposta (o el que és igual: en un full Din A-5).
- Si necessiteu fer anar un full, no us excediu en les respostes, i feules en lletra Times New Roman de 12 punts, amb un interlineat d'1,5 línies.
- Mireu d'escriure les respostes amb lletra d'impremta dins dels requadres.

I... una cosa més!

- Durant el present curs s'han elaborat i enviat algunes idees que han servit per les sessions dels Consells Diocesans i la preparació de l'Assemblea 2019.

- Ara, en aquesta reflexió, podeu utilitzar, a més a més, aportacions noves que no hagin aparegut encara o no ho hagin fet amb suficient claredat.
- Aquestes aportacions les podeu comunicar en un full afegit, sense passar d'una plana, en lletra Times New Roman 12 i interlineat de 1,5 línies.
- Per tal d'il·luminar la vostra reflexió, podeu consultar la següent documentació:
  - *Evangelii Gaudium*, Exhortació apostòlica del Papa Francesc
  - *Gaudete et exultate*, Exhortació apostòlica del Papa Francesc
  - *Christus vivit*, Exhortació apostòlica del Papa Francesc
  - Església de Lleida, què dius de tu mateixa? (juliol 2015)
  - Pla Pastoral de la Diòcesi de Lleida (2016-19)

Aspectes per a reflexionar i fer propostes

Àmbit d'evangelització

1. Iniciació en la fe que acompanyi al coneixement i seguiment de Jesús...

El Pla Diocesà de Pastoral que ara acaba proposava una conversió permanent a l'Evangeli. L'Assemblea Diocesana de 2018 digué:

- *“Millorar l'actitud des d'una conversió personal; ens hem de revisar”;*
- Cal educar i promoure en la parròquia, servei, moviment, comunitat, institució eclesial, l'experiència de *“Fer de Jesús el centre de tot el que allí es fa i de promoure i potenciar la pregària i la pràctica del servei caritatiu com a expressió de l'estima per Crist”;*

2. Anunci de l'Evangeli a totes les persones que viuen en les nostres perifèries i, també, renovació en la fe per a les persones de l'entorn...

En relació al Pla Diocesà de Pastoral, els participants en l'Assemblea Diocesana de 2018 digueren:

- *“Ha canviat el context”, “Ara ja no tots són catòlics”;*
- *“Ens cal sortir a la plaça i parlar amb la gent”;*
- Per això hem de: *“Assumir que som missioners que creiem en el nostre producte amb entusiasme”;* *“Sortir cap a fora”;*
- *“El testimoni pot semblar suficient, però cal sempre un anunci explícit de Jesucrist”;* *“Assumir el repte de sortir a les nostres perifèries”;*

- *“Conèixer la manera de ser dels nou-vinguts entre nosaltres “;*
- *“Analitzar quines són les necessitats de cada parròquia i, a partir d'aquí, definir les prioritats”*

3. Formació cristiana per a viure la fe en els contextos actuals.

El Pla Diocesà de Pastoral dels anys anteriors proposava assegurar i progressar en la formació, no només en funció de la recepció de sagraments. L'Assemblea del curs anterior deia que necessitem: *“Obrir espais de diàleg per a reflexionar i ajudar a pregar”; “Nodrir-nos”; “Es necessita formació per a obrir la ment i per a modernitzar els llenguatges amb els que transmetre l'Evangeli”; “Restar oberts a noves formes”; “Conèixer i iniciar processos de renovació parroquial: ser acollidors més responsabilitat laïcal, més evangelització, més seguiment de Jesús, més impulsar la participació (viva, participativa i acollidora); cal acollir en la celebració dels sagraments...”;* Potenciar reunions parroquials en les que “es pregui (no una pregària de compromís a l'inici), es reflexioni i es comparteixi entre les persones participants”.

Àmbit de la celebració de la fe i la vida litúrgica

4. Celebració de la fe en qualsevol circumstància, incloses aquelles en les que no hi hagi preveres.

Respecte a la vida de fe i a la seva celebració a que es referia l'anterior Pla Diocesà de Pastoral, l'Assemblea de 2018 digué:

- *“L'Eucaristia és el valor fonamental i incalculable”;*
- *“Necessitem que les celebracions litúrgiques siguin acollidores, comunicatives i ben preparades”;*
- *“Cada trobada és una oportunitat”;*

5. Acompanyar pastoralment i orientar expressions de la devoció popular i fomentar espais de pregària personal...

El Pla Diocesà de Pastoral que acaba proposava créixer en la qualitat espiritual a través de la pregària com aliment per l'acollida als altres. L'Assemblea del 2018 digué que parròquies, moviments, serveis i institucions eclesials diocesanes hem d'avançar en:

- *“L'interés per la gent: malalts, persones grans... i tenir cura d'acompanyar-los”;*
- *“L'acolliment de la diversitat cultural (pluralisme, immigrants...) porta al creixement i l'enriquiment”;*
- *“Hem de cuidar també la qualitat de la nostra convivència entre cristians”*

6. Disposició i espiritualitat de l'acollida que té cura de tots els altres que viuen en...

A la llum del Pla Diocesà anterior en el que es proposava créixer parroquialment com a comunitat viva i fraternal, l'Assemblea passada digué:

- *“Cal fixar-nos en el positiu de l'altre”;*
- *“No entretindre'ns en menudeses i anar a l'essencial”;*
- *“Millorar l'acollida i fer-ho amb alegria i entusiasme... fer sentir important a la gent”;*
- *Fomentar “cuidar la coneixença i convivència entre els que formem la comunitat parroquial (moviment, servei, organització eclesial)”;*
- *“Crear grups que atenguin la pastoral d'acolliment en la parròquia (comunitat, institució eclesial, servei pastoral...)”.*

Àmbit del servei caritatiu i de la comunitat

7. Impuls als serveis parroquials d'atenció a les persones més necessitades i vulnerables

Al Pla Diocesà de Pastoral anterior (2016-19) diu:

- *“que cap parròquia oblidí l'atenció als necessitats”* (pàg. 20).

A l'Assemblea de l'any 2018 es van fer les següents constatacions:

- *“Tenim la responsabilitat d'animar i revifar en la parròquia l'esperit comunitari”.*
- *“Les parròquies són de les Comunitats, no del mossèn”.*

8. Sensibilització a tota la comunitat en la pràctica caritativa i solidària.

Al Pla Diocesà de Pastoral anterior (2016-19) diu:

- *“Que els laics no es considerin espectadors de la vida parroquial sinó que s'impliquin en les propostes promogudes per la parròquia o la diòcesi”* (pàg. 19).
- Informar constantment de les activitats caritatives que es duen a terme en la parròquia.

Àmbit de l'organització el servei de la comunitat

9. Assumpció i implicació responsable en la gestió pastoral de la comunitat parroquial...

Respecte a la crida a la corresponsabilitat que feia el Pla Diocesà de Pastoral anterior, en l'Assemblea del 2018 es feren constatacions com les següents:

- “Les parròquies han de ser comunitats de vida”;
- “La parròquia no és percebuda com a font de vida, sinó com un lloc que és del mossèn”;
- “El mossèn ha de ser capdavanter però els laics hem d’assumir el nostre protagonisme, això és fonamental per a la parròquia”;
- “La implicació dels laics en la seva gestió és fonamental”;
- “Assumir la responsabilitat de laics per donar continuïtat a les comunitats cristianes”

10. Promoure la relació, renovació i comunió partint d’allò que ja hi ha en la parròquia, moviments apostòlics, escola, servei, comunitat...

En diverses aportacions realitzades en els grups de l’Assemblea del passat any es manifestà la conveniència de sumar i la riquesa d’unir forces. En aquest sentit se senyalà:

- Convindria “*reduir parròquies*”
- Caldria “*activar les Unitats Pastorals*”
- “*S’hauria de millorar la comunicació entre les parròquies, entre els grups i les institucions eclesials*”
- Seria bo “*donar i compartir entre tots experiències positives*”
- “*Promoure processos de renovació de la parròquia*”
- “*Cal estar oberts a noves formes... Modernitzar els llenguatges per transmetre el missatge cristià*”

Per tal de portar-lo tot a terme, ens cal la conversió. Hem de convertir-nos tots com a comunitat i cadascú com a membre de la comunitat.

Cal que cada comunitat, delegació, moviment o grup... indiqui el seu parer sobre aquests dos punts:

Des d’aleshores Jesús començà a predicar. Deia: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop (Mt 4, 17).

Són les primeres paraules de Jesús!

El que necessitem per a la conversió

En la nostra vivència de la comunitat, quines actituds necessitem canviar per convertir-nos i esdevenir una comunitat autènticament cristiana?

Què ens cal fer, a la nostra comunitat, per tal que la conversió es materialitzi i ens porti a acollir i viure la comunió amb qui ens envolta?

Com a final d'aquesta reflexió vostra, de tots els suggeriments que heu anat escrivint en les respostes proposeu les tres primeres i principals accions/decisions... que creieu més prioritàries a tenir en compte en el Pla Diocesà de Pastoral dels propers anys (s'admet alguna proposta que no sigui contemplada en aquest document i pugui oferir o ajudar a noves iniciatives pel nostre treball pastoral).

- 1.
- 2.
- 3.

*El futur està en el Crist,
i ens hi espera!*

Funcions de l'Animador de Comunitat

L'animador és un laic compromès que dona resposta a la seva vocació de batejat realitzant un servei **a i en** la comunitat, posant-se a disposició del Bisbe per tal de donar resposta a les necessitats que puguin sorgir a la diòcesis.

És una 'nova vocació' que l'Esperit ha posat de manifest i que busca la continuïtat i la implementació de les comunitats parroquials, per tal que aquestes continuïn vives i obertes a les necessitats del món actual ajudant a donar resposta a les inquietuds i celebrant junts el do de ser cristians, oferint sempre el camí que Jesucrist ens va mostrar, adaptant-lo a la realitat i als nous llenguatges. Intentant estar oberts i pròxims a tots. Escoltant i acompanyant.

El propòsit és el de treballar **amb** (no per) els rectors, en corresponsabilitat, en benefici de les comunitats, no amb ànims de desbancar ningú sinó de caminar plegats envers el bé de l'Església, afavorint la Comunió entre tots, mossens, animadors i la comunitat, un sol cos per tal de poder donar Glòria a Déu. Però això requereix de l'esforç de tots, per tal que es pugui fer real.

L'animador en comunió amb el mossèn i amb els objectius pastorals de la diòcesi, tracta d'articular els grups que formen la parròquia, fent-ne la coordinació, l'escolta i el suport. Això requereix de la capacitat i la voluntat de treballar en equip.

Els animadors donen resposta a poder fer possible la continuïtat de les comunitats, en els indrets on no hi pot haver un sacerdot de manera permanent. Estem en 'terra de missió' i cal donar resposta a aquest moment concret amb les eines de què disposem. No podem deixar d'atendre les comunitats.

Actualment hi ha uns 20 animadors distribuïts en diferents parròquies amb més o menys responsabilitat, depenent del lloc i el rector. A dia d'avui encara falten per nomenar els animadors de l'última promoció.

Es dona el cas que l'acció de l'animador és més destacada (en quant a responsabilitats) en indrets rurals, degut a la impossibilitat del mossèn d'arribar a atendre totes les comunitats que es troben disperses en el territori. En aquests casos l'animador és qui té un contacte més 'pausat' amb les comunitats, acompanyant i coordinant les accions parroquials, facilitant així que el sacerdot pugui arribar a més comunitats i entre tots donar una atenció digna a tots els feligresos.

La tasca de l'animador també serveix per despertar la consciència de tots els batejats envers la missió i el servei, ajudar a passar de la mentalitat de 'ser usuaris' a ser membres actius i compromesos dins les comunitats; perquè l'Església som Tots i es tasca de Tots.

L'animador a més de les anteriors tasques de direcció, acompanyament, coordinació, formació, etc., en el cas que sigui necessari, també pot fer tasques litúrgiques concretes, la més freqüent és la Celebració de la Paraula en absència del sacerdot, el sentit d'aquesta celebració, és el de mantenir unida i en oració la comunitat, en aquests moments de canvis, evitant la dispersió del Poble de Déu.

Tots desitgem que sigui el sacerdot qui celebri la Sagrada Eucaristia però, si no és possible, cal donar respostes concretes. I això és el que s'intenta fer amb els animadors. Donat el cas, i sempre amb la petició i el vist i plau del Sr. Bisbe, l'animador també podria celebrar funerals, batejos... tot i que és desitjable que sempre ho faci un sacerdot.

Montse Sánchez García
Coordinadora del D.P.A. de l'IREL

L'Animador de Comunitat

Aportacions fetes pel Consell de Presbiteri entre el 2008 i el 2019

1. Marc

1.1. El Concili Vaticà II: “ *Els laics... cridats a fer present i operant l'Església... poden ésser cridats ... a una cooperació més immediata amb l'apostolat de la jerarquia ... són aptes per a que la jerarquia els confii l'exercici d'alguns càrrecs eclesiàstics, orientats a un fi espiritual*”.¹

1.2. El Concili Provincial Tarraconense ensenya que, donada la importància decisiva en la vida cristiana de la Paraula i de l'eucaristia i “*expressió de la Comunitat cristiana*”, que “*si el nombre de preveres no permet d'assegurar l'assemblea dominical eucarística en totes les comunitats, el bisbe de cada Església, amb el seu presbiteri estudiarà la manera d'aplicar el Directori per a les celebracions dominicals en absència de prevere*” bo i advertint sobre la necessitat de “*coordinar els horaris i el nombre de les celebracions en funció de les necessitats dels fidels, del nombre de preveres i de la qualitat de les celebracions*”.²

1.3. El CIC tot senyalant els drets dels cristians laics proclama que tenen dret a ésser cridats pel Bisbe a desenvolupar oficis eclesiàstics i encàrrecs, a rebre el mandat d'ensenyar ciències sagrades... *suplir els preveres en el ministeri de la paraula, administrar el baptisme, donar la comunió, en virtut del seu baptisme*.³

1.4. “No tingueu por ...Crist és viu”, escrit de Monsenyor Salvador Giménez presentant el Pla de Pastoral per al trienni 2016/2019 recollint el que les cartes pastorals del Bisbe Piris havien ensenyat. El Bisbe Salvador proposà des d'aquest context en pla triennal senyalant com a fites que “*que la comunitat sigui viva*”, que visqui “*mirant... al món que l'envolta, al qual ha de mostrar l'oferta de salvació*” i esdevingui fidel a “*Mantenir alta l'exigència que neix de l'Evangelí*”. Al respecte indica que “*persones concretes contribueixen al nostre creixement cristià*”, enumerant entre altres “*els animadors de comunitat*”.⁴

1 Vat. II, L.G. 33

2 Concili Provincial Tarraconense 1995, Ed. Claret, BCN 1996, n° 65

3 CIC 225, 228-231

4 Pla Pastoral de la diòcesi de Lleida. Trienni 2016-2019, Ed. Bisbat de Lleida, Lleida 20016, pp. 6, 12 i 15.

2. Recepció i aplicació d'aquesta doctrina en la nostra diòcesi

Em circumscriuré a la reflexió i propostes realitzades en aquest Consell de presbiteri realitzades entre l'any 2008 i 2015 en les sessions en les que apareix "explícitament" en l'ordre del dia el tema dels Animadors de Comunitat. En el Pla de pastoral de l'any 2001/2002 s'establia realitzar "*Trobades d'arxiprestes, laics i religiosos per a estudiar i crear equips d'actuació apostòlica en l'àmbit arxiprestal d'una UdP*" (&1,2) per tal de treballar en la direcció de promoure motors, no clericals, sinó eclesials, per dinamitzar i assegurar el servei pastoral en les comunitats cristianes.

En les reflexions fetes per aquest Consell de presbiteri no apareix el que entén per **Animador de Comunitat**. Tanmateix en el nostre darrer Pla de Pastoral per al trienni 2016-2019, el Sr. Bisbe Salvador, en referir-se a les persones que ajuden a la vida cristiana, esmenta els animadors de comunitat tot senyalant que tots "*han de viure amb fidelitat i coherència la ... fe cristiana. També... anunciar a tothom ... l'amor de Déu revelat en Crist... en comunió des de la missió ... (per) responsabilitat de ... batejats*".⁵ Acollir, compartir, servir i contemplar junt amb el ministeri ordenat en fraternitat pastoral entre laic enviat i prevere sembla potencia l'acció ministerial en la Comunitat.

Des d'aquest punt de vista i del de la doctrina eclesial referida en el punt anterior, el laic que pot ser enviat pel Bisbe a una *missió o funció pastoral* és, "**cradat i enviat pel Bisbe**", en virtut del seu baptisme, i convenientment "**format**", **segueix Jesús, construeix i convoca la Comunitat cristiana**, per a servir la Paraula i **contribuir a la santificació** administrant alguns sacraments i sacramentals. La missió que el ministeri apostòlic confereix pot ser atorgada de manera permanent o temporal, segons circumstàncies, per a missions concretes o per a àrees d'acció pastoral o també per a desenvolupar algun ofici eclesiàstic.⁶

Aquesta funció pastoral en les zones rurals, atesa la nostra realitat diocesana, té una particular rellevància. Són persones de la Paraula en un context en el que per a l'home i la dona de poble se'n fien poc de "les paraules/promeses" i primen els silencis i, de vegades, les soledats. Allí poden agrupar i potenciar grups de lectura i comprensió de la Paraula de Déu. L'enviat/animador de comunitat pot acompanyar catequistes allà on n'hi hagi i infants en els llocs on les ZER els concentren per a la seva esco

5 Ibidem, pg. 15

6 CIC 228, 230 &3, 231.

laritat (en el seu horari extraescolar i amb l'acord de les famílies). L'atenció i visita a les persones grans que són la memòria del poble i els més afectats per les limitacions o la pastoral de l'acolliment tant a estrangers presents en els pobles com visitants en els fins de setmana, així com la convocatòria i animació a la festa dominical com espai de convivència, de pregària i d'aliment de la fe són àmbits que reforcen i preparen els moments en els que el mossèn ha d'intervenir.

Sessió Consell Presbiteri ANY	Aportacions ja realitzades pel Consell de Presbiteri al tema dels Animadors de Pastoral
2008, sessió 13 desembre	<ul style="list-style-type: none"> • “Fora bo treballar la idea d’equip de treball pastoral”.
2011, sessió 20 juny	<ul style="list-style-type: none"> • “Els equips no són solament de treball, formen una petita comunitat en la que té importància la missió del moderador prevere”. • “L’organització del curs de formació d’Animadors de les Comunitats va endavant”.
2013, sessió 10 juny	<ul style="list-style-type: none"> • “Un membre del consell comparteix la riquesa de la formació d’Animadors de Comunitat en atesa de prevere”.
2014, sessió de 10 de març	<ul style="list-style-type: none"> • “El Sr. Bisbe anima a que proposem a més laics aquest servei a l’Església, sense deixar de proposar la vocació sacerdotal. Puntualitza que es tracta de vocacions clares de servei baptismal i no de laics de sagristia”. • Un dels membres del Consell “diu que hi ha prejudicis per part d’alguns preveres pot ser per manca de comprensió del ministeri dels laics. Cal articular l’exercici d’ells amb el dels preveres” (“repensar i redescobrir el ministeri”, diu un altre.

<p>2014, sessió de 16 de juny</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Es demana “Suggestir àmbits territorials (Parròquia/UdP) o àmbits pastorals (Delegacions) on incorporar els primers Animadors”. • Una aportació “es mostra d’acord que la integració dels Animadors seguí com més aviat millor”. Tot continuant la reflexió una altra diu que: “ningú se senti molest, si no comparteix aquest projecte diocesà, que no el bloquegi perquè la diòcesi ha de seguir fent camí”. • En una altra se “subratlla que el document (diocesà): ‘Necessitat de fer opcions pastorals’ parla fins i tot de direcció de la Comunitat per part de l’Animador de pastoral, tot i que això pot portar equívocs respecte al paper del rector”. • Altra aportació “reflexiona que tal vegada és en les comunitats parroquials de pobles on més necessitat hi ha d’incorporar Animadors de Comunitat”. • Un altre conseller “demana que els arxiprestes, de pobles i ciutats, juntament amb el Vicari facin propostes concretes territorials i d’àmbits on incorporar els Animadors de Comunitat”.
<p>2015, sessió de 3 de març</p>	<ul style="list-style-type: none"> • S’intervé demanant que “allà on es posi en marxa aquesta experiència (els Animadors) es trobin de tant en tant, coordinats per compartir funcionament i experiències”.

Vicaria Judicial

Matrimonis nuls

Any	Número de matrimonis reconeguts com a nuls	Cànons pels quals es reconeix la nul·litat				
		1055.1	1095.2	1095.3	1098	1101.2
2017	26	2	23	1	2	4
2018	20	1	16	2	2	4
2019	6		5	1		2

Secretaria General - Cancelleria

Treballs en benefici de la comunitat

Acollida a les parròquies, a d'altres institucions diocesanes o a les comunitats religioses

1. Què són els treballs en benefici de la comunitat (TBC)

És la condemna a la que es castiga a les persones que han comés un delicte, la identitat del qual fa sentenciar al jutge que ha de ser satisfeta fent treballs socials en benefici de la comunitat. Per tant, es tracta de persones condemnades judicialment (delictes lleus) i que tenen l'obligació de complir la condemna.

2. En què consisteixen els TBC?

Les persones que són condemnades a TBC han de complir un determinat número de jornades de treball a la comunitat (depenent del tipus de delicte, de la seva entitat i del jutjat del penal que així ho estimi oportú). Pot haver des de gent que tingui poques jornades, a d'altres que són condemnades a un número més alt. Cada jornada són 4 hores de treball.

3. Què poden oferir-nos els TBC? Què podem oferir-los-hi com a comunitats parroquials?

Són moltes les persones que han de complir TBC. Això fa que els que gestionen l'execució penal de les mateixes, hagin de buscar llocs on els penats puguin fer les esmentades jornades de treball. Es realitzen en llocs com els ajuntaments centres socials, entitats civils, ONG's, parròquies...

Un exemple d'això és la parròquia de la Mercè de Lleida on hi ha dues places de TBC, una que ajuda al banc d'aliments i una altra en la que es realitzen treballs administratius; aquesta segona precisa un nivell més alt amb coneixements informàtics per tal d'agilitzar les tasques parroquials d'arxivística.

4. Si es decideix assumir l'acollida d'una persona que hagi de fer treballs en benefici de la comunitat, quin tipus de treball podrien realitzar en una parròquia o en una altra entitat de l'Església?

El primer que s'ha de fer és determinar les característiques, el perfil, del tipus de treball que oferirem i volem que realitzi la persona que se'ns adjudiqui. Per exemple pot ser que necessitem ajut per a la neteja dels exteriors de la parròquia o fer tasques de manteniment no massa professionalitzat com ara pintar; també és possible que el que busquem sigui un perfil més específic i que calgui escriure en català, utilitzar l'ordinador amb una base de dades, un full de càlcul o un tractament de textos... o que sigui algú que tingui força per moure capsas, bancs... És a dir: el perfil ho estableix qui oferta la plaça de TBC. Aquest perfil es comunica a l'equip que gestiona les sentències amb TBC i les necessitats que tenen i es produeix l'adjudicació.

Una vegada creada l'oferta, queda registrada en l'equip que gestiona els TBC. Si es dona el cas que hi hagi alguna persona que compleixi els requisits del perfil sol·licitat, l'equip es posa en contacte amb qui ho ha ofert i es fa l'assignació.

5. En el seguiment d'un TBC, quina és la responsabilitat de qui fa l'oferta?

Acollir a una persona sentenciada a realitzar TBC implica, en primer lloc, acollir-la, a més a més, se li ha de donar el treball a realitzar i les eines corresponents. Així mateix, caldrà portar seguiment de les jornades que les persones amb TBC han de complir. Per entendre-ho millor, es pot veure la pel·lícula *Campeones*.

L'equip encarregat d'aquesta persona farà un seguiment i estarà en contacte amb qui ha ofert la plaça; caldrà tenir la coordinació necessària i una mínima comunicació amb ell.

6. Alguna cosa més que calgui tenir en compte?

Actualment (no sempre ha estat així) és l'equip gestor dels TBC la Generalitat, mitjançant una empresa que assumeix l'assegurança d'accidents de la persona que realitza el treball en benefici de la comunitat (TBCs). Això suposa un element de tranquil·litat per a qui ha ofert el lloc de treball. En el cas, poc probable, que qui ens han assignat es fes mal (per exemple un tall movent caps en un banc d'aliments), no existeix cap responsabilitat per la nostra part doncs, com estem comentant, la persona penada està assegurada.

No hi ha cap dubte que és una excel·lent oportunitat per a poder estar propers a aquelles persones que, prop de nosaltres, als nostres pobles i a la nostra ciutat, es troben amb situacions complicades en les seves vides. És una forma d'estar propers, com a comunitat eclesial, a aquestes persones i fer per tal que no sempre es vegin rebutjats com passa la major part de les vegades.

7. Com fer l'oferta de places?

El millor fóra que qui volgués oferir una plaça ho comunicués a la Secretaria General del Bisbat. Ella es posarà en contacte amb l'equip que gestiona els TBC per fer-li arribar l'oferta i per a intervenir entre l'equip i la parròquia, comunitat religiosa... doncs s'ha de signar un acord entre aquesta i l'ens públic on s'especificaran les condicions d'acollida i el tipus de perfil de pena de TBC que es necessita i heu sol·licitat.

* Document realitzat per la Delegació Diocesana de Pastoral Penitenciària de la Diòcesi de Lleida.

Participació en el projecte Mesures Penals Alternatives

A totes les parròquies, entitats de l'Església i comunitats religioses de la Diòcesi de Lleida

Benvolguts,

Una de les mesures del nostre sistema judicial per tal d'aconseguir la reinserció, és la substitució de les penes per Treballs en Benefici de la Comunitat, per la qual, en determinats delictes, la sentència reemplaça una pena de presó per la realització de feines que siguin necessàries i útils pel funcionament social sense que ocupin, però, els llocs de treballs remunerats laboralment.

Per tal que aquesta alternativa sigui possible cal que hi hagi entitats, tant públiques com privades, que ofereixin tasques i llocs que siguin susceptibles de ser utilitzats pels jutges, tenint, així, on poder enviar qui pugui beneficiar-se. És en aquest sentit que **el Bisbat de Lleida ha considerat el fer la proposta a les parròquies, a les entitats de l'Església i a les comunitats religioses, de cercar quines feines es podrien oferir al Departament de Justícia per tal de fer-la efectiva.** De fet ja fa un temps que algunes parròquies com ara Sant Pau, la Mercè, el Carme, l'Assumpció de la Mare de Dèu d'Alcarràs... i entitats com Càritas, es van oferir i han estat tenint la col·laboració de persones que han pogut, així, complir la seva sentència d'una manera útil i reinsertiva.

Per això **us convidem a què estúdieu les possibilitats d'ocupacions a oferir i les de tenir una persona que se'n faci referent** en la relació amb qui s'adjudiqui el treball i amb l'equip que farà el seguiment, i a què ompliu la fitxa que us adjuntem, amb la qual es confeccionarà el catàleg que oferirem al Departament de Justícia.

El procediment serà:

- estudi de la situació i definició del lloc d'ocupació a oferir;
- emplenament de la fitxa definitòria dels llocs a oferir;
- enviament de la fitxa a la Secretaria General del Bisbat;
- confecció del catàleg i lliurament del mateix al Dep. de Justícia;
- consideració de les diferents destinacions i adjudicació de les places per part del Departament de Justícia;
- notificació de la resolució i signatura del contracte entre el Departament de Justícia i l'entitat corresponent;
- inici del compliment de la sentència.

Us adjuntem un tríptic informatiu del Departament de Justícia, un document confeccionat per la Delegació de Pastoral Penitenciària i la fitxa

definitòria dels llocs d'ocupació que s'ofereixen (cal omplir una per cada possible lloc si és el cas que en un mateix centre n'hi ha més d'un, i remetre-la a la Secretaria General del Bisbat).

Sense més, rebeu una cordial salutació.

Normativa diocesana principal i avisos

Promptuari per a Rectors i Responsables de parròquies

Normativa respecte d'algunes qüestions referides als sacraments

1. Baptisme

Els **llocs propis** per la celebració d'aquest sacrament són l'**Església Catedral i les esglésies parroquials**. Cal recordar la legislació canònica al respecte, que es troba al Codi de Dret Canònic, cc. 849 a 878: **celebració, ministre i condició del que ha de ser batejat**.

- Per obtenir autorització en casos especials (ermites, escoles...) cal presentar una **sol·licitud** motivada a la Secretaria General de la Cúria Diocesana
- **Padrins de baptisme**: El c. 874, recorda les condicions exigibles per la idoneïtat dels padrins. En concret el § 1 n° 3, **demana que el padrí/na estigui confirmat**.

2. Confirmació

• Els **llocs propis** per la celebració d'aquest sacrament són l'**Església Catedral i les esglésies parroquials**. Cal recordar la legislació canònica al respecte, que es troba al Codi de Dret Canònic, cc. 875 a 896: **celebració, ministre i condició del que ha de ser confirmat**.

- **L'edat més idònia** dels confirmands seria **al voltant dels 14 anys, sempre, però, que s'hagin fet dos cursos de preparació**.
- **Padrins de confirmació**: Són les mateixes condicions que demana el c. 874 pels padrins de baptisme.

3. Eucaristia

Tots els preveres poden celebrar més de dues misses el mateix dia, entenent que sigui necessari per causa justa.

4. Catequesi de Primera Comunió

Punts principals de la normativa diocesana a tenir en compte:

- Al Bisbat de Lleida la preparació per a la Primera Comunió durarà **dos cursos** complets.
- Aquests dos cursos poden ser durant l'escolarització de **2n i 3r de Primària, o 3r i 4t de Primària**.
- El **textos obligatoris** són els de la CEE (Conferència Episcopal Espanyola) "Jesús és el Senyor". Qualsevol altre text s'entendrà en tot cas com a complementari.

5. Comunió eucarística dels celíacs

La darrera “*Carta circular als Bisbes sobre el pa i el vi per l’Eucaristia*”, de 15 de juny de 2017, de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, recorda que les normes envers la matèria eucarística estan indicades en el c. 924 del CDC i en els números 319-323 de la *Institutio Generalis Missalis Romani*, i explicades a la Instrucció *Redemptionis Sacramentum*. Per tant:

- Les **formes** eucarístiques **sense res de gluten**, són matèria **invàlida** per a l’Eucaristia.
- El **most**, és matèria **vàlida** per a l’Eucaristia.
- És competència de l’Ordinari concedir als fidels i als preveres la llicència per usar pa amb una mínima quantitat de gluten o most, com a matèria per l’Eucaristia. S’ha d’assegurar que les formes utilitzades són vàlides
- El més pràctic és combregar amb el vi consagrat.

6. Matrimonis (nacionals i estrangers)

a) pel que fa a l’expedient:

L’expedient matrimonial es tramita a la parròquia on tenen domicili els nuvis.

- En cas de **domicilis en parròquies diferents** es tramita mig expedient en cadascuna, consignant el nom, cognoms, DNI i adreça de l’altra part. També es pot tramitar tot sencer en una de les parròquies, sempre que sigui de la mateixa diòcesi.
- Si es tracta de **migs expedients, s’enviaran a Secretaria General** del Bisbat de Lleida (Secretaria de Matrimonis) on s’expedirà un document únic i es remetrà a la parròquia de la celebració.
- Si es tramita l’**expedient sencer** en una parròquia i se celebra el matrimoni en una altra parròquia **de la Diòcesi**, el rector que ha fet l’expedient **l’enviarà directament a la parròquia on se celebrarà el matrimoni**.
- En cas de celebració **en una altra Diòcesi**, l’expedient sencer o el mig expedient **s’enviarà a Secretaria General del Bisbat de Lleida**, encarregada de tramitar-ho a l’altra diòcesi.

b) pel que fa a la documentació:

Aquesta és la **Documentació necessària** per poder completar l’expedient Matrimonial. Aquests documents (especialment els civils) tenen una **vigència de tres mesos**, per tant cal calcular el moment de la petició dels documents a

la instància corresponent i la data de presentació a l'expedient, per tal d'evitar la caducitat dels mateixos. La documentació canònica (partida de baptisme o d'altres) pot tenir una caducitat més llarga (de sis mesos a un any). Sempre s'ha de tenir en compte, però, que el temps de validesa es refereix a quan el document entra en l'expedient, moment en el que s'atura el còmput del termini.

Els contraents han d'aportar la següent documentació, depenent de si són:

1. Nacionals: fotocòpia del DNI, Certificat Literal de Naixement, Partida de Baptisme, full estadística (només parròquies ciutat).

2. Estrangers comunitaris: fotocòpia del Passaport compulsada per l'Administració civil, **certificat de naixement, certificat de solteria, Partida de Baptisme (tot ha d'estar traduït).**

3. Estrangers no comunitaris: fotocòpia del Passaport compulsada per l'Administració civil, **Certificat de Naixement, Certificat de Solteria, Partida de Baptisme (tot traduït i postil·lat per l'ambaixada).**

En el cas de matrimoni entre una part espanyola i una altra d'un país estranger (no importa si es comunitari o no), s'ha de tenir en compte, però, que el Canon 1071.2 diu: Excepte en un cas de necessitat (in articulo mortis) ningú no ha d'assistir sense llicència de l'Ordinari del lloc: ***al casament que, segons la llei civil, no pot ser reconegut o celebrat.***

S'entén, doncs, que, al celebrar un matrimoni canònic de part espanyola i part estrangera, si la documentació que demana el Registre Civil per inscriure el matrimoni celebrat canònicament, no és correcta pel que fa a la part estrangera, no s'inscriu el matrimoni fins que la documentació de la part estrangera sigui completa i correcta, per molt que s'hagin casat canònicament. Per tant, aquell matrimoni canònic no és reconegut civilment, per la qual cosa els contraents oficialment continuen solters davant la llei civil, fins que la documentació de la part estrangera sigui correcta.

Així doncs, quan una parella que vulgui casar-se canònicament i una de les parts no sigui espanyola, se'ls ha de dir:

- Que vagin al Registre Civil del lloc on s'han de casar i que preguntin per la documentació que exigeixen en el Registre per a celebrar el matrimoni segons la llei civil.
- Quan tinguin la documentació que els hi hagin dit, que tornin al Registre i que els facin una nota que digui que la documentació demanada és correcta.
- Amb l'esmentada documentació i les certificacions de baptisme de l'un i de l'altre en les que no hi consti cap inscripció de matrimoni

canònic no declarat nul, es pot autoritzar el matrimoni canònic, amb la certesa que la documentació del no espanyol és correcta. Llavors es podrà inscriure el matrimoni i estaran oficialment casats.

Tot això ha de ser així perquè la Cúria, tot i que demani al Registre Civil quina documentació es necessita per al contraent estranger, no disposa dels mitjans suficients per tenir la plena certesa si la documentació que ens portin és correcta del tot segons el Registre Civil i tampoc coneix, ni té perquè conèixer, els diferents tipus de documentació exigida a cada categoria d'estrangers (per exemple, no és el mateix un estranger comunitari d'un que no ho és, com pot ser un africà o bé un llatinoamericà que, tot i ser estranger i no comunitari, pot tenir segons el país d'origen uns convenis singularitzats amb l'estat espanyol.

Pot semblar que amb el que s'ha dit es posen través als contraents, però no és pas així, ja que la seva finalitat està basada en què els contraents tinguin la certesa que en el matrimoni que contreguin no trobaran cap problema a l'hora d'inscriure'l.

Important: Tota la documentació de matrimonis amb un dels contraents estranger, cal que passi per Secretaria de Matrimonis de la cúria diocesana per la seva autorització, amb suficient antelació.

Tant a la ciutat com als pobles: El rector ha de presentar al Registre civil o a l'Ajuntament, **amb diligència (en un màxim de 5 dies hàbils), la certificació canònica del matrimoni, més la documentació civil** (fotocòpia o original) corresponent (la que s'ha recollit dels contraents), **afegint a Lleida ciutat el full d'estadística.**

c) pel que fa a la preparació:

Respecte a la preparació pastoral del Matrimoni, dirigir-se a les propostes de formació de la Delegació Diocesana de Família i /o les pròpies de cada comunitat parroquial.

d) pel que fa a la celebració:

Els llocs propis per la celebració d'aquest sacrament serien **l'Església Catedral i les esglésies parroquials**. Per obtenir autorització en casos especials (Seu Vella, ermites, escoles...) cal presentar una **sol·licitud** motivada a la **Secretaria General de la Cúria Diocesana** que ho trametrà. Els ministres del Sacrament del Matrimoni són els contraents, la celebració, però, ha d'estar presidida per un prevere o diaca.

e) el matrimoni amb disparitat de culte o mixt

La **documentació civil** ha de ser la mateixa anteriorment descrita, ja sigui nacional, comunitari o extracomunitari.

Per la **documentació canònica (dispensa)**, es facilitarà la informació a la Secretaria de Matrimonis del Bisbat de Lleida.

Cal tenir en compte que:

- en el **matrimoni entre una part catòlica i l'altra no batejada**, existeix l'impediment que es coneix com "impediment de disparitat de cultes" (Canon 1086), el qual ha de ser dispensat per l'ordinari. Llavors els contraents:

1. Han de demanar la dispensa de l'impediment (ja hi ha un model de sol·licitud); i
2. Han de signar el compromís a que fa referència el c. 1125 (també hi ha model del compromís).

- en el **matrimoni mixt** (el celebrat entre part catòlica i l'altra batejada en una comunitat cristiana no catòlica),

1. No hi ha impediment;
2. Només cal signar el compromís del c. 1125.

7. Penitència

Cal recordar les normes litúrgiques publicades al Codi de Dret Canònic, cc. 959 i següents.

- **En concret la confessió ha de ser individual i íntegra amb la seva conseqüent absolució.**
- No es pot donar l'absolució a diversos penitents alhora (confessió general) sense una confessió individual prèvia, si no és en perill de mort, o que no pugui el prevere escoltar la confessió en un temps raonable.
- El fidel que hagi rebut una absolució general ha d'apropar-se el més aviat possible a la confessió individual.

Normativa diocesana respecte a algunes qüestions d'economia

8. Llibre de comptabilitat parroquial, crèdits i lloguers.

És obligatori **entregar el llibre de comptabilitat parroquial** al Departament d'Economia del Bisbat de Lleida **per a ser revisat**. S'ha de fer a principis d'any, abans del 15 de gener. Existeixen diverses opcions de programes informàtics per aquest afer i també es pot realitzar manualment.

Es recorda que els rectors **no poden demanar crèdits** bancaris a nom de la persona jurídica (de la parròquia) **ni formalitzar contractes de lloguer**

o cessió de locals o cases (a nom de la parròquia), **sense autorització del Consell Diocesà d'Economia.**

9. Aranzels parroquials i estipendis.

S'estableixen els següents Aranzels a tot el territori de la Diòcesi:

- Celebració del Baptisme: 50 €
- Celebració d'exèquies: 70 €
- Celebració del Matrimoni: 100 €
- Expedient matrimonial: 12 €
- Certificacions: 2 €
- Estipendi de les misses: 10 €

Aquests aranzels són pels feligresos de cada parròquia. En els casos en els que la celebració sacramental no sigui en la pròpia parròquia, els aranzels es podran variar en funció de les despeses ocasionades.

10. Obres a temples i cases parroquials

Totes les **obres** que es realitzin als temples **han d'obtenir el vist i plau del Departament de Patrimoni Artístic i/o Immobiliari**, segons s'escaigui, mitjançant una sol·licitud del rector avalada pel Consell d'Economia de la parròquia, el Consell Pastoral o alguna persona que ajudi el mossèn en aquesta tasca. Ha d'anar acompanyat d'una descripció de l'obra a realitzar i del corresponent pressupost i les previsions de finançament del mateix.

Per a les que **excedeixin la quantitat de 12.000 €** també és necessari el vist i plau del Bisbat.

Les sol·licituds per **ajuts a obres** en temples parroquials o cases rectorals, s'han de presentar a la Secretaria General abans de finalitzar l'any en curs. Cal tenir en compte que per rebre subvencions s'ha d'haver presentat l'estat de comptes de l'any anterior.

En aquest tema s'aconsella consultar el punt *III. Normativa sobre conservació del patrimoni* del Suplement del Butlletí Oficial del Bisbat del Departament Diocesà d'Afers Econòmics.

11. Col·lectes manades

Segons el n. 1 del Decret de data 19 de desembre de 2001, continuen com a obligatòries les següents col·lectes:

- **Santa Infància**, el penúltim diumenge de gener.
- **Mans Unides** contra la Fam, segon diumenge de febrer.
- **Seminari**, en el dia de sant Josep o el diumenge indicat.
- **Càritas Diocesana**, el dia de Corpus.

- **Domund**, penúltim diumenge d'octubre.
- **Germanor**, segon diumenge de novembre.

La col·lecta d'aquests dies haurà d'entregar-se **íntegra** als objectius propis de la Jornada corresponent.

Sobre aquestes altres jornades i les col·lectes corresponents:

- Missions Africanes i Seminari Nacional de Missions Estrangeres, dia d'Epifania
- Vocacions Hispanoamericanes, primer diumenge de març.
- Sants Llocs, el Divendres Sant.
- Clergat Indígena, el primer diumenge de maig.
- Pel Papa, dia de sant Pere i sant Pau.

S'ha de tenir en compte que:

1. Cal que els rectors de parròquies i encarregats de les esglésies de la diòcesi parlin, ni que sigui breument, del sentit de la jornada i la necessitat que té d'ajuda econòmica.
2. Que es tingui en compte que, respecte a les col·lectes d'aquest segon grup, un percentatge de la col·lecta del dia s'aplicarà a la Jornada que se celebra.
3. Aquest percentatge el podran determinar el rector i la comissió econòmica de la parròquia, tenint en compte la pròpia sensibilitat i la del poble en relació a la jornada en qüestió, l'actualitat de la mateixa jornada i també les necessitats de la pròpia parròquia.

12. Consell econòmic parroquial

El cànon 537 regula l'**obligatorietat** que en cada parròquia es constitueixi un **Consell d'assumptes econòmics**, per a l'administració dels béns, per cercar fons de finançament i per facilitar l'auxili als necessitats.

La legislació canònica no indica el nombre de membres que l'han de compondre que dependrà del nombre major o menor de fidels d'una comunitat.

En parròquies petites no seria contrari al Dret que aquest consell fos el mateix que el consell pastoral parroquial.

El cànon 536 afirma respecte del **consell pastoral parroquial** que **no és obligatori**, però és molt recomanable en tant que sigui possible constituir-lo. **Ambdós consells són presidits pel rector** que és el responsable últim de l'economia parroquial, tot i comptant amb l'opinió del consell pastoral parroquial.

Avisos de qüestions diverses

13. Anotacions als llibres sacramentals parroquials

La legislació canònica ordena que a cada parròquia ha d'haver un arxiu o armari (en bones condicions) on es guardin el llibres sacramentals i els documents més importants (c. 535§3).

Pel que fa a les inscripcions: El canòn 535 recorda l'obligació de portar amb diligència les inscripcions, als llibres corresponents, dels sacraments realitzats a la parròquia, així com les **comunicacions** rebudes d'altres parròquies per la seva anotació (confirmacions, matrimonis...). De la mateixa manera s'ha de ser diligent en comunicar a les parròquies on estiguessin batejats aquells que han rebut el sacrament de la confirmació, del matrimoni...

Pel que fa a l'Estadística Diocesana: S'ha de comunicar l'estadística sol·licitada anualment per la Notaria de Matrimonis, **abans de l'1 de febrer**.

14. Duplicats de baptismes, matrimonis, confirmacions i defuncions

Duplicats: És obligatori entregar els duplicats de la inscripció d'aquests sacraments i els de les defuncions, a la Secretaria General a principis d'any. Pot ser en còpia manuscrita, escrita a ordinador o fotocòpia.

15. Carpeta amb documentació

En cada parròquia hi ha d'haver una carpeta **localitzable** amb els **principals documents** de la mateixa: NIF, escriptures de propietat, assegurances i altres documents de valor.

16. La reglamentació legal pel que fa a la protecció de dades

La cura en la protecció de dades té com a objecte garantir i protegir, pel que fa al tractament de les dades personals, les llibertats públiques i els drets fonamentals de les persones físiques i, especialment, del seu honor i la seva intimitat personal i familiar.

La legislació que cal considerar en aquest àmbit és la **Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals**, que desenvolupa l'aprovada a nivell europeu l'any 2016, la qual va entrar en vigor el 25 de maig de 2018.

En concret la legislació que en aquest moment (finals del 2018) reglamenta la protecció de dades, és la següent (s'assenyala l'enllaç en el que es pot trobar):

- **Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals**, (<https://www.boe.es/boe/dias/2018/12/06/pdfs/BOE-A-2018-16673.pdf>)
- **Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD)** (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679&from=ES>)
- La correcció dels errors del Reglament (UE 2016/679) de 27.04.2016 ([https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679R\(02\)&from=ES](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679R(02)&from=ES))
- Com a concreció del nou RGPD, la Conferència Episcopal Espanyola ha aprovat un decret que especifica amb més claredat aquells aspectes de la legislació europea que afecten a la vida de l'Església. És el **Decret General de la Conferència Episcopal Espanyola sobre Protecció de Dades de l'Església Catòlica a Espaya**, aprovat el 22-05-2018 (<https://www.conferenciaepiscopal.es/reglamento-general-proteccion-datos/>)

Aquesta nova regulació comportarà canvis significatius en la protecció de dades de caràcter personal, tant des del punt de vista dels drets de les persones com de les obligacions de les persones i entitats que tracten dades de caràcter personal.

Pel que fa als certificats o **partides de baptisme, només es poden lliurar als interessats i els pares dels menors o a aquelles persones a les que ells hagin autoritzat per escrit.**

En cas d'haver de facilitar dades a tercers, cal estar segur que es té el consentiment per escrit de l'interessat.

Pel que fa a la publicació de fotografies de menors, s'ha de tenir en compte que tots els rectors han d'incloure en els fulls d'inscripcions d'activitats amb menors (catequesi, esplai...), una autorització que han de signar els pares o tutors dels menors per poder publicar fotografies a les pàgines web, xarxes socials, televisions o en mitjans amb suport de paper, de les activitats que realitzin, encara que siguin fotografies en grup. Les autoritzacions les hauran de conservar els rectors tot el temps possible en el que aquella imatge pugui ser utilitzada i sempre si és el cas que s'ha utilitzat.

Tant als catequistes, monitors i voluntaris en general se'ls haurà de demanar un compromís escrit de confidencialitat en el que es comprometin a no desvetllar ni fer comentaris sobre aquells extrems que hagin pogut

conèixer, tant sigui per haver-les escoltat, haver-les deduït, haver rebut la confiança, haver-les observat, haver tingut accés a les dades...

La Secretaria General del Bisbat anirà facilitant les novetats que es produeixin en aquest sentit i aportarà les orientacions que calgui a les consultes que se li puguin formular.

17. Certificat Negatiu de Delictes Sexuals

És obligatori obtenir el **certificat negatiu de delictes sexuals** de tots els agents (catequistes, voluntaris, monitors...) que realitzin **tasques pastorals habituals** amb menors, inclosos els preveres, diaques, religiosos/es i animadors de comunitat.

Cal tenir en compte que:

- Una vegada obtingut el certificat, l'Administració pública **no obliga a renovar-lo**.
- **Si el sol·licitant no té nacionalitat espanyola, a més d'aquest certificat cal aportar un certificat del seu país de nacionalitat en el que s'informi de la carència de delictes de caràcter sexual.**

Des de la Secretaria General de Bisbat de Lleida es facilita la petició en grup (*procés agrupat*) d'aquest certificat. Tanmateix cada persona física el pot demanar individualment (consultar el Web del Ministeri de Justícia).

18. Vacances

Cal recordar les normes establertes al Codi de Dret Canònic c. 283 § 1 i 2. En qualsevol dels casos no hauria de ser més del temps que gaudeixen els treballadors, és a dir **entre dues setmanes i un mes continuat o interromput (còmput total)**.

Per un temps superior, els clergues no poden sortir de la Diòcesi sense llicència de l'Ordinari.

19. Abandonament de la fe (apostasia)

En cas de sol·licitud d'abandonament de la fe per part d'un batejat major d'edat, cal dirigir-se personalment, per correu ordinari o electrònic a la Secretaria General, aportant aquesta documentació:

- Escrit signat on manifesti la seva voluntat d'abandonament de la fe catòlica i que manifesti que coneix les conseqüències d'aquest acte (a Internet hi ha diversos exemples).
- Partida de baptisme.
- Fotocòpia compulsada del DNI (es pot compulsar a Secretaria).

Tot seguit, el rector rebrà un escrit de Secretaria General on es demanarà que faci l'anotació corresponent. Una vegada consti l'anotació, se li comunicarà al sol·licitant.

20. Arxiu Diocesà

Continua vigent el Decret de 14 de febrer de 2008 de Mons. Xavier Salinas (BOB 2008), respecte a la documentació històrica de les parròquies i altres documents de rellevància. Especialment cal recordar que es lliurarà a l'Arxiu Diocesà del Bisbat de Lleida per la seva custòdia:

- Els llibres sacramentals de més de cent anys.
- Documents i llibres de més de cinquanta anys.
- Llibres i documents de parròquies desaparegudes.
- Memòria de les activitats de cada curs de les parròquies, Secretariats, Delegacions, Moviments, etc.

21. Ministres Extraordinaris de la Comunió

El cànon 230 § 3, prescriu que: *on ho aconselli la necessitat... els laics poden donar la Sagrada Comunió, segons les prescripcions del dret.*

Els rectors de parròquia poden proposar persones idònies per col·laborar en la distribució de la Sagrada Eucaristia:

- **A cases** particulars i residències on hi hagi ancians, malalts o impedit.
- **Durant les celebracions eucarístiques:** el laic només la distribuirà si el prevere està impedit per veritable causa o si fos molt gran el nombre de fidels i la celebració es perllongués massa.

Per efectuar el nomenament, **el rector presentarà una sol·licitud a la Secretaria General** i el Bisbe el signarà per un temps determinat de tres anys. En el cas que la sol·licitud es faci una vegada efectuats els nomenaments, l'autorització serà pel que resti fins a finalitzar aquell termini. En el moment de la renovació es farà un petit curs al voltant del que és aquest servei, el qual serà obligatori per poder obtenir dita renovació.

Altres qüestions importants a tenir en compte

22. Criteris i orientacions pel treball pastoral amb menors d'edat

La finalitat d'aquest apartat, que ha tingut present la normativa de la Santa Seu continguda en el document ***Normae de gravioribus delictis***, és facilitar especialment a les parròquies i també a altres institucions o grups diocesans, unes mesures d'actuació, clares i preventives, que garanteixin la missió de l'Església en l'àmbit de l'educació, el creixement en la fe i el desenvolupament harmoniós i integral dels menors d'edat.

Aquests criteris i orientacions han de ser aplicats a les parròquies de la diòcesi així com també a altres institucions i grups que estiguin en contacte amb menors. Els àmbits als quals pertoca són:

- la catequesi parroquial d'infants i adolescents.
- els centres d'esplai o agrupaments.
- moviments infantils i juvenils i altres realitats d'Església que treballen amb menors.
- les colònies i convivències amb menors.
- el reforç escolar.
- les escolanies parroquials.
- les corals infantils.
- les celebracions sacramentals.

Queden excloses d'aquestes orientacions les escoles parroquials o diocesanes ja que disposen de la normativa civil aplicada a elles.

El rector de la parròquia o el responsable del grup procurarà que siguin conegudes i aplicades en aquells àmbits de la vida pastoral en els que hi hagi treball amb menors.

Cal recordar, a més, que la Llei 25/2015 de 28 de juliol “*de modificació del sistema de protecció a la infància i a l'adolescència*” estableix que és un requisit necessari per a totes aquelles persones (professionals i voluntaris) que tinguin un contacte habitual amb menors, l'acreditació amb un “**certificat negatiu**” de no haver estat condemnats, per sentències fermes, per algun delictes contra la llibertat i indemnitat sexual.

Per tal de disposar del certificat negatiu del Registre Central de Delinqüents Sexuals, s'estableixen dos camins a seguir:

- que la persona interessada el sol·liciti directament i el lliuri al rector de la parròquia.
- que el Bisbat sol·liciti de manera agrupada aquests certificats de totes les persones de la Diòcesi. En aquest cas les persones han de fer arribar al Bisbat, a través del rector de la parròquia:
  - fotocòpia del DNI de cada persona per les dues cares
  - autorització de cada persona al Secretari General i Canceller del Bisbat perquè demani la informació
  - autorització per tal que es puguin tramitar i conservar les dades personals que aporti
  - si el sol·licitant és menor d'edat haurà de presentar una autorització del pare, mare o tutor per tal de sol·licitar-ho
  - si el sol·licitant no té nacionalitat espanyola, a més d'aquest certificat ha d'obtenir un del seu país de nacionalitat on s'acre-

diti l'absència de delictes de caràcter sexual, el qual entregarà directament al rector.

NOTA: Una vegada obtingut el certificat, no és necessari tornar-lo a renovar.

Pel que fa a les orientacions a aplicar en el tracte amb menors:

- Procurar que les **classes o aules i despatxos**, en la mesura que sigui possible, tinguin la màxima visibilitat exterior.
- **Informar sempre als pares** de qualsevol incidència que pugui passar en el treball amb el seu fill.
- Sempre que sigui necessari **parlar individualment amb un menor** és recomanable que hi hagi un altre adult present i evitar quedar-se a soles amb el menor.
- Seria convenient que en l'**equip responsable dels escolans** a més del prevere hi hagués un laic.
- En les **sortides o convivències** que comportin pernoctar, cal tenir present que a les habitacions on dormen menors, dormin sempre dos o més adults si és necessari per tal de vigilar-los.
- Vetllar a les **sortides i colònies** per tal que es mantinguin les normes d'educació i civisme necessàries, que les habitacions de nois i noies estiguin separades i que el prevere dormi en una habitació separada o amb l'equip de monitors.
- **Evitar favoritisme** amb algun menor, obsequiar-lo o quedar amb ell sol, anar en cotxe amb ell a soles, convidar-lo a prendre quelcom...
- **Evitar qualsevol tipus de comentari, contacte físic**, etc. que pugui ser mal interpretat.
- Vetllar perquè en les **converses** que es tinguin en els àmbits parroquials no s'utilitzin llenguatges obscens o de connotació sexual.
- Quan un prevere ha de conversar amb un menor de temes personals, s'ha **d'evitar fer-ho amb la porta tancada**.
- Respecte a la **confessió sacramental** amb menors cal tenir present el fer-ho a l'església o en un espai obert on pugui ser visible per a d'altres persones i, sempre, **preservant l'espai personal de la rectoria** evitant que entrin menors.
- En relació a les **noves tecnologies i les xarxes socials**:
  - cal evitar enviar missatges o mantenir converses amb menors llevat que estiguin en un grup ja creat
  - cal tenir cura de les informacions i fotografies o imatges que posem per tal que no siguin mal interpretades o donin peu a comentaris desafortunats.

23. Visita pastoral

“La visita pastoral és una de les formes, confirmada per segles d’experiència, amb la qual el Bisbe manté contactes personals amb el clergat i amb els altres membres del poble de Déu. És una oportunitat per a reanimar les energies dels agents evangelitzadors, felicitar-los, animar-los i consolar-los; és també l’ocasió per a convidar a tots els fidels a la renovació de la pròpia vida cristiana i a una acció apostòlica més intensa. La visita li permet, a més a més, examinar l’eficiència de les estructures i dels instruments destinats al servei pastoral, adonant-se de les circumstàncies i dificultats del treball evangelitzador, per a poder determinar millor les prioritats i els mitjans de la pastoral orgànica”.

Apostolorum Successores (ApS 220)

• Pel que fa a l’esquema de la Visita Pastoral

Aquesta guia pretén coordinar amb els rectors de les parròquies de la Diòcesi, la Visita Pastoral que el Bisbe té obligació de fer, canó 396§1, del CDC.

El contingut de la Visita s’organitzaria en els següents tres passos:

1. Preparatiu per la Visita

- a. Informe escrit. Redacció (**en dos o tres fulls**) de la vida pastoral de la parròquia seguint els ítems que s’indiquen. S’entregaria uns dies abans de la Visita.
- b. Anunci a la comunitat parroquial explicant el sentit de la Visita.
- c. Indicacions al bisbe (si és necessari) d’algun tema o qüestió remarcable.

2. La Visita pròpiament dita

- a. Reunió programada amb tots els grups de la parròquia. Informant i escoltant.
- b. Comentari sobre l’aplicació dels objectius diocesans.
- c. Visita als locals parroquials.
- d. Conveniència o no de visitar institucions alienes a la parròquia.
- e. Repàs i firma dels llibres parroquials.
- f. Celebració de l’Eucaristia.

La duració de la visita pastoral haurà de ser al menys d’una jornada (matí o tarda) per parròquia.

• **Pel que fa a la coordinació i temporització de la Visita**

La coordinació la realitzarà la Secretària particular del Sr. Bisbe.

• **Pel que fa als aspectes a tenir en compte durant la Visita Pastoral i la redacció de l'informe previ**

Per la redacció de l'informe que s'entregarà al Bisbe, abans de la Visita, es poden tenir presents aquests aspectes, descrivint breument la realitat actual de la comunitat parroquial i les tasques pastorals que es duen a terme.

a. Preguntes inicials:

1. **Què tenim**
2. **Què fem**
3. **Què necessitem**

b. Divisió per Àrees de les tasques pastorals:

1. **Litúrgia:** Sagraments, Eucaristies, Pietat, Rosari, Adoració Santíssim, Laudes-Vespres, Confraries, Lectors de la Paraula, Estones d'oració, Religiositat popular, Tradicions parròquia...
2. **Evangelització:** Baptisme, Confirmació, Catequesis Primera Comunió, Postcomunió, Esplai, Confirmació, Joves, Matrimoni, Pastoral Familiar, 3a edat, Allunyats, Moviments especialitzats...
3. **Socio-Caritativa:** Acció caritativa, Càritas, Malats, Residències, Marginació, Immigrants...
4. **Formació:** Adults, Revisió vida, Bíblia, Catequistes, Lector PdD, Ministres de la comunió, Agents pastoral...

c. Altres aspectes de la parròquia i les relacions de proximitat amb la Diòcesi:

1. **Altres aspectes de la parròquia:** Consell Pastoral, Consell Economia, Llibres Parroquials, Animadors comunitat, Agents pastoral, Relació altres grups cristians, Relació autoritats, col·legis públics...
2. **Arxiprestat:** participació a les reunions...
3. **Diòcesi:** Bisbe, Vicari General, Departaments Cúria...

24. Protecció dels béns immobles de l'Església

El passat 19 de novembre l'advocat del Bisbat, Javier Gonzalo, va dedicar uns minuts a la casa sacerdotal del Bisbat de Lleida, a parlar a tots els sacerdots del Bisbat sobre les immatriculacions i els béns immobles de l'Església Catòlica.

En la xerrada es va parlar de la definició i classificació d'un bé immoble perquè tots i cadascun dels allí presents poguessin tenir-lo en compte a l'hora

de gestionar el patrimoni de cada parròquia. Es va parlar de la importància de saber què significa tenir un bé immoble, com cal gestionar-lo...

• **Què és un bé i què és una immatriculació?**

Un bé pot ser de diferents tipus, moble, immoble, corporals, fungibles, etc. Els béns que esdevenen a l'Església són els béns immobles, aquells que són corporals, que tenen un cos físic i es poden percebre pels sentits segons ens diu l'incís 2. De l'Article 602 de la Constitució Espanyola.

Quan algú, persona o entitat, disposa d'un bé immoble ha d'inscriure'l en el Registre de la Propietat per deixar-ne constància com a seu/a. La immatriculació d'una finca, rural o urbana, és la inscripció d'aquesta finca en aquest Registre. L'acció d'immatricular és lliure i alhora és un dret constitucional que tota propietat té segons l'article 33 de la Constitució en el qual resa el següent: "Es reconeix el dret a la propietat privada i a l'herència". Per tant, qualsevol bé que un pugui tenir en propietat o li hagi estat donat, té dret a ser inscrit, immatriculaat.

Per tal de fer la gestió, per a immatricular un bé, és necessari presentar un títol públic d'adquisició, la qual cosa usualment coneixem com a escriptura pública.

• **Què és el Cadastre i què és el Registre de la Propietat?**

El Cadastre Immobiliari és un registre administratiu que depèn del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública en el qual es recullen i es descriuen els béns immobles rústics, urbans i de característiques especials. Inscriure's en el Cadastre és una funció obligatòria per tot propietari d'un bé immoble i aquesta inscripció és gratuïta.

El Registre de la Propietat és el lloc en el qual queden registrats tots els béns amb les seves característiques, situacions, estat de càrregues, etc. La diferència amb el cadastre és que registrar un immoble és opcional, però ens beneficia en tant que se sàpiga qui és el propietari actual i real de l'immoble. Tot això ens proporciona la seguretat de tenir el dret a disposar de l'immoble d'una forma totalment legal.

Si no inscrivim el nostre dret, deixem que en el Registre aparegui com a propietari algú que ja no ho és i això ens porta al perill que una altra persona es vengui la finca com si fos seva, i tot això suposa desacords i fins i tot plets costosos que no ens portarien a cap bona fi.

Habitualment, Cadastre i Registre solen coincidir quant a descripció i situació de l'immoble però també és cert que pot haver-hi alguna diferència entre el que diu l'un i l'altre.

• **Per a poder resumir tot això cal tenir en compte el següent:**

1. El cadastre no reconeix la propietat, el Registre sí.
2. Tot això té un cost econòmic, no massa, però necessari per a poder-lo dur a terme.
3. Si no està registrat, no es pot vendre, comprar, arrendar o hipotecar.

• **Església Catòlica i Immatriculacions**

En els darrers anys s'ha regularitzat seguint la Llei Hipotecària gràcies al treball que van fer en el seu dia el Bisbe Messeguer i actualment Mossèn Joan Ramón Ezquerra. En el Decret del 8 de febrer de 1946, en el qual és va aprovar la nova redacció oficial de la Llei Hipotecària, en l'article 206.1, s'estableix el següent: "L'estat, la Província, el Municipi i les Corporacions de Dret Públic o serveis organitzats que formin part de l'estructura política d'aquell i els de l'Església Catòlica, quan aquestes manquin del títol escrit de domini, podran inscriure el dels béns immobles que els pertanyin mitjançant l'oportuna certificació lliurada pel funcionari al càrrec del qual estigui l'administració d'aquests, en la qual s'expressarà el títol d'adquisició o la manera en què van ser adquirits".

Avui en dia, després de la redacció de la Llei 13/2015 del 24 de juny de la Reforma de la Llei Hipotecària, en l'article 206 queda redactat tot el que llegim en l'anterior amb la diferència que ja no és parla d'Església Catòlica, sinó només d'Administracions Públiques o d'entitats de Dret Públic.

• **Quin problema ens esdevé ara a l'Església Catòlica?**

Que hi ha una falsa creença sobre l'adquisició "fraudulenta" de béns de l'Església i del seu domini públic. Els béns de l'Església són béns històrics, no sorgeixen del franquisme (segons diuen els detractors) i, per tant, com se cita en la major part de les escriptures, són béns des de temps immemorial. El fet d'immatricular no és un mecanisme d'adquisició d'una propietat nova, en el cas que ens ocupa, es tracta de normalitzar la situació de molts dels immobles de l'Església. Per tant, és una cosa lícita i amb dret a dur-la a terme. Tots els béns de l'Església estan sotmesos a les lleis del patrimoni cultural de l'estat i de les Comunitats Autònomes, per tant l'Església compleix amb totes les seves obligacions i amb tot el que s'estableix en la Llei Hipotecària com qualsevol persona pública o privada.

• **Per què hem de protegir els Béns de l'Església?**

1. Perquè és dret constitucional el dret a la propietat privada.
2. Perquè és obligació del Bisbat la defensa dels seus béns i drets (Cànon 1.276 i concordant del C. Dret Canònic).
3. Perquè provenen de la voluntat de persones que van decidir que els seus béns anessin a l'Església en forma de donacions, llegats, etc.

4. Perquè una cosa és l'ajuda del poble en la seva construcció, com a Església pobra, i una altra és la seva reivindicació.
5. Perquè **no** pertanyen al poble sinó a l'Església com a comunitat dels cristians en aquest moment, la qual ens acull a tots i això no hem d'oblidar-ho.
6. Inscriure, registrar, **no** és un problema religiós, sinó de seguretat Jurídica.
7. Per a així poder gestionar Convenis amb els Ajuntaments.

• **Qui és el responsable dels béns de l'Església?**

1. El bisbe ordinari de la Diòcesi.
2. El Rector (perquè cuida la seva Església com la seva casa).
3. La/el responsable del departament de Patrimoni del Bisbat (recull tota la documentació de tots els béns).

25. Els treballs en benefici de la comunitat (T.B.C.) i la seva acollida a les parròquies, a d'altres institucions diocesanes o a les comunitats religioses.

• **Què són els treballs en benefici de la comunitat (TBC)**

És la condemna a la que es castiga a les persones que han comés un delictes, la identitat del qual fa sentenciar al jutge que ha de ser satisfeta fent treballs socials en benefici de la comunitat. Per tant, es tracta de persones condemnades judicialment (delictes lleus) i que tenen l'obligació de complir la condemna.

• **En què consisteixen els TBC?**

Les persones que són condemnades a TBC han de complir un determinat número de jornades de treball a la comunitat (depenent del tipus de delictes, de la seva entitat i del jutjat del penal que així ho estimi oportú). Pot haver des de gent que tingui poques jornades, a d'altres que són condemnades a un número més alt. Cada jornada són 4 hores de treball.

• **Què poden oferir-nos els TBC? Què podem oferir-los-hi com a comunitats parroquials?**

Són moltes les persones que han de complir TBC. Això fa que els que gestionen l'execució penal de les mateixes, tinguin que buscar llocs on els penats puguin fer les esmentades jornades de treball. Es realitzen en llocs com els ajuntaments centres socials, entitats civils, ONG's, parròquies...

Un exemple d'això és la parròquia de la Mercè de Lleida on hi ha dues places de TBC, una que ajuda al banc d'aliments i una altra en la que es realitzen treballs administratius; aquesta segona precisa un nivell més

alt amb coneixements informàtics per tal d'agilitzar les tasques parroquials d'arxivística.

• Si es decideix assumir l'acollida d'una persona que hagi de fer treballs en benefici de la comunitat, quin tipus de treball podrien realitzar en una parròquia o en una altra entitat de l'Església?

El primer que s'ha de fer són determinar les característiques, el perfil del tipus de treball que oferirem i volem que realitzi la persona que se'ns adjudiqui. Per exemple pot ser que necessitem ajut per a la neteja dels exteriors de la parròquia o fer tasques de manteniment no massa professionalitzat com ara pintar; també és possible que el que busquem sigui un perfil més específic i que calgui escriure en català, utilitzar l'ordinador amb una base de dades, un full de càlcul o un tractament de textos... o que sigui algú que tingui força per moure capsos, bancs... És a dir: el perfil ho estableix qui oferta la plaça de TBC. Aquest perfil es comunica a l'equip que gestiona les sentències amb TBC i les necessitats que tenen i es produeix l'adjudicació.

Una vegada creada l'oferta, queda registrada en l'equip que gestiona els TBC. Si es dona el cas de que hi hagi alguna persona que compleixi els requisits del perfil sol·licitat, l'equip es posa en contacte amb qui ho ha ofert i es fa l'assignació.

• En el seguiment d'un TBC, quina és la responsabilitat de qui fa l'oferta?

Acollir a una persona sentenciada a realitzar TBC implica, en primer lloc, acollir-la, a més a més, se li ha de donar el treball a realitzar i les eines corresponents. Així mateix, caldrà portar seguiment de les jornades que les persones amb TBC han de complir. Per entendre-ho millor, es pot veure la pel·lícula *Campeones*.

L'equip encarregat d'aquesta persona farà un seguiment i estarà en contacte amb qui ha ofert la plaça; caldrà tenir la coordinació necessària i una mínima comunicació amb ell.

• Alguna cosa més que calgui tenir en compte?

Actualment (no sempre ha estat així) és l'equip gestor dels TBC, la Generalitat mitjançant una empresa, qui assumeix l'assegurança d'accidents de la persona que realitza el treball en benefici de la comunitat (TBCs). Això suposa un element de tranquil·litat per a qui ha ofert el lloc de treball. En el cas, poc probable, que qui ens han assignat es fes mal (per exemple un tall movent capsos en un banc d'aliments), no existeix cap responsabilitat per la nostra part doncs, com estem comentant, la persona penada està assegurada.

No hi ha cap dubte que és una excel·lent oportunitat per a poder estar propers a aquelles persones que, prop de nosaltres, als nostres pobles i a la nostra ciutat, es troben amb situacions complicades en les seves vides. És una forma d'estar propers, com a comunitat eclesial, a aquestes persones i fer per tal que no sempre es vegin rebutjats com passa la major part de les vegades.

- **Com fer l'oferta de places?**

El millor fóra que qui volgués oferir una plaça ho comunicués a la Secretaria General del Bisbat. Ella es posarà en contacte amb l'equip que gestiona els TBC per fer-li arribar l'oferta i per a intervenir entre l'equip i la parròquia, comunitat religiosa... doncs s'ha de signar un acord entre aquesta i l'ens públic on s'especificaran les condicions d'acollida i el tipus de perfil de pena de TBC que es necessita i heu sol·licitat.

* Aquest document sobre els TBC ha estat realitzat per la Delegació Diocesana de Pastoral Penitenciària de la Diòcesi de Lleida.

Models d'inscripció a catequesi i d'altres activats pastorals

• Model d'inscripció al baptisme

Inscripció per al Baptisme	
Data de la celebració:	
Nen/a (nom i cognoms).....	
Nascut (localitat i província)	
Data naixement:	Data de la inscripció .....
Nom del pare.....Natural de.....	
Nom de la mare.....Natural de.....	
Casats a.....Parròquia de.....	
Avi patern.....Natural de.....	
Àvia paterna.....Natural de.....	
Avi matern.....Natural de.....	
Àvia materna.....Natural de.....	
Padrins de bateig (nom i cognoms).....	
.....	
Ministre: Mn.....	
Adreça postal..... CP.....	
Telèfon..... Adreça electrònica	
Llengua de la celebració.....	
Observacions.....	
.....	
.....	

• **Model d'inscripció a la catequesi de preparació a la Comunió**

Curs que farà: primer   segon   post-comunió

Nom: .....

Cognoms: .....

Va ser batejat a la parròquia .....

Nom i cognoms dels pares: .....

.....

Adreça: .....

Telèfon: .....

Correu electrònic: .....

• **Model d'inscripció a la catequesi de Confirmació**

Curs que farà: primer   segon   post-confirmació

Nom: .....

Cognoms: .....

Va ser batejat a la parròquia .....

Nom i cognoms dels pares: .....

.....

Adreça: .....

Telèfon: .....

Correu electrònic: .....

• **Model per comunicar els aspectes referents a la protecció de les dades i per a l'autorització de la utilització de la imatge.**

Llei orgànica de protecció de dades de caràcter personal.
Clàusula informativa sobre la utilització de la imatge de menors.

D'acord amb el que estableix la **Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals**, l'informem que les seves dades personals i les imatges, en especial les del seu fill/a, seran incorporades a un fitxer sota la custòdia i responsabilitat de la parròquia. Les imatges, en especial les captades a les diferents activitats que es desenvolupin on pugui aparèixer el seu fill, podran ser utilitzades amb la finalitat de difondre i promoure les activitats de la parròquia a través dels canals de comunicació impresos, llocs webs i xarxes socials propietat de la parròquia o del Bisbat de Lleida.

Vostè, en nom propi i en el del seu fill/a, pot exercir els seus drets d'accés, rectificació i cancel·lació i oposició, mitjançant un escrit adreçat a la parròquia.

Mentre no ens comuniqui el contrari en escrit adreçat a la parròquia, entendrem que tenim el seu consentiment per utilitzar les seves dades i imatges, i les del seu fill/a, per les finalitats esmentades.

....., amb D.N.I. número ....., pare, mare o tutor de .....

Autoritzo la utilització de les dades, fotografies i documentació filmada referents al meu fill per part de la parròquia, en la forma i manera que s'expressa en el present escrit.

No autoritzo la utilització de les dades, fotografies i documentació filmada referents al meu fill per part de la parròquia, en la forma i manera que s'expressa en el present escrit.

* És necessari tenir marcada una de les dues caselles.

Lloc i data

Signatura del pare/mare o tutor legal:

• **Model de sol·licitud de nomenament per als ministres extraordinaris de l'eucaristia.**

El sotasignat Mn. ....

Rector de la parròquia ....., de.....
 tot considerant les necessitats pastorals i tenint present les qualitats que concorren en el
 Sr./Sra. ....

SOL·LICITA

que pugui ser nomenat Ministre Extraordinari de l'Eucaristia per tal que, exercint aquest ministeri distribueixi la Sagrada Eucaristia als malalts en les seves cases o residències i en les celebracions eucarístiques quan sigui menester.

Com a Rector d'aquesta parròquia garanteixo que es tracta d'una persona que és membre actiu i compromès de la nostra comunitat, valora l'Eucaristia dominical i hi participa sense falta, i ha estat instruït per mi mateix en la custòdia i veneració deguda al Sant Sacrament.

Signat, a ....., el .... de ..... de 20 .....

Signatura

Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Lleida

• **Model per a les sol·licituds a la Secretaria General.**

Jo, Mn. ...., Rector de la
parròquia ..... de .....

Atès que

(breu exposició de la situació o cas que es vol comentar i dels passos realitzats o que concorren en l'assumpte)

SOL·LICITO

*(Cos de la Sol·licitud on es **descriu** el tipus de petició ja sigui per celebracions de matrimonis, batejos o altres temes)*

Per a què així consti, ho signo a ....., el ..... de ..... de 20.....

Signat

Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Lleida

• **Model de conveni de col·laboració i participació en activitats les característiques de les quals les emmarquen com a accions de voluntariat.**

d'una part Mn. ...., amb D.N.I. núm. ...., Rector de la Parròquia de ..... de ....., amb N.I.F. núm. ...., actuant com a representant de la mateixa, i de l'altra part ..... amb D.N.I. (N.I.F. o passaport) núm. ...., actuant en nom propi, i reconeixent-se ambdues parts la capacitat legal suficient per a subscriure el present document, redacten els següents

ACORDS I PACTES

Primer: Que el representant de la Parròquia..... de....., accepta la participació de.....per tal de col·laborar i portar a terme les tasques pròpies que es desenvolupen a..... (la parròquia, al moviment, al servei, l'entitat...) ..... incloent les possibles de manteniment, organització dels espais, assistència a reunions, atenció a les persones que s'hi atansen, desplaçaments per a fer encàrrecs... que en determinats moments pugui haver d'assumir i en les que aquest hagi de participar, bé per la seva iniciativa o a instàncies dels seus responsables o encarregats, ja sia dins les instal·lacions o fora d'elles, incloses les realitzades per la institució a l'aire lliure.

Segon: Que d'acord amb el punt anterior,.....(nom del voluntari ..... queda incorporat com a voluntari a l'equip de persones que hi col·laboren a..... (la parròquia, al moviment, al servei, l'entitat...) .....

Tercer: Que el voluntari desenvoluparà la seva tasca a partir de la data ..... fins que ell mateix decideixi concloure la seva participació, finalitzi el projecte o els responsables de..... (la parròquia, al moviment, al servei, l'entitat,...) ..... considerin que ja no cal que continuï pertanyent a l'equip de voluntaris.

Quart: Que com a membre d'aquest equip desenvoluparà les tasques de forma voluntària, és a dir, totalment gratuïta i sense rebre cap mena de contraprestació econòmica per la mateixa, ja que, en el seu cas, no existeix amb el Bisbat de Lleida ni amb..... (la parròquia, al moviment, al servei, l'entitat...) ....., cap vincle laboral. Únicament podrà rebre el pagament de les despeses que s'originin com a conseqüència de les tasques que desenvolupi (transports, material fungible, etc.), amb la presentació obligatòria de la justificació corresponent de la despesa.

Cinquè: Que el voluntari durà a terme la seva tasca de forma diligent i d'acord amb les normatives pròpies establertes per la comesa que haurà de desenvolupar i les generals de la institució, i que se li exigirà el grau de discreció, confidencialitat, àdhuc secret, que sigui propi i necessari pel bon fi del que se li encomani. De manera especial es compromet a complir els compromisos adquirits pel Bisbat de Lleida, respectant la fonamentació i finalitat del mateix, i la normativa interna necessària pel desenvolupament de la seva tasca.

Així mateix es compromet a respectar els drets de les persones amb les que es relacioni, actuant de forma acollidora i solidària.

A més a més, la persona voluntària s'obliga al que disposa l'article 9 de la Llei 25/2015 de 30 de juliol del Voluntariat i foment de l'associacionisme, aprovada pel Parlament de Catalunya i publicada al DOGC.

Sisè: Que la parròquia on el voluntari exerceix la seva funció, oferirà a aquest la informació, formació, recolzament i els mitjans materials necessaris possibles per a l'exercici de les funcions assignades, i afavorirà la participació activa del voluntari en l'organització, disseny, planificació i avaluació de les activitats i projectes que es duquin a terme.

Setè: Que el voluntari tindrà els drets que es recullen en l'article 8 de l'esmentada llei.

Vuitè: Que com a voluntari quedarà inclòs dins la cobertura de l'assegurança d'accidents, així com de responsabilitat civil, que subscriu la parròquia per aquest fi.

Novè: Que ambdues parts podran rescindir aquest document de col·laboració voluntària en el moment que ho considerin oportú cadascuna d'elles, obligant-se a avisar a l'altra part amb una setmana d'antelació com a mínim.

Desè: Que per qualsevol divergència que es pugui derivar de la interpretació o compliment d'aquest compromís, ambdues parts se sotmeten al que disposa la Llei 25/2015 de 30 de juliol del Voluntariat i foment de l'associacionisme i d'altres normes d'aplicació subsidiària, sotmetent-se, si arribés el cas, als tribunals de Lleida.

I, en prova de conformitat amb el contingut d'aquest document i per a la seva validesa, els seus atorgants el signen per duplicat i a un sol efecte, a Lleida, el ..... de .....de dos mil.....

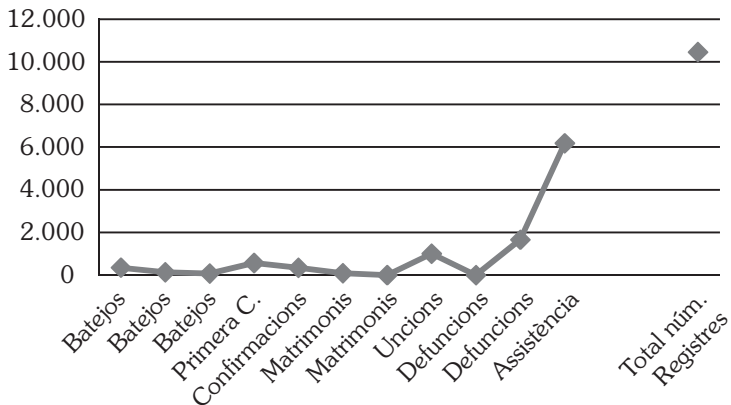
El Rector de la
Parròquia

El voluntari

Registres sacramentals a les parròquies

Núm. Ordre	Conceptes	Núm. Registres Sacramentals
1	Baptismes (< 1 any)	355
2	Baptismes (1 a 7 anys)	138
3	Baptismes (> 7 anys)	81
4	Primera Comunió	572
5	Confirmació	350
6	Matrimonis Catòlics	97
7	Matrimonis no Catòlics	4
8	Unció malalts	1.011
9	Defuncions pàrvuls	1
10	Defunció adults	1.663
11	Assistència Missa Dominical	6.189
Total número de Registres Sacramentals		10.461

Registres sacramentals 2019

Vida Diocesana

Celebracions Diocesanes extraordinàries

Dimecres de Cendra i Via Crucis dels portants de sant Llorenç a la Catedral

El passat 14 de febrer, Dimecres de Cendra, la Santa Església Catedral de Lleida va acollir la celebració del Dimecres de Cendra presidida pel Bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls. Abans de l'Eucaristia es va fer el Via Crucis organitzat per la Confraria de Portants del Sant Crist de Sant Llorenç.

Mig centenar de persones van participar en el Via Crucis que va recórrer la Santa Església Catedral. A la seva homilia el Bisbe Salvador va destacar el paper de la Quaresma com a preparació per la Setmana Santa.

Cal destacar que la Confraria de Portants del Sant Crist de Sant Llorenç us convida cada diumenge de Quaresma a participar en el rès del solemne Via Crucis que tindrà lloc a la parròquia de Sant Llorenç a les 18.40 hores (després de la missa de les 18.00 hores).

Per altra banda, el Divendres Sant tindrà lloc el Via Crucis Interparroquial que començarà a les nou del matí a l'església de Sant Martí i acabarà a l'interior de la Seu Vella.

La Catedral acull la jornada de l'enviament per iniciar un any de reflexió per a la diòcesi

Unes 300 persones van omplir la Catedral de Lleida en la Jornada de l'Enviament, presidida pel Bisbe Salvador Giménez. En aquesta celebració es fa palès i se celebra que ell, com a Pastor de l'Església diocesana, confia als homes i dones seguidors del Crist ressuscitat, la noble tasca de col·laborar amb ell en l'evangelització de la societat lleidatana.

El Bisbe Salvador va destacar que “la nostra finalitat és evangelitzar, donar a conèixer Jesucrist”. Per això va dir que “estem contents d'haver conegut al Senyor i així ho reflectim en el nostre rostre”. Va afegir que “volem evitar queixes i lamentacions, volem donar a conèixer Jesucrist. Volem evitar nostàlgies i volem viure la felicitat de Jesucrist”.

El Bisbe Salvador va anunciar que la diòcesi es dedicarà aquest any a la reflexió. Per això es va fer entregar als assistents de la ‘Guia per a la reflexió i per fer aportacions al nou Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida’. Aquest document consta d'una desena de preguntes sobre la realitat diocesana. L'objectiu és que les diferents comunitats diocesanes facin arribar les seves respostes fins a la jornada del Dimecres de Cendra. Amb les conclusions obtingudes el Bisbe Salvador redactarà el proper pla pastoral.

El Bisbe va entregar aquest document de forma simbòlica a una vintena de delegats diocesans i arxiprestes que l'acompanyaven al presbiteri. En acabar la cerimònia es va entregar a tots els assistents.

Coincidint amb la jornada de l'Enviament es va inaugurar a l'espai expositiu de la catedral de Lleida la mostra ‘Batejats i Enviats’ d'Angelina Miró. L'exposició estarà oberta fins al 3 d'octubre i a partir del 8 d'octubre a la Parròquia del Pilar de Lleida.

Missa Crismal

‘Demaneu al Senyor que ens purifiqui i ens renovi’

La Catedral de Lleida, plena de gom a gom, va acollir el Dimarts Sant la Missa Crismal, presidida pel Bisbe Salvador i pel Bisbe emèrit Joan. Una nodrida representació del presbiteri diocesà va participar en aquesta Missa on es va consagrar el Crisma i es van beneir els Sants Olis que s'utilitzaran durant tot l'any. També en aquest acte els sacerdots van renovar les seves promeses.

El Bisbe Salvador va reconèixer en la seva homília, que “són moments complicats per la nostra Església”. “Sentim fortes crítiques a tots nosaltres

i estem preocupats i tristos”, va dir. En aquest sentit va fer una crida als sacerdots a “no sentir desànim i desesperació”. I va demanar al Senyor que “ens purifiqui i ens renovi”. A més, va donar les gràcies als preveres “per la vostra vida de servei a la comunitat i per la vostra disponibilitat”. A continuació, els va instar a “dedicar temps a l’oració personal, a formar-se, a cercar la santedat i ser protagonistes de la pastoral vocacional”. En la mateixa línia, el Bisbe Salvador va fer una crida a les comunitats cristianes a “acompanyar als seus preveres com si fossin de la família”. I va afegir que “si ens estimeu, digueu que podem fer per millorar”. El prelat va destacar que “tot el que passa a l’Església, ha de servir per purificar-nos”.

Després de l’homília va tenir lloc la benedicció dels Sants Olis. Es van beneir l’Oli dels Malalts (utilitzat en la unció dels malalts), l’Oli dels Catecúmens (pel Baptisme) i es va consagrar el Crisma (emprat pel Baptisme, la confirmació i l’ordenació presbiterial). Els olis han estat un obsequi de les parròquies de Sarroca de Lleida, Torrebesses i la cooperativa de Juncosa amb motiu del seu centenari. A l’eucaristia també es va tenir un record pels sacerdots traspassats el darrer any.

Lleida celebra el Corpus Christi

La Catedral de Lleida va acollir el passat diumenge 23 de juny la festivitat del Corpus Christi. El Bisbe Salvador va presidir l’Eucaristia acompanyat d’un nodrit grup de preveres de la diòcesi. El Bisbe Salvador va agrair als membres dels grups d’Adoració Nocturna i als infants que han fet la Primera Comunió aquest any.

El Bisbe Salvador va destacar tres realitats “la Creu, la Taula i la Custòdia”. “La passió, l’Eucaristia i l’adoració són les tres realitats que estan unides a la persona del Senyor”, va dir. “El cristià no pot només resar sense preocupar-se dels altres i no pot ajudar als altres i no resar”, va afegir. “Aquell que no resa, el que no adora el Senyor, no és un bon cristià”, va dir. En aquest sentit va reiterar que “tots hem d’aprendre a pregar”. I va afegir que “ajudar no és només una qüestió de Càritas és de tot cristià”.

Les ofrenes de l’Eucaristia les van fer un grup d’infants que han fet la Primera Comunió aquest any. A més, aquests nens van rebre un recordatori de la seva Primera Comunió.

En acabar, l’Eucaristia es va fer la processó pels carrers de l’Eix Comercial. La Custòdia, portada a espatlles d’un grup de capellans, va recórrer els carrers de la ciutat i va damunt de les catifes elaborades pel Patronat del Corpus. En acabar la processó, va tenir lloc, per primer cop des de fa 200 anys a l’interior de la Catedral, el Ball de l’Àliga.

El Bisbat de Lleida celebra la Jornada Sacerdotal

El passat Dimarts Sant la Casa Sacerdotal del Bisbat de Lleida va acollir la Jornada Sacerdotal que cada any se celebra en aquesta diada. Una no-drida representació del presbiteri de la diòcesi va participar en la celebració presidida pel Bisbe Salvador i a la que també va assistir el bisbe emèrit Joan. La trobada va servir per homenatjar a Mossèn Ramon Prat, que el mes d'octubre celebrarà els seus 50 anys de sacerdoci, i Mossèn Luis Aguirre, sacerdot colombià que celebra aquest any les seves bodes de plata com a prevere. Mossèn Ramon Prat va començar la seva intervenció recordant els versos del poeta lleidatà Mn. Agustí Bernaus “Noces d'or, noces d'argent/dos replans d'una pujada/d'on reprendre novament/ la feixuga caminada.

Prat va donar gràcies per la fe i va recordar el seu pas per la JEC, l'escoltisme i els Maristes. “Jo vaig fer l'opció de seguir al Crist, sense condicions”, va dir. Va afegir que “jo no crec en la teologia sinó en el Crist”. I en la mateixa línia va destacar que “avui estic de tornada de tot menys del Crist”. “Aquella fe que l'Església em va regalar és el tresor que continuo treballant. El Crist no m'ha decebut”. I va cloure amb el mateix poema de Mossèn Bernaus. Per la seva part, Mossèn Luis Aguirre, va començar explicant que “la meua vocació va començar tard”. “Estava matriculat a Medicina, però jo volia curar ànimes”. “Vaig tenir una experiència missionera a l'Equador i a Mali”.

A causa d'una malaltia va haver de tornar a Colòmbia i es va incardinar a la diòcesi de Popayán. Fa un any va arribar a Lleida. “Vull agrair a Monsenyor Salvador el cor de pastor i la seva acollida”, va dir. Mossèn Aguirre va afegir que “Déu els hi pagui aquesta acollida”. “El sacerdoci és difícil, tenim dies de glòria i dies d'ombres, però si confiem en el Senyor, tirarem endavant”, va dir per cloure. Després de l'homenatge als dos sacerdots els assistents van visionar la pel·lícula ‘El caso de Cristo’ i posteriorment va tenir lloc el dinar de germanor. A la tarda es va celebrar la Missa Crismal a la Catedral.

Necrològiques

Mn. Antoni Porta Pedrós

Mn. Antoni Porta Pedrós, fill d'Antoni i Carme, va néixer a Montclar, Lleida, el 25 d'agost de 1936. Rebé el baptisme el 19 de febrer de 1939, i el sagrament de la confirmació al 1945, tots dos els va rebre al seu poble natal. El 27 de maig de 1961 va ser ordenat com a prevere per D. Aurelio del Pino i Gómez, bisbe de Lleida, a la capella del Seminari Diocesà, després d'haver cursat els seus estudis eclesiàstics en ell entre el 1949 i el 1961.

Tot seguit va ser nomenat coadjutor de la parròquia de Sant Josep i Sant Martí de Lleida. Després passà a ser rector de la parròquia de Sopeira i encarregat de les d'Espills, Orrit i Escarlà.

Fou rector de la parròquia de Sant Climent de Vilaller, i encarregat de les parròquies de Montanuy, Sarroqueta i Orrit fins al 1965. Més tard de la parròquia de Ginaste fins al 1967.

Al 1971 fou nomenat rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castelldans i de la parròquia de Sant Joan Baptista de l'Albagés. Passant al 1978 a la parròquia de la Nativitat de la Mare de Déu de Serós.

Rector de les parròquies de Juneda, Puig-gros i Torrelameu, rector de la parròquia de Vilanova de la Barca i la d'Alcoletge, al setembre del 2002 va ser nomenat rector de les parròquies de Sant Andreu, Sant Llorenç i Sant Martí de Lleida, totes les quals formaven una mateixa unitat pastoral, encàrrec que va tenir fins al 2012.

Dins de la diòcesi va desenvolupar d'altres encàrrecs com:

- Arxiprest dels arxiprestats Baix Urgell, Baix Segre i Seu Vella.
- Membre del Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics.
- Membre del Consell Presbiteral (en dos ocasions).
- Membre del Consell Pastoral Diocesà (en dos ocasions).
- Membre del Consell de Consultors.
- Consiliari de la Confraria de Portants del Sant Crist de Sant Llorenç de Lleida.
- Assistent religiós de la Reial i Venerable Congregació de Nostra Senyora dels Dolors de Lleida.
- Capellà de la Residència Joana Jugan.

Mn. Antoni Porta Pedrós va morir a Lleida, el 3 de març de 2019, on visqué els darrers anys de la seva vida a la Casa Sacerdotal, als 57 anys de sacerdoci i 82 anys d'edat, per a descansar en la Pau del Senyor gaudint ja de la seva Glòria eterna.

Mn. José Medà Rúbies

Mn. José Medà Rúbies, fill de Teresa i de José, va néixer a Castelló de Farfanya, Lleida, el 24 de desembre de 1933. Va ser batejat el 12 de gener de 1934 i rebé la confirmació el 16 de setembre de 1949, tots dos sacraments al seu poble natal. Va estudiar al Seminari de Lleida entre 1946 i 1958, essent ordenat prevere el 31 de maig de 1958.

Després de la seva ordenació sacerdotal va ser nomenat coadjutor de la parròquia de Tamarit de Llitera (1958-59), ecònom de la parròquia de Cornudella de Baliera i encarregat de les parròquies d'Isclès i Soperún (1959-61). Ecònom de la parròquia de Tragó de Noguera i encarregat de les parròquies d'Alberola i Boix (1961-62). Ecònom de la parròquia d'Agulló i encarregat de les de Corçà, Fontdepou i Millà (1962-67).

El 27 de setembre de 1967 va ser nomenat ecònom de la parròquia de Sant Bartomeu de Massalcoreig, fins al 3 d'octubre de 1974. El 3 d'octubre de 1973 havia estat nomenat membre de la Comunitat Sacerdotal de la parròquia d'Alcarràs, amb facultats de coadjutor. Al mes de desembre del 1974 va ser nomenat responsable de la parròquia de la Nativitat de la Mare de Déu de Sunyer, fins al 3 de juny de 1999. Entre 1975 i 1994 va ser, a més a més, responsable de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sarroca de Lleida. Al juny de 1994 va ser nomenat rector de la parròquia de Sant Pere de Sudanell, fins al juliol de 2001.

Entre el 16 d'octubre de 1980 i el 5 de novembre de 1984 va ser l'arxiprest de les Garrigues.

Des del 10 de juliol del 2001 al 4 de febrer del 2013 va ser Notari de Matrimonis i Agent de Precs. Entre el juliol de 2003 i el maig de 2004 va estar nomenat Notari-actuari per a la instrucció del procés “ne pereant” del servent de Déu Rafael García Segura i companys sacerdots i seglars de la diòcesi de Lleida. El 12 de maig del 2004 va estar nomenat Notari Actuari del Tribunal diocesà per la beatificació i canonització per declaració de martiri dels servents de Déu Rafael García Segura i 154 companys, sacerdots i seglars de la diòcesi de Lleida.

Entre l'1 de setembre de 2004 i el 4 de febrer de 2013 va ser el Director del Departament Diocesà dels Afers matrimonials no jurídics.

Mn. José Medà Rúbies va morir el dia 20 de maig de 2019, a la Casa Sacerdotal on vivia, als 85 anys d'edat i 61 de sacerdoci, per a descansar en la Pau del Senyor gaudint ja de la seva Glòria eterna. Al cel sigui.

Mn. Xavier Batiste Mercadé

Mn. Xavier Batiste Mercadé, fill de Ventura i Lorenzo, va néixer a Vallclara, Tarragona, el 18 de juny de 1935. Va ser batejat el dia 30 del mateix mes i confirmat el 29 d'agost del 1935 a la mateixa parròquia de Sant Joan Baptista de Vallclara. Va estudiar al Seminari de Lleida entre el 1949 i el 1961, i el 27 de maig de 1961 va rebre l'ordenació sacerdotal. Posteriorment va realitzar estudis al Centre d'Estudis Pastoral (1969-71), a la Facultat de Teologia de Barcelona (1971-73) i a l'Institut Catòlic de París, Secció Catequètica (1981-83).

Després de la seva ordenació sacerdotal va ser nomenat coadjutor de la parròquia de Sant Llorenç Màrtir de Lleida, fins setembre del 1963, passant a la parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida, també com a coadjutor, fins al 1966. Posteriorment va ser ecònom de Sant Pere de Puigvert de Lleida, ecònom de Sant Miquel d'Os de Balaguer, encarregat de la parròquia de Sant Antoni de Pàdua, d'Alberola, encarregat dels Masos de Millà i Vilamajor, responsable de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Torres de Segre i de Sant Pere de Sudanell, rector de la parròquia de la Nativitat de la Mare de Déu de Sunyer.

Complint el Servei Militar, va passar a disposició del Vicari General Castrense com a capellà militar provisional entre 1966 i 1968.

El 2004 va ser nomenat rector de la parròquia de Sudanell i adscrit a les parròquies d'Alcanó, Alfés, Albatàrrec i Montoliu. El 2006 va ser nomenat rector de la parròquia d'Alfés i adscrit a les de la Mare de Déu d'Alcarràs, Sant Llorenç de Soses i Santa Anna de Montagut.

El 2016 passà a ser adscrit a la Unitat Pastoral formada per les parròquies de Torres de Segre, Alfés, Sunyer, Alcanó i Soses.

El 2002 va ser nomenat professor estable de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida, IREL.

En la seva tasca pastoral va ser consiliari de les següents institucions:

- Consiliari diocesà dels Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi (1979);
- Consiliari de l'Associació i de la Junta d'Amics de la Mare de Déu de Carrassumada, de Torres de Segre (1994);
- Consiliari Diocesà de la J.A.R.C. (1994-97);
- Director de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat (1999-2002);
- Consiliari del Consell Diocesà d'Acció Catòlica (2007-17);
- Consiliari diocesà de Vida Creixent (2010);
- Consiliari diocesà de l'Acció Catòlica de Pobles i Comarques (2017)

Mn. Xavier Batiste Mercadé va morir el dia 11 de setembre de 2019, a la Casa Sacerdotal on vivia, als 84 anys d'edat i 58 de sacerdoci, per a descansar en la Pau del Senyor gaudint ja de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Mn. Salvador Gené Giribet

Mn. Salvador Gené Giribet, Cristià, Prevere de la Diòcesi de Lleida, Prelat d'Honor de Sa Santedat, Director Emèrit de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfico-Mariana de Lleida, fill de Teresa i Josep, va néixer a Comabella (Lleida) el 22 de juliol de 1932. Va ser batejat cinc dies després a la parròquia de Sant Esteve d'aquesta localitat, on també va rebre la confirmació el dia 18 de setembre de 1933. L'any 1956, el 29 de juny, va ser ordenat prevere després de realitzar els estudis eclesiàstics al Seminari Conciliar de Lleida entre 1944 i 1956.

Va realitzar els estudis de periodisme a l'Escola Oficial de Periodisme de Madrid, obtenint el carnet de periodista número 3.431.

Com a periodista i persona d'Església amb visió de futur, va ser cofundador (junt amb d'altres quatre persones) de la *Cadena de Ondas Populares de España* (COPE), fundant Radio Popular de Lleida el 1960, de la que va ser director fins al 1999, dos anys després de la de Madrid que fou la primera emissora de la cadena. També a l'any 1965 va fundar el "*Diario de Lérida*" del que fou director fins al 1989. D'igual manera ho va ser del "Diari de Lleida", fins a la seva desaparició el 1999.

El 1962 va ser nomenat Director de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfico-Mariana de Lleida, responsabilitzant-se de les seves activitats culturals i pastorals fins a l'any 2010, passant a ser Director Honorari i Promotor del Certamen Marià (responsabilitat aquesta darrera que va mantenir fins el 2013) promovent des d'ella la devoció a la Mare de Déu mitjançant l'advocació de la Verge Blanca de l'Acadèmia. Durant la seva direcció, l'edifici de l'Acadèmia Mariana va ser profundament remodelat, restaurat i rehabilitat, especialment amb les intervencions dels anys seixanta i la del 2003.

Persona intel·lectual, va ser promotor, soci, membre i partícep de nombroses iniciatives i associacions culturals a la nostra ciutat i arreu de la Diòcesi, destacant el cine-club de la Mariana del que se sentia ufanós essent pioner en aquesta activitat.

Pastoralment, va rebre l'encàrrec dels següents ministeris:

- Coadjutor de la parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida entre 1956 i 1958.

- Consiliari de “Fides ilderdensis” des del 1958
- Capellà del “Caliu llerdenc” des del 1966
- També va ser nomenat pel Bisbe Aurelio, Director de Radio Popular i Director del Diario de Lérida.

Mn. Salvador Gené Giribet va morir a Lleida, el dia 21 de novembre de 2019, als 87 anys d'edat i 63 de sacerdoci, per a descansar en la Pau del Senyor gaudint ja de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Recull de notícies de la Diocesi

El lleidatà Lluís Salinas rep l'ordenació diaconal

Deu jesuïtes de diverses nacionalitats s'han ordenat com a diaques aquest dissabte a Madrid, en una celebració a la parròquia de San Francisco Javier i San Luis Gonzaga de Madrid. Entre els nous diaques hi ha el jesuïta lleidatà Lluís Salvador Salinas Roca.

Nascut el 1984, va conèixer la Companyia de Jesús a través de l'Esplai de la Parròquia Sant Ignasi de Loiola de Lleida. En l'inici del seu procés vocacional va comptar amb l'acompanyament del jesuïta Marc Vilarassau, que va morir amb 45 anys.

Salinas ha fet estudis de Ciències Ambientals a Barcelona. L'any 2010 va entrar al noviciat dels jesuïtes a Sant Sebastià. Després ha seguit la seva formació a Salamanca, Valladolid i actualment a Madrid, on estudia Teologia, amb interès especial per connectar la teologia i l'experiència de fe amb la preocupació per la qüestió ecològica.

Per a aquest jesuïta la seva ordenació diaconal és “el primer pas d'un procés més llarg”. En valora sobretot el que comporta de servei als altres perquè “diaca significa precisament això, servir als altres i també poder-los acompanyar”.

La celebració ha estat presidida pel cardenal arquebisbe de Madrid Mons. Carlos Osoro, acompanyat pels provincials jesuïtes Antonio España, José Frazao i Gianfranco Matarrazzo i el Bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls.

En la seva homilia durant la celebració, el Cardenal Osoro ha parlat de les labors i virtuts que caracteritzen el diaconat i els ha animat a ser “servidors de l'Evangeli”, així com a no quedar-se en la superfície i entrar a la profunditat de la vida, posant-se en mans de Jesús.

Els jesuïtes que s'han ordenat aquest dissabte tenen entre 30 i 38 anys i són originaris de 6 països diferents: Espanya, Ruanda, Índia, Itàlia, Portugal i Malta. La majoria van entrar a la Companyia de Jesús en acabar les seves carreres universitàries en àmbits tan diversos com el Dret, la Farmàcia, l'Arquitectura, les Matemàtiques i la Física o les Belles Arts.

Lleida celebra la jornada de la vida consagrada

El col·legi Mater Salvatoris va acollir el passat 2 de febrer la Trobada dels Instituts de Vida Consagrada de la nostra diòcesi en el marc de la seva Jornada Mundial. Les germanes de la Companyia del Salvador van presentar als assistents la seva congregació i el seu treball en els col·legis.

L'acte va començar amb una eucaristia presidida pel Bisbe Salvador en la qual es van beneir les candeles. També es va fer una presentació de les Benaurances que va servir per donar pas al diàleg per grups sobre pobresa i riquesa; sofriment i consol; orgull, buscar la justícia a favor dels febles; la misericòrdia de Déu; netedat de cor; la pau i dificultats a l'hora d'evangelitzar. Tot el que es va parlar i reflexionar es va recollir en unes conclusions finals.

Mans Unides busca recursos per dos projectes solidaris

La delegació de Mans Unides a Lleida s'ha proposat aquest any col·laborar en sengles projectes a Ruanda i Brasil. Així ho va donar a conèixer la seva delegada, Rosa Pla, durant el Sopar de la Fam que va tenir lloc el passat 9 de febrer a l'església de la Mare de Déu de Montserrat, després de l'eucaristia presidida per Mn. Manel Mercadé.

A Ruanda, Mans Unides col·laborarà amb la Congregació de les Filles de Maria Auxiliadora en la construcció d'un internat a Gisenyi (al nord del país) per a 120 alumnes que estudien en una escola de Formació Professional (hostaleria, confecció i agricultura), la qual cosa els permetria poder estudiar d'una manera més eficaç sense haver de caminar quilòmetres cada dia per arribar a l'escola. La contribució de Mans Unides Lleida serà per a la construcció de nous equipaments com dutxes, lavabos, una bugaderia i aigua potable que es recull de la pluja i emmagatzemada en un dipòsit. Rosa Pla va visitar aquesta zona fa uns mesos i va poder conèixer les necessitats d'aquestes alumnes. Va explicar la seva experiència als assistents al sopar.

Al Brasil, aquesta entitat aportarà fons per posar en marxa un sistema agrícola capaç de garantir el dret a una alimentació suficient i adequada, així com incidir en el control de la producció i la comercialització de fruits i llavors de la regió de Sao Félix de Araguaia. Aquest projecte beneficiarà de manera directa a 200 famílies (820 persones) durant dos anys.

Enguany Mans Unides celebra els 60 anys d'història i s'ha programat una sèrie d'activitats per commemorar aquesta efemèride, entre les que destaca una passejada solidària i un concert de música sacra.

Vetlla d'oració, dejuni i conscienciació contra els abusos sexuals

El passat 22 de febrer va tenir lloc a l'església de la Mare de Déu del Pilar una vetlla d'oració, dejuni i conscienciació per tal de recolzar i unir-nos al Sant Pare en la lluita contra els abusos sexuals a menors.

A l'acte hi van participar una vuitantena de persones, entre les quals el Bisbe Salvador. La vetlla tingué com a objectius: obrir-nos a Déu amb la pregària i el dejuni, unir-nos al Papa Francesc en la seva actitud de tolerància zero, escoltar respectuosament testimonis de víctimes i familiars, entendre millor les causes i conseqüències dels abusos i cercar pistes d'actuació i conscienciar-nos d'aquesta xacra.

Alternant lectures i estones de reflexió i pregària vam poder escoltar passatges de les Sagrades Escripures, cartes d'una víctima d'abusos i d'un familiar d'una víctima, carta al poble de Déu del Papa Francesc del 20 d'agost i una nota dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense sobre els abusos sexuals.

La delegada diocesana de la Pastoral de la Salut, Montse Esquerda, pediatra i psicòloga, va parlar de les possibles causes que aboquen determinades persones a cometre aquests abusos i de les conseqüències que tenen en les víctimes.

En acabar la seva exposició va respondre a les preguntes que alguns dels assistents li varen plantejar. Les paraules del Senyor Bisbe van tancar la vetlla i la flama de les candeles enceses, mentre s'entonava la cançó de comiat, va il·luminar amb una llum molt especial la cloenda.

18è aniversari de la beatificació de Francesc Castelló

L'11 de març s'acomplien els 18 anys des que el Papa Joan Pau II beatifiqués a Roma al jove màrtir lleidatà, el químic de 22 anys, Francesc Castelló Aleu, mort al Cementiri de Lleida la matinada del 29 de setembre de 1936. Per aquest motiu la Comissió Pro Canonització del Beat Francesc va organitzar una Eucaristia d'Acció de Gràcies a l'església de Sant Pere de Lleida, que fou en vida la parròquia del màrtir i on hi té una capella dedicada a més a més d'una exposició permanent.

A la celebració, molt concorreguda, s'hi van sumar les confraries de "La Somereta", els Dolors i La Mercè, així com l'Agrupació llerdenca de Pessebristes que té al beat com a copatró i l'Hospitalitat de Lourdes, celebrant en aquesta jornada la seva eucaristia mensual. Tampoc faltà la presència dels familiars del beat, residents a Saragossa que viatjaren fins a Lleida per assistir a l'aniversari de la beatificació del seu "tio Francisco".

Presidí l'Eucaristia el P. Vicente Zamora, mercedari i rector de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Lleida, amb ocasió del 800 aniversari de la fundació de l'orde i en commemoració dels màrtirs mercedaris. En la seva homilia el religiós mercedari es referí a la situació actual que viu l'Església i amb paraules esperançades digué: "Avui Déu està purificant la nostra Església" i evocant la figura de Francesc Castelló digué que cal en aquest moments prendre exemple del nostre Beat: "...amb quina passió i enteresa va seguir Francesc a Crist i només a Ell. El Beat Francesc és per a tots i molt especialment pels nostres joves el millor referent".

El P. Vicente Zamora es preguntà què és el que ens diria avui el Beat Francesc de viure entre nosaltres i quina seria la seva resposta i actitud: "... ens diria que visquem una profunda devoció a l'Eucaristia, a més a més d'un gran amor a la Verge. Ell vivia al carrer Sant Antoni, enfront de l'església de la Mercè i no dubto que hi entrava quan podia a saludar a la seva Mare. Finalment ens convidaria a viure una fe solida i coherent".

Abans de finalitzar la celebració, s'anuncià que el proper 23 de març serà beatificat a la Catedral de Tarragona l'alcalde i metge d'Arbeca Marià Mullerat. És feu davant de la seva filla Adela Mullerat, que havia assistit com sempre ho ha fet a la celebració i que en unes breus paraules digué que viu com un "do de Déu" la beatificació del seu pare. Els fidels aplaudiren a l'Adela en homenatge al seu pare i proper beat lleidatà.

Finalment, una representació de confreres de la Mercè i fidels de la parròquia, va recollir una fotografia emmarcada del Beat Francesc, que els hi fou lliurada pel vicepostulador de la Causa de Canonització Mn. Gerard Soler, volent així remarcar la vinculació del Beat amb la comunitat de Mercedaris del carrer Sant Antoni: "Ell és també el vostre Beat".

La celebració va cloure amb la veneració de la relíquia del Beat que la Confraria de "La Somereta" col·loca tots els anys en el pas de la Fugida a Egipte de la processó dels Dolors la tarda del Diumenge de Rams. En primer lloc la venerà l'Adela Mullerat, així com els familiars de Francesc Castelló, que tot seguit anaren a visitar la seva capella on es van fer una fotografia de record d'una jornada, per ells ja inoblidable.

La diòcesi celebra la setmana d'animació missionera

El passat 19 de març va culminar la setmana d'animació missionera organitzada per la Delegació de Missions del Bisbat de Lleida. I ho va fer de la millor manera.

La comunitat cristiana de Soses va acollir una xerrada amb els nens i nenes de catequesi i després una missa amb motiu de la festivitat de Sant

Josep. Durant deu dies, dos missioners combonians, el pare Esteban i el pare Calvera han visitat la nostra diòcesi i han atansat la missió a les nostres comunitats, escoles, joves, compartint el més preuat que tenen, l'amor de Déu. Els dos missioners van explicar les seves vivències al col·legi Episcopal, a l'institut Josep Lladonosa, a Bell-lloc i a Soses.

Concretament a Soses la comunitat cristiana va organitzar una xerrada amb els nens i les nenes de catequesi. Després el Pare Calvera va presidir la Missa de Sant Josep juntament amb Mossèn Hector Fabio Fernández.

Els esplais surten al carrer per donar a conèixer la seva tasca

Els Esplais del MCECC Lleida, de la Fundació Verge Blanca van sortir al carrer el passat 30 de març per donar a conèixer les seves activitats i recollir fons pel programa 'Vacances per créixer'. La plaça Sant Joan de Lleida va acollir activitats diverses per mostrar en què consisteix l'Esplai. Una desena d'esplais del MCECC de la diòcesi de Lleida van participar en la trobada.

Els participants van aportar dos euros per recaptar fons pel programa 'Vacances per Créixer'. Des de l'any 2012 la Fundació Verge Blanca està duent a terme el projecte Vacances per Créixer que consisteix en la realització d'activitats de lleure educatiu durant els mesos d'estiu perquè infants en situació de risc social tinguin el dret de gaudir d'un temps de lleure de qualitat i econòmicament accessible i on puguin ser acompanyats en el seu creixement, lluny de les situacions en què es veuen immerses les persones que els envolten.

“L'Evangeli et va modelant, et va transformant”

Montse Claveria va obrir el passat 1 d'abril el cicle de conferències quaresmals de l'Arxiprestat Seu Vella a la parròquia de Sant Pere. Claveria va explicar que va néixer en un entorn cristià, en una societat catòlica. “A la meva infància es posava més l'accent en l'esforç per guanyar-se el Cel, llavors jo encara no havia descobert a Jesús”, va dir.

Però “va arribar un moment en què vaig trobar persones que em parlaven de Jesús d'una altra manera”. “Vaig començar una actitud de recerca, de buscar acompanyament”, va dir. “I en aquesta recerca activa, em vaig enamorar de Jesús”, va explicar Claveria. “Llavors vaig festejar amb Jesucrist”, va continuar.

Montse Claveria va explicar que “vaig començar a fer estudis d'evangeli”. “I ara l'evangeli em va transformant, em va modelant”, va dir. La

conferenciant va destacar que “si no hi ha aquesta relació amb la paraula de Déu, no podem canviar el món”. A través dels estudis d’evangeli, va explicar Claveria “pots tenir una relació íntima i personal amb Jesús, És a dir, unir allò que diu l’Evangeli amb la meva vida”. Claveria va destacar que “cadascun hem de posar a Déu allà on estem, amb alegria i il·lusió”. Per acabar, Claveria va fer una breu explicació sobre l’Exhortació Apostòlica *Gaudete et Exsultate* sobre la santedat.

El dimarts 2 d’abril Màxim Miranda va impartir una conferència amb el títol ‘Viure avui l’alegria del seguiment de Jesús en el context social, associatiu i laboral’. Miranda va fer un recorregut de la seva fe des de la infància fins a l’edat adulta.

Els joves clouen les xerrades quaresmals de l’arxiprestat Seu Vella

Un grup de joves va tancar el 4 d’abril el cicle de Xerrades Quaresmals que cada any organitza l’arxiprestat Seu Vella a la parròquia de Sant Pere.

Quatre joves de la Delegació de Joves del Bisbat de Lleida van participar en una taula rodona. Els joves van explicar les seves experiències de fe i com afronten el seu dia a dia. Va moderar el debat el delegat de pastoral de Joves de la diòcesi, Mossèn Manel Mercadé.

D’aquesta manera es va tancar el cicle que cada any organitza l’arxiprestat Seu Vella a la parròquia de Sant Pere. Les xerrades van començar el dilluns amb la participació de Montse Claveria que va destacar que l’evangeli “em va modelant i transformant”. El dimarts, va ser el torn de Màxim Miranda que va fer un recorregut de la seva fe des de la infància fins a l’edat adulta i en la seva implicació en el context social, associatiu i laboral.

Prop de 5.000 lleidatans acudeixen a la catedral de Lleida a venerar “la Moreneta”

Prop de 5.000 lleidatans van acudir durant la jornada del 27 d’abril, festa de la Patrona de Catalunya, a la Catedral de Lleida per tal de visitar i venerar “la Moreneta” en el seu cambril. Les portes de la Catedral van obrir-se a 2/4 de 9 del matí i van tancar-se passades les 9 de la nit, després d’haver rebut la visita multitudinària de fidels i devots, en una de les jornades més importants que viu al llarg de l’any el principal temple de la ciutat. Els actes religiosos s’iniciaren a les 9 del matí, amb la celebració de l’Eucaristia a l’altar de la Patrona, presidida pel consiliari de la Confraria Mn. Xavier Batiste, aplicant-se en sufragi dels confreres traspassats durant l’any. Abans

de concloure tingué lloc la benedicció de les branques de boix, amb les quals és tradició que la Confraria obsequii als fidels i devots quan aquests baixen del cambril de la Patrona després de venerar-la.

Tot seguit s'inicià la tradicional ofrena de flors i ciris, centenars, que els fidels anaven dipositant als peus de la MdD de Montserrat, convertint-ho en un autèntic jardí. A les 12 del migdia es feu la Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, molt participada pels fidels, cantant-se també el Regina Coeli propi del temps pasqual, per finalitzat amb el Virolai. Ja a mitja tarda, tingué lloc una ofrena musical de la Coral Maristes Montserrat dirigida per Gerard Riu, sumant-se a la festa per primera vegada, oferint un singular repertori de Cants tradicionals i espirituals, amb el Virolai com a cloenda que omplí la catedral de gent. La festa de la Patrona de Catalunya va concloure a 2/4 de 8 de la tarda amb la Concelebració Eucarística, presidida pel bisbe de Lleida Salvador Giménez Valls i concelebrada pel Mn. Xavier Batiste, consiliari de la Confraria i el canonge Mn, Àngel Escalles. El banc d'autoritats estava encapçalat per la regidora i tinent d'alcalde Montse Parra, que anava acompanyada dels també regidors Paco Cerdà i Joan Vilella.

El bisbe Salvador en la seva homilia es referí a la festa de la Mare de Déu de Montserrat que enguany s'esqueia en l'Octava de Pasqua tot dient que cal celebrar la joia de la Pasqua units amb la seva Mare Maria que la va experimentar en veure el seu fill Ressuscitat: "Pels cristians primer és el Crist i Maria el millor model per seguir-lo". El bisbe Salvador convidà el fidels a viure una major devoció a la Mare de Déu i a la confraria de Montserrat per tot el que fa en promoure-la. Finalitzada la Missa el bisbe Salvador, concelebrants, autoritats i junta directiva de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, van traslladar-se fins l'altar de "la Moreneta", on es cantà el Virolai i tot seguit van pujar al cambril per venerar la seva imatge, obra destacada de l'escultor barceloní Josep Camps i Arnau (1946). El president de la Confraria Josep Estruch, va manifestar al final de la festa la seva satisfacció: "Els lleidatans han estat un any més fidels a la nostra Patrona i de nou han vingut a la Catedral a homenatjar-la, Cal dir però que enguany ha estat impressionant la gentada que ha passat a venerar "la Moreneta" durant tot el dia".

Càritas Lleida participa a la marxa solidària mundial pels migrants i refugiats

Aquest diumenge 9 de juny una seixanta de persones han participat en la Marxa Solidària Mundial, organitzada per Càritas Diocesana de Lleida. Es tracta d'una activitat impulsada per Càritas Internationalis dins de la campanya 'Compartint el viatge' per promoure la cultura de trobada amb persones refugiades i migrades.

Unes 60 persones s'han reunit a la seu de Càritas Diocesana de Lleida. En el moment de la partida, a la porta de Càritas, el Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, els hi ha dirigit unes paraules d'ànim per convidar-los a continuar aquesta tasca de coneixement mutu entre persones del territori i de més enllà. També ha dirigit unes paraules el Delegat de Càritas Lleida, Mn. Carles Sanmartín.

Finalment els participants han anat caminant, 1,7 quilòmetres, fins als Camps Elisis de Lleida. Allà han pogut compartir l'esmorzar i també alguns testimonis de persones que ens han acompanyat i com viuen el seu procés de desplaçament. Per acabar, els assistents han expressat en un panell esperances d'un món millor.

Càritas Internationalis ha plantejat a les diferents comunitats cristianes d'arreu del món el repte d'organitzar una marxa solidària amb migrants i refugiats. S'espera que a finals del 2019 hàgim caminat junts la distància d'1 milió de quilòmetres a tot el món, com a part de la campanya 'Compartint el viatge'.

Aquesta campanya ens proposa quatre principis: Acollir, Protegir, Promoure i Integrar. Acollir significa davant de tot, ampliar possibilitats pels immigrants i refugiats, puguin entrar de segurs i legalment als països de destí, en definitiva com ens ha dit el director de Càritas Lleida, Rafael Allepuz, "les fronteres solament són una línia que hem fet els homes i que la podem esborrar".

Protegir ens diu que hem de conjugar tota una sèrie d'accions en defensa dels drets i de la dignitat dels immigrants i refugiats, independentment dels seus estats administratius, una altra vegada al final de la marxa ens han recordat el director de Càritas Lleida, Rafael Allepuz "que la defensa dels drets ha de ser per tots i totes i no solament ha de beneficiar a uns quants" "Els drets humans són per a tothom".

Promoure vol dir treballar, essencialment amb el fi de què tots els immigrants i refugiats, com també les comunitats acollidores, els donin possibilitats per a realitzar-se com a persones. Integrar és una oportunitat d'enriquir-se interculturalment generades per la presència dels immigrants i refugiats. La integració no és una "assimilació que indueix a suprimir o a oblidar la mateixa identitat cultural", ha dit el director de Càritas Lleida.

Homenatge a Mn. Batiste i Mn. Pardell per part de l'IREL

L'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) va celebrar el passat dimecres 12 de juny la festa de final de curs i dos professors que s'han jubilat van ser el protagonistes, Mn. Xavier Batiste i Mn. Jordi Pardell. El bisbe Salvador va presidir l'acte.

L'esdeveniment va començar amb una eucaristia a la capella del Seminari, ubicada a la planta baixa de l'edifici en el qual s'imparteixen les classes de les titulacions religioses que es poden cursar al nostre Bisbat. Després va ser el moment de l'homenatge a aquests dos preveres i professors, Mn. Batiste i Mn. Pardell, que durant anys han impartit docència a l'IREL. Els homenajats van dir unes paraules i la institució els va entregar unes obres d'Amadeu Bonet com a record de tots els anys que han dedicat a aquest Institut. Tots plegats van compartir un refrigeri.

Càritas alerta de l'enquistament de la pobresa a ponent

Càritas ha atès durant l'any 2018, als bisbats de Lleida, Solsona i Urgell 8.773 persones directament, i s'han beneficiat del seu suport 22.625 persones.

El perfil majoritari d'atenció són famílies nuclears amb fills a càrrec, que malgrat tenir un treball i un sostre, aquest és precari. El salari amb prou feines els hi permet cobrir les necessitats bàsiques i l'elevat preu dels lloguers juntament amb els subministres fan que les famílies hagin de destinar els seus ingressos a la cobertura d'aquestes.

El suport de Càritas ha estat centrat en recolzar econòmica i emocionalment a les famílies que dia a dia han vist com no podien fer front malgrat els seus esforços a les primeres necessitats.

Estem preocupats perquè la cronificació de la pobresa perpetua l'exclusió, sobretot afectant al col·lectiu més vulnerable, els infants. Les persones en risc d'exclusió es troben atrapades en aquesta realitat. Això comporta un elevat risc que els infants de famílies en situació d'exclusió, malgrat tenir els drets bàsics garantits, puguin heretar aquesta realitat. I és per això que considerem que la nostra societat no té garantida la igualtat d'oportunitats.

El pas del temps ens ha desgastat emocionalment davant les persones més vulnerables del nostre entorn, però creiem fermament que la societat té la capacitat de tornar a connectar amb els patiments dels més febles. Un exemple d'aquesta possibilitat de canvi és la nostra xarxa humana que tenim a Càritas, composta per 1.350 persones voluntàries i 59 persones contractades.

Per això hem destinat 526.471 euros en ajuts econòmics directes a les persones i les seves famílies. Del total de recursos invertits, 5.622.012 euros; 2.909.642 euros han estat destinats a l'acció social de Càritas (1.144.642 euros a Lleida; 951.627 euros a Solsona; 813.373 a l'Urgell).

S'ha fet a través de 65 punts d'atenció, una xarxa de centres i parròquies en les que s'ha donat suport a les persones en programes d'acollida, de cobertura de necessitats bàsiques, de suport a la família i la infància i d'inserció socio-laboral, habitatge, suport a gent gran, en assessoria jurídica a immigrants i en salut (drogodependències).

També ho fem a través de 3 empreses d'inserció: Troballes a Lleida, Cartaes a Tàrraga, Nougrapats a la Seu d'Urgell, i tres fundacions en l'àmbit laboral a Solsona i a Cervera, per les quals han passat 65 persones, s'ha donat 150 beques, s'ha format en l'àmbit laboral 220 persones i s'ha donat acolliment i orientació laboral a 1.735 persones més. S'han invertit en aquesta tasca d'inserció socio-laboral un total de 2.712.369 euros entre les tres diòcesis. Lleida ha invertit 1.043.657 euros, Solsona 1.223.560 euros i Urgell 445.152 euros.

Agraïm el suport que rebem dels mitjans de comunicació, i ara més que mai, seguim necessitant el vostre compromís, perquè només així podrem crear un escenari de responsabilitats compartides i convertir-nos en una veritable comunitat.

16 voluntaris participen en un projecte solidari de la Delegació de Missions

Un grup de 16 lleidatans marxaran aquest estiu a Guatemala en el marc d'un projecte de voluntariat internacional amb infància i adolescència que impulsa la **Delegació de Missions** del Bisbat de Lleida. A la iniciativa, denominada "Lleida Missionera", participaran tres grups que entre juliol i agost faran tasques de voluntariat a les ciutats de Jalapa i Esquipulas.

Els voluntaris realitzaran tasques de reforç escolar i acompanyament, a la vegada que conviuran amb infants i joves de 0 a 18 anys que resideixen a l'orfenat de Jalapa i la Ciutat de la Felicitat d'Esquipulas. Ambdues obres socials són gestionades per la Congregació Marta i Maria.

Un dels objectius de la iniciativa és conèixer amb les comunitats de Jalapa i Esquipulas per conèixer la realitat de la infància i l'adolescència en aquest país centreamericà. Els participants en aquesta iniciativa solidària tenen entre 18 i 60 anys i perfils molt variats (mestres, integradors socials, sanitaris i joves universitaris). Es tracta del segon any en què es porta a terme aquesta iniciativa solidària, ja que l'any passat un grup de quatre persones van anar a Guatemala.

El primer grup de voluntaris marxarà el 8 de juliol. El dissabte 6 de juliol tindrà lloc una cerimònia en la qual el Bisbe Salvador farà l'enviament als 16 participants. Serà a la parròquia de Santa Teresa de Jornet de Cappont a les 11.00 hores. A l'acte hi haurà una ponència de Silvia Rozas, directora de la revista Ecclesia, amb el títol 'Postureig i voluntariat'.

Peregrinació a Lourdes 2019

Un any més –el 34è– l'Hospitalitat de Lourdes del nostre bisbat de Lleida ha realitzat la peregrinació a Lourdes del 27 al 30 de juny 2019. En total 285 persones, de les quals 50 malalts i 120 voluntaris, molts joves de la delegació del bisbat, acompanyats per quatre capellans i el Sr. Bisbe Salvador Giménez, venint en sis autocars i cotxes. A més, dissabte s'hi afegiren 80 persones de la parròquia del Carme amb Mn Ezquerra. A les 6 del matí de dijous dia 27 ens vàrem trobar els peregrins, malalts, discapacitats i voluntaris, al camp d'esports. L'autocar núm. 1 va anar a Almacelles a recollir 20 internats i quatre monitors especialitzats. El clima era d'amistat, d'alegria. Ens acompanyava el Sr. Bisbe, que en tot moment es va mostrar proper i plenament integrat al grup.

Vam arribar a l'hora de dinar, uns a l'hospital Acueill Saint Fray i els altres en hotels propers. Després, vàrem anar a la gruta, i, a mitja tarda, presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada pels 4 capellans que ens han acompanyat, vam assistir a l'Eucaristia a la Basílica del Rosari. A les 19 h sopar, que a l'Acueill és servit per voluntàries; que han demostrat una actitud de servei excepcional. Divendres vam començar amb una Eucaristia a l'església de Saint Fray i després uns han anat al Via Crucis i altres a les piscines, on hem viscut l'experiència única de banyar-nos en l'aigua de Lourdes.

L'organització és perfecta. L'aigua és freda però l'experiència i l'oració a la Verge de Lourdes feta dins de l'aigua ben bé s'ho mereix. A la tarda, la Unció dels malalts i una festa de pelegrinatge, plena d'alegria. Dissabte vam assistir a l'Eucaristia a la gruta concelebrada pels bisbes de Lleida, Tortosa i Girona i pel cardenal de Barcelona. Feia molta calor, mitigada per les voluntàries que ens refrescaven, i després la foto oficial. A la tarda la processó Eucarística a la basílica i al vespre la processó de les torxes junt amb milers d'altres pelegrins. Diumenge a la basílica vam assistir a la missa internacional, junt amb unes 25.000 persones que hi caben, ja que estava plena de gom a gom. La música de l'orgue i els cants de coral ressonaven a l'interior i les pantalles de televisió ens permetien seguir de prop als més de 200 capellans i 12 bisbes concelebrants amb el cardenal Omella.

Les activitats programades es van complir quasi a la perfecció. L'organització de l'Hospitalitat ha estat excel·lent. És d'admirar l'exemple dels

voluntaris de servei generós i lliurat a ajudar als peregrins, especialment als malalts i discapacitats. Fa més felicitat donar que rebre. A Lourdes s'hi va a resar i a compartir i fer servei amb els malalts i discapacitats –els nostres germans més pobres de tots–, i amb els altres peregrins. El clima que s'hi viu és de recolliment i d'oració, d'espiritualitat a flor de pell.

És un reconeixement de la nostra petitesa davant Déu, de vibrar amb el Déu Amor que ens estima, amb Jesús, el Fill de Déu que va patir per nosaltres i amb la seva mare, que tant sofriment va viure al costat del seu fill incomprès i torturat fins a la mort en Creu. A ella, mare nostra estimada del cel, li demanem que ens ajudi a ser millors seguidors del seu Fill i a viure la malaltia amb coratge lluitant per la guarició si és possible, acceptant i sublimant, si no és possible, el dolor inevitable; sempre amb l'esperança posada en la salvació i en, arribats a l'altra riba, una vegada traspasat aquest món, gaudir de la plenitud de felicitat estant cara a cara amb el Déu Amor.

Gràcies Hospitalitat de Lourdes de la diòcesi de Lleida, per aquest tan important servei que feu als lleidatans i lleidatanes. Us animo a apuntar-vos l'any vinent. No us en penedireu.

La Mare de Déu del Carme Pelegrina surt en processó per Lleida

La parròquia del Carme va organitzar un any més la processó dedicada a la seva patrona la vigília de la seva festa. Fou el darrer dia de la Novena, després de l'eucaristia presidida per Mn. Jaume i concelebrada per Mn. Joan Ramon i Mn. Adrià que va comptar amb l'assistència de diversos regidors.

Acabada l'Eucaristia, es va fer la imposició de l'Escapulari del Carme als nens i nenes de Primera Comunió. Tot seguit els assistents van sortir del temple per la porta del carrer del Carme per començar la processó.

La creu processional va presidir la comitiva, seguida de la bandera de la parròquia. La Mare de Déu del Carme Pelegrina anava acompanyada per nens i nenes de Primera Comunió que duïen les cintes del seu tabernacle. Al seu davant altres infants més petits, i joves devots de la Mare de Déu amb pancartes que havien preparat representant Sants. Al darrere, els celebrants amb fra Joaquim Recasens i les autoritats. Tots portaven les flors de paper realitzades pels nens als tallers de la catequesi parroquial.

El seguici va anar avançant pels carrers centrals de la demarcació parroquial –Carme, Magdalena i Democràcia– al so de cants populars marians que entonaven els assistents. De retorn a l'església, la Salve Marinera va acompanyar l'ofrena floral dels nens i nenes a la Mare de Déu. També la

comunitat romanesa catòlica va ofrenar flors a la Mare de Déu, juntament amb nombrosos feligresos.

La festa de la Mare de Déu del Carme va viure el seu moment central el dia de la festivitat, 16 de juliol, amb la seva tradicional 'Missa de les Carmes', oficiada per Mossèn Jaume Pons que va parlar de la figura de Maria com un *mirall de justícia* on podem veure reflectida la imatge del que podem arribar a ser i ens transforma: "En la persona de la Verge Maria ens arriba tot l'amor i tendresa de Déu i ens dóna la força per seguir Jesús".

El Bisbe Salvador visita les colònies de la Fundació Verge Blanca

El bisbe Salvador acompanyat per membres de la junta de la Fundació Verge Blanca van visitar el passat divendres 26 de juliol les colònies que aquesta entitat organitza a l'Alta Ribagorça i que cada estiu aprofiten centenars d'infants de la nostra diòcesi.

Primer van poder saludar els joves del col·legi Claver d'entre 15 i 16 anys que participaven en les colònies a la casa que tenen a Senet amb el lema "Estiu Claver". Després van visitar la colònia del Campament l'Estel durant el segon torn per a infants i joves així com la participació d'un grup de famílies. A continuació van anar fins a la casa de colònies Montsant, gestionada per la Fundació, i van poder conversar amb 60 infants i 11 monitors. Aquí van compartir el dinar. Ja és una tradició que el bisbe visiti aquests equipaments i conversi amb els participants almenys un dia.

Missa i processó de la imatge de Mare de Déu de l'Assumpció a la catedral

La Catedral de Lleida es va vestir de festa el passat 15 d'agost, per celebrar la diada de la seva titular l'Assumpció de la Mare de Déu, amb una destacada assistència de fidels. Ho va fer revivint una antiga tradició que prové de la Seu Vella i data de l'any 1497, exposant en el seu cadafal la imatge de la Mare de Déu de la Llitera.

Es tracta d'una talla, obra del desaparegut escultor lleidatà fill de Torrefarrera Jaume Perelló, que representa la Dormició de la Mare de Déu i que data de l'any 1960, reproduint amb tota fidelitat la que havia desaparegut durant el saqueig i incendi de la catedral l'agost de 1936. L'acte central de la festa va ser la solemne Eucaristia presidida pel nostre bisbe, concelebrada per diversos capitulars i solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral de Lleida.

Finalitzada la celebració tingué lloc la Processó de la Dormició de la Mare de Déu, complint així amb una tradició de 522 anys. El bisbe Salvador, concelebrants i fidels van acompanyar la imatge de la Verge de la Llitera tot donant la volta per l'interior de les naus de la Catedral mentre el Petit Cor entonava tradicionals cants marians, finalitzant la celebració davant el cadafal de la Mare de Déu de la Llitera tot cantant el Salve Regina.

Cal recordar que a l'Edat Mitjana la processó es desenvolupava pels carrers de la ciutat i la imatge era portada per sis homes vestits d'apòstols. A més a més, l'any 1498 la festivitat es va completar amb la representació del Misteri de l'Assumpció que s'escenificava a l'interior de la Seu Vella i després al Claustre. Així es va anar celebrant cada 15 d'agost fins l'any 1931 i en algunes ocasions va tenir un caràcter de rogativa pública per la presència de sequera, plagues o epidèmies. A la postguerra es va recuperar però ja a l'interior de la Catedral Nova i es va anar portant a terme fins als anys 80. L'any 2006 es va tornar a recuperar amb motiu del 225 aniversari de la consagració de la Catedral Nova i de la restauració del cadafal de la Verge de la Llitera a càrrec del restaurador José Antonio Ferrer.

El Bisbe Salvador enalteix Sta. Teresa Jornet en la seva festa a Aitona

Aitona es va vestir de gala el passat 26 d'agost per celebrar la festa de Santa Teresa Jornet. Un dels actes principals de la Diada de la Vellesa va ser l'eucaristia a la residència dels Ancians Desemparats presidida pel bisbe Salvador i concelebrada per diversos preveres de la diòcesi.

La capella es va omplir i va comptar amb la presència destacada de diversos matrimonis del poble que celebraven les seves Noces d'Or Matrimonials i vilatans que compleixen durant aquest 2019 els 80 anys, commemorant alhora el patrocini de Santa Teresa Jornet envers l'ancianitat. També va assistir-hi una bona representació de l'ajuntament, amb les Pubilles i Hereus.

El bisbe Salvador en la seva homilia va enaltir la figura de Santa Teresa Jornet, a la qual presentà com a model de vida en el seguiment de Jesús: "Cal donar gràcies a Déu per haver concedit a aquest poble d'Aitona aquesta gran santa, gairebé contemporània a nosaltres i que amb l'obra de les seves germanetes és una bona manera d'estendre el nom d'Aitona arreu del món". Tanmateix va expressar la seva admiració pel treball i carisma de les germanetes de la Congregació fundada per la Santa, esteses arreu del món: "...que donen la seva vida al servei de l'església, seguint el model de vida de la seva fundadora i el carisma de la Congregació. Tot el que fan pels ancians desemparats, ho fan per Crist", digué el Bisbe Salvador.

Abans de cloure la celebració la primera tinent d'alcalde d'Aitona Maria Antonia Royes, va agrair a les germanetes la seva dedició amb els ancians i el seu testimoni, felicitant alhora als homenatjats. Tot seguit la nova superiora, Sor Maria Goretti, en la seva primera festa de la Santa a Aitona i en nom de les vuit religioses que formen la comunitat de germanetes va agrair a tothom la seva participació en la festa, amb unes breus però sentides paraules: "...la memòria de la Santa segueix molt viva aquí a Aitona, com si caminés encara pels nostres carrers i camps. Siguem amb ella i amb la nostra vida lliurada als demés, llum que il·lumini a quans ens envolten. Aquesta va ser la seva vida, una vida lliurada al servei de Déu i de l'església". La celebració va cloure com ja és tradició amb la veneració de la relíquia de Santa Teresa Jornet, mentre la Coral Etosca d'Aitona que solemnitzà la celebració cantava l'himne de la Santa. Tot seguit vingué el moment de la foto de família dels matrimonis i ancians homenatjats, amb el bisbe Salvador i autoritats. Després tothom es va traslladar fins al pavelló del poble on tingué lloc el dinar de germanor i el lliurament de les plaques commemoratives de l'homenatge, en el dia de l'Ancianitat.

Primera trobada de l'escola concertada a Lleida

El Palau de Congressos de la Llotja va acollir ahir la Primera Trobada de l'Escola Concertada a Lleida amb l'assistència de més de 900 docents de 28 centres. El bisbe Salvador i el delegat d'Ensenyament del Bisbat i també Vicari General, Mn. Lluís Sallán van assistir a l'acte.

A la presentació ja es va deixar palès que "la davallada de la natalitat i la crisi influeixen en els concerts i les ràtios i per això només tirarem endavant si anem plegats. Per la seva part, Pilar Contreras, Directora general de Centres Concertats i Centres Privats de la Generalitat, va intervenir en el començament de la jornada i entre d'altres coses va afirmar que "vull agrair la gran tasca que feu tots els professionals per crear una educació cada vegada millor. Volem que l'alumnat sigui el centre d'atenció". També va destacar que "el sistema de finançament és el problema més important però som conscients que és complex de resoldre". "Hem de saber quin és el cost real d'una plaça escolar i a partir d'aquí treballar" va afirmar. Contreras també va recordar que el Decret de concerts vigent és de l'any 1985 "i la realitat social ha canviat molt". Va afirmar que s'està treballant en una proposta de nou decret de concerts i que es vol escoltar a les escoles.

La Trobada es va distribuir en tres ponències que van abordar el futur, l'economia i el present de les escoles concertades. Van intervenir Francesc Torralba, doctor en filosofia i director de la Càtedra Ethos d'ètica aplicada

de la URL; Carlos Camí, president de la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya; i Enric Puig, Secretari General de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. Durant l'acte es va tenir un record per M. Jesús Cabau que havia estat directora de Lestonnac i que ens va deixar el dia abans.

Més de 400 infants en risc social participen a “Vacances per Créixer”

Un total de 461 infants i joves en situació de risc social han participat aquest estiu al programa “Vacances per Créixer” de la Fundació Verge Blanca. La Fundació Verge Blanca porta a terme activitats de lleure educatiu durant l'estiu perquè infants en situació de risc social tinguin el dret de gaudir d'un temps de lleure de qualitat i econòmicament accessible i on puguin ser acompanyats en el seu creixement lluny de les situacions en què es veuen immerses les persones que els envolten.

Aquest any s'han portat a terme cinc casals: CEP Episcopal; Escola Balàfia; Escola Sant Josep de Calassanç; Acadèmia Mariana-casal per a Joves i Colònies a la casa Montsant de Vilaller. Entre els objectius dels casals destaquen garantir la justícia i l'equitat i fomentar la cohesió social. En aquest sentit el programa “Vacances per Créixer” pretén potenciar l'educació en valors i l'autonomia personal així com ser un espai d'aprenentatge de capacitats i habilitats personals i social.

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, ha destacat avui a la presentació del balanç del programa ‘Vacances per créixer’ la tasca de la Fundació Verge Blanca. En aquesta línia, ha dit que ‘Vacances per créixer’ “és una eina molt interessant per a famílies que necessiten estar acompanyades a l'estiu”.

Per la seva banda, el president de la Fundació Verge Blanca, Joan Ramon Saura, ha ressaltat que “el temps lliure és l'espai on s'adquireixen els hàbits que permeten que la persona sigui lliure”. A més, hi ha destacat que “és en aquest temps lliure on es posen de manifest les diferències socials, per això intentem utilitzar-lo com un espai de cohesió social”.

A la iniciativa han participat 38 monitors i 10 monitors en pràctiques. Tots són pertanyents al Moviment de Centre d'Esplai Cristians de la Fundació Verge Blanca. Són monitors i monitores formats que durant l'any participen voluntàriament en els seus centres d'esplai organitzant activitats i conduint grups. Són joves voluntaris compromesos i amb una clara vocació de servei.

A part de les persones contractades també hi han participat voluntaris i persones en pràctiques dels cursos de monitors i monitores que col·laboren

amb el projecte i que aporten experiència, coneixement i temps i idees als nostres projectes. Els casals han estat possible gràcies a diferents finançadors com la Fundació Educo, la Diputació de Lleida, l'Ajuntament de Lleida, la Generalitat de Catalunya, el Banc d'Aliments de Lleida, Save The Children, Caixa Proinfancia, la Fundació Probitas, així com donatius particulars. Els menors participants han estat derivats, entre altres, pels Serveis Socials de l'Ajuntament de Lleida, Càritas, CSMIJ, l'Esplai La Bordeta, les Llars del Seminari, el COF, Voluntariat Vicencià, SIE, la parròquia del Carme, SIFE, Sant Josep de Calassanç i el SIE. Es tracta d'infants d'entre 4 i 17 anys.

El claretia lleidatà Josep Maria Abella visita Catalunya amb el bisbe metropolità d'Osaka

“Què n'hem fet del cor capaç d'estimar i de commoure's davant del sofriment dels altres que Déu ens ha donat?” Aquesta és la pregunta que el claretia lleidatà i bisbe auxiliar d'Osaka Josep Maria Abella va formular durant l'eucaristia que va presidir diumenge a la basílica de Montserrat.

La paràbola del ric i del pobre Llätzer li va servir per recordar que “el nostre món és ple de Llätzers i de persones que hi passen de llarg”. En l'homilia, Abella va predicar que “Jesús fa una crida a la solidaritat, a saber mirar la realitat amb els ulls del Pare i sentir-la amb el cor misericordiós del Pare del cel que sofreix amb el sofriment dels seus fills i amb la indiferència dels qui passen de llarg davant dels qui sofreixen o pateixen injustícies”.

El bisbe i el missioner claretia van aprofitar per recordar la figura del beat Pere Kibe, un jesuïta japonès que va passar per Montserrat l'any 1622, i del pare Estanislau, el monjo ermità de Montserrat, que va conèixer l'arquebisbe metropolità d'Osaka, Thomas Aquino Manyo Maeda, quan encara era un jove prevere a les illes properes a Nagasaki. El bisbe Maeda, que l'ha acompanyat en aquesta visita a Catalunya, “va ser encarregat de portar-li tot sovint el que necessitava per viure”, ha explicat Abella.

En el seu pas per Catalunya, divendres al matí l'arquebisbe i cardenal d'Osaka Thomas Aquino Manyo Maeda i el seu bisbe auxiliar van saludar l'arquebisbe i cardenal de Barcelona, Joan Josep Omella. Prèviament, i amb l'atenció de mossèn Robert Baró, van visitar la catedral. El president de la Junta Constructora de la Sagrada Família, Esteve Camps, va saludar-los a l'entrada de la visita a l'edifici d'Antoni Gaudí; i, a la tarda, van visitar la basílica de Santa Maria del Mar i la Llibreria Claret.

Dissabte van ser a Lleida per trobar-se amb la família d'Abella i on van saludar, també, el bisbe Salvador Giménez. A la Segarra, Maeda va conèixer

xer el camp dels màrtirs del Mas Claret. Finalment, diumenge van visitar Montserrat rebuts pel pare abat, Josep M. Soler, i la comunitat benedictina.

El bisbe claretjà va presidir la missa conventual de Montserrat; i a la tarda, van ser al Centre d'Espiritualitat Claretiana de Vic i van poder pregar davant del sepulcre del pare Claret. El pare provincial, Ricard Costa-Jussà, i el pare Ramon Olomí els van fer d'amfitrions i acompanyar en aquest breu periple pel nostre país.

El paranimf de l'Acadèmia Mariana acull l'entrega de premis del Certamen Marià 2019

L'Acadèmia Mariana de Lleida, la finalitat de la qual és la d'honorar la Mare de Déu i aprofundir i estendre el coneixement de les seves virtuts mitjançant la literatura i les belles arts, ha celebrat aquesta tarda l'acte final del Certamen Marià (literari i audiovisual), al paranimf de l'Acadèmia Mariana.

Cada any el certamen es dedica a honorar una advocació diferent de Maria. Enguany ha estat la Mare de Déu de la Cabeza, patrona de Vila-sana. També és habitual que l'acte s'iniciï amb el parlament del mantenidor. Enguany ha estat la Sra. Mari Pau Huguet Subias, qui ha dissertat sobre com Maria acollidora es deixa acollir. La seva intervenció ha estat acompanyada pel Coro Romero i Jara de la Casa d'Andalusia de Lleida.

En la categoria de poesia la Flor Natural ha estat per **Manuel Laespada Vizcaíno** d'Albacete. També en la categoria de poesia han estat premiats **Rodrigo Larios Navarro** de Lleida i **Vanessa Baena Ècija**, de Còrdova.

El primer premi de la categoria escolar en la modalitat treballs que parlin de 'Quan veig bullyin, què sento?' ha estat per **Laura Adsar** de Balaguer, el segon per **Maria Teresa Fraile Alonso**, del col·legi Episcopal i el tercer per **Elena Aventín**, també del col·legi Episcopal.

També en la categoria escolar en la modalitat 'Com ens sentirem si fem per viure amb pau' el primer premi ha estat per **Alba Peralta**, el segon per **Nora Botán** i el tercer per **Marc González**, els tres del col·legi Episcopal.

En la categoria de treballs audiovisuals el guardó ha estat per **Francisco Javier Salinas**. El desenvolupament del programa ha estat molt emotiu, especialment en el moment de l'entrega de guardons. Tot seguit les autoritats de Lleida han saludat els premiats i els assistents a l'acte. Per finalitzar ha tingut lloc una vetllada en la qual els autors premiats van llegir les seves obres, tots ells acompanyats pel violoncel·lista Miquel Gracia Sanjuan.

A continuació la coral l'Estel del Cercle de Belles Arts de Lleida ha obsequiat els assistents amb un concert.

90 Aniversari del pare Sidera

Quan el diumenge 20 d'octubre, la parròquia Claret de Lleida ha felicitat el claretjà P. Jaume Sidera en el seu 90è aniversari i li ha desitjat molts més anys de vida, ell ho ha agraït tot puntualitzant que, donat l'edat que té, no es pot demanar molts anys de vida, però que sí és oportú demanar “bons anys de vida”. La felicitació ha tingut lloc durant l'Eucaristia del migdia en la comunitat parroquial de Sant Antoni M. Claret, on hi col·labora pastoralment des de fa 25 anys. L'han acompanyat els altres tres claretians de la comunitat lleidatana: PP. Nemesi Solà, Josep Vilarrubias i Dion Paskalis; el germà claretjà Josep Codina, el diaca diocesà Plàcid Burgués i un bon nombre de feligresos.

L'Olga Garrofé, secretària del Consell Parroquial, l'hi ha adreçat unes paraules de felicitació en representació de la parròquia. Després de situar la figura del P. Jaume amb algunes dades biogràfiques, ha destacat el seu caràcter senzill, afable i proverbial que el fa proper i transmet pau. Ha dit que és un savi cristià i català, recordant que el 1979 va traduir el Nou Testament directament del grec al català, traducció que al 2018 ha arribat a la seva 22a edició, amb les corresponents actualitzacions cada 5 anys. Així mateix, ha fet èmfasi en què és una sort que estigui a la parròquia del barri de Balàfia, on tothom que vol pot gaudir dels seus coneixements bíblics en els curssets de Bíblia que imparteix setmanalment als locals parroquials, així com de les homilies penjades al web de la parròquia, la pregària de la Lectio Divina en els temps forts litúrgics, etc.

Als elogis de l'Olga el P. Jaume ha fet seves les paraules que el bisbe Morgades i Gili digué amb motiu de la inauguració de la restauració del monestir de Ripoll, quan Mn. Cinto Verdguer li cantà les mil meravelles: “No és veritat, però m'agrada”.

En l'homilia el P. Jaume, tot aprofitant l'avinentsa de la Jornada del **Domund**, que s'ha celebrat aquest diumenge, i del caràcter que en té d'evangelització arreu, ha convidat tothom a ser missioner i portar l'Evangeli al seu propi ambient, en el si de la família com ho van fer la padrina Lois i la mare Eunice a Timoteu, segons es pot llegir en les cartes de sant Pau.

A l'acabar la celebració un jove s'ha atansat a l'altar portant-li un pastís, amb les espelmes corresponents, a l'hora que tothom l'ha felicitat cantant “moltes felicitats”. Ell ha bufat les espelmes i ha agraït les mostres d'estimació i paraules de felicitació. Aquestes mostres han continuat al vestíbul del temple on se l'ha pogut felicitar personalment, mentre els assistents a l'Eucaristia han menjat un tros de pastís, dels molts que han elaborat per l'ocasió algunes feligreses de la parròquia. Donat que n'ha sobrat, algunes persones s'han endut un bocí pels familiars grans que avui, per causa de la pluja, no han pogut anar a l'església.

Mn. Ezquerria celebra els seus 60 anys de sacerdoti

Familiars, amics, companys de curs, preveres i feligresos de la Unitat Pastoral Mare de Déu del Carme - Sant Joan, comunitat immigrant, i moltes altres persones fins a omplir l'església del Carme, s'han donat cita el dia 1 de novembre per acompanyar Mn. Joan Ramon Ezquerria en la seva acció de gràcies a Déu pels seus 60 anys de sacerdoti.

La festa ha començat a les 8 del vespre amb una eucaristia presidida pel bisbe Salvador i concelebrada per Mn. Ezquerria i d'altres capellans. El Sr. Bisbe en la seva reflexió sobre la festa de Tots Sants, que data del segle IV, ha dit que és un dia per a donar gràcies a Déu per tantes persones que durant la seva vida van seguir Jesús i ara, al costat de Déu Pare, fan d'intercessors en l'Església. Ha afegit que allò que en les benaurances sembla ser una contradicció: que els pobres, els afligits, els que ploren, etc. puguin ser sants, s'entén perquè tots ells han confiat en Déu malgrat les contrarietats que han suportat. També ha comentat la festa d'aniversari de Mn. Ezquerria: 60 anys de servei a Déu i a l'Església, ja sigui des de les diverses parròquies que ha servit com en l'àmbit diocesà ocupant càrrecs de responsabilitat. Una vida volent viure les benaurances i animant a d'altres a fer-ho. Li ha desitjat més anys de felicitat i fidelitat per ajudar tothom a apropar-se a Déu. I ha aprofitat l'avinentsa per animar a pregar per les vocacions sacerdotals.

Acabada l'Eucaristia Mn. Ezquerria ha pres la paraula per manifestar el seu agraïment a Déu per la vocació al sacerdoti. Sense voler fer un llistat detallat, emocionat, ha mencionat els seus familiars, els companys de curs Mn. Gros i Mn. Boix que els va conèixer ara fa 72 anys, els feligresos de la parròquia, els nens de catequesi, etc. i ha tingut un record especial a la memòria de Mn. Joan Mora amb qui va compartir servei de parròquia durant 40 anys i de qui ha destacat la seva solidaritat vers els més pobres i disponibilitat per fer qualsevol servei que se li demanés. Les seves paraules han acabat amb un fortíssim aplaudiment dels presents.

Després, en el mateix temple, diferents col·lectius li han adreçat paraules de felicitació i lliurat alguns obsequis per al record. En primer lloc un quadre amb la benedicció apostòlica del Papa Francesc; una fotografia dels pares i germans; un altre quadre amb les paraules que va publicar en la revista "Esperanza" amb motiu de la seva ordenació sacerdotal i que avui esdevenen profètiques perquè s'ha mantingut en la mateixa línia. Ha rebut també la felicitació de les germanes Carmelites de la Caparrella, de qui va ser confessor durant un temps; de la comunitat immigrant i d'altres col·lectius, però tal vegada el més emotiu ha estat una representació per part dels infants, sobre la seva vida, especialment el moment en què, per manca de capellans després de la guerra, va ser batejat per la mateixa mare.

Igualment ha estat emotiu el moment en el qual el seu germà Enric ha recitat una poesia creada per l'ocasió, convertida en pregària.

El Bisbat de Lleida i l'Incasòl signen l'acta d'inici de les obres de restauració de l'església de Sta. Ma. d'Almenar

El Bisbat de Lleida i l'Incasòl (Institut Català del Sòl) van signar el dimecres 6 de novembre l'acta d'inici de les obres de restauració de l'Església Parroquial de Santa Maria d'Almenar. Les obres començaran d'aquí a quinze dies.

La signatura d'aquesta acta d'inici de les obres és la conseqüència del conveni que el Bisbat de Lleida i l'Incasòl van signar el 31 de gener de 2017.

La signatura va tenir lloc a l'Església Parroquial de Santa Maria d'Almenar. El Bisbat de Lleida va estar representat pel rector de la parròquia d'Almenar, Francisco Ribas, i l'arquitecte del Bisbat, Joan Agelet.

El bisbat de Lleida estudia solucions per restaurar l'església de Nostra Senyora de la Purificació d'Algèria

El passat mes de setembre, el Bisbat de Lleida va rebre l'informe tècnic que explica la situació del temple de Nostra Senyora de la Purificació d'Algèria. Aquest informe indica les diferents patologies que presenta l'edifici, així com les intervencions necessàries per a condicionar-lo per al seu ús.

El cost d'aquestes actuacions ascendeix a un pressupost al voltant de 500.000 euros.

Per fer front al cost de la rehabilitació, des del Bisbat de Lleida s'estan tramitant diverses possibilitats amb les administracions per aconseguir el finançament necessari. Mentrestant, el temple romandrà tancat al culte.

“La patologia més significativa de l'Església d'Algèria està associada a un problema de fonamentació dels seus suports” tal com recull el dictamen de Masala Consultors, l'empresa encarregada d'avaluar la situació del temple.

Cal recordar que l'abril de 2018, els tècnics, així com les autoritats del poble, van aconsellar tancar el temple per al culte per evitar riscos de l'edifici.

Agraïm per endavant l'esforç per part de l'Ajuntament d'Algèria per cedir un local per les celebracions, activitats pastorals i per mostrar la seva constant preocupació i ajuda per buscar solucions.

Per cloure, esperem la comprensió i l'amable col·laboració de tots perquè es pugui obrir, com més aviat millor, el temple al culte.

La comunitat cristiana d'Algerri ha estat informada aquest matí d'aquesta situació i de les actuacions que es portaran a terme per solucionar-la.

“La pobresa no és ser pobre, es pot ser pobre de moltes maneres”

La Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa del Bisbat de Lleida s'ha sumat, el dissabte 16 de novembre, a la celebració de la Tercera Jornada Mundial dels Pobres convocada pel Papa Francesc.

L'acte ha començat a les dotze del matí a la plaça Sant Francesc amb el testimoni d'una persona que ha viscut una situació de vulnerabilitat. “La pobresa no és ser pobre, es pot ser pobre de moltes maneres”, ha destacat Karina Fabio.

A continuació, s'ha llegit un extracte del Missatge del Papa Francesc amb motiu de la tercera Jornada dels Pobres. En aquest missatge el Papa Francesc assegura “per un dia deixem de costat les estadístiques; els pobres no són números als quals es pugui recórrer per a presumir amb obres”. La part musical ha anat a càrrec de Fer Sánchez de Ocaña i Xavier Navarro que han interpretat dues cançons. A l'acte hi ha participat el regidor de la Paeria Joan Ramon Castro.

Després, l'acte s'ha traslladat a l'interior de la parròquia de Sant Pere on ha tingut lloc una taula rodona sobre la pobresa moderada per la periodista Marta Mas. El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, ha tingut unes paraules d'escalf per les entitats que treballen en l'àmbit sociocaritatiu i per les persones que pateixen situacions de pobresa.

A la taula rodona hi han participat dues persones que han estat ateses per entitats de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa, José Luis Mata i Asma Musafi. Ambdós han agraït l'ajuda que han trobat a entitats socials.

També hi ha intervingut. Montse Sangrà, una voluntària de Salesians PES Lleida, i Manel Rodríguez, president de l'Associació de Veïns del Clot de les Granotes. Els participants a la taula han destacat que “tant de bo no fos necessari celebrar aquestes jornades”. L'acte ha acabat amb un refrigeri a la plaça Sant Francesc.

Arrels recorda “amb amor i tendresa” les persones sense llar que ens han deixat

La comunitat d'Arrels Sant Ignasi es va reunir el passat diumenge 17 de novembre a la Parròquia de Sant Ignasi per celebrar l'eucaristia-memorial de les persones sense llar que ens han deixat al llarg dels 25 anys d'història de l'entitat.

A la cerimònia s'han recordat a 159 homes i dones que hi han estat ateses per l'entitat. Persones que Arrels-Sant Ignasi intenta que perduri el seu record quan traspassen, i que cada any les recorda amb amor i tendresa, que “és el nostre estil per acompanyar-les al llarg de la vida”, expliquen des d'Arrels-Sant Ignasi.

A més es compleixen dos anys de la mort del seu fundador, l'estimat Jesuïta Joan Suñol, que casualitat o causalitat, va tornar a la casa del Pare el dia que se celebra la jornada mundial dels pobres.

Les relíquies de santa Bernadette arriben a lleida

Les relíquies de Santa Bernadette Soubirous van arribar el dilluns 25 de novembre a la diòcesi de Lleida dins de l'itinerari que fan per les diòcesis espanyoles. El relicari de la Santa Bernadette va arribar al matí a la Catedral i va ser rebut pels membres de l'Hospitalitat de Lourdes i el Bisbe Salvador.

A la tarda va tenir lloc el tradicional rosari de torxes amb la Catedral de Lleida plena de fidels. A continuació, va tenir lloc la Santa Missa presidida pel Bisbe Salvador. El Bisbe Salvador va destacar que els cristians hem de reflexionar sobre “com vivint l'evangeli i com el donem a conèixer”.

El prelat va animar als fidels “a preguntar-nos com evangelitzem”. Va afirmar que “evangelitzar és l'obligació de tot cristià”. “El Santuari de Lourdes va aprofitar l'aniversari de Santa Bernadette per ajudar-nos a pensar com evangelitzem”, va dir.

El Bisbe Salvador va demanar “que les relíquies ens ajudin a reflexionar sobre com vivim la nostra vida cristiana, com confessem els pecats i com anunciem l'evangeli”.

Després de la Santa Missa les relíquies van ser traslladades al convent de les Carmelites de la Caparrella on van passar la nit.

El Col·legi Episcopal de Lleida celebra la cloenda del 60è aniversari presentant un llibre

El dia 27 de novembre es va presentar al Saló d'Actes Mn. Pardell del Col·legi Episcopal de Lleida la història del que han estat els darrers 20 anys d'aquest centre educatiu.

Acompanyats pel Bisbe Salvador i el Paer de la ciutat, Miquel Pueyo, la comunitat educativa, que omplia el recinte, va escoltar Jordi Capdevila, autor del llibre, que va presentar cadascun dels capítols i, amb entusiasme, va mostrar com el Col·legi ha anat evolucionant, durant els darrers vint anys, amb la societat, de manera creativa i anticipant-se sovint als reptes gràcies al gran compromís dels professors, pares i alumnes.

Avui se sembren les llavors del futur. És un llibre que articula entrevistes amb cròniques que pauen en els arxius del Centre, amanides amb les reflexions de l'autor.

El Paer en Cap va recolzar l'esforç que fan els educadors en el moment actual per preparar els infants i joves a viure en la diversitat i l'acollida, en un moment que el 20% de la població de Lleida és nouvinguda. També va subratllar la importància social de l'educació, doncs els grans canvis es realitzen a través de persones concretes.

El Bisbe Salvador va agrair el compromís dels docents i del PAS, va manifestar-se orgullós de tenir un equip tan compromès i també va llençar un crit en favor de la llibertat de crear i mantenir centres fidels a la identitat cristiana que són una resposta a les famílies que ho demanen. També ajuden a donar sentit a les grans qüestions de la vida humana i de les necessitats personals i grupals. Va demanar respecte per la diversitat als servidors públics.

Després d'escoltar el lema d'enguany: Sent l'Eco, interpretat per la Proband, formada per professors del Col·legi, tots van poder gaudir de la signatura del seu llibre per part del Sr. Capdevila amb un vi d'honor.

Festa de la Verge de la Medalla Miraculosa

El dimecres dia 27 de novembre, vam celebrar com tots els anys, l'esperada festa en honor a la Verge Miraculosa. Aquest any estrenem nova junta del consell diocesà a Lleida. La nova junta està formada per la germana delegada sor Ma. Dolores Perelló, la presidenta Sra. Montse Sánchez, la secretaria Sra. Lourdes Gilgado i la tesorera Sra. Ana Isolina Ruiz (anterior presidenta).

La celebració va tenir lloc a l'oratori de la 'Verge Blanca de l'Acadèmia', a l'Acadèmia Mariana de Lleida. Aquest any 'estrenem' una nova imatge de Maria Miraculosa procedent d'una casa ara tancada de les Filles de la Caritat.

Vam preparar amb molta il·lusió tota la celebració, per a honrar a la nostra Mare Maria com mereix. Va ser adornada amb un preciós centre de flors donat per una devota de la Verge. L'oratori es va omplir completament, quedant fins i tot persones dempeus. La celebració va ser presidida pel nostre Bisbe Salvador Giménez i cinc sacerdots més, entre ells, el nostre consiliari Mn. Antoni Agelet, Mn. Joan Jové, Mn. Josep Antón Jové, Mn. Francisco Ribas i Mn. Gerard Solé. A tots ells estem molt agraïts.

Es van beneir les medalles, els calendaris i uns escapularis fets a mà per les Carmelites descalces del monestir del Sagrat Cor de la Caparrella, que aquest any vam donar com a obsequi a tots els membres de l'associació i participants en l'Eucaristia. Les ofrenes i les lectures van estar a càrrec de membres de l'associació.

Per a finalitzar, amb molta alegria per la gran aflluència de persones a la celebració de l'Eucaristia, assistim a un refrigeri preparat amb molt d'afecte en el preciós claustre de l'Acadèmia Mariana, on vam poder xerrar i saludar-nos tots.

“Déu arriba” als joves del Bisbat de Lleida

Amb el lema “Déu arriba”, el passat divendres 20 de desembre, a la Parròquia de Sant Pau de Lleida, els i les joves de la Diòcesi de Lleida es van aplegar per celebrar en clau de pregària el naixement de Jesús.

La Vetlla de Nadal, una de les activitats clau que organitza la Delegació de Pastoral de Joves, juntament amb el Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC-Lleida), convidava a fer una mirada a la realitat que ens envolta i veure com, avui en dia, Déu es fa present en les persones oblidades, en les més pobres, en les persones migrades...

Tres paraules es van fer ressò al llarg de la vetlla: “Dolor, Esperança i Urgència” i, juntament, amb el testimoni de diferents persones i els cants que relataven un viatge del nord al sud, a les fronteres, al costat de les persones que, com Maria, Josep i Jesús, fugen de la seva terra a la recerca d'un lloc millor; es va crear un espai comunitari de silenci, pregària i Nadal.

Pregó de Nadal del paer en cap Miquel Pueyo

“El Nadal és un espai per als sentiments, per a l'efusió familiar i per a la imaginació dels infants. I aquest continua essent un objectiu respectable i entranyablement humà que no hauríem de permetre que quedés colgat pels maldecaps de la situació actual ni per l'escapisme de consum”, va destacar l'alcalde de Lleida, Miquel Pueyo, durant la lectura del pregó que va

donar inici al tradicional Cicle de Nadal que organitza cada any l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes.

El paer en cap va realitzar una glossa molt personal, on hi han estat presents els seus records nadalencs d'infantesa. “És important mirar als ulls dels infants, on es reflecteix la il·lusió de la nostra infantesa”, va dir Pueyo. La majoria de nosaltres hem tingut la sort de tenir uns pares, una família o un personatge especial capaç d'amagar les seves febleses “per no pesar als altres, i donar-los suport i vigor”, paraules de Claudio Magris, va subratllar Pueyo.

El paer en cap va finalitzar la seva glossa de Nadal amb la frase de Vassili Grossman «Això és el que salva el món: la bondat quotidiana dels altres. La bondat de les accions d'unes persones envers unes altres». Aquesta bondat, aquesta absurda bondat, és el més humà que hi ha en l'ésser humà, el que el defineix, el punt més alt a què pot arribar la seva ànima”.

Per la seva banda, el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va recordar que “el Nadal és temps de família” i va instar tots els presents a mantenir l'alegria i l'esperança a totes les llars de la ciutat.

El President de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, Jordi Curcó, va agrair “tots els que ajudeu a fer present la vella tradició de Nadal” i va recordar que “el pessebre i el pessebrisme és tradició i art al mateix temps”. Curcó va destacar que la capella del Peu del Romeu, seu de l'Agrupació, és oberta a tothom i va convidar la ciutadania a visitar aquest espai de llegenda i tradició.

La sessió va finalitzar amb l'estrena de la nadala “Pastorets de Betlem” amb lletra de Teresa Rebull i Nogués i música de Josep Maria Farré, a càrrec de la coral l'Olivera de Castellldans. L'ambient nadalenc va impregnar el Saló de Plens amb la interpretació de diverses nadales com La Neu, Cap a Betlem, Ô Nuit i Dorm.

Missa de Nadal a la presó

El passat 24 de desembre el Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va presidir l'Eucaristia de Nadal a la presó de Lleida. Com ja és una tradició el prelat va acompanyar als reclusos en aquestes dates de Nadal. Uns 60 interns del Centre Penitenciari de Ponent van assistir a la celebració organitzada des de la Delegació de Pastoral Penitenciària del Bisbat de Lleida.

A la cerimònia també va assistir el director de la presó i un nombrós grup de funcionaris. El bisbe de Lleida va desitjar un bon Nadal tant a les

persones mancades de llibertat, com als funcionaris i col·laboradors de la Delegació de Pastoral Penitenciària.

Cal destacar que la Delegació de Pastoral Penitenciària del Bisbat de Lleida ha engegat una nova campanya de Nadal. Sota el lema 'Nadal, un nou naixement' la Delegació Penitenciària vol crear futur, vol acompanyar processos de reinserció.

Aquest any la delegació ha concentrat els seus esforços en la llar d'acollida 'Pare Jofré'. La llar d'acollida 'Pare Jofré' pretén ser una llar per aquestes persones que busquen un lloc on poder llançar-se a la recerca de la seva total llibertat.

Uns dels objectius de la campanya és ajudar exinterns que han complert la seva condemna a normalitzar la seva vida en llibertat. També es pretén becar les famílies dels presos per a ajudes d'alimentació i viatges per a visitar als seus familiars a la presó. A més, la campanya busca facilitar, a través d'ajudes econòmiques als interns, la comunicació telefònica amb la família. I finalment, com ja és tradicional, la delegació ha obsequiat amb un senzill lot-regal a cadascun dels 650 presos que hi ha a la presó de Lleida.

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

La festa dels reis i els nens

6 de gener de 2019

Benvolguts diocesans:

En el nostre calendari la festa dels Reis Mags té una referència clara cap als nens que esperen rebre regals dels adults. És una tradició molt popular amb fortes ressonàncies familiars pel que significa de prestar atenció generalitzada amb obsequis i gestos als éssers estimats. Enfonsa les seves arrels en els textos de l'evangeli quan narren l'adoració que uns personatges, vinguts d'orient, rendeixen a Jesús, recent nascut i li regalen or, encens i mirra.

Malgrat que els adults ens sentim agraïts davant les mostres d'afecte dels semblants i sobre això podríem escriure molt, em sembla que avui toca parlar dels nens, del seu món interior, de la seva educació, dels seus àmbits de joc, de les seves capacitats relacionals, dels llocs on transcorre la seva vida, etc. Com veuen, massa pretensió per a un comentari com aquest. Per això em vull referir als tres espais on el nen neix i es desenvolupa: la família, l'escola i la parròquia. Sóc conscient que hi ha altres aspectes i llocs que influeixen poderosament en el seu creixement i que el poden ajudar o perjudicar: el carrer, els amics, la televisió i l'ús d'internet o els aparells telefònics, les noves tecnologies. Però els deixem només enumerats i ens centrem en els tres que he esmentat anteriorment.

En primer lloc, la família. És una institució reconeguda des de sempre com una important transmissora de valors bàsics als seus membres i ajuda a afavorir i enfortir emocions, actituds i conviccions. També en l'acompanyament de la fe que professen i celebren.

En segon lloc, la parròquia. És un espai fonamental per al desenvolupament de la fe cristiana que la família s'ha encarregat de sembrar en els seus cors. La parròquia és una institució que col·labora amb els pares en l'educació cristiana que consisteix a aprendre, celebrar, pregar, comportar-se, incorporar-se com a membres de la família i saber donar testimoni d'aquesta mateixa fe als altres. En totes les parròquies hi ha espais per fer realitat aquesta acció educadora, indispensable per a tots els seus membres i amb dedicació preferent per a nens i joves.

En tercer lloc, l'escola. És una institució que contribueix de manera significativa al procés de socialització dels alumnes, comprensió de la civilització que han rebut dels seus avantpassats i de la transmissió de tot allò que engloba la cultura en el més ampli sentit. Poden trobar, per descomptat, elements que configuren una síntesi orgànica i explicitada entre la seva fe i els coneixements científics, artístics i socials apresos.

Demano a Déu que a tots els nens els portin aquest regal tan fonamental per a les seves vides. Que tinguin una estabilitat familiar perquè

l'amor i la comprensió els ajudi a créixer de manera equilibrada; que tinguin un ambient parroquial propici per aprendre a viure la seva fe, sentint-se acollits, estimats i educats en les virtuts cristianes; que tinguin una escola respectuosa amb totes les propostes educatives, coherent en les actituds personals, oberta a la col·laboració dels pares i amb docents que posin al davant l'amor als seus alumnes a qualsevol circumstància professional o social que legítimament descobreixin.

Aquesta petició no vol ser una nova carta als reis mags el contingut de la qual no es compleixi. Desitja que tots els nens, de qualsevol país, cultura o ambient socioeconòmic creixin amb adults que facin realitat aquesta imperiosa necessitat.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La unitat dels cristians

13 de gener de 2019

Benvolguts diocesans:

Heu constatat que un diumenge del mes de gener el dedico a un comentari sobre aquesta important iniciativa de pregar per la unitat de tots els cristians. És una Setmana d'Oració, del 18 al 25 d'aquest mes, en la qual totes les comunitats demanen al Senyor "Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu". (Jn 17, 21). Aquestes dates van ser proposades l'any 1908 por Paul Watson per cobrir el període entre la festa de sant Pere (la Catedral) i de sant Pau (la Conversió). Des d'un principi es va denominar Octavari i va ser ben acceptat per tothom. A aquest tema se li va donar especial importància en el Concili Vaticà II (1962-65) i més tard, l'any 1995, el papa sant Joan Pau II va publicar una encíclica que va titular "Ut unum sint" en la qual explica com es pot concretar aquest desig-mandat, del Senyor en aquests moments.

La setmana té un lema que pretén configurar el sentit de l'oració i de les accions litúrgiques que se celebren. El text bíblic per aquest any està agafat del llibre del Deuteronomi (16, 20) "**Cerca només la justícia**". En un món en el qual la corrupció, la cobdícia i la injustícia creen desigualtat i divisió, l'oració és un mitjà ideal per lluitar contra aquest mal sabent que també nosaltres, cristians i comunitats, moltes vegades som còmplices d'aquesta situació tan estesa per la geografia y que tan profundament perviu en el cor de l'ésser humà. Malgrat tot, estem cridats a donar testimoni comú a favor de la justícia i ser instruments de la curació de gràcia de Crist per a un món trencat.

Els materials i las indicacions per aquest any han estat preparats per cristians d'Indonèsia. Aquest país, de 265 milions d'habitants, només té un 10% de cristians de diferents tradicions; pràcticament la resta és població musulmana. Posseeix més de 17.000 illes, uns 1.340 grups ètnics diferents i més de 740 llengües locals, si bé han aconseguit estar units en la seva pluralitat per una llengua nacional, l'indonesi. Gran part del creixement del país s'ha basat en un sistema que té en el seu cor la competitivitat. La corrupció està present en moltes formes; infecta la política i els negocis amb conseqüències devastadores per al medi ambient. A més l'esclatxa entre rics i pobres ha augmentat molt.

En aquest context, les comunitats cristianes prenen consciència novament de la seva unitat en ajuntar-se davant d'una mateixa preocupació i per donar una resposta comuna a una situació injusta. Moguts per això, els cristians d'Indonèsia van trobar que les paraules del Deuteronomi, que figuren com a lema, parlaven poderosament a la seva situació i les seves necessitats. És cert que el context de la frase està en un capítol que té com a tema central les festes que el poble de l'Aliança havia de celebrar. Descobrirà més endavant que la festa que anuncia i realitza Jesús és el banquet de la Nova Aliança al qual tots estem cridats, sobretot els que tenen fam i set, "perquè d'ells és el Regne del cel" (Mt 5, 10). Per aprofundir en la reflexió sobre la unitat i la justícia, s'ha escollit un desenvolupament temàtic per a cada dia.

Des d'aquestes línies us demano a tots que participeu en tots els actes que organitzin les vostres parròquies i comunitats. La Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós fa un treball intens d'animació al llarg de l'any. Estem molt agraïts per això ja que ens impulsa a pregar i treballar per la unitat dels cristians.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'escola, lloc de trobada (1)

20 de gener de 2019

Benvolguts diocesans:

En les dues glosses anteriors vaig escriure sobre la família, amb motiu de la festa de la Sagrada Família i sobre la infància, amb motiu de la festa dels Reis Mags. Moltes vegades hem abordat el tema de la parròquia com

a lloc privilegiat per a l'educació de la fe. Avui vull referir-me al tercer àmbit que dedica els seus esforços a l'educació, l'escola.

L'escola és, com a primera afirmació general, una institució tremendament important per a la societat i, per suposat, fonamental per a nens i joves. En els últims segles ha crescut en valoració positiva per a tothom i hi ha hagut, malgrat les carències que encara existeixen, una gran preocupació per part dels poders públics i les institucions socials en elevar i millorar el servei de l'educació destinant molts recursos per aconseguir els objectius que la pròpia societat demandava. Entenc per escola en un sentit ampli, des dels primers nivells, quan aprenem a veure el món i ens familiaritzem amb els companys, les lletres i els números, fins als nivells universitaris, quan l'autonomia de l'individu es raonablement completa i dedica el seu temps a la investigació i als avenços científics. No podem oblidar que la institució escolar és el lloc de la cultura, de la ciència i de l'art i afecta a tots els continguts del saber humà que hem rebut de les generacions anteriors per a què, amb esforç i dedicació, pugui ser transmès als següents grups humans. Coneixements i valors, actituds i capacitats... són objecte d'educació perquè l'horitzó humà sigui cada dia més beneficiós i solidari. La funció escolar és també indispensable per a una pertinent socialització de l'individu.

Avui vull tractar només els nivells educatius no universitaris. Em sembla que és una preocupació més generalitzada i s'ajusta millor a l'objectiu d'aquest escrit. Totes les famílies estan implicades i sempre existeix inquietud quan l'escola no respon al què cadascú tenia programat. És cert que en l'actualitat, la nostra societat ha aconseguit universalitzar l'ensenyament fins a límits realment valuosos. I això és motiu de congratulació. Tothom té una plaça escolar fins als setze anys; ha d'ocupar un lloc a la primària i secundària obligatòria i existeix una atenció preferent a l'anomenada formació professional que prepara per al desenvolupament d'una professió digna. Malgrat tots els avenços sempre hi ha en l'ambient un ànim reivindicatiu per millorar cada dia més les condicions en les quals es mou el món escolar.

En aquests últims mesos s'han multiplicat les notícies sobre l'ensenyament, des dels comentaris de les més altes autoritats educatives fins a les indicacions de qualsevol director de centre. Han estat objecte d'articles periodístics i de comentaris de cafè. És un tema que apassiona i que, moltes vegades, enfronta a diferents grups humans per les seves conviccions ideològiques, religioses o culturals. Ens sembla que la nostra solució és l'adequada i rebutgem, sense escoltar, els arguments de les altres propostes. Tots advoquen per un pacte educatiu per donar estabilitat al període de formació que obliden quan es fan amb les regnes del poder. Dóna la impressió que l'escola és un lloc de lluita i de consecució de quotes de poder. Es parla sempre de servei però s'actua com un combat. A més a més, qualsevol es

troba capacitat per donar la seva opinió, es considera un expert, tant o més que el professional i, en ocasions es busca la disputa, la diferència i l'enfrontament. Completarem aquesta reflexió la pròxima setmana.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'escola, lloc de trobada (i 2)

27 de gener de 2019

I l'escola hauria de ser sempre un lloc de trobada. On els alumnes aprenguin, madurin i s'enriqueixin humanament, on els docents, i la resta de personal auxiliar, prestin un servei impagable i contrastin les seves motivacions i esforços amb els seus companys; on els pares, i la resta de la família, se sentin acompanyats en la seva irrenunciable responsabilitat educadora. I tots participant des de les pròpies conviccions en el bé comú. Començant per les autoritats que no han d'entrar en la guerra, evitant l'angoixa en les famílies i oferint a l'alumnat unes condicions millors per a la seva formació.

Malgrat els desitjos expressats, em sembla que en aquesta última etapa de la nostra història encara hi ha en l'àmbit escolar elements que grinyolen. Només em centraré en un, l'existència i, per desgràcia, l'encaix adequat de l'escola estatal i la de la iniciativa social. En aquestes dècades, des de la promulgació de la nostra Constitució i arrelats en unes condicions democràtiques acceptables no hem valorat abastament les dues xarxes d'ensenyament. Només les hem acceptat a contracor, com si no tinguéssim més remei. En algunes ocasions, dona la impressió que els mals de l'una es produeixen per l'efecte dels béns de l'altra. I no és així. Falta transparència en les dades i en la recerca de la solució justa i equilibrada per a tots ja que les famílies tenen els mateixos drets i aporten els impostos exigits. A més a més, és una obvietat, les lleis emparen les dues opcions perquè estan obligades a respectar la llibertat i la responsabilitat de tots els implicats en aquest món escolar. Les dues xarxes d'ensenyament, l'estatal i la d'iniciativa social, es necessiten, es complementen i, sobre tot, satisfan les exigències dels propis pares.

Les dues xarxes d'escoles existeixen en el nostre entorn vital i presten un gran servei a la societat. En les dues hi ha bons professionals, moltes famílies cristianes que porten els seus fills on prefereixen i uns alumnes que reben una educació integral d'acord amb les seves capacitats i la seva corresponent edat. L'Església catòlica ha recolzat sempre les iniciatives escolars i ha promogut gran quantitat de centres per educar d'acord a un

ideari i ajudar i afavorir les conviccions religioses dels pares. Doncs bé. En aquests últims mesos en els quals es parla tant de diàleg, de proximitat, de respecte, es produeix, segons el meu parer, una situació paradoxal. Se sembla la sospita sobre l'escola concertada, es discuteix la seva existència o s'amenaça amb noves normes administratives. Es remou la base econòmica arribant a tractar a aquestes institucions escolars com a obsessionades pels beneficis materials. No s'arriba a acusar de robatori. Es pontifica sobre les titulacions dels docents amb insinuacions indecoroses. Es parla de rics i pobres, d'atenció o no a immigrants... Sembla que es busqui l'enfrontament permanent. No hi hauria d'haver controvèrsia sinó sentit comú i coratge per educar cap al respecte mutu, l'enteniment i l'acceptació de la llibertat dels pares per complir la seva missió educadora.

Segurament estic demanant un impossible. O alguns em recordaran que vull mantenir no sé quins privilegis que afecten a la pròpia Església. Com a bisbe només estic interessat en col·laborar en que millori el nostre sistema educatiu i en el respecte a la decisió dels pares. Membres de la comunitat cristiana viuen i treballen en ambdues xarxes d'ensenyament. I a ells em dec. Lamento les crítiques sense base, l'oposició sense arguments o la defensa a ultrança d'una sobre l'altra. Sempre demanaré un pacte que beneficï a tothom perquè l'escola és un lloc de trobada i no de confrontació.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Moguts per la fe

3 de febrer de 2019

Benvolguts diocesans:

No hi ha dubte que tots ens alegrem quan veiem d'altres actuar de manera desinteressada a favor dels seus semblants. Fins i tot s'admiren de la capacitat d'entrega i servei que manifesten algunes persones. En el fons a tots ens agradaria que el món s'omplís de gent que posa al davant la dedicació a l'altre al seu propi gust o interès. Si aquest impuls és motivat per la fe en Jesucrist, ens omple de satisfacció a tots els catòlics perquè ens sentim representats amb la seva actuació i, malgrat que el compromís és personal, la pertinença a la mateixa comunitat eclesial ens uneix i ens fa més propers. Tots no podem estar a tot arreu. Ens consola percebre a persones de fe compromeses en les tasques més diverses d'ajuda al proïsme.

Aquests dies de febrer pensem en diversos grups de cristians que actuen en aquest sentit però amb diversos matisos de responsabilitat i de participació.

Els **religiosos** que celebren la seva festa anual el dia de la Candelera, el 2 de febrer. La festa té com a marc de referència aquella escena evangèlica de la Presentació de Jesús al Temple i la Purificació de Nostra Senyora. Consagrar al Nen per complir la promesa del Pare és el model d'actuació de les persones que, amb la vida comunitària i amb un carisma determinat, ens mostren una vivència clara dels consells evangèlics. Els anomenem membres de la Vida Consagrada i s'entreguen al servei als seus semblants. A la nostra diòcesi existeixen diverses comunitats de religiosos que ens ajuden i que són objecte de la nostra admiració i del nostre agraïment.

Les **persones grans**, agrupades en la nostra Església en el moviment de Vida Creixent. La seva festa també és el 2 de febrer perquè en el temple de Jerusalem, quan va arribar Jesús per ser presentat, també hi havia dos ancians, Simeó i Anna, que ens van donar exemple d'una fe viva i una confiança il·limitada en el Senyor anunciant al mateix temps el compliment de les promeses i de pregària. Molts de vosaltres ja sabeu que Vida Creixent és un espai de pregària, de formació, d'acompanyament i de ajuda mútua. Molts dels seus integrants estableixen forts vincles d'amistat i d'atenció als malalts, impeditos i als que viuen sols; acudeixen també a residències de gent gran a interessar-se per la seva situació espiritual, personal i familiar.

Les persones de **la pastoral de la salut i la Confraria de la Verge de Lourdes** (la festa és l'11 de febrer) que mostren una significativa atenció als malalts. La malaltia és un període en el que es manifesta amb total claredat la fragilitat humana. Les reaccions de cadascú davant de la malaltia són variades, des de la desesperació fins l'acceptació de la pròpia situació arribant a ser un exemple per als propers i els cuidadors. És molt important senyalar amb admiració el treball dels voluntaris amb els malalts. Agrair als professionals que exerceixen en hospitals i residències la seva dedicació i a tots aquells que en els seus domicilis cuiden amb estima als seus familiars sotmesos a aquesta contingència.

Són molts els que actuen amb bondat cap a les necessitats dels altres seguint el ritme que marca el Senyor en l'evangeli. Em va impressionar la frase d'un autor rus, Vladimir Soloviev, que deia: "Afirmar que a Déu no li interessen les nostres necessitats materials significa justificar l'ateisme, ja que limitem la divinitat". Hi estem d'acord. A Déu li interessa tot allò que motiva a la caritat i impedeix l'egoisme.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

60 anys de Mans Unides

10 de febrer de 2019

Benvolguts diocesans:

Quan arriba la segona setmana de febrer a tots ens resulta normal el missatge que ens fa arribar l'organització de l'Església anomenada **Mans Unides** alertant a la nostra societat de la tragèdia de la fam en moltes persones del món actual, promovent iniciatives per atendre programes i projectes dels pobles amb majors carències en el desenvolupament econòmic i social i recordant a totes les comunitats cristianes el seu deure d'ajuda i solidaritat cap als germans del que anomenem tercer i quart món. Des del principi de la seva existència la intuïció del grup de dones d'Acció Catòlica es va dirigir a l'ajuda dels països i comunitats humanes més pobres i això ha permès que se situés fonamentalment en l'àrea de la cooperació internacional. I així continuen fins avui. Sembla que tant els responsables com els col·laboradors mantenen un intens optimisme amb l'esperança posada en el futur per seguir ajudant. Segur que el Senyor els premiarà les seves motivacions, els seus esforços i les seves tasques.

Per la meva part em sento obligat a col·laborar amb les meves paraules o amb els meus escrits en la difusió entre vosaltres d'aquesta magnífica iniciativa perquè fa visible amb molta claredat les dues dimensions fonamentals de la nostra fe: la resposta personal i comunitària a seguir a Jesús i la dedicació a solucionar els problemes dels germans més pobres de la terra. Habituat a comentaris superficials o a programes televisius prescindibles i escandalosos, que només aboquen el pitjor de l'ésser humà sobre les misèries morals dels altres, és alligonador trobar aquesta manera d'actuar de Mans Unides que ennobleix el cor humà i treu el millor de sí mateix per a què el proïsme sigui atès per la seva dignitat, que neix de ser fills de Déu i germans de tots.

La campanya d'aquest any, centrat en el dejuni voluntari que es fa en tantes parròquies i en la petició de diners en múltiples centres escolars i llocs de culte, té un significat especial: **Mans Unides** fa 60 anys i estan de festa i agraïment. Desitgen compartir l'alegria amb tots nosaltres i volen recollir el testimoni d'aquelles primeres dones d'Acció Catòlica que es van comprometre a lluitar contra la fam a tot el món, amb un ideal particular: posar remei a la fam de **pa**, a la fam de **cultura** i a la fam de **Déu**. És un bon moment per recordar a milers de dones, moltes d'elles ja finades, i per agrair la seva tasca per tractar d'humanitzar, amb la seva acció, aquest món tan competitiu, tan tecnològic, tan globalitzat i intercomunicat, reticent a considerar la persona com el centre de tot.

I així continuen fins el dia d'avui a totes les diòcesis espanyoles. També a la nostra tenim un grup d'incondicionals en aquesta tasca de l'organització. En nom de tots els agraeixo el seu compromís i la seva dedicació.

Una paraula final sobre el lema d'aquest any: **Creiem en la igualtat i en la dignitat de les persones**. Vol ser un homenatge a aquestes dones que segueixen enmig de les dificultats de la història construint família, sostenint les seves comunitats i poblats, educant als seus fills, cuidant la seva salut i promovent la vida en totes les seves dimensions. Mans Unides ho fa no només amb paraules sinó amb els fets que permanentment expliquen a la societat. Us convido a cooperar amb aquesta benèfica institució que ha estat testimoni privilegiat de la tendresa de Déu, de l'alegria de la solidaritat i ha generat, per la seva bona gestió i per la seva adequada comunicació, una gran confiança entre nosaltres.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'ensenyament de la religió

17 de febrer de 2019

Benvolguts diocesans:

He escrit diverses vegades sobre el tema de la religió a l'escola. Em preocupa molt no només com a exigència de la meva missió episcopal sinó com a convicció ciutadana d'ajuda a la formació integral dels alumnes que no han de perdre mai les arrels que constitueixen la seva cultura i la seva vida.

Em disgusta la polèmica sobre les qüestions fonamentals de l'existència. Per suposat que hi ha temes opinables amb postures i arguments diferents i oposats. La pluralitat és essencial en un sistema democràtic i la convivència es construeix amb pauses, sense presses i amb paciència a base del respecte a las persones que opinen diferent. Per això és una condició que interessa a tothom; no és una cosa que obliga a uns més que a uns altres. Malgrat tot amb la lectura d'algunes col·laboracions periodístiques i amb les paraules i actes d'alguns responsables educatius s'arriba a una precipitada conclusió sobre l'ensenyament de la religió a l'escola: és una imposició per a tots els que trepitgen les aules; o bé és una relíquia del passat sense cap afegit desitjable per a la cultura actual; o bé és una matèria que només s'imparteix en el nostre sistema educatiu o, el que és pitjor, és un instrument per radicalitzar o fanatitzar les consciències dels més joves.

Com poden entendre no estic d'acord en cap dels supòsits descrits abans. Només vull centrar-me en una de les alternatives que alguns exhi-

beixen descaradament i que implícitament donen a entendre que cap país d'Europa té aquesta disciplina en el seu currículum. No recorreré al nostre text constitucional que ens empara a tots i que en el seu article 27 descriu la responsabilitat dels pares en què els seus fills siguin educats segons les seves pròpies conviccions (1978) o en l'article 18 de la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant (1989) o a la Declaració Universal de Drets Humans (1948), o l'article 2 del protocol addicional al Conveni Europeu dels Drets Humans i de les Llibertats (1952) o l'article 5 de la Declaració de la UNESCO sobre la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament (1960), o l'article 18.4 del Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics (1966) o a la Declaració de l'Assemblea General de la ONU de l'any 1981. O també a l'article 1 de la Resolució del Parlament Europeu sobre la Llibertat d'Ensenyament (1984) i altres moltes aportacions legislatives fins arribar a l'article 14 de la Carta Europea de Drets Fonamentals, aprovada en el Consell europeu de Niça (2000).

Porto l'esmentada i llarga referència legislativa sobre aquest tema per informar del que es fa en l'actualitat a Europa. La perspectiva històrico-cultural de la religió, oferta normalment de forma obligatòria, està present en països com el Regne Unit i en la majoria dels països escandinaus. A Itàlia i Alemanya, els seus respectius Tribunals Constitucionals han afirmat que aquest ensenyament de la religió és compatible amb el principi de la laïcitat de l'Estat. En països com Àustria, Bèlgica, Xipre, Grècia i Irlanda la base d'aquest ensenyament es troba en les respectives Constitucions. I en altres molts països, com Espanya, Croàcia, Lituània, Malta, Portugal, Hongria, la República Txeca i Polònia, l'Estat ha pactat amb les confessions religioses a través dels concordats, tractats o acords l'establiment de la religió en el sistema educatiu de forma facultativa, no obligatòria. La situació en la que un Estat no ofereixi aquest tipus d'ensenyament és certament estranya. Només dos països, França i Eslovènia, no l'ofereixen. Són, com poden comprovar, dos casos aïllats. Existeix molta bibliografia sobre aquest tema a la que es pot recórrer per informar sense ocultar dades.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Parlar d'exigències cristianes

24 de febrer de 2019

Benvolguts diocesans:

Fa uns dies un grup molt actiu de la nostra diòcesi, Vida Creixent, em va convidar a impartir una xerrada amb el mateix títol que té aquest escrit.

Assenyalo l'activitat d'aquest grup de cristians per les seves característiques d'edat i de curiositat intel·lectual. Estan sempre disposats a buscar informació i formació per respondre adequadament als reptes que planteja la societat actual a la seva fe. Són admirables per la seva dedicació i per les seves múltiples iniciatives a favor d'ells mateixos com a moviment cristià i vers a la societat en la qual estan instal·lats: valoren i estimen a la seva família, volen sentir-se útils i ofereixen la seva experiència per ajudar els altres.

Com podeu suposar el tema es complex. Posa en guàrdia sobretot al que parla perquè l'obliga a revisar la seva pròpia actitud i la seva responsabilitat davant la comunitat cristiana. També als que demanen aquesta reflexió perquè necessiten créixer més en la seva fe i participar amb més coherència cristiana al servei comunitari. Tant el ponent com els oients necessiten estar sempre en camí, no aturar-se mai, en la motivació profunda de la seva pròpia activitat. Els agraeixo la seva atenció i us brindo a tots mantenir la mateixa actitud de superació manifestada per aquesta gent gran.

Durant una hora vaig intentar resumir el contingut de les tres paraules que eren l'objecte de la reflexió. Segurament és el nucli del comportament derivat de l'evangeli. Al principi definim els termes, *exigència* és l'acció i l'efecte d'exigir –demandar imperiosament alguna cosa al que es té dret–, *cristiana* és el qualificatiu que ens defineix, ens identifica i ens distingeix, i ens centrem en aplicar les seves conseqüències al nostre propi entorn, temps, societat, amb les característiques positives i negatives i amb les pròpies disposicions personals. Tot un conjunt de nocions que van ser enriquides per un intens i profitós diàleg posterior.

Amb aquestes línies voldria recordar a tots els cristians la importància d'aquest tema, renovar constantment la seva aplicació a les nostres comunitats i demanar en general una valoració positiva de les exigències que ofereix Jesucrist i que dona sentit i felicitat plena a milions d'éssers humans.

El marc conceptual té a veure amb la creació, per Déu, de l'home com a ésser radicalment lliure per respondre a les seves exigències, la dignitat de la persona humana i la seva capacitat per fer el bé o per recórrer el camí de la maldat i la proposta de Jesús que es concentra en ser ell mateix el model per al nostre ésser i el nostre treball i es concreta en el compliment dels Manaments, l'acceptació de les Benaurances i l'aplicació del Sermó de la Muntanya pel que respecta a la vinculació de persona i llei.

Es va afegir una mena d'exercici pràctic en el sentit de repassar totes les preguntes que li formulen a Jesús al llarg de la seva vida i les seves corresponents respostes. Només ens va donar temps per abordar l'evangeli de Sant Mateu. Aquestes il·luminen completament el camí que els seguidors recorrem diàriament en els diferents aspectes de la vida: l'amor i l'odi, la

generositat, els deixebles, les normes i la llibertat interior, les preferències de cada un respecte a l'autoritat i al servei, la pobresa i la riquesa, el perdó i la misericòrdia, el compromís amb els altres, els impostos, el matrimoni i la vida comunitària, la vinculació i adoració a Déu, l'acceptació de la gràcia i la disposició davant la mort, la salvació definitiva...

Tot això és susceptible de contrastar i aplicar en aquests moments. Us convido a fer-ho.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comença la Quaresma

3 de març de 2019

Benvolguts diocesans:

Les comunitats cristianes comencen el proper dimecres el temps de Quaresma. És el període en el qual ens preparem per celebrar la Pasqua del Senyor. La preparació consisteix en la realització d'alguns actes externs i, sobretot, en la conversió del nostre cor a Jesucrist. A tothom demanem recolzament perquè sapiguem viure un any més amb autenticitat i amb alegria aquest temps que ens permet apropar-nos de forma especial al misteri central de la nostra fe.

Necessitem el recolzament de tots els que ens envolten per complir aquelles normes que l'Església ens proposa i que no exigeixen un gran esforç per al seu compliment: l'oració, el dejuni i l'almoina. Són tres paraules que denoten profundes realitats de la vida cristiana. Els que acudiu a la celebració de l'Eucaristia el Dimecres de Cendra escoltareu la lectura de l'Evangeli en el qual Jesús ens convida a fer el bé, no perquè ens vegi i ens aplaudeixi la gent, a ajudar als altres sense que ho sàpiga la mà esquerra, a pregar, no com els hipòcrites, a dejunar sense desfigurar el rostre i mostrant alegria.

Necessitem la gràcia de Déu per poder complir les indicacions de Jesús des del més íntim del nostre cor, amb un profund convenciment i no com un ornament rutinari perquè se'ns demana coherència entre les nostres paraules i les nostres actuacions. I ambdues amb consonància amb la lliure voluntat d'haver acceptat ser seguidors i deixebles del Mestre, qui parla i actua amb absoluta claredat, sense eufemismes i amb la pretensió amorosa d'atreure el seu ramat a tota la humanitat, he vingut per salvar el món (Jn.

12, 47). A tots nosaltres ens senyala el camí perquè ens convertim i perquè acceptem les seves propostes, molt properes, de cap manera risibles o infantils i amb una forta càrrega de construcció personal, posant els ulls en l'Etern, lluitant contra l'egoisme i servint amb constant caritat als germans (oració, dejuni i almoïna).

Com podeu observar per costum em refereixo als missatges que el Papa dirigeix a tots els catòlics del món per parlar d'alguna jornada especial, de determinat assumpte important o per comentar un temps litúrgic. I sempre aconsello la seva lectura, molt fàcil de trobar amb els sistemes actuals de comunicació. No puc reproduir el text però sí fomentar el gust per buscar el seu contingut i gaudir amb la sensació d'estar units als germans que viuen i celebren en qualsevol part del món. Comprovem la nostra universalitat, la nostra catolicitat.

El lema d'aquest any diu així: "Perquè l'univers creat espera amb impaciència que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament" (Rm. 8, 19). Continua amb la línia que va proposar en la seva encíclica "Laudato si' (2015) i que convida a reconèixer totes les parts de l'univers com a obra del Creador i el compromís que ha de prendre l'ésser humà per respectar, cuidar l'harmonia de la naturalesa creada i transmetre els béns a les generacions que vindran. El missatge té tres punts: 1. La redempció de la creació. 2. La força destructiva del pecat i 3. La força regeneradora del penediment i del perdó. Acaba amb una brevíssima conclusió afirmant "que la 'Quaresma' del Fill de Déu va ser un entrar en el desert de la creació per fer que tornés a ser aquell jardí de la comunió amb Déu que era abans del pecat original".

Em sembla que és un temps important per a tots. Us convido que us el prengueu seriosament, que el sapigueu viure amb honestedat i que l'expliqueu de forma adequada als infants i joves.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

"El Seminari, missió de tots"

10 de març de 2019

Benvolguts diocesans:

Tradicionalment l'Església ha escollit la solemnitat de sant Josep per celebrar el Dia del Seminari. En aquells llocs en què aquest dia és laborable es fixa el diumenge més proper perquè totes les comunitats, reunides majoritàriament en l'Eucaristia, prenguin consciència d'aquesta realitat fonamental

per al present i per al futur de la nostra Església. Per tant la nostra diòcesi celebrarà el dia del Seminari diumenge que ve, 17 de març.

Repasant les meves notes d'anys anteriors per preparar aquesta reflexió setmanal, m'he adonat que insisteixo en un aspecte que sempre m'ha semblat important independentment del lema proposat, la implicació de tots els cristians en l'oració pel Seminari, en el foment de vocacions per al sacerdoci i en l'acompanyament dels joves que hi reben la formació. M'he alegrat molt que el lema d'aquest any coincideixi en l'essencial, amb la preocupació que sempre us he manifestat, que de tots nosaltres depèn l'existència i la continuïtat del Seminari a la diòcesi. Segurament em fareu notar que, estant d'acord en general, la responsabilitat és més o menys segons la funció eclesial que cada un posseeixi. No és la mateixa missió la del bisbe que la de la religiosa contemplativa o la del pare de família però ningú es pot desentendre d'aquesta greu preocupació.

A l'Església hi ha hagut sempre una reflexió per aquest tema que s'ha plasmat en diversos documents que ens han proporcionat llum als pastors i a tot el poble de Déu. En un d'ells de l'any 2016 s'afirma amb claredat que "la formació sacerdotal és una tasca permanent. Es tracta d'una necessitat imprescindible i irrenunciable al nostre ministeri; això implica una actitud de disponibilitat a la voluntat de Déu, a la conversió del cor, a rellegir la nostra història a la llum de l'Evangelí per a una entrega total a l'Església".

Aquesta formació es realitza fonamentalment en els seminaris on l'ensenyament de continguts humanístics, filosòfics i teològics, la pregària personal i comunitària, i la convivència amb formadors i companys enriqueixen el creixement i la maduració personals. En la nostra història diocesana hi ha hagut un Seminari que ha estat un clar i estimat referent eclesial i cultural; més tard va ser substituït per una residència més reduïda perquè així ho exigia el nombre de joves que sol·licitaven el seu ingrés. A finals dels anys 80 es va constituir un Seminari Interdiocesà a Barcelona, promogut per set diòcesis, entre elles la nostra, per a una millor formació comunitària. La part acadèmica es cursava a la Facultat de Teologia de Catalunya. Per circumstàncies diverses l'únic seminarista actual estudia en un Seminari Internacional a Pamplona amb la previsió que continuï posteriorment en el nostre Interdiocesà.

El meu prec d'avui, com no em canso de repetir en xerrades i homilies, se centra en demanar-vos oracions pel Seminari. És una missió de tots. Per descomptat la primera responsabilitat de cada Església local en aquest àmbit correspon al bisbe diocesà i continuo traslladant la meva part de responsabilitat a la família cristiana, que acompanya els primers passos en la fe, a la parròquia i a altres moviments eclesials, que afavoreixen la crida concreta que Déu fa a algun dels seus membres, a les escoles i centres de

lleure, que atenen les millors disposicions de nens i joves, a totes les altres institucions eclesials compromeses en l'evangelització. Tot es concreta en el testimoni de persones que estan al capdavant d'aquestes. Preguem per tots.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Beatificació del metge Marià Mullerat

17 de març de 2019

Benvolguts diocesans:

És una immensa alegria donar a conèixer aquesta notícia: el pròxim dissabte, dia 23, serà beatificat a la catedral de Tarragona el màrtir **Marià Mullerat**. Presidirà la missa de beatificació, com a llegat del papa Francesc, el cardenal Angelo Becciu, prefecte de la Congregació de les Causes dels Sants. El Papa va ordenar la publicació del Decret de Martiri el 7 de novembre de 2018.

L'Arquebisbe de Tarragona ens convida a tots a participar en aquesta solemne festa cristiana, sobretot a aquelles comunitats diocesanes amb especial vinculació al màrtir o als seus familiars. És el nostre cas ja que una de les seves filles, Adela, resideix a la nostra ciutat i és feligresa de la parròquia de sant Martí on ha treballat incansablement, juntament amb les seves germanes, per recordar el testimoni de fe i el martiri del seu pare. En la celebració de la festa del titular de la parròquia, el dia 11 de novembre, vaig tenir ocasió de saludar a la família de la filla. Feia pocs dies que s'havia fet pública la notícia i estaven tots contents i agraïts. Em sembla just dir que aquests sentiments d'alegria i d'agraïment els compartim tots els membres de la nostra diòcesi. En nom vostre ho vaig transmetre a la família.

Tots teniu constància del profund significat d'aquesta celebració. Es tracta de proclamar de manera solemne que algun fidel ha practicat heroicament les virtuts i ha viscut en la fidelitat a la gràcia de Déu; llavors l'Església reconeix el poder de l'Esperit de santedat, que està en ella, i el proposa com a model i intercessor. Us recordo que el procés perquè l'Església estudiï i determini la santedat d'alguna persona és llarg i rigorós. Ha establert quatre passos: Servent de Déu, Venerable, Beat i Sant.

En el cas que ens ocupa ara, el de la beatificació, consta també de quatre etapes: mostrar a la comunitat com a model de vida i l'estudi d'un "presumpte" miracle a causa de la seva intercessió; examinar per part de pèrits metges i teòlegs la veracitat i l'autenticitat de vida la responsabilitat

de la qual assumeix la Congregació romana; aprovació per part del Papa del Decret determinant la data de proclamació; finalment la celebració de la cerimònia en la qual es comunica al món la inclusió del fidel proposat a la llista de beats.

Us resumeixo en poques línies la biografia del nostre futur beat. **Marià Mullerat** va néixer a Santa Coloma de Queralt el 24 de març de 1897. L'any 1914 va començar la carrera de medicina a la Universitat de Barcelona en la qual va obtenir la llicenciatura l'any 1921. Va contraure matrimoni amb Dolores Sans Bové a Arbeca, on va establir la seva llar i va exercir de metge així com en d'altres pobles veïns com Puiggròs i la Floresta. Del matrimoni van néixer cinc filles. Es va comprometre intensament en la vida parroquial i va procurar donar testimoni d'un cristià íntegre. L'any 1924 va ser elegit alcalde d'Arbeca fins el mes de març de 1930. Durant la persecució religiosa de 1936 va ser conscient del perill que corria la seva vida a causa de la seva fe. Va intentar fugir però als pocs quilòmetres va decidir tornar al seu lloc per fidelitat als seus malalts. El van treure violentament del seu domicili el matí del 13 d'agost de 1936, després de venerar la imatge del Crist crucificat i de dir-li a la seva esposa: "Dolores, perdona'ls, com jo els perdono". Amb altres cinc detinguts el van portar a uns tres quilòmetres d'Arbeca on fou assassinat. La fama del màrtir va començar des d'aquest mateix dia i va augmentar amb el pas del temps. Gràcies, Senyor, per la seva vida. Marià, intercedeix per nosaltres.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'amor cuida la vida

24 de març de 2019

Benvolguts diocesans,

L'Església celebra el 25 de març la solemnitat de l'Encarnació, Déu esdevé home com nosaltres. L'absolut es concreta en la carn humana per compartir amb la mateixa humanitat les seves alegries, les seves dificultats i esperances. És el dia en què recordem que Maria accepta el repte de col·laborar amb Déu per tal que d'ella neixi el Fill. Tots recordem l'Anunciació de l'Àngel Gabriel a una jove que vivia en una casa a Natzaret. Nou mesos més tard se celebra el Nadal, el naixement de Jesucrist, el Fill de Déu.

Aquest mateix dia 25 els cristians celebrem la Jornada per la Vida amb un lema, el que aquest any dona títol a aquest comentari, que vincula l'amor amb la vida i que ens resulta molt alligador i ens ofereix un immens consol. Només

qui estima de veritat és capaç de donar i cuidar de la pròpia vida i la dels altres. Això mateix ens ho ensenya la nostra fe. Davant d'una idea d'un Déu llunyà que ens ha deixat sols i a qui no li interessin les qüestions humanes, se'ns presenta una veritat molt diferent en la proximitat d'aquest Déu que s'encarna. Sant Joan ens diu que la indiferència és la que mata l'amor. Els cristians afirmem que Déu ha fet seu, per amor, tot el que viu l'ésser humà i, de nou amb paraules de sant Joan: "jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir" (Jn 10,10). Això ens obliga a eliminar tot allò que mata i a procurar la feina, la cura i la preocupació per donar i perllongar la vida digna per a tothom.

L'Església proclama amb força que la vida és sempre un bé. Ho ha volgut concretar al llarg de la seva història amb orientacions abundants. L'última referència del papa sant Joan Pau II la va escriure en la seva carta *L'Evangelí de la vida*. I també ha escrit coses molt boniques l'actual papa Francesc, com l'Exhortació *Amoris laetitia*, "L'alegria de l'amor que es viu en les famílies és també la joia de l'Església" i aquesta altra en *La llum de la fe*: "L'amor mateix és un coneixement, porta en sí mateix una lògica nova. Es tracta d'una manera relacional de veure el món, que es converteix en coneixement compartit, visió en la visió de l'altre, o visió comuna de totes les coses" (núm. 27) o aquella de *El rostre de la misericòrdia*: "La credibilitat de l'Església passa a través de l'amor compassiu i misericordiós" (núm. 10).

En aquest camí de tenir cura de la vida ens trobem amb molts companys de viatge que ens animen a no defallir en la proclamació d'aquest gran principi malgrat les infidelitats, dels pecats, de les incoherències i de les foscor de molts cristians, laics, consagrats i pastors que, en el seu actuar, porten a la mort i hem de ser valents per demanar perdó i acudir a la justícia: pels abusos sexuals i de poder sobre nens i joves que afecta a alguns de nosaltres; per la violència domèstica sobretot contra les dones que arriba fins a la repugnant tracta i el comerç humà; per la utilització dels nens per a la guerra; per les accions terroristes sota el pretext de l'ètnia, de la religió o de la cultura; per a l'abandonament de la gent gran i la no aplicació equitativa de remeis sobre els malalts fins a la pretensió de sol·licitar l'eutanàsia com un final violent; per l'ús de l'avortament que mata la vida de l'ésser concebut i no nascut; pel menyspreu fins a arribar a l'aniquilació dels éssers humans pel color de la seva pell o per conviccions diferents.

Malgrat tot ens obliguem a predicar la vida, sabent que l'amor s'ha de posar més en les obres que en les paraules. És una exigència del deixeble del Senyor. I quan no ho fem així estem atemptant contra allò essencial de l'ésser humà. Contra la seva vida. I només l'amor és capaç de cuidar la vida.

Amb la meva benedició i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Encara en quaresma

31 de març de 2019

Benvolguts diocesans,

El papa Francesc va pronunciar fa unes setmanes una frase que va desconcertar a moltes persones. Va afirmar amb molta contundència que ell era un pecador. Potser la sorpresa es va produir per la persona que el reconeixia i pel seu ministeri al capdavant de l'Església universal. Alguns ho han atribuït al reconeixement de la pròpia humilitat però els cristians sabem que tots, mentre vivim en aquest món, estem subjectes a la temptació i al pecat i necessitats de conversió. Sense exclusions de cap tipus. Ni tan sols el papa se'n lliura.

D'altra banda sembla que últimament s'insisteix en fomentar l'actitud de l'alegria en tots els cristians per part de molts sacerdots en les seves predicacions dominicals. Segurament es produeix també per la benèfica influència de les paraules i gestos del papa Francesc i per la publicació de la seva Exhortació Apostòlica *Evangelii Gaudium*. Amb gran constància el Sant Pare ens recomana que visquem amb molta alegria la fe en Jesucrist; un cristià no pot manifestar rostre trist i "avinagrat". L'evangeli, tant en la seva vivència com en la seva predicació, s'expressa amb completa felicitat i amb alegria profunda de qui se sent estimat per Déu i al servei dels seus germans. Aquesta recomanació no és una novetat ni una moda passatgera. Resideix en les paraules i gestos de Jesús mateix; també en la permanent actitud de la Mare de Déu que es fa més patent en el cant del Magnificat. Hi ha preciosos textos de sant Pau que ho testifiquen d'igual manera. Podríem recordar a molts sants que van fer de l'alegria el seu senyal d'identitat.

Es poden combinar tots dos termes en una mateixa persona de manera simultània? Perquè sembla que la conversió implica penitència, penediment i cara trista. O també que l'alegria va associada a despreocupació i a poca serietat en els plantejaments fonamentals de la vida i de la fe. Però les aparences no poden constituir la norma del nostre judici. Hem de buscar en el més profund del cor de cadascú. A més el mateix Jesús combina els dos termes quan afirma "hi haurà més alegria en el cel per un sol pecador que es converteix..." (Lc 15, 7) i ens situa en la línia de sortida per gaudir, com els àngels, de l'alegria de la conversió.

En aquest temps de Quaresma el Senyor ens convida amb més insistència a la conversió. A una transformació de la vida segons els criteris de l'Evangeli. La conversió és tornar a mirar a Jesucrist, acceptar el Regne de Déu que Ell anuncia i renovar en profunditat les nostres maneres mundanes d'actuació per adaptar-les a les seves exigències. I aquest plantejament de conversió no pot quedar en l'aire com una cosa difosa o indeterminada. Ha

de concretar-se en una realitat que ens ajudi a trobar-nos amb la misericòrdia del Senyor. I aquesta concreció té un nom: el sagrament de la penitència.

Us convido a tots a confessar els vostres pecats. Necessitem acostar-nos al sagrament del perdó per experimentar l'alegria del regal que Déu ens fa. Ens ho recordem els uns als altres cada any en aquest temps. Se'ns suggereix dedicar un dia complet per facilitar a les parròquies la confessió. Complim aquest suggeriment sabent també que ens cal a tots al llarg del procés de la vida cristiana. Les ruptures amb Déu i amb els germans necessiten recompondre's prèviament per participar de l'Eucaristia. És preceptiva la neteja absoluta del nostre cor per rebre a Jesucrist i per omplir-nos de l'alegria que Ell ens concedeix.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Participar en les Confraries i Germandats

7 abril 2019

Benvolguts diocesans,

Em consta que a molts de vosaltres, entre les festes populars dels nostres pobles i ciutats, us agrada que els actes públics de la Setmana Santa siguin solemnes, ben organitzats i de nombrosos membres. He comprovat que els carrers s'omplen de gent per contemplar els passos o moments significatius de la vida del Senyor. Agraïxo el vostre interès per un esdeveniment fonamentalment religiós que us fa recordar la infància o la joventut però que ara es redueix a ser només espectadors. En aquest cas us convido a donar un pas més en el vostre compromís.

Es valuó i digne d'agraïment la feina dels responsables i membres de les agrupacions de Setmana Santa per mantenir la festa al carrer. És un bon motiu per fer públic el testimoni de la pròpia fe. En l'actualitat sembla que això no és fàcil i, encara que ens ho repetim com un aspecte essencial de la vida cristiana, la tasca de molts creients en aquestes institucions provoca contrarietats i petits disgustos en amics i coneguts. Un objectiu que compartim és el recolzament, la formació i l'ajuda mútua perquè el compromís amb la fe reporti satisfacció, alegria i orgull de formar part de la comunitat de Jesús, de la pròpia Església. Orgull per la pertinença sabent que la humilitat en la vivència i en la transmissió de la fe va per davant de l'arrogància i de l'opinió de ser els millors.

Encara que amb diversa gradació i importància tots estem atents en aquests dies dels diferents aspectes de la festa pasqual: des de la preocupació per organitzar les activitats processionals fins a la celebració a les vostres parròquies dels actes litúrgics; des de la informació horària distribuïda en paper fins a la participació activa en les agrupacions; des del muntatge dels passos o la preparació del local com a futur museu al carrer Cavallers fins a l'apropament al sagrament de la penitència per rebre el perdó dels pecats. Tots ens sentim amb una especial vinculació perquè perseguim el mateix fi, seguir a Jesucrist, i romandre en l'Església que acompanya i orienta els nostres passos.

Amb aquesta nota la meva pretensió és molt més humil. Demanar a tots que amplieu les llistes de les confraries i germandats de la nostra ciutat. Que participeu de les seves preocupacions i feines com un encàrrec més del vostre compromís eclesial. En altres ocasions ja he demanat molt més com correspon a tot cristià. Crist ens exigeix molt i la nostra resposta ha de ser a la recerca del més alt. Però seria bo que alguns tornéssiu a començar per augmentar el teixit associatiu de les nostres parròquies. Tot cristià ha de tendir a viure la fe en comunitat; ha de buscar als altres perquè l'ajudin, el reforcin en les seves conviccions i li facilitin el compromís solidari.

La nostra societat està necessitada d'organitzacions intermèdies que enriqueixin, des de la pluralitat d'opinions, la convivència, l'acompanyament, l'escolta i la trobada amb els altres. Crear grups que afavoreixin el foment de les arts, de l'esport, de la cultura en general como expressió de las pròpies aficions i projectes, redundarà en benefici de la societat. Com més institucions socials apareguin més es diversificarà la nostra atenció de servei i menys dependrem de les directrius d'uns pocs. El mateix passa en la nostra Església. Convé que cadascú posi les seves qualitats i habilitats al servei de la comunitat. És una manera de desenvolupar la nostra generositat i recolzament al proïsme. Les confraries us esperen. Fa dos mesos van celebrar un congrés a la nostra ciutat; impressionava en les conclusions l'exigència del voluntariat. A tots ens demanen ajuda per a ser més. I per ser millors. Les confraries i germandats estan obertes per rebre amb gust la vostra participació.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Gratifica recordar les bondats dels altres

14 d'abril del 2019

Benvolguts diocesans,

El record es dirigeix en aquesta ocasió a les actituds que el papa Francesc ens marca a tots els cristians en l'Exhortació Apostòlica *La joia de l'Evangeli*. Va ser un document molt ben rebut per tots els cristians. Transmetia optimisme, transparència, proximitat. Durant molts mesos va ser un text de capçalera que va concitar l'atenció de responsables de grups d'estudi i formació. A algunes persones els servia per a la seva lectura personal. A tothom els desitjo que els fruits d'aquesta acció formativa repercuti en la pròpia comunitat o parròquia. Segur que, a més a més del bé personal que proporciona la seva lectura, ajudarà a què l'Església en el moment present sàpiga respondre amb audàcia i alegria als grans desafiaments de la nostra societat.

No vull pecar de reiteratiu. Sóc conscient que en diferents escrits meus he fet al·lusió a aquesta exhortació papal i us he aconsellat la seva lectura. Però tampoc podem caure en el silenci després d'haver-la proposat com a guia dels nostres objectius pastorals. Ens hem d'animar mútuament a què serveixi de reflexió i suport per a una actuació sincera i propera a l'Evangeli. Més d'una vegada citaré algun paràgraf d'aquest text per senyalar actituds fonamentals que tota comunitat diocesana ha de mantenir.

Em consta que diferents agents de pastoral (animadors de comunitat, catequistes, educadors, voluntaris i treballadors de Càritas, grups d'oració i litúrgia, matrimonis i persones grans...) han utilitzat les orientacions del Papa per a la seva pròpia formació. Hi ha molt material escrit, preparat per especialistes en els diferents sectors pastorals, que serveix de guia de lectura, per centrar la discussió i per treure conclusions pràctiques. Us serà de molt profit.

Ja fa cinc anys que es va publicar aquest exhortació del papa Francesc com un programa de tot el seu pontificat. Convé que no s'oblidi el seu impacte. Va suposar un revulsiu per a tots. Us ofereixo com a record tres cites que ajudaran a fomentar actituds bàsiques de vida cristiana:

"...un evangelitzador no hauria de tenir permanentment cara de fúnebre. Recobrem i acresquem el fervor, la dolça i confortadora joia d'evangelitzar, fins i tot quan cal sembrar entre llàgrimes". (núm. 10).

"Cal no mutilar la integritat del missatge de l'Evangeli. És més, cada veritat es comprèn més bé si es posa en relació amb l'harmoniosa totalitat del missatge cristià" (núm. 39).

"Als cristians de totes les comunitats del món, vull demanar-vos especialment un testimoniatge de comunió fraterna que esdevingui atractiu

i resplendent. Que tothom pugui admirar com us cuideu els uns als altres, com us encoratgeu mútuament i com us acompanyeu” (núm. 99).

Es cert que posteriorment s’han publicat molts escrits del Sant Pare que allarguen en el temps els seus ensenyaments i reiteren les seves conviccions. En tots ells està present l’alegria de seguir a Jesucrist.

Malgrat les recents dificultats que manifesta l’Església davant de la societat, de la por a perdre credibilitat per explicar i viure el manament del Senyor, dels moments foscos d’alguns membres del Poble de Déu, tots necessitem recuperar l’alè evangèlic per anunciar allò essencial del seu ensenyament. És gratificant recordar-lo per a tots els cristians de la nostra diòcesi.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Pasqua: Jesús ha ressuscitat

21 d’abril 2019

Benvolguts diocesans,

La celebració de la Pasqua és essencial per als cristians. Culmina la vida de Jesucrist a aquesta terra a l’espera de l’Ascensió al cel. Acaba el recorregut del Fill de Déu que ens ha acompanyat i ha compartit la nostra naturalesa humana donant-nos la força i l’exemple per viure amb radicalitat la seva presència, per acceptar les seves orientacions, per tenir la possibilitat de trobar-nos amb Ell ensenyant-nos el camí de les nostres relacions amb el Pare Déu i amb tots els éssers humans, els nostres germans. Acaba la seva vida en aquest món; roman la seva persona fins el final dels temps en els Sagraments, en la Paraula, en l’Església.

La Pasqua, com totes les celebracions cristianes, manifesta en la seva globalitat la persona del Senyor, des del seu Naixement fins a la seva Ascensió. Ens permet reflexionar, recrear, imaginar el seu missatge universal i etern. Fa possible, de la mateixa manera, poder participar de la seva obra redemptora i perllongar en el temps les conseqüències del que significa. Quan recitem el Credo a les misses dels diumenge recordem les veritats objectives de la nostra fe i l’adhesió a aquestes per part de cada participant i de tota la comunitat. Repetim sempre aquelles paraules que encapçalen i aprofundeixen en aquest esdeveniment “... fou crucificat, mort i sepultat... i ressuscità el tercer dia... i se’n pujà al cel, seu a la dreta de Déu Pare...” perquè quedin marcades per sempre en la nostra memòria, en el nostre cor i en les nostres activitats sabent que el subjecte i el centre de la nostra

fe és la persona de Jesucrist. D'Ell ho rebem tot, la nostra actitud orant, la participació en els sagraments i el compromís sincer i lleial amb els nostres germans.

La nostra identificació amb Crist ens exigeix optar per la vida nova que ara neix, després de vèncer el pecat i la mort, per possibilitar una esperança en plenitud fins a la vida eterna. Per això la festa de la Pasqua, a més a més de l'essencial component religiós, està envoltada en multitud de manifestacions populars, artístiques i culturals com expressió de l'alegria i la felicitat que provoca en el cor de milions de cristians en totes les parts del món. Hem gaudit de pintures i gravats, de magnífiques melodies, hem llegit poemes i escrits sobre aquest esdeveniment cristià que ens alegra, ens emociona i ens compromet en l'autenticitat i la coherència de la nostra vida amb la del Senyor, amb total claredat, transparència i veritat.

Fa unes setmanes, en la Jornada sobre la Vida del dia 25 de març, us recordava la importància que tot cristià ha de tenir en defensa de la vida, des de la concepció fins a la mort natural. També lamentava els casos de molts cristians que provoquen mort i enfosqueixen la vida que regala per a tothom el mateix Senyor. La festa de la vida per excel·lència és la Pasqua de la Resurrecció de Jesús. Hi trobem la felicitat d'enaltir la vida i lluitar contra tot allò que mata el cor humà, que trepitja la dignitat de cada persona, que col·labora amb la injustícia de la desigualtat i la manca dels indispensables mitjans per viure. Comptabilitzem massa casos en aquests últims mesos pels quals hem de demanar perdó i col·laborar amb la justícia. Un cas ja seria suficient per demanar la purificació de la nostra consciència i per mantenir unes actituds transparents i evangèliques davant dels abusos.

Malgrat els nostres pecats i de la mort que produeixen, avui gaudim i manifestem la Vida clara, justa, lliure, solidària i alegre que porta Jesucrist amb la seva Resurrecció. Felicitats.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Davant de l'1 de maig: saber i actuar

28 d'abril de 2019

Benvolguts diocesans,

Tot catòlic ha de conèixer el pensament de l'Església davant la problemàtica social que contínuament se'ns planteja. Amb més força al voltant de l'1 de maig, Festa del Treball.

Com que es tracta d'un aspecte fonamental de les relacions de l'ésser humà amb els altres i amb el seu entorn, es produeixen diferents matisos segons les circumstàncies i les èpoques convertint-se en un tema permanent d'estudi i de reflexió. També de presa de decisions i d'actuació personal i col·lectiva.

Faig una crida una vegada més per llegir el Compendi de la Doctrina Social de l'Església. Comprovareu els àmbits relatius al desenvolupament social de la persona i la paraula que l'Església ha pronunciat per il·luminar les diferents situacions al llarg de la història. L'objectiu d'aquestes línies no és donar una lliçó sobre aquesta qüestió per augmentar els vostres coneixements, sinó oferir el títol d'alguns documents per llegir i argumentar i, el que és més important, per actuar amb criteri a la vida diària.

Hi ha una primera afirmació elemental que s'ha de tenir en compte: l'Evangeli ha estat viscut i anunciat en circumstàncies històriques diverses. En els últims vint segles a la societat s'han produït canvis veritablement sorprenents, des de l'acceptació de l'esclavitud i l'organització política de l'imperi fins a la Declaració dels Drets Humans, les democràcies i la utilització de les noves tecnologies amb la carrera espacial i la globalització. En totes les èpoques milers de persones han acceptat amb molta felicitat l'anunci del missatge de Jesucrist i això ha estat motiu per voler transformar el món seguint els plans bondadosos de Déu. Hi ha hagut llums i ombres que permeten a tot cristià reconèixer i agrair les coses que s'han assolit i revisar i lluitar contra el pecat de l'odi entre germans, de l'enfrontament entre classes i cultures, de l'egoisme en l'acumulació de riquesa que produeix injustes desigualtats entre persones i pobles.

Vull reduir el meu comentari a la nostra època iniciada, més o menys, en el segle XIX, en l'anomenada revolució industrial en la qual ja hi va haver molta preocupació eclesial i una resposta significativa en l'encíclica *Rerum Novarum*, del papa Lleó XIII en la qual proposa importants mesures relatives a la feina, al salari, a una major distribució de la propietat, a unes condicions laborals que garanteixin la seguretat, a un reconeixement del dret d'associació. En els anys trenta del segle passat el papa Pius XI publica l'encíclica *Quadragesimo Anno* després dels efectes de la Gran Guerra i la consegüent crisi econòmica. En temps de la guerra freda, després de la Segona Guerra Mundial, el papa Joan XXIII publica les encíclics *Mater et Magistra* i la *Pacem in Terris*. Vindran després els documents del Concili i, sobretot, la constitució *Gaudium et Spes*. El papa Pau VI aborda aquesta qüestió en la *Populorum Progressio*, sant Joan Pau II, en un llarg pontificat va publicar diversos documents entre els quals destaca l'encíclica *Laborem exercens*, i del papa Benet XVI la seva encíclica *Caritas in Veritate*. Per últim queden els escrits i les nombroses declaracions de l'actual pontífex, el

Papa Francesc, que aconseguim que repetim les seves idees en múltiples fòrums: Església pobra per als pobres, en sortida, les perifèries geogràfiques i existencials... i tantes altres.

Les actuals relacions socials, laborals i polítiques tenen un llarg camí de recorregut teòric en l'Església. Fa falta ara que tot cristià el conegui i tingui el criteri adequat per aplicar aquests ensenyaments a la seva vida diària, en la família, en l'empresa, en la societat, en el carrer...

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Temps de la declaració de la renda

5 maig de 2019

Benvolguts diocesans,

En el **Full** de diumenge passat es publicava com a notícia la campanya de la Declaració de la renda que tot ciutadà està obligat, si els seus ingressos així ho requereixen, a emplenar. És una part amb la qual cadascú de nosaltres contribueix, a més del lliurement personal, al bé comú de la nostra societat. Els impostos financen els serveis que l'Estat proporciona als individus, a les famílies i als diferents grups socials que conformen el nostre teixit associatiu.

El motiu de tornar sobre aquest tema en el meu comentari setmanal és manifestar el meu compromís personal cap a tantes persones, institucions i iniciatives de l'Església catòlica que beneficien a tota la nostra societat. El meu desig és que cada any siguem més contribuents els que marquem la X en la nostra declaració. No puc romandre al marge de tant bé que es produeix gràcies a l'impuls de molts catòlics en la seva tasca per la infància, adolescència i joventut; també en el treball contra la soledat de la gent gran; a la preocupació per la conservació del patrimoni de tots; a l'atenció de tants sacerdots en les parròquies, en la catequesi, en l'administració dels sacraments i en el foment de grups que animen a la caritat; la tasca de moltes comunitats cristianes a favor dels més pobres i desvalguts; l'esforç per evitar les desigualtats socials en el nostre país i la cooperació real i efectiva amb els països menys desenvolupats...

Com podeu comprovar diàriament tots tenim molts motius per ajudar a l'Església. En aquest cas marcant la casella corresponent perquè es destini un 0,7 dels impostos a les seves finalitats. Es cert que es poden marcar les dues caselles, Església catòlica i finalitats socials, rebent ambdues el mateix percentatge. Si es pren aquesta decisió, ningú paga més ni li retornen menys.

Les caselles són un exercici de llibertat i de democràcia perquè triem el fi i el destí d'un petit percentatge dels diners dels nostres impostos.

Heu vist en els mitjans de comunicació falques publicitàries per recordar la importància d'aquest gest en l'imprès de la declaració escrita. Vol arribar a creients reclamant la coherència personal i als no creients quan observen els beneficis que reporta per a tota la societat. Malgrat les aparences hi ha hagut, en aquest últim any, més recolzament social per a l'Església perquè així ho han decidit un major nombre de contribuents amb el consegüent augment de la recaptació. A tots els agraiem la seva confiança i la seva generositat.

Parlava abans de les aparences perquè en aquests moments l'Església passa per moments difícils per la manifestació pública d'infidelitats, pecats i abusos d'alguns dels seus membres. Per la meua part només suggereixo que sapiguen calibrar els aspectes positius i negatius de la nostra institució i després us formeu un judici. Poseu a la balança ambdues activitats i amb seguretat us inclinareu a repetir la vostra decisió positiva. I si anteriorment no ho heu fet, fixeu la vostra mirada en el vostre voltant més immediat i trobareu mil raons per sumar la vostra voluntat a aquesta meritòria campanya.

La nostra diòcesi us necessita a tots. Hem d'augmentar el nombre dels convençuts a aquesta gran obra. Les dades són publicades per províncies i, com que tenim tres diòcesis a la demarcació de Lleida, és impossible conèixer el resultat propi si bé aquesta circumstància ens anima a la solidaritat mútua. Us demano la vostra col·laboració.

Amb la meua benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La llibertat religiosa en el món

12 de maig de 2019

Benvolguts diocesans,

Hi ha una organització que s'anomena Ajuda a l'Església Necessitada que edita un informe cada dos anys sobre la llibertat religiosa en el món. L'últim es refereix a l'any 2018. És un estudi molt voluminós (700 pàgines) amb una excel·lent documentació i està molt ben valorat per tècnics de diferents professions ja que els ajuda a conèixer amb dades objectives aquesta problemàtica a nivell general. Senyala, a més a més, les característiques i peculiaritats de cada país en concret. Ha rebut molts elogis per fer visible aquesta circumstància que alguns països s'esforcen en amagar.

El marc teòric de l'estudi té el recolzament de l'article 18 de la Declaració Universal dels Drets Humans i de la Declaració sobre la llibertat religiosa (Dignitatis Humanae) del Concili Vaticà II.

Em sembla que us interessarà conèixer algunes dades d'aquest informe:

- El 61% de la població mundial viu en països en els quals no es respecta la llibertat religiosa; hi ha hagut un retrocés respecte a l'informe anterior de 2016.
- 38 països pateixen greus violacions contra la llibertat religiosa; en 21 d'ells hi ha una declarada persecució i en altres 17 una clara discriminació.
- La llibertat religiosa ha empitjorat a la Xina i a l'Índia però ha millorat a Síria i a Iraq.

S'observa en el món occidental una gran indiferència davant d'aquest fenomen escandalós. Us recordo una dada que apareixia en un article de *La Vanguardia* (25/3/19): després de la matança en una mesquita de Nova Zelanda hi va haver moltes concentracions d'autoritats davant d'edificis públics i mostres de rebuig popular de molts grups socials. L'article continuava amb l'enumeració de diversos atemptats contra comunitats cristianes en diferents països sense que ningú digués res per denunciar la situació. La sola comparació li produïa tristesa i escàndol, a l'autor de l'article. I a mi també.

S'aprecia en la nostra societat un creixent analfabetisme religiós. Sembla que a alguns dirigents els molesta la manifestació i el coneixement de la realitat religiosa de l'ésser humà. Pretenen esborrar els vestigis de la tradició religiosa del nostre entorn quan és una part irrenunciable de la cultura occidental. No es pot entendre la nostra societat sense l'empremta cristiana.

En el cas dels cristians, 178 milions viuen en països en els quals hi ha discriminació i 327 milions més on hi ha persecució. Entenem per discriminar quan s'apliquen les lleis que marginen a un determinat col·lectiu religiós i no a tots, per exemple la impossibilitat de viure en un determinat barri o accedir a càrrecs públics. Entenem per perseguir quan existeix una campanya activa amb la finalitat d'exterminar, expulsar o sotmetre a un determinat grup de persones per la seva religió d'una forma sistemàtica.

L'Informe enumera dotze conclusions molt significatives que, per espai, no podem reproduir. Us convido a conèixer-les entrant en la web d'aquesta organització.

Els cristians no perdem l'esperança de millorar la nostra lliure condició en tots els països del món però n'agraïm la seva informació i la denuncia quan això no es produeix o es desitja ocultar.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'Assemblea Diocesana

19 de maig de 2019

Benvolguts diocesans,

Dissabte que ve ens reunirem en Assemblea els cristians de la nostra diòcesi. Dedicarem tot el matí a pregar, a escoltar, a parlar, a trobar-nos amb persones d'altres parròquies i comunitats per compartir l'alegria de la fe i del testimoni. El lloc de la trobada serà a la Casa de l'Església tal com ho hem fet en aquests darrers anys.

Els que han preparat l'Assemblea han decidit mantenir el mateix esquema de les edicions anteriors: oració inicial, ponència d'un expert, resposta al qüestionari lliurat per Vicaries i, per acabar, torn obert de preguntes al ponent amb la reflexió final del bisbe.

Com que aquest esdeveniment està programat des del principi de curs i tots en teníeu notícia, no convidem a ningú personalment. És una trobada en la qual tots som protagonistes i, per experiències passades, tots us sentiu propers i participeu de la mateixa alegria. Em consta que gaudiu en la conversa i en l'intercanvi d'opinions de les vostres tasques parroquials o diocesanes. D'altra banda feu visible el vostre afecte per l'Església a la qual serviu i de la qual rebeu l'impuls de les vostres responsabilitats pastorals.

Parlant d'assistència us manifesto un desig personal: que totes les parròquies tinguin algun feligrès perquè pugui expressar les inquietuds i les preocupacions dels seus germans i pugui, al seu torn, transmetre l'experiència eclesial viscuda. Per descomptat comptem amb tots els sacerdots i diaques. Però necessitem la veu dels laics en aquesta Església en permanent renovació i encaminada cap al Senyor. És una responsabilitat compartida que neix de l'escolta de la Paraula i de la participació en els sagraments. Sabem que ens assisteix l'Esperit Sant per presentar el rostre de Jesucrist a aquesta societat que ens envolta i que està encaminat a la coherència, a la llibertat i a la pau. El meravellós tresor de la nostra salvació està portat en gerres de terrissa perquè no se'ns obliidi la grandesa de Déu i la humilitat de l'ésser humà.

L'Assemblea és una bona ocasió per conèixer i estimar més i millor a l'Església, col·laborant amb els altres membres perquè aparegui bonica, llisa, sense arrugues. Que qualsevol se senti a gust, feliç i segur en el si de l'Església. Aquesta és la convicció. Aquest és el repte que hem anat desgranant al llarg de l'últim trienni en aquestes trobades fraternals. Recordeu els diferents moments: la nostra responsabilitat personal, la comunitat acollidora i missionera (la parròquia i la diòcesi) i, en aquest curs, la formació permanent de tots els membres per aprofundir en el testimoni cristià.

L'Exhortació Apostòlica Postsinodal **Christus vivit** ens ofereix una profunda reflexió sobre els joves. No va dirigida només a ells a qui els afecta de manera especial sinó que ens arriba a tots nosaltres perquè revisem i mai ens desanimem. Al número 37 podem llegir: “L'Església de Crist sempre pot caure en la temptació de perdre l'entusiasme perquè ja no escolta la crida del Senyor al risc de la fe, a donar-ho tot sense mesurar els perills, i torna a buscar falses seguretats mundanes” i en el número següent diu “... i la proximitat crea les condicions per a què l'Església sigui un espai de diàleg i testimoni de fraternitat que fascina”.

L'Assemblea Diocesana és una gran experiència de comunió per als que hi assistim. També per a tots aquells que ens acompanyen en el silenci i en la pregària. Les diferents sensibilitats i els diferents serveis i funcions ens enriqueixen a tots.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un congrés per al laïcat catòlic

26 de maig de 2019

Benvolguts diocesans,

Alguns comentaristes insisteixen en què els catòlics comuniquem poc i malament. No sabem com fer arribar les nostres propostes i iniciatives al conjunt de la societat. Qui, pel desenvolupament de la funció eclesial, tenim la responsabilitat de parlar o escriure, estem convençuts de repetir massa vegades el mateix i, trobar-nos desgraciadament amb l'evidència de no haver arribat al coneixement de molta gent.

Refereixo aquesta impressió a la iniciativa eclesial d'organitzar un Congrés de i per a Laics el proper mes de febrer. Alguns tenim notícia de la seva existència, ho propaguem i repetim en excés els detalls d'aquest esdeveniment. Malgrat tot observem que molts altres, interessats igualment en la marxa de l'Església i amb tasques parroquials, no se n'assabenten o lamenten a posteriori de falta d'informació. Tot això amb la convicció manifestada per tothom de la importància del laïcat en la col·laboració i en la responsabilitat en els encàrrecs pastorals.

L'Església per mitjà de la Conferència Episcopal Espanyola va traçar un Pla Pastoral per al quadrienni 2016-2020 i el va titular **Església en missió**

al servei del nostre poble, inspirat en la crida a la conversió missionera que el papa Francesc ha proposat per a tots els catòlics i seguint la ruta dissenyada pel Concili Vaticà II. En el Pla mencionat, els bisbes diuen “Les circumstàncies històriques que estem vivint han fet més difícil i més necessària la claredat i fermesa de la fe personal, la vivència comunitària i sacramental de les nostres conviccions religioses. I, en aquest sentit, conviden a assumir el protagonisme que correspon en aquest procés de renovació a tots els batejats”. És al mateix temps una constatació de la realitat i un repte per a tots els creients. Tots estem cridats a renovar les nostres comunitats i a un compromís més actiu en la parròquia, en els moviments i en les diòcesis.

En finalitzar el període d'aquest Pla Pastoral està prevista la celebració d'un Congrés d'Evangelització, per al qual es convocarà a tot el Poble de Déu. Estarà organitzat per la Comissió d'Apostolat Seglar que manté comunicació fluida amb els delegats diocesans d'aquest sector pastoral. Així passa en la nostra en la qual el delegat, Manuel Díaz Martos, ja fa uns mesos que es mou i anima als diversos grups i moviments laïcals per assegurar la presència de molts diocesans en aquesta magna assemblea.

En aquest sentit desitjo donar-vos informació i us demano la vostra col·laboració ara en el moment del treball de preparació del Congrés que se centra en les diòcesis. És una primera comunicació per la meua part. Hi tornarem més endavant sobre aquest important esdeveniment explicant els detalls del conjunt. Ara interessa que tots els diocesans, en les oracions i en la participació activa, se sumin a la consecució d'aquest objectiu.

El lema del Congrés és **Poble de Déu “en sortida”** utilitzant l'expressió del papa Francesc que vol que sortim a oferir a tothom la vida de Jesucrist. Si alguna cosa ens ha d'inquietar és el tancament en nosaltres mateixos aferrant-nos a les pròpies seguretats. Hi ha molta gent que està esperant que se li anunciï l'Evangelí. Aprofitem qualsevol oportunitat per fer realitat aquell impuls que el Papa ens recordava en l'Exhortació Apostòlica **L'alegria de l'Evangelí**.

La vitalitat de l'Assemblea diocesana serà un bon principi de la comunitat en la contribució de la nostra sensibilitat al conjunt de les diòcesis restants.

Amb la meua benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els Mitjans de Comunicació Social

2 de juny de 2019

Benvolguts diocesans,

Ningú discuteix la importància dels mitjans de comunicació social per informar a la societat, per formar als qui ho desitgin i per conformar una opinió pública favorable o adversa davant d'algun esdeveniment del món o de l'entorn més proper.

Per als que utilitzem habitualment els mitjans, periodistes, articulistes i col·laboradors espontanis, la importància és més gran perquè confiem que la seva existència contribueix a una millor recerca de la veritat, a una evident cohesió social i a la participació del dret fonamental de la ciutadania a la informació. En el meu cas agraeixo la deferència de la premsa escrita en publicar setmanalment els comentaris que els faig arribar.

L'Església també reconeix i agraeix el servei dels mitjans de comunicació social per a la difusió de l'evangeli i per col·laborar en el mateix desenvolupament social. De fet ja fa molts anys va instituir una jornada en aquest sentit. Cada any, coincidint amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor amb el mandat exprés als Apòstols d'anunciar a tots els pobles el seu missatge, proposa un tema, elabora uns materials de reflexió, el Papa escriu un missatge, es dona a conèixer un lema i es ressalta la importància dels mitjans en el nostre món.

El tema d'aquest any té a veure amb les comunitats i les xarxes socials. En l'actualitat genera molta preocupació l'existència de les anomenades xarxes socials, el seu ús universal i l'abús en què poden incórrer els usuaris. Sembla que la premsa escrita i l'audiovisual concita una problemàtica més fàcil de controlar i sorgeixen nous elements que provoquen més inquietud. Està molt estès l'ús de les noves tecnologies de la comunicació i tenen una influència decisiva en el tractament de determinades notícies. D'altra banda alguns estudis conclouen que circular per les xarxes accentua l'individualisme, l'anonimat i l'aïllament o el replegament sobre un mateix, oblidant els grans problemes dels altres.

Per al lema s'ha buscat un títol d'una carta paulina **“Som membres els uns dels altres”**. L'objectiu és condensar en una paraula o en una frase l'aspecte més essencial del tema triat. I cap aquí condueix el Missatge que publica el Papa per a l'ocasió. Ens demana una vegada més que reflexionem sobre el fonament i la importància del nostre estar-en-relació i a redescobrir el desig de l'home que no vol romandre en la seva pròpia soledat.

El Papa se serveix de la metàfora de la xarxa per recordar una altra figura plena de significats, la comunitat, com a xarxa solidària, que precisa

de l'escolta recíproca i del diàleg basat en l'ús responsable del llenguatge. Ha d'afavorir la trobada dels altres fugint de l'autoaïllament. Recorda els termes del cos i els membres per significar la comunió i l'alteritat. Els cristians ens reconeixem com a membres d'un sol cos del qual Crist n'és el cap. I els moviments d'un membre repercuteixen en la resta. Acaba dient que volem una xarxa que obri el camí al diàleg, a la trobada, al somriure, a la carícia; una xarxa feta no per atrapar, sinó per alliberar, per custodiar una comunió de persones lliures.

És un tema que enriqueix i amplia horitzons a l'ésser humà al mateix temps que preocupa, emmascara la realitat i pot arribar a l'angoixa.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Assumptes que fereixen (1)

9 de juny de 2019

Benvolguts diocesans,

En les visites que faig a parròquies o col·legis intento contestar a totes les preguntes que em fan. Tant les que es refereixen al món en general com a les de la nostra societat. També ho faig quan m'interroguen sobre assumptes de l'Església. De totes maneres hi ha qüestions sobre les quals em resulta més complicat escriure tot i que alguns de vosaltres em recordeu els meus oblits sobre el tema que us proposo i que encara no he donat la meva opinió en el **Full Dominical**.

Segurament l'assumpte més impactant és el dels abusos de tota mena que unes persones cometem contra d'altres. Més en concret els casos d'abusos sexuals que diàriament ens colpegen des dels mitjans de comunicació social. No perquè són notícia sinó per ser una cruel realitat. I molt més quan es refereixen a membres de l'Església perquè escandalitzen a tothom i produeixen tristesa i desànim entre els seguidors de Jesucrist.

En els últims mesos hi ha hagut massa notícies sobre abusos i encobriments dins de la nostra Església. Sobretot quan es parla de menors o persones vulnerables que són víctimes d'alguns responsables de la nostra comunitat eclesial. És un escàndol majúscul pel que suposa de gravíssim pecat i de delictes tipificats en l'ordenament jurídic. La llei de Déu i les lleis humanes obliguen a respectar la dignitat i la intimitat de l'altre, a no trencar

mai la seva integritat, a no cometre actes que degradin a l'ésser humà, a denunciar les activitats delictives, a no romandre en un silenci còmplice, a buscar la felicitat del que camina al nostre costat i a educar als adolescents i joves en els sabers i volers que els projectin a construir un món més digne en justícia i llibertat per a tots.

Aquestes frases no es poden convertir només en desitjos més o menys assolibles o en retòrica buida que impedeix la transparència original que ens demana el Senyor constantment. És una obligació de tot cristià treballar amb molt esforç per la coherència entre la nostra fe i la nostra vida. Encara és una major exigència dels pastors de l'Església que acompanyem i orientem el ramat de l'únic i bon Pastor que és Jesucrist. Per això la nostra responsabilitat és molt major i la primera obligació es l'atenció, l'acompanyament i la protecció de les víctimes.

És cert que durant els últims anys les denúncies sobre abusos s'han centrat amb molta força en persones i institucions de l'Església Catòlica. Essent el tema més general i que sacseja a tots els estaments de la societat, no podem tancar els ulls a la realitat imaginant que són campanyes degudament orquestrades per provocar el silenci de la mateixa Església davant d'altres terribles injustícies del nostre món. Tot això ha de servir per acceptar la nostra realitat de pecat, la debilitat de les nostres relacions, la llunyania del compliment de les normes morals i la purificació de les persones i comunitats que volem ser autèntics testimonis de Jesucrist.

A més a més de las notícies hi ha hagut pronunciaments, decisions i normes des de distintes instàncies eclesials; peticions de perdó; comissions creades per investigar i acompanyar tant en diòcesis com en conferències. Em sembla molt oportú informar a tota la comunitat de l'últim document del papa Francesc **Vos estis lux mundi**, sobre aquest espinós tema el proper diumenge.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Assumptes que fereixen (i 2)

16 de juny de 2019

Recordeu que el diumenge passat vaig escriure sobre un assumpte que fereix molt a la nostra Església, els abusos sexuals comesos per alguns responsables o col·laboradors de les nostres comunitats. Era una espècie

de reflexió personal. En aquest segon comentari vull informar i resumir el document del papa Francesc del passat 7 de maig, titulat **Vos estis lux mundi** (Vosaltres sou la llum del món). Dona orientacions i normes concretes per a tots els catòlics sobre aquest assumpte i senyala de forma obligatòria la manera d'actuació que els pastors han d'aplicar.

És cert que la commoció ha estat molt gran entre nosaltres quan ens hem adonat de les dimensions del problema que, per una altra part afecta a tots els estaments de la societat. No és exclusiu de l'Església però aquesta ha de posar els mitjans perquè no es repeteixi ni un sol cas més dins seu. No es pot ignorar o banalitzar el problema perquè degrada a l'ésser humà i resta credibilitat i confiança en el missatge que ella mateixa anuncia.

Els mitjans que l'Església ha desplegat han estat diversos. Per a molts sembla que en la seva aplicació ha faltat contundència o s'han comprovat com a insuficients. Malgrat tot podem afirmar que en els últims quatre anys, hi ha hagut gran quantitat de reunions a diversos nivells, s'ha escoltat la veu de víctimes i experts, s'han pres decisions valentes, s'han dictat normes clares d'actuació. Dues últimes dades: el Papa va reunir a tots els presidents de les Conferències Episcopals del món a Roma el passat mes de febrer per tractar aquest assumpte; no s'havia fet mai. Els bisbes, reunits el passat mes d'abril a la Conferència Episcopal Espanyola, sol·licitaven de la Santa Seu una normativa clara que obligués al conjunt de les diòcesis del nostre país. Sense comptar les iniciatives que molts bisbats han pres per abordar aquest dramàtic assumpte.

Finalment un breu comentari sobre el citat document del Papa. Hi ha una petita introducció que defineix la qüestió, centra la importància del tema i la responsabilitat que cadascú assumeix; fixa la seva mirada sobretot en els pastors de l'Església als qui obliga a actuar amb claredat i sense ambigüitats.

Davant una notícia o una denúncia, la obligació immediata d'informar-se dels fets i d'informar a las instàncies civils i eclesiaístiques. No només quan es refereixi a abusos a menors, que és molt greu, sinó a totes les altres. S'ha de rebutjar i reprovar qualsevol tipus d'encobriment. Total transparència i radical protecció a les persones vulnerables, cuidant i acompanyant, en tots els ordres, a les víctimes o als que denuncien, després d'una inicial investigació amb garanties de versemblança. Respecte sempre a les lleis civils de cada país. Especifica normes concretes i exigents per als bisbes en les seves diòcesis recurrent inclús a l'ajuda dels Metropolitans. Comissions diocesanes o territorials d'investigació, d'acompanyament i de reparació dels danys causats, utilitzant el recurs dels laics experts en qualsevol àmbit de l'activitat humana. També té en compte la presumpció d'innocència davant d'una acusació que suposa la destrucció de la persona si és producte de la falsedat o és una calúnnia.

És molt ric el document. El teniu a la pàgina web del bisbat, de la Conferència Episcopal i de la Santa Seu. Llegiu-lo.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Avui, solemnitat del Corpus

23 de juny de 2019

Benvolguts diocesans:

Em deia una catequista amb molts anys de tasca en la seva parròquia que li resultava més fàcil i suscitava un major interès en les sessions de catequesi l'explicació sobre els pobres i necessitats amb l'atenció de Càritas que l'oració personal i l'adoració a Crist-Eucaristia.

No dubto de l'apreciació de la catequista perquè ho haurà experimentat moltes vegades i ella mateixa s'haurà quedat una mica intranquil·la. Així em vaig quedar jo quan l'escoltava i després d'haver-li recordat la radical importància dels dos àmbits d'actuació de tot cristià, vam comentar la urgent necessitat d'informar sobre la caritat i d'enfortir l'amistat amb el Senyor. Reconec que no és nou i que tots en som sabedors; que citem les paraules i els gestos de Jesús en aquest sentit; que ens és profitós llegir els escrits dels apòstols sobre la fe i les obres; que ens alegra i admira proposar les biografies dels sants que han sabut combinar les dues realitats que han donat sentit a les seves vides. Una petita recomanació: No us canseu mai d'explicar això mateix a les persones, infants o adults del vostre voltant.

Per descomptat no hi ha dualitat en l'oferta de vida que ens fa Jesucrist. No existeixen disjuntives, o una cosa o l'altra. En el procedir cristià és necessari valorar la complementarietat: no s'entén l'adoració al Senyor sense la dedicació als germans; no és acceptable la força del nostre activisme a favor dels altres oblidant la profunda motivació que rebem de l'experiència orant, del diàleg sincer i constant amb Ell.

Imagino que em comprendreu si afirmo que la festa del Corpus dura tots els dies de l'any. El que passa és que avui es fa més palpable, més visible, la combinació vital que expressem: adorem a Crist i ho mostrem al món als nostres carrers i places al mateix temps que celebrem el Dia de la Caritat, la preocupació i la dedicació pels que més sofreixen i necessiten de tothom.

Deia el papa Benet XVI en l'encíclica **Deus caritas est (Déu és amor)**:
“...és possible l'amor al proïsme en el sentit enunciat a la Bíblia per Jesús.

Consisteix justament en què, en Déu i amb Déu, estimo també la persona que no m'agrada o ni tan sols conec. Això només es pot dur a terme a partir del trobament íntim amb Déu..." (núm. 18)

Fa el mateix el papa Francesc amb els seus gestos en l'actualitat més recent. La atenció i les denúncies davant i amb els immigrants, amb els desnonats, amb els presos i abandonats, amb els malalts, amb tots aquells que queden descartats per l'egoisme social, amb els que són esclavitzats per les màfies o són víctimes d'abusos sexuals. Al mateix temps proposa moments d'oració personal diària, visites al Santíssim, tan proper en les vostres parròquies, la iniciativa "24 hores amb el Senyor"... I moltes altres. És compatible. És necessari per a tot cristià.

Aquest és el consell que m'atreveixo a donar en aquesta solemnitat: que la vostra caritat personal no sigui una farsa; que dediqueu temps i recursos col·laborant en els grups i en les tasques de les nostres Càritas, present en totes les parròquies i coordinades per la diocesana. Un agraïment merescut cap a tots ells! Que tingueu temps per a l'oració, que us uniu als grups d'adoració, que participeu en els actes de culte d'aquest dia de Corpus. Ensenyeu-lo sempre i a tothom.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sant Pere i el papa Francesc

30 de juny de 2019

Benvolguts diocesans:

La festa de l'apòstol sant Pere ens convida a tots a demanar a Déu pel seu actual successor, el papa Francesc. També, com sabeu, en aquest dia queden units dos homes que representen dues realitats essencials de la nostra vida de fe: Pere, la roca sobre la qual Jesús aixeca la seva Església i la manté en la unitat; i Pau, el perseguidor de cristians, convers i insigne evangelitzador de Jesucrist a tots els pobles. Mirada cap a dins i mirada a l'exterior. Vida intensa i coherent de tot cristià; predicació del missatge amb alegria i amb valentia.

Em sembla que tots percebeu aquests distintius a la persona de l'actual Papa. El constant treball diari per promoure la comunió de tots els membres de l'Església formant una família que escolta, que estima, que acull i acompanya; també la insistent preocupació per portar a tots els pobles

el coneixement de la persona, del missatge i de l'obra del Senyor Jesús. Per tot això el Sant Pare necessita de l'assistència de l'Esperit Sant per tal de no decaure mai en la pretensió d'oferir al món una església unida, purificada, alegre i creïble i també que ell mateix no obli mai l'anhel de l'anunci del Regne.

A certs sectors els sorprèn la repetida petició del Papa demanant oracions per recolzar la seva tasca pastoral. No és un aspecte intranscendent aquest interès en la petició. És necessari per a ell pel pes de la seva responsabilitat i també per a nosaltres que ens vincula a les seves intencions i ens permet col·laborar amb les seves preocupacions universals.

L'oració per la persona concreta del papa Francesc té una prolongació comunitària, la pregària per l'Església. No es cansa de recordar ell mateix la importància de les oracions de tots en favor de la família eclesial. Segur que molts ja ho feu. És bo recordar-ho i ensenyar-ho als més joves del nostre voltant. A l'oració s'uneix l'amor, el reconeixement, l'admiració i, fins i tot, la defensa de la mateixa Església. A aquesta l'hem definit, a més de molts altres títols, com a mare i mestra. Són dos significats molt entranyables i propers per a tothom. En tots dos hi ha les vivències més sinceres i més segures per a tot ésser humà. El naixement i el desenvolupament personal posterior en el cas de la mare i l'obertura al món cultural en el cas de la mestra. Són dos elements que ens permeten concedir per a elles un amor inqüestionable i tractar de comprendre els seus defectes, les seves limitacions i les seves arrugues.

En aquests últims anys hem comprovat els catòlics com s'han carregat les tintes sobre els pecats de la nostra Església. Ens ha dolgut reconèixer els errors. S'ha demanat perdó reconeixent els punts negres de la seva actuació. Ha de servir tot això per purificar, per millorar, per presentar la santedat de l'Església, que és el sagrament, senyal i instrument de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el llinatge humà (LG 1). Els escriptors primitius ja recordaven els fidels que l'Església és, al mateix temps, santa i pecadora i que, en ambdues condicions no es podia perdre l'amor i el reconeixement dels seus fills i dels seus deixebles. Em sembla indiscutible aquesta actitud quan s'actua de la mateixa manera amb les nostres pròpies mares i mestres.

Us demano de nou que pregueu pel Papa. Des de la convicció més profunda, des de l'estima més absoluta. Ell representa la unitat de l'Església estesa per tot el món, posada en les arrels de totes les cultures i sempre oferint la salvació de Jesucrist.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els voluntaris

7 de juliol de 2019

Benvolguts diocesans:

S'anomena voluntari a aquella persona que es presta a donar un servei a favor dels altres de manera altruista, sense rebre remuneració i sense estar sotmès a cap tipus de coacció. Utilitza part del seu temps i les seves qualitats per servir a una persona concreta o a una comunitat. Molts dels voluntaris es mouen per conviccions morals o per la seva pròpia fe.

En els últims temps s'ha estès el fenomen del voluntariat d'una manera que crida l'atenció. Tot i que ha existit en moltes èpoques, sembla que ara té una nova força de tal manera que alguns estudiosos el situen com un dels trets característics de la nostra societat.

Amb aquesta breu descripció passo a explicar-vos una experiència que va començar l'estiu passat i que, amb més persones, es repeteix durant aquests mesos. Setze voluntaris dedicaran part de la seva vida a prestar un servei en un centre de menors de Guatemala que gestiona una comunitat de religioses de la congregació Marta i Maria, que es va fundar fa més de 40 anys en aquell país i manté diverses obres en moltes parts del món. A Espanya té obertes més de 30 cases i atén a nens, persones grans i també residències sacerdotals. En aquest últim cas es troba la nostra diòcesi en la qual resideix una comunitat de religioses des de fa 5 anys atenent als sacerdots que resideixen en la casa habilitada per a ells al costat de l'edifici del bisbat.

El grup de voluntaris de Lleida dedicarà el seu temps durant aquest estiu, en torns i grups, per ajudar als nens i adolescents que viuen en un centre d'acollida en l'anomenada Ciutat de la Felicitat, a Esquipulas (Guatemala). Allí mateix està complint un servei excepcional el sacerdot de la nostra diòcesi Víctor Espinosa. L'acció la coordina la Delegació de Missions del nostre bisbat que ha preparat tota la documentació i ha organitzat unes jornades de formació per explicar el projecte i afavorir una ràpida adaptació a la feina i a la societat en la qual aquests voluntaris viuran durant aquest temps.

A més de la informació sobre aquesta interessant activitat, vull aprofitar aquestes línies per agrair a tants voluntaris que en les diferents organitzacions eclesials presten els seus serveis en l'àmbit de les colònies d'estiu, en els centres d'atenció a gent gran, en el repartiment d'aliments o en la preocupació per les persones que arriben buscant treball i no tenen habitatge ni tampoc protecció ni seguretat. També estan en el cor de la diòcesi tots aquells catequistes, lectors, animadors de comunitat i persones que col·laboren en el manteniment de temples i locals parroquials. Tots

ells ho fan moguts per la fe en el Senyor i per l'amor a la seva Església. Per suposat existeixen altres voluntaris en diferents àmbits socials que són exemple i admiració pel seu gest altruista i per la seva dedicació solidària.

Aprofito l'ocasió per ressaltar la importància del voluntariat i animar a tothom a afavorir la seva implantació en alguna organització que posi el proïsme com a centre de les seves vides. Convé, avui més que mai, accentuar les accions positives d'aquests grups. No caiguem en el desànim quan contemplem una part de la nostra societat com individualista, utilitària, preocupada només pels diners i el consum excessiu. Hi ha alguna cosa més que dóna felicitat a multitud de persones del nostre entorn.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Oportunitats per a l'estiu

14 de juliol de 2019

Benvolguts diocesans:

El meu anterior comentari tractava d'una informació sobre uns voluntaris de la diòcesi que marxen a Guatemala per prestar un servei. L'actual vol ser un apunt agraït per a tots aquells que promoueu i participeu en les colònies d'estiu, amb nens, adolescents i joves, per suscitar virtuts solidàries i complementar l'educació rebuda a les aules durant el curs escolar.

Malgrat els canvis educatius, culturals i socials que es produeixen en el nostre entorn i les comparacions que tots aventurem entre el passat i el present –mai ens posem d'acord sobre què és millor– existeixen actuacions permanents que convé tenir en compte. Són aquelles que afavoreixen el desenvolupament integral de les persones, la solidaritat, la preocupació pels vulnerables, la compassió, la tendresa en les nostres relacions. Per suposat les que possibiliten trobar-se amb Crist i fonamentar les motivacions i aspiracions de l'actuar en les seves paraules i accions que narren els evangelis i són transmeses per l'Església.

Els joves tenen moltes possibilitats d'ajudar els altres. Durant tot l'any i també en els mesos de descans estiuenc en el qual se'ls ofereix una clara oportunitat per prestar un preciós servei a la comunitat. Diu el papa Francesc en l'última Exhortació Apostòlica *Christus vivit*: «La joventut és un temps

beneït per al jove i una benedicció per a l'Església i el món. És una alegria, un cant d'esperança i una benaurança» (núm. 135). I més endavant escriu: «Créixer és conservar i alimentar les coses més precioses que et regala la joventut, però al mateix temps és estar obert a purificar el que no és bo i a rebre nous dons de Déu que et crida a desenvolupar el que val» (núm. 161).

Tant la motivació del període juvenil com el servei protagonitzat i unit al creixement són factors que humanitzen els diferents àmbits socials. Per això agraim la dedicació de molts joves a les nombroses colònies d'estiu en les quals participen nens i adolescents. És cert que aquests dies són com un complement de les activitats educatives i lúdiques realitzades durant la resta de l'any en els respectius centres. Vull fer una crida a tots els joves de les nostres comunitats a què participin d'aquesta experiència. Amb seguretat que els enriquirà també a ells i els disposarà anímicament per portar a terme tasques en altres institucions.

En moltes parròquies podran informar de totes aquestes activitats estiuenques. Teniu també els serveis de la Fundació Verge Blanca de l'Acadèmia, ubicada a la Casa de l'Església. Igualment coneixeu altres institucions que depenen de comunitats de Vida Consagrada o amb diferents formes d'espiritualitat eclesial. També hi ha agrupacions d'índole laical.

Us recordo que existeixen altres serveis aptes per col·laborar: atenció a la gent gran, visites a malalts a domicilis i hospitals, pastoral penitenciarà, treball a Càritas, Mans Unides, Fundació Jericó, Agrupació Vicenciana i moltes altres. L'horitzó és molt més ampli, no centrem la nostra crida només a la joventut. És un repte i un compromís que afecta a tot cristià que vulgui respondre amb la seva pròpia vida a la fe rebuda en el baptisme. Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els fanalets de Sant Jaume

21 de juliol de 2019

Benvolguts diocesans:

Falten pocs dies per celebrar una festa molt estimada a la nostra ciutat que recorda el pas de l'apòstol sant Jaume per les nostres terres a principis de la predicació de l'evangeli per tot el món com els va manar Jesús als seus deixebles hores abans de la seva Ascensió. L'anomenem la festa dels

fanalets, espècie de vasos, fets a casa, per portar a les mans que contenen una espelma encesa que il·lumina el camí o el pelegrinatge dels participants i que recorda el trajecte de l'Apòstol. El nostre itinerari comença a la parròquia de la Mare de Déu del Carme i acaba a l'oratori del Peu del Romeu en ple carrer Major de la nostra ciutat. Hi participen molts pelegrins, sobretot nens, que mostren amb alegria la llum a les seves mans.

Com aquesta festa n'hi ha moltes altres al llarg de l'any. D'alguna manera la festa expressa la idiosincràsia de tota col·lectivitat humana. Els éssers humans que formem les diferents societats manifestem singularitats pròpies a l'hora de la feina, de l'oci, de l'espiritualitat o de l'art i de la cultura. Cada àmbit té la seva pròpia expressió que, al mateix temps, recull allò que han fet les generacions anteriors i el que celebrem en l'actualitat. Concretant aquesta situació al nostre món occidental podem dir que la festa té, en molts casos, un component religiós basat en la nostra tradició cristiana. Moltes dels nostres costums festius recorden un esdeveniment del Senyor, de la Verge o d'algun sant; o amb motiu d'algun vot ciutadà per una desgràcia col·lectiva o per un agraïment diví.

És cert que no totes les manifestacions festives tenen un component religiós. El record de les efemèrides socials com les conquestes, les firmes de la pau, els esclats de les guerres, l'afecte per algun benefactor, el reconeixement d'un esdeveniment que cohesiona o altres circumstàncies que acompanyen la vida de les societats han estat objecte de celebració. Nosaltres tenim exemples que il·lustren aquesta situació.

En qualsevol cas el meu desig és informar a qui no ho sap o recordar a qui ho ha estudiat o ha rebut el comentari en la família o en la parròquia que les festes religioses no han de perdre mai la seva finalitat ni les adherències culturals que al llarg de la història han sorgit amb la finalitat de ressaltar encara més l'objecte de la celebració. Penseu en el Nadal, en la Pasqua, en la memòria del Patró del poble o de la ciutat.

Els fanalets expressen molta alegria en els participants. Els nens contempen amb admiració la imatge que presideix el pelegrinatge i tots recordem la figura d'un apòstol, un amic molt proper al Senyor, que va complir a la perfecció el mandat d'evangelitzar amb constància, amb valentia. Es cansava i es recuperava. Responia al desànim amb l'entusiasme que li infonia l'Esperit Sant. Parlem de Sant Jaume, de la seva romeria, del seu peu ferit, de la Mare de Déu del Pilar de Saragossa, del seu sepulcre a Compostel·la. Parlem del Camí de Sant Jaume, de la construcció d'Europa, de les arrels cristianes de la nostra cultura, dels milions de persones que busquen un sentit religiós a les seves vides. Parlem del nostre compromís amb l'Església vivint amb autenticitat la fe rebuda, sense pors, amb coratge, en comunitat o de forma individual a més a més de respondre de la nostra

esperança a tots els que ens pregunten, d'anunciar amb alegria les paraules i els fets del Senyor Jesús.

No m'agradaria que ningú oblidés les tradicions de la nostra cultura. Tampoc que ningú relegués l'element religiós de la celebració festiva, si aquest fou el seu origen.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

De nou, gràcies a tothom

28 de juliol de 2019

Benvolguts diocesans:

Amb aquesta glossa dominical acaba la meva comunicació escrita amb vosaltres fins al nou curs que comença el primer diumenge de setembre. Els diumenges del mes d'agost hi haurà una altra col·laboració en aquest espai. El primer que em surt de l'ànima en aquest moment és agrair una vegada més a tantes persones que ens ajuden en el nostre servei, que col·laboren en les mil tasques encomanades a les comunitats diocesanes, i també a qui, amb un criteri propi i format, senyalen imprecisions, errors o limitacions de la trajectòria fixada per l'Església que pelegrina a Lleida.

És un element molt humà i de gran dignitat expressar la gratitud a altres que ens han acompanyat en la nostra feina i ens han atès en les nostres obligacions. Ho veiem en tots els àmbits de la nostra societat. Fa uns dies han fet el mateix les autoritats dels nostres pobles i ciutats després de conformar els equips de govern amb motiu dels resultats de les eleccions. Ho fem quan escoltem les paraules de comiat d'un company de feina que es jubila o canvia d'empresa. Igualment passa en tot tipus d'associacions culturals, professionals o esportives. També ho veig més directament en la gratitud de tants homes i dones que han prestat un valuós treball a l'Església.

En el meu cas concret és un bon moment en un fi de curs parroquial apuntar en aquesta mateixa direcció. Considero que és una obligació agrair la col·laboració de tots en el servei que el Senyor us ha encomanat. Als sacerdots i diaques; als membres de les comunitats de Vida Consagrada, als directors i comunitats educatives de les escoles cristianes; als responsables i membres dels moviments apostòlics, de les germandats i confraries de la nostra diòcesi; a tots els grups parroquials, amb l'orientació del rector, que

feu realitat la presència de Jesucrist en el món de la paraula, de la caritat i de la celebració; a tots els que heu rebut un sagrament i ho heu viscut amb gran alegria familiar i comunitària; als que heu vingut de lluny i us heu sentit fàcilment acollits per les comunitats integrant i expressant la vostra experiència de fe en el Ressuscitat.

Donem gràcies a Déu per concedir gran disponibilitat i dedicació a tantes persones del nostre entorn que ens faciliten la tasca d'aplicar amb coherència les exigències de l'Evangelí i les orientacions de l'Església.

La gratitud s'estén a moltes persones i institucions civils que col·laboren amb recursos humans i econòmics al desenvolupament i sosteniment de persones i patrimoni religiós. D'això ens en beneficiem tots i contribuïm des de diferents conviccions i creences a construir un món més just, més honest i més solidari amb els éssers humans i amb tota la creació. Acabo aquest comentari assenyalant un aspecte molt apreciat: agrair la feina a la conclusió d'aquest humil Pla Pastoral de tres anys que es va iniciar al setembre de 2016. Us emplaço des d'ara mateix a fer aportacions durant els mesos següents per confeccionar entre tots un nou Pla que aglutini les nostres realitats eclesials i sàpiga concretar les aspiracions de la nostra diòcesi mirant el futur amb esperança i valentia.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un nou curs pastoral (1)

1 de setembre de 2019

Benvolguts diocesans:

És un costum molt arrelat entre nosaltres dividir el temps en cursos. Es comença el setembre i s'acaba el mes de juny de cada any. La influència del món escolar és gran. Per suposat, també es determinen el temps meteorològic en aquesta part de la terra; la calor, les vacances els mesos de juliol i agost, el canvi a la segona residència... tot ajuda a què ara comenci de nou l'activitat ordinària en molts àmbits. També es poden donar propostes extraordinàries que, individual o col·lectivament, es presenten en aquest nou període. Necessitem entusiasme, dedicació i creativitat.

Afegim l'adjectiu pastoral al substantiu curs perquè ens referim a l'àmbit eclesial. Queden englobats d'aquesta manera els projectes, activitats i desit-

jos de les comunitats parroquials, dels moviments apostòlics i de qualsevol institució emmarcada a la diòcesi de Lleida. Els cristians reconeixem la nostra pertinença a l'Església que es concreta en els tres nivells: universal, local o diocesana i parroquial. Exigeix un compromís de col·laboració amb la mirada oberta a tota la realitat eclesial.

Acabava l'últim escrit del curs anterior amb agraïments. Començo el nou amb salutacions i amb desitjos d'animar al seguiment coherent i alegre de Jesucrist des de la nostra Església i com a oferta i servei a la societat. És la pastoral en clau de missió a què ens convidava el papa Francesc al número 33 del *Evangelii Gaudium*. I això afecta a tot, al nivell parroquial on la comunitat organitza les diferents activitats pastorals ordinàries a les quals no pot renunciar, la predicació i anunci de la Paraula, la celebració dels sagraments i l'aprenentatge del compartir. No calen més indicacions d'altres instàncies. El projecte pastoral és clar i directe per a totes les comunitats.

També afecta a nivell d'Església universal respecte a les preocupacions de servei al món que ha d'afrontar. L'oferta de salvació del mateix Senyor, la secularització galopant que ens envolta, el repte de la igualtat social, de la justícia i la distribució de la riquesa, la valoració creixent de la dignitat de la persona, la defensa de la vida, l'acollida dels migrants i refugiats, l'atenció als més pobres i exclosos. Que ningú obli les prioritats des de l'evangeli, que mesuri la seva possible col·laboració en aquestes propostes i que, almenys, s'uneixi en constant oració per fer més creïble la nostra Església en aquest món.

Voldria insistir en aquest moment en el nivell diocesà. La meua responsabilitat és màxima i desitjo que compartiu les preocupacions que tantes vegades m'heu sentit: l'edat dels sacerdots i la promoció vocacional al ministeri, l'adequada atenció pastoral a totes les parròquies, la iniciació cristiana, la responsabilitat dels laics en la marxa dels serveis diocesans i parroquials, l'ensenyament en general i l'escola catòlica, la presència pública de l'Església i el compromís dels cristians en els diferents sectors socials. Per tot això necessitarem creativitat i valentia. M'agradaria comptar amb tothom per afrontar aquests desafiaments. Els concretaré una mica més el diumenge que ve.

Poso tot això en mans de la Mare de Déu. Us convido a participar en la romeria que en el seu honor organitzen a la Ribagorça, al Pont de Suert, tres bisbats: Barbastre, Urgell i Lleida.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un nou curs pastoral (i 2)

8 de setembre de 2019

Benvolguts diocesans:

Després de la introducció feta el diumenge passat, en aquesta segona part enumero alguns esdeveniments de l'Església que haurem de tenir en compte per aquest curs:

Respecte a l'**Església Universal** hi ha dos esdeveniments que marcaran les nostres agendes: el Sínode de Bisbes sobre l'Amazònia, amb el tema de l'evangelització en aquella zona empobrida d'Amèrica del Sud. L'octubre missioner, que és una proposta del papa per a tots els catòlics durant tot un mes amb la missió en el punt de mira; l'oració, la col·laboració econòmica, el servei personal als pobles més pobres. Tot ens compromet per fer arribar el missatge del Senyor a tot arreu.

Respecte a l'**Església a Espanya**: el mes de febrer se celebrarà el Congrés de Laics a Madrid. La nostra diòcesi participarà amb un grup de laics que ha preparat la seva presència amb el treball realitzat durant els últims mesos.

Respecte a l'**Església a Catalunya**. Les diòcesis amb seu a Catalunya preparen la celebració del XXV aniversari del Concili Provincial Tarraconense amb algun acte comú per a tots i amb determinades iniciatives, encara no concretades, en les seves respectives seus. També s'han previst una Trobada de catequistes a Vic el proper mes de novembre, la nova traducció del Missal Romà i, a més, la coordinació permanent dels altres sectors pastorals amb propostes conjuntes bianuals o trianuals.

Respecte a la **nostra diòcesi**: Serà un any de consultes perquè tothom pugui reflexionar sobre un nou pla pastoral que es començarà a posar en marxa el curs següent. L'Assemblea Diocesana del passat mes de maig així ho va acordar. Les consideracions proposades han estat fruit del diàleg en el si del Consell Presbiteral i del Consell de Pastoral. D'aquí a uns dies es distribuirà una Guia per a la reflexió i perquè persones o grups puguin aportar idees i suggeriments per tal d'elaborar aquest projecte. És una responsabilitat de tots i amb tots volem comptar. Segurament és la proposta més significativa per a aquest nou curs. El resultat es presentarà a l'Assemblea Diocesana a finals del proper mes de maig.

El mes de novembre es podran venerar les relíquies de santa Bernadette Soubirous que recorreran alguns centres de culte de la nostra ciutat.

Una invitació especial perquè tots els catòlics participin en tres actes que aglutinen totes les comunitats de la diòcesi: Dia de l'Enviament, a la catedral, el dijous, 19 de setembre; la Missa Crismal, a la catedral, el dimarts, 7 d'abril; l'Assemblea Diocesana, a la Casa de l'Església, el dissabte, dia 29

de maig. Són tres celebracions que s'han consolidat al llarg dels anys i que són viscudes amb gran alegria per la immensa majoria dels participants.

Respecte a la **parròquia, comunitat o moviment** de cadascú no es pot enumerar aquí la gran quantitat d'actes que cada institució celebra per motius diferents. Només m'atreveixo a demanar que col·laboreu en la seva realització, ja sigui en la celebració de la festa major, ja sigui organitzant l'atenció als malalts o presentant algun acte concret que ajudi els altres a participar en l'experiència cristiana de la vida.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un mes missioner

15 de setembre de 2019

Benvolguts diocesans:

Els catòlics ja saben des de sempre que el tercer diumenge d'octubre tota l'Església es reuneix al voltant de les missions. En diem el diumenge del DOMUND. Oracions, col·lectes, animació comunitària, accions formatives i informatives... són mitjans que utilitzem per sensibilitzar la nostra consciència en la necessitat d'evangelitzar a tots els pobles i col·laborar, en la mesura de les nostres possibilitats, als centres missioners de les zones més pobres del món.

El papa Francesc ha ampliat una mica més l'horitzó i, amb motiu dels 100 anys de la publicació d'una encíclica sobre missions del papa Benet XV, ha convidat aquest any a celebrar un mes Missioner Extraordinari. Ha escollit el següent lema: "Batejats i enviats: l'Església de Crist en Missió en el món" i ha determinat que tot el mes d'octubre tinguem aquest tema com a principal motiu d'oració i reflexió. Tant personal com comunitària.

Estic convençut que la iniciativa ha estat molt ben acollida per tothom. La preocupació per les missions ha descobert les grans mancances i limitacions dels nostres germans que viuen en països amb reduïdes perspectives socioeconòmiques. I això ha generat un alt nivell de plausibilitat en el nostre benestant món occidental. El nostre principal objectiu és donar a conèixer el missatge de Crist, però l'ajuda prestada a persones i els recursos econòmics ha afavorit un sentiment de fraternitat entre uns i altres canviant la imatge infantil de la proposta, que guardem en el record amb la recollida d'almoines, per una realitat més reflexiva i solidària més universal i amb fort component evangelitzador.

En el primer document del seu pontificat, el papa Francesc ha revelat un meravellós anhel: “Somio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot, perquè els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial esdevingui un camí adequat per a l’evangelització del món actual més que per a l’autopreservació.” (EG 27). Nosaltres volem sumar-nos a aquests sentiments.

Comença la preparació d’aquest **mes missioner** amb la celebració d’un Congrés Nacional de Missions (Madrid, del 19 al 22 de setembre). Es preveu una gran assistència i tindrà gran ressonància en tota la societat. Interessants ponències, taules rodones amb participació de persones amb llarga experiència en les missions i variades comunicacions. També s’ha preparat unes vigílies d’oració i la celebració de l’Eucaristia.

Durant el mes d’octubre s’ha establert que un tema domini cadascuna de les setmanes. La primera, la pregària, coincidint amb la festa de santa Teresa de l’Infant Jesús, patrona de les missions. La segona, el testimoni, recordant les biografies dels missioners actuals i demanant la intercessió dels sants i beats amb projecció missionera. La tercera, la formació, preparant conferències i estudis sobre la realitat missionera des dels aspectes bíblics, catequètics, espirituals i teològics. La quarta, la caritat missionera, col·laborant amb els nostres donatius.

La Delegació de Missions de la nostra diòcesi ha programat activitats per al mes d’octubre: Exposició missionera a la catedral, Missa al monestir de les Carmelites el dia 6, Xerrada d’un missioner el dia 18 i una Vetlla de pregària el 26. També, amb les altres diòcesis, han preparat una trobada al Santuari de Montserrat per al dia 19, vigília del DOMUND. Us demano oracions i col·laboració per aquesta obra.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Jornada del Migrant i del Refugiat

22 de setembre de 2019

Benvolguts diocesans:

“**No es tracta només de migrants**” és el lema d’aquesta Jornada per a l’any 2019. Aquest any se celebra amb una novetat: la Santa Seu feia públic el passat mes de novembre la decisió de canviar de gener a l’últim

diumenge de setembre la Jornada, responenent a la petició de diverses Conferències Episcopals. Serà, doncs, el diumenge, 29. Veureu moltes referències en els mitjans de comunicació social perquè totes les diòcesis faran per a aquest dia l'anunci sobre una realitat tan preocupant i que a tots commou per l'enorme quantitat de vides humanes que estan en joc.

A la nostra diòcesi hem avançat aquesta Jornada al diumenge, 22 de setembre. Els responsables han considerat la coincidència amb la Fira de Sant Miquel i han preferit canviar de data per donar-li més importància i perquè el contingut del seu missatge arribi nítid a la consciència de tots, creients o no. Han organitzat una missa a la parròquia del Carme a les 10 hores i després han previst un Festival al col·legi Sagrada Família.

La data és diferent però l'objectiu és el mateix: sensibilitzar sobre l'acollida als migrants i refugiats que "no són un perill sinó una ajuda que ens enriqueix" com recorden els bisbes de la Comissió Episcopal de Migracions en el seu missatge per a aquesta Jornada. També reclamen al seu escrit que es tractin d'eradicar i prevenir situacions de vulnerabilitat o la desatenció dels drets humans.

Com tots els grans temes que afecten l'ésser humà i la societat en el seu conjunt tenen ramificacions múltiples i les solucions són molt complexes. La nostra atenció no pretén simplificar la situació ni banalitzar el drama que viuen diàriament molts germans nostres. Amb aquestes línies només vull aconseguir una reflexió més propera a l'Evangeli i una implicació de tot cristià en la recerca de solucions globals i fraternals. No podem quedar-nos limitats a rebre les informacions que ens ofereixen els mitjans. Han estat molt intenses en els últims mesos. Cada dia teníem com a notícia principal unes morts al mar, unes màfies que tracten com a mercaderia als éssers humans, les persones d'uns vaixells que pretenen ajudar i, en alguns casos, ho aconsegueixen, els governs que volen que es compleixin les lleis i ometen l'ajuda necessària per salvar vides, els periodistes i els estudiosos del tema que analitzen i conformen l'opinió pública, la ideologització d'aquesta tràgica situació que permet que els diferents grups socials es llancin invectives, com pedres al cap dels oponents, produint afegits enfrontaments segons la posició ideològica o partidista de cadascú. I nosaltres produint comentaris i dictant solucions mentre tranquil·lament prenem cafè a la barra d'un bar.

Els cristians observem la complexitat d'aquests grans problemes humans però necessitem actuar amb criteris evangèlics. Aquests neixen de les paraules i de les actituds que manifesta Jesús de Natzaret.

Vull acabar el meu comentari amb unes paraules del papa Francesc en el seu Missatge per a aquesta ocasió glossant el lema, que es repeteix, i afegint altres frases que condicionen i contrasten la nostra pròpia actitud: **No es tracta només de migrants**, es tracta de les nostres pors; ...es tracta de la caritat; ...es tracta de la nostra humanitat; ...es tracta de no excloure

ningú; ...es tracta de posar els últims en primer lloc; ...es tracta de la persona en la seva totalitat, de totes les persones; ...es tracta de construir la ciutat de Déu i de l'home.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Visita pastoral a dos arxiprestats

29 de setembre de 2019

Benvolguts diocesans:

Recordeu que en l'anterior Pla Pastoral teníem com a prioritat fer la Visita Pastoral a totes les parròquies. Vam voler fer la visita sense presses, coneixent la realitat pastoral de cada parròquia i participant en les reunions de tots els grups. Per al bisbe va ser una experiència eclesial molt important. És, per descomptat, una obligació que li imposa la missió encomanada per l'Església però la seva realització li va resultar molt gratificant. A cada parròquia li demanava al Senyor que els passés el mateix a tots els que participaven amb mi d'aquesta experiència eclesial i percebessin en la figura del bisbe la presència de Jesucrist, el Pastor de tots.

Durant el primer any la Visita Pastoral es va portar a terme als arxiprestats de "La Seu Vella" i de "Segrià-Noguera-La Ribagorça". Un de la ciutat i un altre rural. Durant el segon any vam visitar els arxiprestats de "Gardeny" i del "Baix Segre". Molts lectors, residents en aquestes parròquies, van participar en algunes accions de la Visita, van escoltar les indicacions del bisbe, van poder plantejar suggeriments i donar les seves opinions sobre alguns temes de l'Església i de la nostra societat.

Per concloure la Visita Pastoral a tota la diòcesi necessitem programar la dels dos arxiprestats que falten. Són el "Perifèria" i el "Baix Urgell-les Garrigues".

Com us deia en una altra ocasió hi ha activitats pastorals a parròquies i a la mateixa Cúria que s'han de posar en pràctica encara que no siguin un objectiu preferent. Sabeu que durant aquest curs l'objectiu més important és la reflexió i l'aportació de noves idees per elaborar un nou Pla que donaria començament el curs següent. No obstant això la Visita Pastoral no s'atura i aquestes línies volen ser un recordatori i un avís a tots els membres de la parròquia per demanar-los oracions i participació activa quan arribi la visita del bisbe.

Cada arxiprest s'encarregarà de coordinar el calendari i l'horari de les parròquies de la seva demarcació; ho sol fer amb els altres sacerdots en les seves reunions ordinàries. Amb unes setmanes d'antelació a la Visita, el rector amb els responsables dels grups pastorals, prepara un breu informe de l'estat actual de la parròquia perquè el bisbe tingui un coneixement previ de la realitat que visitarà. Es fixen les accions en uns dies determinats i es convida a participar al major nombre possible de feligresos.

Ja he explicat en altres ocasions l'objectiu de la Visita. Ho repeteixo per actualitzar la informació. Es tracta de resar junts, de parlar i escoltar, de celebrar el Misteri de Crist, de revisar els llibres sacramentals i el d'economia i d'observar el temple i els locals parroquials per conèixer el seu estat de conservació.

No cal que digui que cada parròquia té unes característiques pròpies, amb una història i amb uns rectors que l'han conformat. No es tracta de fer una mena de competició amb les veïnes o aparentar més realitat que l'existent. Ni ens enganyem a nosaltres ni pretenem enganyar a ningú. Volem millorar entre tots la nostra comunitat i donar-li pistes al bisbe perquè pugui prendre les decisions més adequades al moment present.

Amb la meua benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Som enviats a evangelitzar

6 octubre de 2019

Benvolguts diocesans:

El passat 19 de setembre vam viure uns moments emocionants a la catedral. Tots els que tenen alguna responsabilitat eclesial i molts cristians ens vam reunir per escoltar la Paraula de Déu, per pregar, per demanar ajuda al Senyor per aquest nou curs i per rebre l'encàrrec del nostre treball a l'Església de part del pastor de la diòcesi.

Anomenem Festa de l'Enviament a aquesta celebració. Volem recordar i actualitzar que les nostres paraules i les nostres accions es fonamenten en Jesucrist i les desenvolupem en l'Església com una oportunitat de creixement personal, de servei a la comunitat i presentació d'una oferta de sentit a la societat que ens envolta. No és una tasca subjecta a l'arbitri

de cadascú, emparat en el gust, l'interès personal o les conveniències del moment. És, sobretot, una exigència de la nostra fe per realitzar allò que la mateixa Església està cridada a complir seguint el manament de Jesús, qui va encarregar en primer lloc als Apòstols que anunciessin la salvació que Ell havia portat. Així ho van fer dispersant-se per totes les regions per anunciar amb alegria i amb coratge la pertinença al Regne. Al mateix temps que es constituïa l'Església es guardaven com un gran tresor les paraules i els fets del Senyor. En les primeres cartes dels apòstols ja es resumeix quina és la tradició que hem de celebrar i anunciar.

Era gran el goig de catequistes, animadors de comunitat, responsables i membres dels moviments apostòlics, professors i directius de centres d'ensenyament, voluntaris i responsables de Càritas al costat dels membres de la Vida Consagrada, diaques i preveres... rebent del bisbe la missió de fer fecunda la vida de l'Església diocesana. Tots ells demanaven amb insistència l'ajuda de l'Esperit Sant per dur a terme la tasca encomanada. No són fàcils ni còmodes els moments actuals per al desenvolupament de la vida cristiana. Segurament no ho han estat mai. Però els que vivim ara ens aclapara el pes de la missió i els minsos resultats obtinguts. Com si això que portem en les gerres de terrissa no hagués rebut la força de l'Altíssim. A més de l'alegria en la celebració, es percebia una major confiança i una profunda sensació de responsabilitat per l'encàrrec rebut. És aquesta una qüestió de tots, sense excloure ningú. No ens cansem mai de viure i predicar!

La responsabilitat compartida és essencial en la nostra Església. Cada membre té una funció, aporta les seves qualitats, la seva experiència eclesial per participar de l'autenticitat evangèlica de la nostra diòcesi, que pelegrina aquí i ara amb el concurs de tots. Per això en aquest mateix acte es va distribuir una Guia per a possibilitar aportacions, suggeriments i accents en l'elaboració d'un nou Pla Pastoral. És un document senzill que convida a tothom a la reflexió i a la implicació personal i comunitària.

Aquesta Guia ha estat fruit del treball que han realitzat durant els últims mesos els Consells del Presbiteri i de Pastoral. Ara es distribueix perquè entre tots puguem respondre millor als reptes que planteja el món. Hi caben totes les sensibilitats, tots els compromisos, tots els projectes fixant sempre la mirada en la unitat del ramat de l'únic pastor que és Crist.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El Concili Provincial Tarraconense compleix 25 anys

13 d'octubre de 2019

Benvolguts diocesans:

El dia 8 de setembre de 1994 va ser convocat amb goig el Concili Provincial Tarraconense. Aquesta era l'expressió que van utilitzar els bisbes en el Decret de Promulgació de les resolucions conciliars el juny de 1996.

Des de gener a juny de 1995 van tenir lloc al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès les sessions de treball dels membres, elegits i nomenats per aquesta finalitat, de totes les diòcesis amb seu a Catalunya. La cloenda es va celebrar a l'Església Catedral Metropolitana de Tarragona, seu primada, en la Solemnitat de la Pentecosta, dia 4 de juny del mateix any. Bisbes, sacerdots diaques, religiosos, agents de pastoral i laics en general van dialogar sobre els diversos temes que preocupaven a l'Església i que se centraven en un focus comú: com evangelitzar, presentar a Jesucrist, a la societat actual. En el Prefaci del document final es pot llegir: "Constatem, amb l'alegria que és fruit de l'Esperit Sant, que el Concili que hem celebrat ha estat una joiosa experiència de comunió eclesial, arrelada en la mateixa comunió trinitària del Pare, el Fill i l'Esperit Sant".

Amb seguretat molts de vosaltres us recordareu d'aquell esdeveniment que es va viure amb molta intensitat per part de totes les comunitats catòliques. Alguns van participar-hi activament, altres van donar el vostre suport i tots van demanar en les vostres oracions al Senyor pels bons fruits del Concili que tots rebíem com un regal i com un repte. Vagi per davant l'agraïment actual als protagonistes d'aquell moment i, per descomptat, el desig de no oblidar mai les resolucions i l'entusiasme que va generar a les nostres diòcesis. Es pot pensar que molts dels cristians actuals no van viure i no recorden aquest Concili. Alguns opinaran que és una cosa del passat amb poca incidència en el present. Però no; aquella experiència eclesial va ser molt important, és part de la nostra història de fe i, després de la seva lectura, s'observa que conté una gran quantitat d'intuïcions amb grans possibilitats per atendre l'evangelització del present. Els responsables actuals de les nostres diòcesis estem obligats a informar i revitalitzar els continguts conciliars per a totes les comunitats cristianes.

Durant aquest curs celebrem, per tant, el 25 aniversari dels treballs i de la clausura del Concili. És un període de temps que ens permet valorar millor el que va significar aquell esdeveniment. El seu record coincideix en la nostra diòcesi amb un temps de reflexió i de preparació d'un nou Pla Pastoral. Pot ser molt útil per a la pròpia reflexió i per enfortir algunes línies pastorals que allà es contenen. Donarem informació sobre determinades

activitats i celebracions que s'organitzen amb motiu d'aquest aniversari. Us convidem a participar-hi.

Acabo aquesta primera aproximació assenyalant els títols dels quatre grans temes que van ser objecte de 170 resolucions: I. Anunciar l'Evangeli a la nostra societat. II. La Paraula de Déu i els sagraments en les nostres Esglésies. III. La sol·licitud pels més pobres i marginats. IV. La comunió eclesial i la coordinació interdiocesana de les nostres Esglésies. La publicació d'aquests temes anava acompanyada per un Decret de Promulgació, signada per tots els bisbes amb seu a Catalunya, un Prefaci a les resolucions i un Missatge final del Concili que, dirigit pels pastors a tot el Poble de Déu, acabava amb aquesta frase: "Voldríem que a tots els arribés l'alenada d'aire fresc que l'Esperit suscita en les nostres Esglésies".

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El diumenge del Domund

20 d'octubre de 2019

Benvolguts diocesans:

En un comentari anterior (el passat 15 de setembre) vaig tractar d'explicar el significat del **mes missioner** convocat pel papa Francesc per a tota l'Església catòlica. El feia coincidir amb el mes d'octubre d'aquest any ja que la celebració del **Domund** sempre s'ha situat en el tercer diumenge d'aquest mes. Volia recordar el Papa els cent anys de la publicació d'un document d'un antecessor seu en el qual s'impulsava l'enfortiment de les missions a tot el món i la col·laboració de tots els catòlics en la missió fonamental de l'evangelització.

En aquest comentari em centro, com ho faig tots els anys, en ressaltar la importància d'aquest diumenge per a totes les nostres comunitats. El DOMUND ens permet a tothom reflexionar sobre un aspecte essencial de la nostra vida cristiana, com és el compromís d'anunciar amb paraules i fets l'evangeli de Jesucrist. Al mateix temps sentir-nos propers i corresponsables amb tots els missioners que, lluny de les seves cases, dediquen la seva vida a mostrar la caritat del Senyor en tots els països del món.

El lema d'aquest any és el següent: **Batejats i enviats: l'Església de Crist en missió en el món**. Amb les paraules que componen aquest

anunci es resumeix amb claredat el que ens demana l'Església en aquests moments. A tot el món existeixen centres de missió, fundats alguns d'ells fa molts anys, per donar a conèixer la singularitat de la salvació del Senyor, que es concreta en la caritat que Ell ens va enviar i que és una exigència per haver estat batejats. Des del nostre baptisme hem rebut la gràcia de ser enviats a complir la doble dimensió de la caritat, presentar a Crist i atendre les necessitats dels nostres germans. Hi ha un matís especial en el lema d'aquest any, la crida a sentir-nos tots missioners allà on visquem. No és una qüestió que afecti a poca gent, que ens semblen valents en la seva decisió i compromís i als qui professem una profunda admiració i un gran reconeixement. La missió ens afecta a tots.

La nostra diòcesi també vol estar a l'altura d'aquesta missió. Cada comunitat, cada persona, ha col·laborat activament des de sempre en aquesta sol·licitud eclesial. S'ha encoratjat i ha acompanyat a alguns cristians que, deixant a la seva família, han marxat a terres llunyanes per servir a les comunitats més pobres. Des d'aquí hem intentat fomentar vocacions missioneres i hem participat en les diverses campanyes per pregar i per ajudar econòmicament a qui més ho necessita. Queda constància de la generositat i del subsegüent agraïment diocesà als homes i dones del passat i als que encara continuen en terres de missió.

El lema d'enguany insisteix en el compromís i la participació de tots nosaltres que habitem en unes zones del món molt estables i benestants; amb problemes de diversa índole però sense carències estructurals serioses en el camp de l'educació, salut, seguretat o serveis socials. Existeixen encara avui comunitats molt pobres i en algunes encara no coneixen a Crist. Estem obligats a donar ajuda material i humana.

A causa del mencionat Mes Missioner s'han multiplicat les activitats amb aquest referent universal. Tot i que el centre estigui en aquest diumenge, participeu i enriqueixu-vos de l'experiència missionera que s'ha organitzat per a tot el mes.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Alegria i esperança

27 d'octubre 2019

Benvolguts diocesans:

En aquests primers dies de novembre ens embarquen dos sentiments que permeten una experiència humana més plena i que tenen molt a veure amb la dimensió religiosa vinculada al Senyor Ressuscitat: l'alegria i l'esperança. Ho diem en aquests moments i en un determinat sentit, l'alegria per celebrar i demanar la intercessió de tantes persones que estan al cel; i l'esperança en l'oració pels difunts. És la Solemnitat de Tots els Sants, el dia 1 de novembre, és la memòria i oració pels difunts, el dia 2 del mateix mes.

Un bon costum arrelat en el cor de la nostra societat és la visita al cementiri en algun moment durant aquests dies per pregar i per recordar als éssers estimats que hi estan enterrats. Gran quantitat de gent hi acudeix, amb cues a les entrades i estacionament de cotxes als voltants. Per a moltes persones aquesta visita no està associada únicament al Dia de Difunts i aprofiten la jornada festiva del dia 1, o la del dia abans, per complir amb aquest costum. Per la meva part em resisteixo a pensar que majoritàriament és un gest rutinari i que es porta a terme “perquè ara toca això”. Estic convençut de la profunditat dels sentiments de la nostra gent que vol mostrar gratitud, record afectuós i caritat eterna en l'oració. Així, almenys, ho volem fer els creients. I així ho volem anunciar als qui viuen amb nosaltres.

Però anem per parts. Reflexionem en primer lloc sobre l'alegria que ens proporciona la celebració i el record de tots els sants. Comprovar en la biografia d'infinat de cristians que van viure amb coherència la seva fe en Jesucrist i no van lamentar mai el seu seguiment és motiu d'immensa alegria per a nosaltres. Són clars exemples de generositat, de perdó, d'entrega als seus pròxims, de defensa de la dignitat de la persona, de proclamació i respecte de la vida, des de la concepció a la mort natural, de sol·licitud i preocupació pel matrimoni, per la vida consagrada, la castedat, etc. I totes les altres virtuts proposades pel Senyor en l'evangeli. Res és impossible. El seu compliment ens omple de satisfacció i alegria. Demanem la intercessió de tots els sants per a què la nostra pròpia vida sigui atractiva i manifesti felicitat. En ho recordava el papa Francesc en l'Exhortació Apostòlica **Alegreu-vos-en i celebren-ho**. “Les coses dites fins ara no impliquen un esperit apocat, tristoi, agrit, melangiós o un baix perfil sense energia. El sant és capaç de viure amb alegria i sentit de l'humor. Sense perdre el realisme, il·lumina els altres amb un esperit positiu i esperançat” (núm 122).

Enllaçat amb l'anterior està la segona part, l'oració pels difunts, que és una exigència de la nostra vida cristiana. Sempre ha estat present en les

celebracions i en les diferents devocions seguint les indicacions dels primers escrits apostòlics i la tradició de la mateixa Església. Us aconsello que no trenqueu aquesta costum d'apropar-vos al cementiri i pregar per els vostres éssers estimats. Que us acompanyin els vostres fills i néts perquè aprenguin a unir l'oració sincera amb l'esperança en la vida eterna com ens recomana Jesús. Acabo amb una cita del mateix document del papa que us he proposat abans: "La súplica és expressió del cor que confia en Déu, que sap que tot sol no pot. En la vida del poble fidel de Déu hi trobem molta súplica plena de tendresa creient i de profunda confiança. No traguem valor a la pregària de petició, que tantes vegades ens asserena el cor i ens ajuda a seguir lluitant amb esperança" (núm 154).

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'Església Diocesana

3 novembre 2019

Benvolguts diocesans:

Estic molt agraït als diaris que cada diumenge reproduïxen els meus escrits. Insereixo avui el text que, per aquesta ocasió tan significativa, he preparat per al fulletó que distribuïm a les parròquies i llocs de culte. És el mateix que també apareix al **Full dominical**.

És molt encoratjador tornar a recordar-vos la definició de la nostra Església com una gran família. Ho hem fet aquests últims anys com a portada per a la celebració del **Dia de l'església diocesana/diada de germanor** el segon diumenge de novembre. Cada any posem un accent especial en aquesta relació lluminosa d'Església-família. En aquesta ocasió es parla de la implicació personal de cada cristià en el present i cap el futur. Deixa la porta oberta per a qualsevol que empatitzi amb la nostra institució.

"Sense tu, no hi ha present. Amb tu hi ha futur". És una frase que profunditza en els aspectes que impliquen a cada membre en el desenvolupament de la seva comunitat, sigui familiar o eclesial. Té un clar i directe contingut pensant en el temps: Actualment, i sempre, necessitem a tothom, no sobra ningú, no pot excloure's a cap persona per petita que sigui la seva col·laboració, ja sigui en temps dedicat, en facultats utilitzades o en recursos econòmics aportats. Mirant el futur desitgem comptar amb

cadascun per continuar el mandat de Jesús en l'amor, en el perdó, en el servei i en l'anunci de la salvació a tots els pobles.

La unió d'aquestes dues realitats, la familiar i l'eclesial, no és una novetat d'aquests últims anys. No vull citar textos dels primers segles. Em conformo en recordar dues frases del Concili Vaticà II: "Per això, la família cristiana... manifestarà a tothom la viva presència del Salvador en el món i l'autèntica naturalesa de l'Església..." (GS 48); també en el Decret sobre l'Apostolat dels laics, (AA, 11): "(La família) Complirà aquesta missió... si es presenta com un santuari familiar de l'Església, si pren part del culte litúrgic... si practica activament l'hospitalitat, promou la justícia i altres obres bones al servei de tots els germans..." En aquest mateix sentit tenim abundants textos de sant Joan Pau II, de Benet XVI i de l'actual papa Francesc. Il·lustren amb molta clarividència la imatge familiar de la comunitat eclesial.

En aquesta Jornada també fem palesos els nostres propis recursos, com els rebem i a quines finalitats els dediquem. Donem comptes i expliquem les activitats que porta a terme l'Església. De la mateixa manera que ho fa una família quan en les seves reunions planifica els propis recursos i es detallen les seves tasques i responsabilitats.

A més a més de les obligades justificacions econòmiques, volem demanar-vos a tothom oracions constants a favor de l'Església. És la fonamental implicació de qualsevol cristià en la marxa present i futura de la comunitat eclesial que, amb l'assistència de l'Esperit Sant, se sentirà segura fins el final dels temps. També demanem que augmenti l'estima cap a ella, mare i mestra de tots.

Per últim és necessari agrair la feina i l'aportació econòmica de molts per a benefici de tothom. Expressem aquesta gratitud cada any. No molesta repetir-ho, al contrari és un deure de justícia donar a conèixer a la nostra societat el compromís de tanta gent. Com a bisbe prego a tots que segueixi en el camí de l'ajuda material i de la col·laboració personal.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Reflexions sobre participació

10 de novembre de 2019

Benvolguts diocesans:

Per aquest curs he demanat a tots els catòlics i a les seves comunitats un esforç notable de reflexió sobre la vida cristiana en general i sobre la qualitat i la quantitat d'accions de la nostra diòcesi. Ha transcorregut més d'un mes des del començament de curs i em sembla que tots tenen la suficient informació de l'objectiu diocesà per aquests pròxims mesos. Volem pensar, parlar i escoltar per, entre tots, dissenyar el futur immediat de les nostres comunitats. D'entrada comptem amb l'acció de l'Esperit Sant que ens dona alè i ens acompanya perquè mai ens separem de les indicacions de Jesús i seguim amb més coherència els seus mandats. Ara cal que tots nosaltres ens posem en marxa per aconseguir el que és millor per a la nostra Església.

A partir de la informació que tots heu rebut, és convenient i responsable per la meua part que us animi a la participació. No desitjo que ningú se senti espectador de la nostra realitat eclesial sinó actor en un gran repartiment que té com a protagonista principal a Jesucrist. Ell és qui marca els ritmes dels temps, del llenguatge, dels silencis, de les pregàries, de les mil preocupacions i mancances dels germans, de la meravellosa i permanent celebració de la seva Passió, Mort i Resurrecció. És el centre i el fonament de l'Església i de la nostra vida cristiana. Contínuament ens demana el mateix Senyor a cadascú de nosaltres que siguem la seva ment, el seu cor, les seves mans i peus per continuar la seva obra en aquest temps i en aquest lloc concret on hem rebut el baptisme, ens han educat en la fe, hem posat a disposició dels altres les nostres qualitats i hem enfortit les comunitats de pertinença. Ara us demano que doneu un pas més en l'intent de confeccionar un pla pastoral per a un temps determinat.

La participació que us sol·licito té un senzill mètode d'actuació que tots vosaltres coneixeu i que segur que ja l'apliqueu. Us el recordo.

Pregueu. Que l'oració sigui l'esperó principal de les vostres trobades. Al principi i al final. Els qui no pugueu trobar-vos a les reunions o escriure les vostres aportacions, dediqueu un temps i una sincera actitud de pregària per aquesta nostra intenció eclesial.

Parleu. M'agradaria que ho féssiu amb llibertat, amb sinceritat, manifestant sempre la vostra estima i el vostre respecte pels altres i per l'Església. Que les vostres paraules no siguin ofensives, malintencionades o falses.

Escolteu. És molt important exercitar l'escolta. Necessitem aprendre a guardar silenci quan els altres parlen i a escoltar les seves argumentaci-

ons. No pretenguem tenir sempre nosaltres la raó. No vulguem imposar les nostres idees. Escoltem, siguem humils i donem més importància a les opinions alienes.

Compregueu les idees, accepteu els bons sentiments, acompanyeu els desitjos dels vostres semblants. Que el diàleg no sigui una espècie d'arma para atrinxerar-se o per dominar a l'altre.

Busqueu sempre la unitat. Treballem per la comunió. Tot això és un regal de Déu que estem obligats a desenvolupar amb el treball i l'esforç diaris. És també un repte.

Quants més participeu, més enriquidor serà el resultat final. Us agraeixo sincerament la vostra col·laboració. Es perllongarà durant tot aquest curs.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

III Jornada Mundial dels Pobres

17 de novembre de 2019

Benvolguts diocesans,

És el tercer any que celebrem aquesta jornada que va instituir el papa Francesc per al tercer diumenge de novembre. Pretén que ningú obli la dura realitat en la qual moltes persones estan immerses de manera permanent, la pobresa. I no amb referència a un abstracte sinó considerant a persones concretes que en qualsevol part del món experimenten en les seves vides la carència de tot. Són els pobres que viuen al nostre costat i, en ocasions, són oblidats, marginats o menyspreats per nosaltres mateixos. És una crida a la caritat, tan sabuda per repetida, i, a vegades, manifestem indiferència amb aquesta actitud displicent de no poder arreglar-ho tot.

El lema proposat per aquest any és el següent: **“L'esperança dels pobres mai es frustrarà”**. És una frase del salm 9 que està escrit en uns moments de prosperitat i de fortes desigualtats socials en el poble d'Israel. Els traductors de la Bíblia posen un títol a cada salm; han escollit per a aquest un molt expressiu: Déu, defensor dels humils. Són 21 versets que contenen frases molt dures i molestes per a les nostres oïdes però amb una gran dosi d'esperança per als que confien en el Senyor. Aconsello la seva lectura per al dia d'avui.

El papa Francesc escriu un missatge desenvolupant la idea del salmista i tractant d'apropar la seva denúncia al nostre món actual. Recordant la cruesa del passat, ens posa davant el mirall del nostre entorn en el qual es donen formes noves d'esclavatge que ens interpel·len i ens obliguen a replantejar el nostre estil de vida. Famílies obligades a abandonar la seva terra, orfes per les guerres o la fam, joves sense expectatives de futur i abocats a la delinqüència, víctimes de mil agressions, immigrants, persones marginades i sense llar. Després de la descripció ens demana que no mirem mai als pobres com una amenaça per al nostre benestar o els tractem amb menyspreu. La segona part del Missatge és un gran cant a l'esperança i a la confiança en Déu que, com a pare, no oblida mai a les seves criatures; és també una crida a què els cristians actuem amb els mateixos sentiments de Jesucrist i que fem realitat la seva proposta de reconeixement i de felicitat, "Benaurats els pobres, perquè d'ells és el regne de Déu".

No puc reproduir el text del Papa tot i que és curt. Aquest espai no dona per a més. Us convido encaridament a la seva lectura. Es va fer públic el passat 13 de juny i el teniu en algunes publicacions escrites amb encertats comentaris; podeu trobar el text complert en les pàgines oficials del Vaticà, de la Conferència Episcopal Espanyola, de la Conferència Tarraconense o de la nostra diòcesi.

Em sembla que la importància d'aquesta Jornada recau en posar als pobres i marginats en el primer lloc de les nostres preocupacions tractant que les nostres comunitats no siguin mai indiferents a ells. Que no busquem excuses per a no comprometre'ns amb els que més sofreixen exigint als altres que compleixin el que nosaltres no estem disposats a fer. No ens impliquem en discussions de no poder solucionar tots els problemes del món o en acusacions mútues. Fem, pel contrari, realitat el mandat del Senyor.

Aquesta Jornada em dóna peu per agrair la tasca portada a terme per moltes persones, institucions i organitzacions de la nostra diòcesi que, des de fa molts anys, ens recorden amb les seves paraules i amb les seves activitats el deure de la caritat amb els pobres. També desitjo animar a tothom a seguir per aquest camí de dignificar als marginats i exclosos.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Santa Bernadette de Lourdes

24 de novembre de 2019

Benvolguts diocesans,

Molts de vosaltres coneixeu la ciutat de Lourdes. Situada al sud de França és el destí de multitud de pelegrinatges de tot el món. Hi acudeixen més de sis milions de persones cada any, molts d'ells malalts, per resar davant de la imatge de la Verge Maria demanant la seva intercessió davant de situacions difícils de malaltia. Allà a la gruta de Massabielle es va aparèixer la Mare de Déu a una noia diverses vegades des de l'11 de febrer al 16 de juliol de 1858.

Molts de vosaltres coneixeu el nom d'aquesta noia, Bernadette Soubirous, de família pobre, va estar marcada per moltes penalitats, va caminar d'un lloc a un altre per motius laborals i va afrontar desgràcies per no tenir una formació adequada. Se li apareix la Mare de Déu qui, en paraules del papa Pius XII "la fa la seva confident, col·laboradora, instrument de la seva materna tendresa i de la misericordiosa omnipotència del seu Fill". Les persones s'agreguen a la seva crida cada vegada en més nombre per pregar, fer penitència i demanar per la conversió dels pecadors. És acceptada en el noviciat de les religioses de la Caritat i, l'any 1867, fa la seva professió. La seva salut es deteriora i, després d'una llarga malaltia, mor el 16 d'abril de 1879. Va ser beatificada l'any 1925 i proclamada santa el 8 de desembre de 1933, solemnitat de la Immaculada Concepció. Amb aquest nom s'havia identificat la Mare de Déu en les aparicions a Bernadette.

Molts de vosaltres coneixeu l'Hospitalitat de Lourdes, entitat que organitza el pelegrinatge anual de malalts de la nostra diòcesi al santuari marià, prepara el Dia del Malalt, fomenta la devoció a la Mare de Déu, manté actes de culte al llarg de l'any i manifesta una constant preocupació pels malalts, impedits i les seves respectives famílies. Té la seva seu a la Casa de l'Església on celebren les reunions la Junta Directiva i els socis. El president es Ramon Reig i el consiliari Mn. F. Ribas.

Molts no sabeu que el Santuari de Lourdes ha inaugurat l'"Any Bernadette" aquest 2019 per celebrar tres aniversaris: el 7 de gener es van complir els 175 anys del naixement de la santa; dos dies després, el seu baptisme i el 16 d'abril el 140 aniversari de la seva mort. Aquest any té com a lema "Benaurats els pobres, perquè d'ells és el Regne de Déu". Amb aquest motiu les relíquies de la Santa recorreran 45 diòcesis espanyoles, des del dia 1 de setembre fins a Nadal. A la nostra diòcesi hi seran des del dilluns 25 d'aquest mes fins el dimecres 27. Ja ho han fet en altres països renovant entre els cristians la confiança en Déu, la proximitat a la Mare de Déu i el record i la veneració cap a aquesta gran dona.

Les relíquies són part del cos d'una persona, o tot ell, venerat per algun motiu o bé algun objecte que, per haver estat tocat per aquesta persona o per altres motius, és digne de veneració. Sempre té un gran valor sentimental per a les persones que comparteixen el mateix ideal de vida i busquen la seva pròpia santificació.

L'organització del pas d'aquestes relíquies per la nostra diòcesi s'ha encomanat a l'Hospitalitat de Lourdes. Ho han preparat amb molt interès. Convido a tothom a participar en els diversos actes programats: Catedral, Monestir de les Carmelites, Hospital Arnau de Vilanova i la Residència d'Aitona. Ja vam anunciar l'horari en el **Full** del diumenge passat.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Preparant el Nadal

1 de desembre de 2019

Benvolguts diocesans:

Comencem aquest diumenge el temps de la preparació del Nadal. És un període de quatre setmanes, que anomenem Advent, dedicat a mantenir i revitalitzar una bona disposició personal i comunitària davant de la vinguda del Nen-Déu que neix a la cova de Betlem, petita població jueva de l'actual regió de Palestina i que, en aquells moments, estava sota dominació romana.

El naixement de Jesucrist és el fet més extraordinari que han vist els segles. S'han realitzat les promeses que tenia el Pare Déu per a tota la humanitat i els éssers humans han descobert la nova i definitiva forma de relacionar-se amb Déu i amb els seus semblants. Aquest esdeveniment tan gran exigeix de tots els cristians una autèntica i renovada preparació. Se centra en una conversió interior de cadascú de nosaltres i en una revisió de les actituds i activitats de les nostres pròpies comunitats a l'estil de les paraules i els fets del Messies. La preparació exterior ens ve donada, sense que nosaltres intervinguem massa, pels llums, la decoració nadalenca, els cants i el bullici alegre i desenfadat que es manifesta en els carrers i places dels nostres pobles i ciutats.

La meva reflexió se centra en la proposta que resideix en l'interior de cada persona. És invisible i aparentment poc pretensions però la seva conscient aplicació té unes conseqüències impressionants per transformar

i millorar tot el nostre exterior. Estic parlant del Déu que ha introduït en el nostre cor la capacitat de remoure i aprofundir en el seu amor amb la Veritat revelada en la persona de Crist des del seu naixement fins a la seva mort i resurrecció. Si confiem en Ell sabrem viure sempre amb l'esperança d'estimar als altres sense cap tipus de límit ni fronteres, defensarem sempre la dignitat de les persones i tractarem que tots posseeixin unes mínimes condicions de vida en llibertat, justícia i pau.

El canvi que ens ofereix el Naixement de Jesús acompanya sempre el nostre propi esdevenir. És un acte que projecta la dimensió amorosa de Déu sobre nosaltres i pretén que desterrem els egoismes, els interessos o les conveniències de cadascú. I això costa, no s'accepta amb facilitat. El pas de la maldat, de la indiferència, de l'exclusió a la bondat, a la proximitat i a la solidaritat requereix valentia i decisió sincera per part de cadascú; requereix a més a més acceptar el repte que ens proposa el Senyor. I això necessita una preparació.

En l'Advent ens preparem per a aquesta conversió interior amb els condicionants que cada cert temps ens imposa la realitat. Segurament aquest any en el qual sentim parlar tant de diàleg, de trobada i de reconciliació seria bo que ens preguntéssim quines condicions posa Déu per parlar amb la humanitat, quines exigències manifesta per trobar-se amb els altres, quin camí marca per a l'abraçada amb aquells que no pensen o no senten de manera semblant que un mateix.

Durant aquests dies escoltarem els cristians consells i advertències dels profetes per fer el bé i denunciar la falsedat i el pecat. Contemplarem la figura de Joan Baptista, que dóna a conèixer la presència del Fill de Déu entre nosaltres i viu amb austeritat extrema. Observarem l'actitud de la Mare de Déu que es posa a disposició de servir absolutament perquè Déu realitzi el seu meravellós projecte de salvació universal. Escoltarem alguns passatges de la vida de Jesús que ens impulsaran al seu seguiment. Tot això ens ajudarà a una bona preparació.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Immaculada Mare de Jesús

8 de desembre de 2019

Benvolguts diocesans:

Avui l'Església ens proposa la contemplació i la imitació de la Mare de Déu. Una vegada més arriba al cor de tots els cristians la referència a la disponibilitat i al servei del disseny de Déu demanant la col·laboració d'una jove de Natzaret. Coneixem aquesta festa amb el nom de la Immaculada o de la Puríssima. Vol dir que Maria fou concebuda sense pecat original i que, durant la seva vida en aquesta terra, mai es va separar de la gràcia de Déu. Tot i que coincideix amb el segon diumenge d'Advent, es manté la celebració litúrgica mariana amb la qual cosa es vol visualitzar la importància i la constant promoció de la devoció del poble cristià a la Mare de Déu.

En el comentari anterior ja vaig proposar una reflexió sobre el significat de l'Advent i sobre algunes actituds que hem de mostrar. Es podria perllongar avui posant a la Verge Maria com a model a imitar per esperar el naixement del seu Fill i com preparar la nostra vida perquè aquest fet incideixi positivament ara i aquí. Aquest és un aspecte fonamental en les relacions que s'estableixen entre la fe i la cultura. El cristianisme no és un constructe que circula en les ments d'alguns privilegiats o se situa en una nebulosa físicament superior a la societat en la que viuen els éssers humans. La realitat de Déu que és fa home vincula de manera inextricable la divinitat amb la humanitat. En aquest cas concret Jesucrist, en el seu naixement, acompanya i orienta tot allò que l'home és i fa; s'encarna i s'identifica amb la diversitat cultural dels diferents grups humans i possibilita que el missatge transmès atorgui plenitud a l'obra humana.

A part de la inculcació de la fe cristiana hi ha un altre aspecte que m'agradaria ressenyar en aquesta festa de la Mare de Déu. A la seva acceptació de la voluntat de Déu que li proposava la col·laboració total, es produïa en la seva joventut. Així sembla deduir-se pel costum en els matrimonis de l'època i per la descripció de l'evangelista posant al davant l'apel·latiu verge al nom de María. Era jove, tot just havia sortit de l'adolescència. Així la destaquen els artistes de totes les èpoques. Això mateix explica que la festa de la Immaculada té un accent extremadament juvenil. És una festa de joves i per als joves. Per això és una bona ocasió demanar a Déu per l'apropament de la nostra joventut a Jesucrist, perquè tinguin com a model de servei i de fidelitat a la Verge Maria i perquè desitgin aplicar a les seves vides les virtuts i els valors de l'Evangelí.

Amb aquest propòsit la Delegació de Pastoral de Joves organitza cada any per aquestes dates un recés espiritual per a joves a Poblet. Un nombrós

grup hi participa per pregar, per reflexionar sobre la seva vida i per analitzar el seu compromís amb l'Església. Sempre ens hem alegrat d'aquesta iniciativa i agraiem la constància dels responsables per oferir aquesta oportunitat. A més a més d'aquesta breu referència informativa voldria destacar la seva importància i animar als nostres joves a participar-hi; també a pares, sacerdots, catequistes i professors per facilitar-los la formació integral i el compromís eclesial.

Al final de l'Exhortació **Crist viu**, sobre i per als joves, el papa Francesc aconsella l'escolta per ajudar a discernir el camí de la vida. I aquesta escolta suposa tres sensibilitats: atenció a la persona, que aquesta atenció sigui discernidora, que sàpiga veure els impulsos que l'altre experimenta cap endavant.

Que la Mare de Déu ajudi als nostres joves i a tots els cristians en aquest camí.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Ensenyament i llibertat

15 desembre 2019

Benvolguts diocesans:

Escric aquest breu i habitual comentari dominical el dia posterior a la declaració de la Ministra d'Educació, "la llibertat d'elecció dels pares del tipus de centre no emana de l'article 27 de la Constitució" en el Congrés d'Escoles Catòliques, celebrat a Madrid a mitjans del passat mes de novembre. Són línies que poden tenir poca actualitat però que són d'una importància permanent. Ha passat un cert temps i les matisacions posteriors de l'autora, si n'hi va haver, i les reaccions d'uns i altres sobre la llibertat d'ensenyament que garanteix la Constitució Espanyola, pot deixar sense efecte les meves opinions.

En primer lloc vull recordar a tothom la responsabilitat dels pares en l'educació dels seus fills. L'Església ha defensat sempre i en qualsevol circumstància aquest dret dels pares. Hi ha abundant documentació al respecte. Apareix una frase en la *Declaració sobre l'Educació Cristiana* del Concili Vaticà II molt il·lustrativa i que resumeix la postura permanent de

l'Església sobre aquesta qüestió. El número 3 d'aquest document comença amb aquestes paraules: "Havent donada la vida als fills, els pares tenen l'obligació gravíssima d'educar-los i, per això, han de ésser reconeguts com a llurs primers i principals educadors". Ni tan sols l'Església s'arroga la possibilitat de substituir-los o suplantar aquesta responsabilitat per a ella mateixa.

En segon lloc és necessari recordar l'article 27.3 de la Constitució Espanyola que diu: "Els poders públics garanteixen el dret que assisteix als pares perquè els seus fills rebin l'educació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves pròpies conviccions". Es podrien citar molts convenis i tractats internacionals en el mateix sentit i que Espanya ha subscrit amb el compromís del seu compliment.

En tercer lloc crida l'atenció que una ministra del govern ignori o tergiversi el sentit d'aquesta afirmació quan la seva principal obligació és complir i fer complir les lleis de la nació. Les paraules que va pronunciar la ministra d'Educació en el mencionat congrés en el sentit de desvincular la Constitució amb el dret dels pares, és un atac frontal al nostre ordenament jurídic i una provocació a tota la societat retallant algun dels seus drets.

Per últim expressar algunes sorpreses que em produeixen aquest tipus de declaracions. La primera és la constant sospita que els pares no són capaços d'educar als seus fills, la funció educativa correspon primordialment a l'Estat; aquesta última transferència en un sistema social obert és inacceptable. La segona és el no reconeixement o el tracte en peu d'igualtat de centres d'ensenyament promoguts per institucions socials usant de la llibertat que fixa la nostra Constitució. La tercera és la limitació de drets per persones o institucions que contínuament exigeixen el seu compliment o acusen als altres de posar en risc el seu exercici. La quarta és negar o disminuir el finançament als centres no estatals amb l'excusa que cada família ha de fer front al seu cost. La cinquena és l'absència d'un veritable pacte educatiu que promogui la qualitat, la participació i la llibertat. La sisena és la permanent recerca de l'enfrontament entre les dues xarxes d'escoles existents en el nostre país. La setena es dona en la negativa d'acceptar la religió en el currículum escolar... Hi ha moltes més sorpreses que no caben en aquest escrit i seria interessant desenvolupar per buscar una veritable trobada en l'educació i en l'ensenyament de les noves generacions. Però en les quals hi participéssim tots.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Celebrem el Nadal

22 de desembre de 2019

Benvolguts diocesans:

Quan arriben aquestes dates vull fugir de la temptació d'enviar rutinàriament una felicitació escrita a familiars i amics. O desitjar la felicitat aliena i pròpia amb unes paraules que sonen a buides i poc compromeses. O també utilitzar el comentari setmanal per glossar aquesta festa tan entranyable i familiar perquè toca fer-ho així. Per contra, tots busquem l'autenticitat en les paraules i en els gestos. Que allò que diem surti del més profund del cor i tingui un sentit veraç en els nostres desitjos cap al pròisme.

Els cristians celebrem el naixement de Jesús la qual cosa ha donat felicitat a tota la humanitat. Compartim amb tots l'anunci dels àngels als pastors quan assenyalaven el lloc de l'esdeveniment més impressionant que ha viscut la humanitat. Al mateix temps anunciem als que ens envolten i a tot el món que Déu es fa home i acompanya les alegries i tristesses dels altres éssers humans per sempre.

L'anunci compartit i celebrat es presenta en els evangelis amb una potent expressió d'alegria. El Fill de Déu neix en un pessebre a la ciutat de Betlem perquè els seus pares no troben lloc a les posades on acudeixen. Experimenten la soledat, la indefensió i la debilitat davant un fet fonamental que marca el futur de tota família. La lectura dels evangelis ens commou intensament i, situant-nos en la mentalitat de Maria i Josep, comprenem la sensació de desemparament viscut. I no va ser així. Tots dos tenien plena confiança en el Déu de les promeses i que la seva paraula gran i potent es manifestaria amb claredat en la petitesa d'un nadó. "Des d'ara em diran benaurada totes les generacions, perquè el Totpoderós obra en mi: el seu nom és sant" aquestes paraules de Maria expressen la proximitat de Déu que habita al cel amb el Fill que anava a néixer a la terra que ells ocupaven.

És un relat d'una gran bellesa i que atreu contínuament a infinitat de lectors. Pintors i poetes ho han reflectit en els seus quadres i en els seus versos al llarg dels segles. Han posat tota la seva energia a transmetre l'esdeveniment del Nadal del Salvador perquè el món cregui i modifiqui els seus comportaments buscant unes relacions humanes més frateres, unes bases més sòlides per a la pau i unes situacions en què regni sempre la justícia per a tothom. I tot això és motiu perquè ens felicitem els uns als altres. Així ho diuen les paraules de Zacaries a l'evangeli de sant Lluc quan agraeix al Senyor el miraculós naixement de Joan: "Per l'amor entranyable del nostre Déu, ens visitarà un sol que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca i en ombra de mort, i guiar els nostres passos per camins de la pau".

Per descomptat que hi ha motiu en aquestes dates per parlar i viure l'alegria. Per mostrar i desitjar felicitat a tothom. I ho fem utilitzant un paper o uns missatges a través de les noves tecnologies. Posant tot l'afecte cap a les persones estimades. Fugint de la rutina o d'un costum generalitzat.

En el meu cas, un any més, he escrit una felicitació als amics des del cor. He repetit paraules que porten el significat més entranyable per a tothom: **Que el naixement de Jesucrist us ompli de benediccions i us concedeixi la màxima felicitat.**

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Sagrada Família

29 de desembre de 2019

Benvolguts diocesans,

Jesús neix en el si d'una família. Al començament de l'evangeli de sant Mateu podem llegir: "Jesús, el Messies, va ser engendrat d'aquesta manera: Maria, la seva mare, estava compromesa en matrimoni amb Josep i, abans de viure junts, ella es trobà que havia concebut un fill per obra de l'Esperit Sant". Tots venim al món acompanyats de l'esforç i de l'alegria dels nostres pares. I així passa amb el mateix Fill de Déu que es va assemblar en tot a nosaltres, excepte en el pecat, com diu la carta als Hebreus. És l'afirmació contundent de la nostra fe, Jesucrist és veritable home. I així ho expressa un preciós text del Concili Vaticà II: "Car Ell, Fill de Déu... Va treballar amb mans d'home, pensà amb enteniment humà, actuà amb voluntat humana, estimà amb cor d'home. Nascut de Maria Verge, es féu de debò un de nosaltres..." (Gaudium et Spes, 22).

El mateix podem dir de la família de Jesús. És humana com la nostra. Les característiques de cadascun dels tres personatges que la conformen, afegint-li l'adjectiu de sagrada, estan descrites en els evangelis. Molt poques referències a sant Josep, home just, discret, obedient, custodi; moltes més a Maria, present en la narració evangèlica des del part del seu Fill fins a la mort en creu i posterior acompanyament als Apòstols a la Pentecosta, té una funció essencial en la història de la salvació i se li ha tributat un culte especial per part de l'Església des de sempre; a més a més de les veritats de fe que sobre ella ha sentenciat el Magisteri de l'Església podem definir-la des

dels aspectes devocionals amb les lletanies del Sant Rosari fins als aspectes definitoris del Concili, el qual dedica tot el capítol VIII de la Constitució sobre l'Església (són 17 números assignats a descriure la figura i la missió de la Mare de Déu). Per últim el que es refereix a Jesucrist que és tot, des de la primera paraula del primer evangeli fins a l'última de l'Apocalipsis. Resumim la descripció del Senyor amb una frase de sant Pau a la carta als Efesis: “Déu ho ha posat tot sota els seus peus” (1,22), des de les expectatives de l'Antic Testament fins a la realitat del Nou.

La Sagrada Família és objecte de la nostra veneració. Hi acudim demanant protecció, contemplem la seva santa relació en l'amor d'esposos i paternofiliar i la tenim com a model d'actuació en el si de totes les famílies de la terra. És el mirall perfecte en el qual tots ens mirem per reproduir en la nostra vida les virtuts que es deriven d'ella.

No ens conformem amb la contemplació. Ens volem comprometre a treballar de forma incansable per totes les famílies del món, sobretot per aquelles que més pateixen pels efectes de les guerres, de la fam o de l'exclusió; també per les famílies cristianes, perquè siguin modèliques en el tracte en el seu si, ple d'amor, fidelitat i comprensió; per suposat per la nostra pròpia família perquè contribuïm molt més del que beneficiem. La permanent donació dels membres de la família possibilita la manifestació més evident de l'amor de Déu.

El lema que acompanya aquesta jornada és **“La família, escola i camí de santedat”**. S'ha publicat un missatge episcopal explicant amb claredat i concisió cadascuna de les paraules que componen aquest títol per acabar amb una oració, “fes també de les nostres famílies lloc de comunió i cenacle d'oració, autèntiques escoles de l'Evangeli i petites Esglésies domèstiques. Jesús, Maria i Josep, cuitat de les nostres famílies”.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comunicat de la reunió núm. 229

Els dies 11 i 12 de febrer de 2019 ha tingut lloc la reunió n. 229 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) a la Casa d'Espiritualitat «Maria Immaculada» de Tiana i al Seminari Conciliar de Barcelona. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona.

Els bisbes han tingut un record agraït pel qui fou bisbe de Solsona, **Mons. Jaume Traserra i Cunillera**, que morí el passat 25 de gener a Granollers i han celebrat l'Eucaristia en sufragi seu.

Pel que fa a la situació política i social que es viu en aquests dies i, a les portes de l'inici d'un judici que té una gran transcendència per a la convivència del nostre país, els bisbes de Catalunya volen recordar que sempre caldrà diàleg, respecte mutu i magnanimitat en la recerca de gestos concrets per a la reconciliació, ni que sigui amb sacrificis per part de tots, que serà el que ens durà a la concòrdia i a la pau social.

Els cristians som un poble cridat a contribuir a la pacificació personal i social, procurant especialment la solidaritat entre tots i l'atenció als més vulnerables. Seguint el magisteri del papa Francesc desitgen abatre murs i construir ponts. Perseverar en una actitud de diàleg entre els ciutadans i entre les institucions serà un impuls de superació per continuar construint una societat en solidaritat, en pau, en llibertat i en justícia.

Mons. Joan Enric Vives ha presentat l'edició de "La música de la Litúrgia de les Hores", preparada per la secció de Música de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia, que proposa unes melodies senzilles per a fomentar el cant de la Litúrgia de les Hores, i que els bisbes han aprovat.

Mons. Xavier Novell ha presentat el *Curs de formació d'acompanyants espirituals laics*, promogut per les delegacions d'apostolat seglar que començarà aquest any. Aquesta escola d'acompanyament s'iniciarà l'1 de setembre de 2019 i durarà fins a l'1 de juny de 2020.

Mons. Enric Benavent ha informat sobre el Mes Missioner Extraordinari que es prepara per al proper mes d'octubre i que, entre altres coses, comptarà amb una trobada juvenil la vigília de la Jornada del DOMUND.

S'ha presentat als bisbes el Balanç econòmic de l'any 2018 i el Pressupost de l'any 2019 del Fons Comú Interdiocesà, els quals han estat estudiats i aprovats.

El dimarts al matí, s'ha portat a terme una trobada conjunta dels bisbes de la CET amb els delegats de joventut i els delegats de pastoral vocacional dels bisbats de Catalunya així com també la vocalia de pastoral de joves i vocacional de la Unió de Religiosos de Catalunya. A la reunió s'ha tractat de manera àmplia de quina manera les nostres Esglésies diocesanes poden acollir i realitzar les propostes de l'últim Sínode de bisbes sobre "Els joves, la fe i el discerniment vocacional".

Els bisbes han fet els següents nomenaments d'àmbit interdiocesà:

Mn. Robert Baró Cabrera, prevere de l'arquebisbat de Barcelona, nou consiliari general de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, per al trienni 2019-2022;

Mn. José Rodado León, prevere de l'arquebisbat de Barcelona, director del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya (SIPOC);

Mn. Joan Àguila Chavero, prevere de l'arquebisbat de Tarragona, nou director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC), per a un trienni.

Així mateix, els bisbes han emès la "nota sobre la protecció dels menors".

Nota dels bisbes de Catalunya sobre la protecció dels menors

En les darreres setmanes, l'Església Catòlica a Catalunya s'ha vist sacsejada per algunes notícies referides a abusos de menors, que ens omplen de vergonya i de dolor, ja que alguns dels agressors eren persones consagrades o sacerdots.

Els abusos a menors, que condemnem rotundament, i la cultura que els fomenta o justifica és un greu problema que afecta tota la societat. I l'Església, com a part de la societat, també se'n veu afectada.

Demanam perdó a les víctimes i ens solidaritzem amb el seu dolor; i també a totes les persones a qui el coneixement d'aquests fets ha escandalitzat i ha fet trontollar la seva confiança en l'Església.

Sofrim i preguem per les víctimes, que han quedat marcades en la seva vida. En solidaritat amb tots els qui hagin patit algun tipus d'abús i amb les seves famílies ens comprometem a col·laborar en l'aclariment dels fets del passat i a trobar la manera d'ajudar les víctimes en el seu restabliment.

L'Església actuarà amb determinació per protegir els infants i els adults vulnerables, eliminant tot tipus de tolerància o encobriment, i per erradicar de les nostres comunitats i de tota la nostra societat la cultura de l'abús sexual, econòmic, de poder i de consciència. Així mateix, prenem

el compromís d'adoptar rigoroses mesures de prevenció, que impedeixin la seva repetició, a partir de la formació d'aquells a qui els seran confiades tasques de responsabilitat i educatives.

Creiem que és just valorar la dedicació generosa i madura de tants sacerdots i religiosos, d'educadors en les escoles i el temps lliure, envers els infants i joves, i les seves famílies, i convé que els defensem de l'ombra de sospites generalitzades, així com volem recordar el dret que tota persona té a la presumpció d'innocència. Molt de treball ben fet així ho avala.

En aquests moments, reiterem el nostre ferm compromís amb el compliment de la legislació vigent canònica i civil, i que passa per: posar en coneixement del Ministeri Fiscal els fets ocorreguts que poguessin constituir delictes contra la llibertat i indemnitat sexual, per a la valoració jurídica que correspongui; instar les víctimes que denunciïn els fets davant les autoritats civils; i informar la Congregació per a la Doctrina de la Fe per a qualsevol cas d'abús fonamentat. I estem atents al que el Papa Francesc reunint pròximament amb els Presidents de les Conferències episcopals del món determini per combatre aquestes accions deshonestes i delictives que tant afecten l'anunci de l'Evangelí.

Demaneu que a totes les celebracions religioses de les nostres diòcesis, el proper dimecres de cendra, dia 6 de març, en començar la Quaresma, que és temps de conversió, es pregui i es dejuni d'una manera especial per les víctimes dels abusos i fem nostra la ferma determinació del papa Francesc que assenyala que «l'abús sexual és un pecat horrible, completament oposat i en contradicció amb el que Crist i l'Església ens ensenyen»

Barcelona, 12 de febrer de 2019

Comunicat de la reunió núm. 230

Els dies 2 i 3 de maig de 2019 ha tingut lloc la reunió n. 230 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Santuari de la Mare de Déu de Loreto, a Tarragona. La reunió ha estat presidida per **Mons. Jaume Pujol**, arquebisbe de Tarragona, i hi han participat tots els bisbes llevat de Mons. Agustí Cortés.

1. Els bisbes han rebut l'informe sobre la pastoral hospitalària a les diòcesis de Catalunya que els han presenta **Mn. Joan Bajo**, la **Dra. Carmen**

Benito i Mn. Sebastià Aupí, delegats de pastoral de la salut dels bisbats de Tortosa, Barcelona i Girona, respectivament. Han informat de la situació actual de l'atenció religiosa als hospitals i de les relacions amb l'administració de l'ICS, així com també de les necessitats i reptes que planteja aquesta atenció religiosa catòlica als hospitals inclosos en la xarxa d'internament d'utilització pública de Catalunya. Els delegats han insistit en la importància de la formació de les persones que realitzen aquest servei pastoral i d'algunes iniciatives en aquesta línia que es posaran en marxa el proper curs.

2. Els bisbes han rebut el **Sr. Dani Font**, coordinador del projecte *Catalonia Sacra* i **Mn. Josep Maria Riba**, director del Secretariat Interdiocesà de Conservació i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS) que els han presentat la memòria anual de les activitats portades a terme per *Catalonia Sacra* i el balanç econòmic de l'any 2018. També els han presentat les activitats que s'estan realitzant durant aquest any i el corresponent pressupost que els bisbes han aprovat pel que fa a la difusió del patrimoni sacre de les Diòcesis de la CET.

Han destacat la presència de *Catalonia Sacra* a Roma, a la Conferència Internacional «Déu ja no habita aquí?», organitzada pel Consell Pontifici per a la Cultura, la Conferència Episcopal Italiana i la Universitat Pontifícia Gregoriana, que van creure que *Catalonia Sacra* és una iniciativa valuosa que pot servir d'exemple a les diòcesis d'altres països, tant pel plantejament interdiocesà que la motiva com per l'enfocament concret del projecte.

3. El **Sr. Francesc Roig**, president de *Càritas Catalunya*, que és l'òrgan de coordinació de les deu *Càritas Diocesanes* amb seu a Catalunya, ha informat de la Memòria d'activitats i ha presentat als bisbes diverses iniciatives que es porten a terme per orientar, coordinar i realitzar l'acció social i caritativa de l'Església.

4. Els bisbes s'han reunit amb la nova Junta Directiva de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC) formada per fra **Eduard Rey**, superior provincial dels Caputxins de Catalunya i nou president de la URC; la germana **Rosa Masferrer**, provincial de les Religioses de Sant Josep de Girona (vicepresidenta), la germana **Maria Rosa Masramon**, provincial de les Dominiques de l'Anunciata de Catalunya i Balears; el pare **Eduard Pini**, provincial de l'Escola Pia de Catalunya, la germana **Mercè Arimany**, superiora general de les Hospitalàries de la Santa Creu; el pare **Llorenç Puig**, delegat permanent de la Companyia de Jesús a Catalunya, i el germà marista **Lluís Serra Llansana**, secretari general de l'URC.

Els religiosos han exposat els reptes que planteja la reestructuració de la vida religiosa a les diòcesis catalanes i la manera com s'està enfocant des de les diverses Congregacions.

Han dialogat també sobre els projectes per protegir els infants i els adults vulnerables i per contribuir a erradicar de la nostra societat la cultura de l'abús sexual, econòmic, de poder i de consciència.

5. S'ha iniciat l'estudi dels preparatius del vint-i-cinquè aniversari del Concili Provincial Tarraconense de 1995 i s'ha encarregat a **Mons. Francesc Pardo** i a la Secretaria de la CET la coordinació de la comissió que haurà de preparar aquesta commemoració.

6. Els bisbes han tractat també diverses qüestions relatives als mitjans de comunicació, la celebració de les exèquies i la formació permanent dels preveres.

7. Finalment, han rebut la visita del **P. Joan Maria Mayol**, OSB, rector del Santuari de la Mare de Déu de Montserrat que ha lliurat als bisbes l'acreditació com a confreres de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. Els bisbes han signat en el llibre d'honor de la Confraria.

Tarragona, 3 de maig de 2019

Comunicat de la reunió núm. 231

Els dies **17, 18 i 19** de juliol de 2019 ha tingut lloc la reunió n. 231 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a Salardú (Vall d'Aran). La reunió ha estat presidida per primer cop per **Mons. Joan Planellas i Barnosell**, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

Els bisbes han reflexionat sobre la pastoral de joventut, a partir de les explicacions que els han donat **Mons. Sergi Gordo** i **Mn. Josep Mateu**, director del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), els quals els han presentat la memòria explicativa del curs 2018-19, un curs durant el qual, entre altres activitats, joves dels nostres bisbats han participat en la Trobada Europea de Joves a Madrid, i en la Trobada de Joves a Mataró coincidint amb la celebració de la Jornada Mundial de la Joventut a Panamà.

Els delegats de joventut s'han reunit mensualment i han realitzat diverses accions en l'àmbit de la comunicació a través de les xarxes socials i web.

Mn. Josep Mateu ha presentat la programació del curs 2019-20 on destaca especialment la Jornada d'animadors de joves a Manresa el proper mes de febrer de 2020 i la ruta jove des de Manresa a Montserrat que es portarà a terme durant el temps pasqual.

Així mateix, durant tot el proper curs els delegats de pastoral de joventut treballaran per impulsar la recepció de l'exhortació apostòlica postsinodal *Crist Viu* del papa Francesc.

Després d'un llarg i profund treball de les Delegacions diocesanes de Litúrgia amb la col·laboració d'experts diversos, **Mons. Joan-Enric Vives** i **Mn. Joan Baburés**, coordinador de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia (CIL), han presentat als bisbes la traducció catalana ja acabada de la tercera edició *esmenada* del Missal Romà. Els bisbes l'han aprovada per unanimitat. A partir d'ara es continuarà el camí prescrit per a la confirmació d'aquesta traducció per part de la Congregació per al Culte Diví i la disciplina dels Sacraments.

Els bisbes també han aprovat la traducció al català de la pregària col·lecta de la memòria de Sant Pau VI, que s'ha inscrit al Calendari Romà i que se celebrarà el dia 29 de maig.

Mons. Francesc Pardo ha presentat als bisbes alguns projectes encaminats a commemorar el vint-i-cinquè aniversari de la celebració del Concili Provincial Tarraconense de 1995 que han estat estudiats i es concretaran en la propera reunió de la CET.

Mons. Enric Benavent, responsable de l'àmbit de la pastoral missionera a la CET, ha exposat les diverses activitats que es portaran a terme el proper mes d'octubre a les nostres diòcesis en ocasió que el papa Francesc ha convocat un Mes Missioner Extraordinari per desvetllar la consciència de la missió *ad gentes* i alhora impulsar la responsabilitat missionera de tots els batejats.

Els bisbes han tractat diverses qüestions relatives a l'ensenyament i a l'Escola Cristiana i han encarregat a l'arquebisbe de Tarragona, **Mons. Joan Planellas**, la presidència del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC).

També segons els Estatuts actualment vigents han elegit l'arquebisbe **Joan Planellas**, Vicegran Cancellier de l'Ateneu universitari Sant Pacià.

Els bisbes, a partir de l'exposició de **Mons. Salvador Giménez**, bisbe de Lleida, també han reflexionat sobre diverses qüestions relatives als mitjans de comunicació i més en concret sobre els programes *Signes dels Temps* i *Paraules de vida* que s'emeten a TV3 i a Catalunya Ràdio per un conveni signat entre la Conferència Episcopal Tarraconense i la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Signes dels Temps es va estrenar a Televisió de Catalunya l'any 1986 i des de llavors es manté 33 anys en antena de manera continuada, fet que l'ha convertit en un dels espais més veterans de la Cadena, amb més de 1.400 programes emesos.

S'han revisat diverses qüestions relatives a la difusió de la Sagrada Escriptura, la pastoral obrera, la celebració de les exèquies cristianes i la formació permanent dels preveres.

En el transcurs de la reunió, el recentment elegit Síndic de la Vall d'Aran, **Mgfc. Sr. Francés X. Boya**, acompanyat del conseller i alcalde de Bossòst, **Mgfc. Sr. Amador Marquès**, s'han desplaçat a Salardú per saludar els membres de la CET.

Durant l'estada dels bisbes a la Vall, han celebrat l'Eucaristia a Vielha i a Salardú, i han rebut l'atenció de l'Arxiprest d'Aran, **Mn. Pere Balagué** i de **Mn. Josèp Amiell**, expert lingüista de l'aranès i creu de Sant Jordi.

Salardú, 19 de juliol de 2019

Comunicat de la reunió núm. 232

Els dies 2 i 3 d'octubre de 2019 ha tingut lloc la reunió n. 232 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona. La reunió ha estat presidida per **Mons. Joan Planellas Barnosell**, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i hi han assistit tots els seus membres.

Al matí del dia 2, els bisbes han participat en la inauguració del curs 2019-2020 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) que ha presidit el Gran Cancellier, **cardenal Joan Josep Omella**. La lliçó inaugural d'enguany ha anat a càrrec del professor de la Facultat Antoni Gaudí, **Dr. Albert Viciano**, amb el títol «*El debat teològic en la crisi iconoclasta dels segles VIII i IX a l'Imperi Bizantí*».

El bisbe Antoni Vadell, president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC) acompanyat de **Mn. Joan Àguila** i **Mn. Albert Para**, director i ecònom del SIC, respectivament, han presentat als bisbes el treball que s'està fent en aquests moments de cara a revitalitzar la catequesi d'infants i joves a les nostres diòcesis.

Han informat també de la propera realització de les XII Jornades de Formació per a Catequistes que se celebraran a Vic els propers 15, 16 i 17 de novembre de 2019 i que tindran com a lema «La Catequesi al cor de la comunitat».

Els bisbes han rebut la visita del **P. Enric Puig**, secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), que ha presentat un ampli informe de la situació de l'ensenyament a casa nostra en aquest moment, així com també els reptes que està vivint l'escola cristiana. Ha informat així mateix de les actuacions que es preveuen des de la FECC per al curs que acaba de començar.

Mn. Pepe Rodado, director del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya i la **Sra. Maria Martínez**, presidenta de l'Acció Catòlica Obrera (ACO) han presentat als bisbes les prioritats del Curs 2019-20 en l'àmbit de la pastoral obrera, com ara l'aprofundiment sobre el tema del Treball Decent. Precisament, el proper 7 d'octubre, se celebra la Jornada Mundial pel Treball Decent i les entitats de l'Església o d'inspiració cristiana s'hi afegeixen per denunciar la situació dramàtica a què es veuen abocades moltes persones que estan en risc de perdre el seu lloc de treball habitual.

També s'ha tingut en consideració la celebració del 25è aniversari de la publicació del document de la CEE, «La pastoral obrera de tota l'Església», que va marcar una data històrica plena d'esperança per a l'evangelització del món obrer.

El proper gener s'escau el 25è aniversari de l'inici del Concili Provincial Tarraconense del 1995. Durant tot aquest proper any es portaran a terme diverses iniciatives per commemorar la «joiosa experiència eclesial» que va significar el Concili Provincial. Estan previstos diversos actes a les diòcesis, un acte acadèmic a l'Ateneu Universitari Sant Pacià, la reedició comentada dels Documents i Resolucions i la celebració eucarística a la Catedral de Tarragona la vigília de la Pentecosta.

Els bisbes han tractat també diverses qüestions relatives al Mes Missioner Extraordinari que acaba d'iniciar-se a tot el món, a la pastoral de les exèquies, i a la presència de l'Església en els mitjans de comunicació.

Barcelona, 3 d'octubre de 2019

Comunicat de la Conferència Episcopal Tarraconense davant l'actual situació social i política

En aquests darrers temps, la situació social i política del nostre país ha esdevingut força complexa. Són temps en què entreveure solucions es fa difícil perquè es produeix un atrinxerament en les pròpies posicions, amb desqualificacions sovintejades de l'altre. Les raons queden sotmeses sovint als sentiments de cadascú. Això dificulta una mirada serena sobre la realitat. Fàcilment tothom se sent ofès: hi ha el perill que el greuge sigui l'actitud dominant.

Catalunya no és una societat violenta però constatem que en els darrers anys ha minvat la qualitat de la convivència per la via del refredament, de la ignorància o del menyspreu. Malgrat tot, la convivència és un bé preciós que cal salvaguardar: la persona és primer que la idea, la unitat preval sobre el conflicte, el tot per sobre de la part (cf. Papa Francesc, *Evangelii gaudium*, 222-237) i, per això, l'instrument essencial és la paraula i, per tant, el diàleg esdevé fonamental.

Com a pastors de l'Església que peregrina a Catalunya, volem oferir una mirada des de l'Evangelí de Jesucrist i constatem l'existència de sentiments diferenciats i, sovint, barrejats entre les identitats espanyola i catalana. Tal com han mostrat els esdeveniments dels darrers anys, particularment les diverses eleccions, aquests sentiments es concreten en un ventall ampli d'opcions polítiques. Aquestes opcions es manifesten de manera diversa sobre la situació de Catalunya en relació a l'Estat espanyol.

Els esdeveniments de l'any 2017 van comportar, entre d'altres coses, l'empresonament preventiu de nou persones, membres del Govern, càrrecs electes i dirigents socials catalans, i la sortida d'alguns altres a un país estranger. La presó preventiva ha durat gairebé dos anys, i l'hem viscuda amb la pena al cor pel que suposava per als presos i per a les seves famílies i amics. El judici dut a terme en el Tribunal Suprem durant aquest any 2019 i la posterior sentència, s'inscriuen en l'estat de coses que hem descrit anteriorment. El Tribunal ha dictat sentència i, encara que hi haguessin legítims recursos i es puguin fer valoracions distintes, cal respectar la sentència emanada del poder judicial d'un Estat de dret, així com les eventuais decisions que puguin venir dels tribunals europeus. En un estat democràtic, les lleis fonamentals que regulen el sistema polític i que han estat votades i aprovades pels ciutadans, constitueixen un referent bàsic de l'ordenament social.

Creiem també que l'assoliment d'un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei. En el discurs d'obertura del Concili Vaticà II, el Papa sant Joan XXIII va afirmar que «és preferible fer servir el remei de la misericòrdia que no pas empunyar les armes de la severitat; i pensa que no és precisament condemnant [...], com cal atendre a les necessitats del nostre temps». Poc més endavant indica com els homes i dones d'avui «cada dia estan més convençuts que la dignitat de la persona i la seva deguda perfecció són uns valors essencials». (Al·locució *Gaudet Mater Ecclesia*, de l'11 d'octubre de 1962, núm. 7).

Per a poder viure això, és necessari, en primer lloc, que s'apliqui la via de la misericòrdia per tal de desactivar la tensió acumulada aquests darrers anys i retornar a l'únic camí possible: un seriós camí de diàleg entre els governs espanyol i català que permeti anar trobant una solució política adequada, sabent que dialogar significa renunciar en part al que un voldria per tal d'aproximar-se a l'altre i imaginar entre tots una solució satisfactòria.

En segon lloc, es tracta de retornar al poble el sentit de futur, de donar a les persones un horitzó que dissipï la sensació que no hi ha camins per on tirar. Tot projecte humà se sosté sobre l'adhesió lliure i democràtica de les persones. Cal convèncer i persuadir, cal el debat polític i social respectuós, cal l'intercanvi d'opinions i la recerca comuna de solucions negociades.

En tercer lloc, es tracta de construir una societat justa, solidària, respectuosa de la igualtat de les persones, propera als qui passen necessitat, que s'inscriuï en el món global i no es refugii en un petit món local. La societat catalana ha de treure fora les grans energies que posseeix de creativitat i innovació, de proximitat als qui vénen de lluny, de foment de l'educació i del teixit cultural i associatiu que la caracteritza.

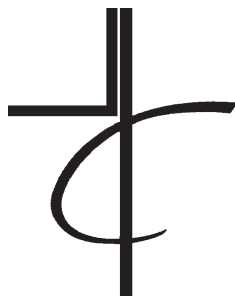
El Papa Francesc, en el missatge *urbi et orbi* del dia de Pasqua d'enguany (21 abril 2019), afirmava: «que davant els nombrosos sofriments del nostre temps, el Senyor de la vida no ens trobi freds ni indiferents. Que faci de nosaltres constructors de ponts i no de murs». I pregava perquè Jesús ressuscitat «obri els nostres cors» a les necessitats «dels indefensos, dels pobres, els sense feina, els marginats, els qui truquen a la nostra porta a la recerca de pa, d'un refugi o a la recerca de la seva dignitat».

Els Bisbes de Catalunya.

14 d'octubre de 2019

Asamblea Plenària

1-5 de Abril de 2019

Los obispos españoles han celebrado del 1 al 5 de abril la **Asamblea Plenaria de primavera** en la sede de la Conferencia Episcopal Española (CEE). La Plenaria se **inauguraba** el lunes **1 de abril** con el **discurso del presidente** de la CEE, cardenal **Ricardo Blázquez Pérez**. Después, en nombre del nuncio apostólico en España, **tomó la palabra** el consejero de nunciatura Mons. **Michael F. Crotty**.

El viernes 5 de abril de 2019, el secretario general de la Conferencia Episcopal Española, Mons. **Luis Argüello**, presenta en rueda de prensa los trabajos de esta Asamblea.

Participación en la Asamblea

Han participado todos los obispos miembros de pleno derecho, excepto el arzobispo de Zaragoza, Mons. **Vicente Jiménez**. Se han incorporado a la Plenaria el obispo de Ávila, Mons. **José Mª Gil**, quien ya había participado en las Asambleas como secretario general, y Mons. **Francisco Orozco**, obispo de Guadix. Recibieron la ordenación episcopal el 15 y el 22 de diciembre, respectivamente.

Los nuevos obispos han sido adscritos a las Comisiones Episcopales de Medios de Comunicación Social, Mons. **Gil**, y Apostolado Seglar, Mons. **Orozco**.

En la sesión inaugural, con las palabras del cardenal **Blázquez**, se tuvo un recuerdo especial para los obispos fallecidos desde la anterior Plenaria: Mons. **Santiago García Aracil**, arzobispo emérito de Mérida-Badajoz; cardenal **Fernando Sebastián**, arzobispo emérito de Pamplona y Tudela; Mons. **Jaume Traserra**, obispo emérito de Solsona; y Mons. **Rafael Torija**, obispo emérito de Ciudad Real.

Solicitud para legislar un decreto general en torno a la protección de menores

La Asamblea Plenaria de la CEE ha aprobado solicitar a la Santa Sede un mandato especial para promulgar un decreto general, para toda la Iglesia en España, sobre los procesos en materia de abusos sexuales a menores. Esta solicitud ha sido propuesta por la **Comisión creada ad hoc** para la actualización de los protocolos en los casos de abusos a menores. Asimismo, también ha dado el visto bueno a la elaboración, por parte de

esta Comisión, de un Directorio donde se den orientaciones precisas para la prevención de los abusos y el acompañamiento pastoral de las víctimas.

El iter ahora es recibir el mandato solicitado a la Santa Sede de elaboración de este decreto general, su aprobación en Asamblea Plenaria y su posterior reconocimiento por parte de la Santa Sede.

Desde el inicio de la actividad de la Conferencia Episcopal, hace 52 años, este sería el sexto decreto general.

Aprobación de los Estatutos de la CEE y del Plan de Formación para los Seminarios

La Asamblea Plenaria ha aprobado dos documentos importantes. Por un lado, la modificación de Estatutos de la Conferencia Episcopal Española. Este trabajo finalmente aprobado ha sido realizado por una Comisión creada al efecto que ha ido elaborando un documento base con propuestas y orientaciones para la redacción de un borrador de Estatutos. Entre las propuestas está prevista la creación de un Comité especial de protección de menores y personas vulnerables, a fin de hacer todos los lugares eclesiales seguros para estas personas.

Estos estatutos serán enviados a la Santa Sede para su reconocimiento. En la pasada Asamblea Plenaria se había aprobado dicho documento base, que fue entregado a la Junta Episcopal de Asuntos Jurídicos para la elaboración de un borrador de modificación de Estatutos que es el presentado y aprobado en esta Asamblea.

También se ha dado el visto bueno al Plan de Formación para los Seminarios Mayores de España que se ha desarrollado, como está previsto, a partir de la nueva ***Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotales***, aprobado por la Congregación del Clero de la Santa Sede. Este documento preveía la realización de planes de formación nacionales, que es el que se ha aprobado ahora por la Conferencia Episcopal. El Plan de Formación atiende también la preparación de los formadores de los Seminarios, la reestructuración de los seminarios españoles a partir de este Plan de Formación, y reavivar y renovar la formación permanente del Clero.

En relación a las informaciones difundidas sobre la diócesis de Alcalá

Durante estos días los obispos han tenido conocimiento de las noticias publicadas en diversos medios sobre las actividades del COF “Regina Familiae” de la diócesis de Alcalá de Henares y de la irrespetuosa entrada de manifestantes en la Catedral Magistral de Alcalá en horario de culto.

En un diálogo fraterno, además de expresar su apoyo y afecto a Mons. **Juan Antonio Reig Plá** y a los colaboradores del COF, y su más

firme rechazo a la irrupción de un grupo de personas vociferantes en un templo donde se estaba celebrando la liturgia de la Iglesia, también han manifestado lo siguiente:

Nos preocupa asistir, de nuevo, a un ejercicio de manipulación de la verdad y desinformación intencionada que termina provocando el “odio” que se dice querer evitar o denunciar.

Defendemos la libertad de conciencia de cada persona para afrontar sus diversas situaciones existenciales buscando ayuda y acompañamiento en las personas e instituciones que les merecen confianza, entre otras, las de la Iglesia.

Afirmamos la libertad de la Iglesia, reconocida en la Constitución española, la Ley orgánica de libertad religiosa y los Tratados internacionales sobre derechos humanos, para ofrecer su visión de la persona y acoger y acompañar a quien libremente se acerque a ella para crecer en un desarrollo humano integral desde el anuncio del Evangelio y el amor misericordioso de Dios.

Congreso de laicos Pueblo de Dios “en salida” (febrero de 2020)

El presidente de la Comisión Episcopal de Apostolado Seglar, Mons. **Javier Salinas**, ha presentado a los obispos los preparativos del Congreso nacional de laicos Pueblo de Dios “en salida”, que se celebrará en Madrid del 14 al 16 de febrero de 2020. Ya está en marcha la fase preparatoria, en la que se está dando especial importancia al trabajo en las diócesis.

El Congreso ya tiene su propia página web – **www.pueblodediosen-salida.com** – con el material para el desarrollo de encuentros previos en las diócesis, la explicación del logo del Congreso, el **vídeo promocional** y los temas que se han elaborado para ir trabajando por grupos.

Mes misionero extraordinario y otras informaciones

Otro evento importante de la Iglesia española para el curso que viene será el Mes misionero extraordinario, convocado por el papa **Francisco** para octubre de 2019. El director del secretariado de la Comisión Episcopal de Misiones y director nacional de **Obras Misionales Pontificias**, **José María Calderón**, ha explicado las actividades previstas.

Los obispos han recibido también información sobre la situación actual de la Universidad Pontificia de Salamanca (UPSA) y del Colegio Español de San José de Roma, por parte de sus rectores. Además, el obispo de Córdoba, Mons. **Demetrio Fernández**, ha intervenido en la Plenaria para hablar sobre el 450 aniversario de la muerte de San Juan de Ávila, doctor de la Iglesia universal y patrón del clero secular en España.

Peregrinación al Cerro de los Ángeles y rezo del rosario mundial por la paz

Los obispos españoles ganaron, el 3 de abril, el Jubileo por el Centenario de la Consagración de España al Corazón de Jesús al peregrinar al Cerro de los Ángeles (Getafe), cruzar la Puerta Santa y celebrar la Eucaristía en el Santuario del Sagrado Corazón.

Aprovechando su participación en la Asamblea Plenaria, los obispos se acercaron al santuario getafense para celebrar la Eucaristía en la iglesia del monumento al Corazón de Jesús, en una ceremonia presidida por el cardenal **Ricardo Blázquez**, arzobispo de Valladolid y presidente de la CEE (homilía íntegra en la web).

El obispo de Getafe, Mons. **Ginés García**, que ejerció como anfitrión, agradeció a los prelados su presencia en el Santuario del Sagrado Corazón con motivo de este Centenario y dio gracias a Dios por su “corazón abierto”.

También hubo un momento especial de oración el jueves 4 de abril. Es habitual que las sesiones de trabajo finalicen con una exposición del Santísimo Sacramento y este día, los obispos rezaron el rosario uniéndose a la oración por la paz en mundo convocada por la parroquia de Fátima.

Otros temas del orden del día

Como es habitual en la Plenaria de abril, los obispos han aprobado las Intenciones de la Conferencia Episcopal Española del año 2020 para el Apostolado de la Oración.

La Asamblea ha tratado distintos asuntos de seguimiento y económicos. Los presidentes de las Comisiones Episcopales han informado sobre sus actividades desde la última reunión de la Plenaria.

Asamblea Plenaria

18-22 de Noviembre 2019

Los obispos españoles han celebrado **Asamblea Plenaria del 18 al 22 de noviembre de 2019**. El viernes 22, el secretario general de la Conferencia Episcopal Española, Mons. **Luis Argüello**, y el vicesecretario para asuntos económicos, **Fernando Giménez Barriocanal**, informan en rueda de prensa sobre los trabajos de la misma.

El presidente de la CEE, cardenal **Ricardo Blázquez**, inauguraba la Asamblea el lunes 18 de noviembre. En su **discurso** reclamó el “espíritu” de la Transición y la vigencia de una Constitución “de todos y para todos”. “Fue una meta –recordó– alcanzada por todos; y lo gozosamente conseguido fue origen y guía para un camino abierto. Sería preocupante desconocer y minusvalorar este hito fundamental de nuestra historia contemporánea”. Señaló que la Constitución “está abierta a posibles reformas para las cuales la misma Constitución ha indicado el procedimiento. El éxito de la Transición con el fruto de la Constitución fue motivo de serenidad que no puede ser cuestionado rompiendo el acuerdo con el que fue aprobado. En esta cuestión el todo es cualitativamente distinto de la suma de las partes”. Y finalizó, “la concordia de todos dentro de las legítimas diversidades es un bien inestimable. Que la tentación del caos no prevalezca nunca sobre la unidad asegurada por la Constitución”.

Después, en nombre del Nuncio Apostólico, **tomó la palabra** el encargado de Negocios de nunciatura, Mons. **Michael F. Crotty**.

Han participado en la Asamblea todos los obispos miembros, excepto el obispo de Cartagena, Mons. **José Manuel Lorca**. Son nuevos miembros de la Plenaria los obispos auxiliares de Bilbao, Mons. **Joseba Segura**, y de Cartagena, Mons. **Sebastián Chico**, además del arzobispo de Tarragona, Mons. **Joan Planellas**. Han quedado adscritos, respectivamente, a las Comisiones Episcopales de Misiones, Seminarios y Universidades y a la Subcomisión Episcopal de Universidades.

Las diócesis de Astorga y Zamora han estado representadas por sus administradores diocesanos, **José Luis Castro Pérez** y **José Francisco Matías Sampedro**, respectivamente. Ambas sedes están vacantes tras el fallecimiento de sus obispos, Mons. **Juan Antonio Menéndez** y Mons. **Gregorio Martínez Sacristán**. Para ellos, y los otros dos fallecidos desde la Plenaria de abril, cardenal **José Manuel Estepa** y Mons. **Ignacio Noguer**, se ha tenido un recuerdo especial.

La concelebración eucarística tenía lugar el miércoles 20 de noviembre a las 12.45 h. presidida por el obispo de León, Mons. **Julián López Martín**, que celebra sus bodas de plata episcopales.

Nuevo presidente de la Comisión Episcopal de Migraciones

La Plenaria ha elegido a Mons. **Luis Quinteiro** como nuevo presidente de la Comisión Episcopal de Migraciones, quien ya había asumido estas funciones provisionalmente tras el fallecimiento de Mons. **Juan Antonio Menéndez**, al ser el miembro más antiguo de la citada Comisión por ordenación episcopal.

Proyecto de reforma de la CEE

La Santa Sede, en relación con los estatutos aprobados por la anterior Asamblea Plenaria, ha solicitado la incorporación a estos estatutos del elenco de las Comisiones en que se trabajará dentro de la Conferencia Episcopal. En este sentido, la Asamblea Plenaria ha aprobado la siguiente distribución de comisiones:

Transmisión de la fe

1. Comisión Episcopal para la Doctrina de la Fe
2. Comisión Episcopal para la Evangelización, Catequesis y Catecumenado
3. Comisión Episcopal de para la Educación y Cultura
4. Comisión Episcopal para las Misiones y Cooperación con las Iglesias
5. Comisión Episcopal para las Comunicaciones Sociales

Celebración del misterio cristiano

6. Comisión Episcopal para la Liturgia

Servicio de la caridad

7. Comisión Episcopal para la Pastoral Social y Promoción Humana

Agentes pastorales

8. Comisión Episcopal para el Clero y Seminarios
9. Comisión Episcopal para la Vida Consagrada
10. Comisión Episcopal para los Laicos, Familia y vida

Otros organismos

11. Consejo Episcopal de Asuntos Jurídicos.
12. Consejo Episcopal de Economía

Se culmina así un año de trabajo conjunto con los directores de los secretariados de las distintas comisiones episcopales. Las comisiones previstas en los estatutos realizarán ahora un trabajo de descripción de los departamentos en que se articularán esas Comisiones. El nuevo organigrama es

parte del proceso de reforma que se está llevando a cabo en la CEE desde que la Plenaria de abril de 2016 acordó revisar su funcionamiento para adecuar el trabajo y misión de la CEE a las circunstancias actuales. Entrará en vigor en la próxima Asamblea Plenaria.

Además, se ha iniciado el diálogo sobre las líneas pastorales de la Conferencia Episcopal para el quinquenio 2021-2025.

Protección de menores y de las personas vulnerables

También se ha llevado a la Plenaria el borrador del texto sobre la protección de los menores y de las personas vulnerables, redactado por la Comisión para la protección de menores y la Junta Episcopal de Asuntos Jurídicos.

La Santa Sede ha solicitado a la CEE la inclusión en este texto de las aportaciones que va a realizar el Vademecum elaborado por la Santa Sede y que podría hacerse público próximamente.

Propuestas de la Subcomisión de Familia y Defensa de la Vida

Mons. **Mario Iceta**, presidente de la Subcomisión Episcopal para la Familia y Defensa de la Vida, ha presentado a la Plenaria dos documentos. En primer lugar el titulado “Acoger, proteger y acompañar en la etapa final de esta vida”, que ha sido finalmente aprobado.

El texto refleja cómo el debate actual sobre la eutanasia y el suicidio asistido no es planteado como **una cuestión** médica sino más bien **ideológica**, desde una determinada visión antropológica. Este planteamiento olvida que **la dignidad de la persona radica en el hecho de ser humano**, con independencia de cualquier otra circunstancia, incluida la salud, la edad o la capacidad mental o física. El documento postula una **ética del cuidado de los enfermos** y una atención a sus necesidades físicas, psíquicas, espirituales, familiares y sociales y afirma **la esperanza cristiana de la vida más allá de la muerte**.

En otro orden de cosas, también la **Subcomisión Episcopal para la Familia y Defensa de la Vida** ha presentado el *Itinerario de formación para los novios* que se preparan para recibir el sacramento del Matrimonio.

Documentos de Liturgia

Se han aprobado los tres documentos que ha presentado la Comisión Episcopal de Liturgia: la edición renovada del Ritual del Bautismo; los textos litúrgicos de san Pablo VI en castellano, catalán, euskera y gallego, y los textos litúrgicos en lengua catalana del Misal Romano en su 3ª Edición Enmendada.

Semanas Sociales y Congreso de Laicos 2020

Dentro del capítulo dedicado a las Comisiones Episcopales, el director de la Comisión Episcopal de Apostolado Seglar, Luis Manuel Romero, se ha centrado en los preparativos del Congreso de Laicos “Pueblo de Dios en Salida” que tendrá lugar en Madrid del 14 al 16 de febrero de 2020. Hasta mediados de noviembre se han recibido las aportaciones de las diócesis y asociaciones y movimientos laicales. Ahora toca, con todas ellas, redactar el *Instrumentum Laboris* que será la base de este Congreso nacional, planteado para 2.000 personas en representación de las diócesis y realidades laicales. Con todo este trabajo previo se cumple el objetivo de que este Congreso sea, más que un evento, un proceso de trabajo sinodal para impulsar una Iglesia en salida.

Mons. **Abilio Martínez Varea**, miembro de la Comisión Episcopal de Pastoral Social, ha intervenido para hablar del proyecto de revitalización de las **Semanas Sociales**, una institución dedicada a la difusión de la Doctrina Social de la Iglesia, especialmente en cuestiones como el desempleo o la vida cultural y política. Se ha puesto en marcha un grupo de trabajo que se está encargando de organizar una semana social de ámbito nacional en octubre de 2020, que tendrá como tema “La regeneración de la vida pública. Una llamada al bien común y a la participación”.

Desde la misma Comisión han intervenido el presidente y la secretaria de Cáritas española para presentar el Informe FOESSA, instrumento de gran ayuda para conocer la realidad social de la que la Iglesia participa y los desafíos evangelizadores y sociales que esta situación presenta.

El resto de presidentes de las Comisiones Episcopales también han tenido la oportunidad de informar sobre sus actividades y sobre el cumplimiento del Plan Pastoral, en lo que le corresponde a cada una.

Asociaciones nacionales

Con respecto al tema de asociaciones nacionales, se ha aprobado el proyecto de modificación de estatutos de la Asociación privada de fieles “Guías y Scouts de Europa”. Además de la petición de erección y aprobación de estatutos de las Fundaciones Educativas “Javerianas” y “Divino maestro”.

Asuntos económicos

Como es habitual en la Plenaria de noviembre, se han aprobado los balances y liquidación presupuestaria del año 2018, los criterios de constitución y distribución del **Fondo Común Interdiocesano** y los **presupuestos de la CEE** y de los organismos que de ella dependen para el año 2020.

I. Presupuesto del Fondo Común Interdiocesano para 2020

El Fondo Común Interdiocesano es el instrumento a través del cual se canaliza la distribución de la asignación tributaria a las diócesis españolas y otras realidades eclesiales.

La Asamblea Plenaria de noviembre de 2019 ha aprobado la Constitución y reparto del Fondo Común Interdiocesano para 2020 en los siguientes términos.

Constitución del fondo (recursos o ingresos)

El fondo común se constituye con dos partidas: la asignación tributaria y las aportaciones de las diócesis.

1. Asignación tributaria

El importe de la asignación viene determinado por el resultado de la campaña de asignación correspondiente al IRPF 2018, campaña 2019. Dichos datos, de acuerdo con el mecanismo establecido de comunicación, no están disponibles a la hora de hacer el presupuesto por lo que procede realizar una estimación.

Se ha establecido como cantidad objetivo 266 millones de euros, lo que representa un 3,9% de incremento con respecto al año anterior.

La Asamblea Plenaria ha aprobado que en el caso de que la partida definitiva sufra modificaciones, el Consejo de Economía pueda ajustar el presupuesto a la cantidad real, o bien aplicar recursos del fondo de reserva.

2. Aportación de las diócesis

De acuerdo con el principio de solidaridad presente desde el primer momento en el Fondo Común, todas las diócesis aportan al Fondo Común en función de su capacidad potencial de obtención de ingresos. Dicha capacidad se mide en función de tres parámetros: el número de habitantes, la renta per cápita de la provincia donde radica la diócesis y la presencia o no de la capital de la provincia en la diócesis. La cantidad resultante es igual a la correspondiente al año anterior.

INGRESOS		
Nº CONCEPTO	AÑO 2020	AÑO 2019
2. FONDO COMÚN INTERDIOCESANO		
Asignación Tributaria	266.000.000	256.000.000
Aportación de las Diócesis	15.628.670	15.117.000
TOTAL INGRESOS ORDINARIOS	281.628.670	271.117.000

Distribución del fondo (empleos o gastos)

La distribución del Fondo Común Interdiocesano se realiza en dos bloques: unas partidas las ejecuta y distribuye la Conferencia Episcopal a sus finalidades respectivas; el resto son remitidas a las diócesis por distintos conceptos que miden las necesidades de fondos de las mismas. Este envío no constituye una aplicación directa de fondos sino un método para evaluar necesidades. Las cantidades que recibe cada diócesis se integran en su presupuesto diocesano para financiar el conjunto de necesidades.

- **Envío a las diócesis.** Las diócesis perciben fondos teniendo en cuenta los siguientes factores:
  1. Una cantidad lineal. Para atender gastos mínimos y beneficiar así a las diócesis más pequeñas.
  2. Módulos en función de los sacerdotes. Unos módulos calculados en función del número de sacerdotes de cada diócesis y su dependencia total o parcial del presupuesto diocesano.
  3. Módulos de atención pastoral. Se trata de módulos que tienen en cuenta el número de templos, la extensión de las diócesis, los habitantes y el tamaño medio de la parroquia.
  4. Se trata de un reparto establecido por la Comisión Episcopal de Seminarios en función de la existencia de centros de estudios, bibliotecas, pastoral vocacional, número de seminaristas, etc.
- **Seguridad Social del Clero.** Importe de las cotizaciones pagadas a la Seguridad Social por el conjunto de los clérigos de las diócesis. Todos los clérigos diocesanos cotizan por el salario mínimo interprofesional, de acuerdo con el Real Decreto 2398/1977, de 27 de agosto de incorporación del Clero diocesano a la Seguridad Social. La Conferencia Episcopal realiza el pago centralizado de manera trimestral.
- **Retribuciones Señores Obispos.** Cantidad total empleada en la retribución de todos los Obispos de España. Se realiza una estimación del total del número de Obispos.
- **Ayuda a proyectos de rehabilitación y construcción de templos.** Se trata de una ayuda compensatoria a las entidades de la Iglesia por la pérdida de la exención de IVA en la construcción de templos. La Conferencia solicita todos los proyectos de ejecución de obra y concede el importe correspondiente al 50% del IVA de las nuevas construcciones y el 25% de las rehabilitaciones.
- **Centros de formación.** Total de ayudas a distintas instituciones de formación como la Universidad Pontificia de Salamanca, Facul-

tades eclesiásticas, Colegio Español de Roma, Centro Montserrat en Roma y Casa de Santiago en Jerusalén.

- **Aportación a las Cáritas diocesanas.** Aportación extraordinaria con motivo de la crisis para las Cáritas diocesanas repartida proporcionalmente al envío a las diócesis.
- **Actividades pastorales nacionales.** Se trata de una partida para cubrir distintos proyectos aprobados por la Asamblea Plenaria en cada año.
- **Campañas de Financiación de la Iglesia.** Importe para invertir en las campañas de la asignación tributaria y día de la Iglesia diocesana.
- **Funcionamiento de la Conferencia Episcopal.** Aportación al presupuesto de mantenimiento de la estructura de la Conferencia Episcopal.
- **Actividades pastorales en el extranjero.** Incluye la aportación al Fondo Nueva Evangelización y las ayudas a las Conferencias Episcopales del Tercer Mundo.
- **Conferencia de religiosos.** Aportación a los fines generales de la CONFER.
- **Insularidad.** Ayuda para compensar gastos específicos de transporte de las diócesis con insularidad.
- **Instituciones Santa Sede.** Aportación a la Santa Sede (Óbolo de San Pedro) y al mantenimiento del Tribunal de la Rota.
- **Fondo intermonacal.** Se trata una partida destinada a ayudas puntuales a religiosas contemplativas en el pago de la seguridad social.
- **Plan de Transparencia.** Se mantiene esta partida, que ya quedará integrada como una partida ordinaria más del presupuesto, para atender a los distintos programas del Plan de Transparencia aprobado por la Conferencia Episcopal.
- **Ordinariato de las Iglesias Orientales.** Esta partida se ha habilitado para cubrir las necesidades pastorales específicas del nuevo ordinariato creado por el Santo Padre.

GASTOS		
Nº CONCEPTO	AÑO 2020	AÑO 2019
1. ACCIONES PASTORALES Y ASISTENCIALES		
Envío a las Diócesis para su sostenimiento	226.010.497	220.764.635
Seguridad Social del Clero y prestaciones sociales	23.664.000	19.065.792
Retribución Obispos	2.397.620	2.309.560
Ayuda a proyectos de rehabilitación y construcción de Templos (compensación de IVA)	4.080.000	4.000.000
Centros de formación (Facultades Eclesiásticas, Univ. Pontificia de Salamanca y Centros de Roma y Jerusalén)	5.320.391	5.216.069
Actividades Pastorales Nacionales	1.712.725	1.679.142
Aportación a Cáritas Diocesanas	6.497.400	6.370.000
Campaña de Financiación	4.896.000	4.800.000
Conferencia Episcopal	2.676.837	2.624.000
Actividades Pastorales en el Extranjero	1.306.050	1.280.441
Conferencia de Religiosos	1.096.648	1.075.145
Ayuda Diócesis Insulares	542.252	531.620
Instituciones Santa Sede	513.447	503.379
Fondo Intercomarcal	232.704	228.141
Plan de Transparencia	510.000	500.000
Ordinariato Iglesias Orientales	172.099	168.725
TOTAL GASTOS ORDINARIOS	281.628.670	271.117.000

II. Presupuesto de la Conferencia Episcopal Española para 2020

El presupuesto de la Conferencia Episcopal Española se presenta equilibrado en gastos e ingresos. Las partidas de Actividades Pastorales se incrementan muy ligeramente. La partida de Gastos de Personal se incrementa ligeramente por encima de la media del resto de los gastos para atender a lo establecido en la regulación laboral y a las necesidades pastorales de la Conferencia. Los gastos de conservación y suministros, se incrementan para adaptarse a lo realmente realizado en ejercicios anteriores.

El detalle, conforme al modelo normalizado para las instituciones diocesanas, es el siguiente:

Ingresos

1. Aportación de los fieles

Con carácter general, la Conferencia Episcopal no es destinataria de fondos de aportaciones de fieles. Cuando alguien solicita dar un donativo, se reorienta a la Diócesis correspondiente. No obstante, este capítulo recoge alguna ayuda puntual.

2. Asignación tributaria

Se trata de la cantidad prevista en el Fondo Común Interdiocesano para la financiación parcial de las actividades de la Conferencia.

3. Ingresos del patrimonio

Figuran en este apartado:

Los alquileres devengados correspondientes a las propiedades de la Conferencia Episcopal. Se han adaptado a la realidad de la situación actual.

Los ingresos financieros procedentes de algunos fondos propios de la Conferencia que están invertidos en depósitos a plazo e instrumentos de renta fija de máxima seguridad. Se prevé una disminución de los mismos por la caída de los tipos de interés.

Actividades económicas: Se trata fundamentalmente de la aportación de las editoriales de la Conferencia Episcopal (EDICE, BAC y Libros Litúrgicos), la revista *Ecclesia*, la gestión de derechos de autor, así como las tasas de expedición de títulos de idoneidad.

4. Otros ingresos corrientes

Esta partida computa aportaciones de alguna institución religiosa, así como ingresos varios de gestión no encasillables en los otros grupos.

INGRESOS		
Nº CONCEPTO	AÑO 2020	AÑO 2019
1. APORTACIÓN DE FIELES		
Otros ingresos de Fieles	10.000,00	10.000,00
2. ASIGNACIÓN FONDO COMÚN		
FCI	2.676.837,00	2.624.350,00
3. INGRESO DE PATRIMONIO Y OTRAS ACTIVIDADES		
Alquileres inmuebles	1.150.000,00	1.125.000,00
Financieros	10.700,00	10.700,00
Actividades Económicas	1.176.000,00	1.151.000,00
4. OTROS INGRESOS CORRIENTES		
Ingresos de Servicios	68.563,00	68.300,00
TOTAL INGRESOS ORDINARIOS	5.092.100,00	4.989.350,00

Gastos

1. Acciones pastorales

Figuran aquí los presupuestos que se destinan para las distintas actividades realizadas por la Comisiones Episcopales, así como las aportaciones realizadas a algunos organismos Internacionales de la Iglesia (COMECE, CC EE, Comisión Internacional de Migraciones y Casa de la Biblia). Por último figuran también las aportaciones a las instituciones de “Acción Católica” y “Justicia y Paz”.

2. Retribución del clero

Se contemplan el total de retribuciones del clero que colabora de manera permanente o puntual en las actividades ordinarias de la Conferencia. Sus retribuciones permanecieron congeladas durante varios años, en el próximo ejercicio se incrementarán ligeramente.

3. Retribuciones del personal seglar

Se incluye en este apartado el total de retribuciones satisfechas a los trabajadores seculares de la Conferencia Episcopal, así como las colaboraciones satisfechas por trabajos puntuales. Las retribuciones del personal laboral están referenciadas al Convenio de Oficinas y despachos, con algunas adaptaciones.

4. Conservación de edificios y funcionamiento

Incluye el importe satisfecho por el resto de conceptos: reparaciones, mantenimiento, material de oficina, suministros, etc.

Documents i cartes apostòliques del Sant Pare de l'any 2019

• **Christus vivit: Exhortació apostòlica postsinodal als joves i a tot el Poble de Déu (25 de març de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/apost_exhortations/documents/papa-francesco_esortazione-ap_20190325_christus-vivit.html

• **Carta apostòlica *Admirabile signum* sobre el significat i el valor del pessebre (1 de desembre de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/apost_letters/documents/papa-francesco-lettera-ap_20191201_admirabile-signum.html

• **Carta apostòlica en forma de Motu Proprio *Aperuit illis* amb la que s'institueix el Diumenge de la Paraula de Déu (30 de setembre de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/motu_proprio/documents/papa-francesco-motu-proprio-20190930_aperuit-illis.html

• **Carta apostòlica en forma de Motu proprio «Vos estis lux mundi» (7 de maig de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/motu_proprio/documents/papa-francesco-motu-proprio-20190507_vos-estis-lux-mundi.html

• **Carta apostòlica en forma de Motu Proprio sobre la protecció dels menors i de les persones vulnerables (26 de març de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/en/motu_proprio/documents/papa-francesco-motu-proprio-20190326_latutela-deiminori.html

• **Carta apostòlica en forma de Motu proprio *Communis vita* amb la qual es modifiquen algunes normes del Codi de Dret Canònic (19 de març de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/motu_proprio/documents/papa-francesco-motu-proprio-20190319_communis-vita.html

Missatges del Sant Pare de l'any 2019

• **Missatge del Sant Pare per al Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat (3 de desembre de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/messages/pont-messages/2019/documents/papa-francesco_20191203_messaggio-disabilita.html

• **Missatge del Sant Pare per a la Jornada Mundial d'oració per a la cura de la creació (1 de setembre de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/messages/pont-messages/2019/documents/papa-francesco_20190901_messaggio-giornata-cura-creato.html

• **Missatge per a la Jornada Mundial de l'Alimentació 2019 (16 d'octubre de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/messages/food/documents/papa-francesco_20191016_messaggio-giornata-alimentazione.html

• **LIII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, 2019 - «Som membres uns dels altres» (Ef 4,25). De les comunitats a les xarxes socials a la comunitat humana»**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/messages/communications/documents/papa-francesco_20190124_messaggio-comunicazioni-sociali.html

• **Quaresma 2019: «La creació, expectant, està esperant la manifestació dels fills de Déu» (Rm 8,19)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/messages/lent/documents/papa-francesco_20181004_messaggio-quaresima2019.html

• **Missatge per a la Jornada Mundial de les Missions 2019**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/messages/missions/documents/papa-francesco_20190609_giornata-missionaria2019.html

• **XXIII Jornada Mundial de la Vida Consagrada - Festa de la Presentació del Senyor (2 de febrer de 2019)**

http://w2.vatican.va/content/francesco/es/messages/consecrated-life/documents/papa-francesco_20190202_omelia-vita-consacrata.html

52 Jornada Mundial de la Pau

Missatge del Sant Pare Francesc

1 de gener de 2019

La bona política està al servei de la pau

1. “Pau en aquesta casa”

Jesús, a l'enviar els seus deixebles en missió, els va dir: «Quan entreu en una casa, digueu primer: “Pau en aquesta casa”. Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres» (Lc 10,5-6).

Donar la pau està en el centre de la missió dels deixebles de Crist. I aquest oferiment està dirigit a tots els homes i dones que esperen la pau enmig de les tragèdies i la violència de la història humana^[1]. La «casa» esmentada per Jesús és cada família, cada comunitat, cada país, cada continent, amb les seves característiques pròpies i amb la seva història; és sobretot cada persona, sense distinció ni discriminació. També és la nostra «casa comuna»: el planeta en què Déu ens ha col·locat per a viure i al que estem cridats a tenir cura amb interès.

Per tant, aquest és també el meu desig al començament del nou any: «Pau en aquesta casa».

2. El desafiament d'una bona política

La pau és com l'esperança de la qual parla el poeta Charles Péguy ^[2]; és com una flor fràgil que intenta florir entremig de les pedres de la violència. Sabem bé que la recerca de poder a qualsevol preu porta a l'abús i a la injustícia. La política és un vehicle fonamental per a edificar la ciutadania i l'activitat de l'home, però quan aquells que s'hi dediquen no la viuen com un servei a la comunitat humana, pot convertir-se en un instrument d'opressió, marginació i fins i tot de destrucció.

Diu Jesús: «Si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots i el servidor de tots» (Mc 9,35). Com subratllava el papa sant Pau VI: «Prendre seriosament la política en els seus diversos nivells “local, regional, nacional i mundial” és afirmar el deure de cada persona, de tota persona, de conèixer quin és el contingut i el valor de l'opció que se li presenta i segons la qual es busca realitzar col·lectivament el bé de la ciutat, de la nació, de la humanitat»^[3].

En efecte, la funció i la responsabilitat política constitueixen un desafiament permanent per a tots els qui reben el mandat de servir el seu país,

de protegir els qui hi viuen i de treballar per tal de crear les condicions per a un futur digne i just. La política, si es duu a terme en el respecte fonamental de la vida, la llibertat i la dignitat de les persones, pot convertir-se veritablement en una forma eminent de la caritat.

3. Caritat i virtuts humanes per a una política al servei dels drets humans i de la pau

El papa Benet XVI recordava que «tot cristià està cridat a aquesta caritat, segons la seva vocació i les seves possibilitats d'incidir en la *pólis*. [...] El compromís pel bé comú, quan està inspirat per la caritat, té un valor superior al compromís merament secular i polític. [...] L'acció de l'home sobre la terra, quan està inspirada i sostinguda per la caritat, contribueix a l'edificació d'aquesta ciutat de Déu universal envers la qual avança la història de la família humana»^[4]. És un programa amb el qual poden estar d'acord tots els polítics, de qualsevol procedència cultural o religiosa, que desitgin treballar junts pel bé de la família humana, practicant aquelles virtuts humanes que són la base d'una bona acció política: la justícia, l'equitat, el respecte mutu, la sinceritat, l'honestedat, la fidelitat.

Referent a això, val la pena recordar les «benaurances del polític», proposades pel cardenal vietnamita François-Xavier Nguyễn Văn Thuận, mort l'any 2002, i que fou un fidel testimoni de l'Evangelí:

Feliç el polític que té una alta consideració i una profunda consciència del seu paper.

Feliç el polític que irradia credibilitat.

Feliç el polític que treballa pel bé comú i no pel seu propi interès.

Feliç el polític que es manté fidelment coherent.

Feliç el polític que treballa per la unitat.

Feliç el polític que està compromès en dur a terme un canvi radical.

Feliç el polític que sap escoltar.

Feliç el polític que no té por^[5].

Cada renovació de les funcions electives, cada cita electoral, cada etapa de la vida pública és una oportunitat per a tornar a la font i als punts de referència que inspiren la justícia i el dret. Estem convençuts que la bona política està al servei de la pau; respecta i promou els drets humans fonamentals, que són igualment deures recíprocs, de manera que es pot teixir un vincle de confiança i gratitud entre les generacions presents i futures.

4. Els vicis de la política

En la política, desgraciadament, al costat de les virtuts no hi falten els vicis, deguts tant a la ineptitud personal com a deformacions en l'ambient i en les institucions. És evident per a tots que els vicis de la vida política

resten credibilitat als sistemes en què ella s'exercita, així com a l'autoritat, a les decisions i a les accions de les persones que s'hi dediquen. Aquests vicis, que afebleixen l'ideal d'una democràcia autèntica, són la vergonya de la vida pública i posen en perill la pau social: la corrupció —en les seves múltiples formes d'apropiació indeguda de béns públics o d'aprofitament de les persones—, la negació del dret, l'incompliment de les normes comunitàries, l'enriquiment il·legal, la justificació del poder mitjançant la força o amb el pretext arbitrari de la «raó d'Estat», la tendència a perpetuar-se en el poder, la xenofòbia i el racisme, el rebuig a tenir cura de la Terra, l'explotació il·limitada dels recursos naturals per un benefici immediat, el menyspreu dels qui s'han vist obligats a anar a l'exili.

5. La bona política promou la participació dels joves i la confiança en l'altre

Quan l'exercici del poder polític apunta únicament a protegir els interessos de certs individus privilegiats, el futur està en perill i els joves poden sentir-se temptats per la desconfiança, perquè es veuen condemnats a quedar al marge de la societat, sense la possibilitat de participar en un projecte per al futur. En canvi, quan la política es tradueix, concretament, en un estímul dels joves talents i de les vocacions que volen realitzar-se, la pau es propaga en les consciències i sobre els rostres. S'arriba a una confiança dinàmica, que significa «jo confio en tu i crec amb tu» en la possibilitat de treballar junts pel bé comú. La política afavoreix la pau si es realitza, per tant, reconeixent els carismes i les capacitats de cada persona. «Hi ha per ventura quelcom més bell que una mà estesa? Aquesta ha estat volguda per Déu per a donar i rebre. Déu no l'ha volguda perquè mati (cf. Gn 4,1ss) o faci patir, sinó perquè cuidi i ajudi a viure. Juntament amb el cor i la ment, també la mà es pot convertir en un instrument de diàleg»^[6].

Cadascú pot aportar la seva pròpia pedra per a la construcció de la casa comuna. L'autèntica vida política, fundada en el dret i en un diàleg lleial entre els protagonistes, es renova amb la convicció que cada dona, cada home i cada generació inclouen en ells mateixos una promesa que pot alliberar noves energies relacionals, intel·lectuals, culturals i espirituals. Una confiança d'aquest tipus mai no és fàcil de realitzar perquè les relacions humanes són complexes. En particular, vivim en aquests temps en un clima de desconfiança arrelat en la por de l'altre o de l'estrany, en l'ansietat de perdre beneficis personals i, lamentablement, es manifesta també a nivell polític, a través d'actituds de tancament o nacionalismes que posen en qüestió la fraternitat que tant necessita el nostre món globalitzat. Avui més que mai, les nostres societats necessiten «artesans de la pau» que puguin ser autèntics missatgers i testimonis de Déu Pare que vol el bé i la felicitat de la família humana.

6. No a la guerra ni a l'estratègia de la por

Cent anys després del final de la Primera Guerra Mundial, i amb el record dels joves caiguts durant aquells combats i les poblacions civils devastades, coneixem millor que mai el terrible ensenyament de les guerres fratriques, és a dir que la pau mai no pot reduir-se al simple equilibri de la força i la por. Mantenir l'altre sota amenaça significa reduir-lo a l'estat d'objecte i negar-li la dignitat. És la raó per la qual reafirmem que «l'escalada» de la intimidació, així com la proliferació incontrolada de les armes són contraris a la moral i a la recerca d'una veritable concòrdia. El terror exercit sobre les persones més vulnerables contribueix a l'exili de poblacions senceres a la recerca d'una terra de pau. No són acceptables els discursos polítics que tendeixen a culpabilitzar els migrants de tots els mals i a privar els pobres de l'esperança. En canvi, cal subratllar que la pau es basa en el respecte de cada persona, independentment de la seva història, en el respecte del dret i del bé comú, de la creació que ens ha estat confiada i de la riquesa moral transmesa per les generacions passades.

Així mateix, el nostre pensament es dirigeix de manera particular als infants que viuen en les zones de conflicte, i a tots els qui s'esforcen perquè les seves vides i els seus drets siguin protegits. En el món, un de cada sis nens pateix a causa de la violència de la guerra i de les seves conseqüències, i fins i tot és reclutat per a convertir-se en soldat o ostatge de grups armats. El testimoni dels qui es comprometen en la defensa de la dignitat i el respecte dels infants és summament preciós per al futur de la humanitat.

7. Un gran projecte de pau

Celebrem aquests dies els setanta anys de la Declaració Universal dels Drets Humans, que va ser adoptada després del segon conflicte mundial. Recordem referent a això l'observació del papa sant Joan XXIII: «Quan en un home sorgeix la consciència dels propis drets, cal que aflori també la de les pròpies obligacions; de manera que aquell qui posseeix determinats drets té així mateix, com a expressió de la seva dignitat, l'obligació d'exigir-los, mentre els altres tenen el deure de reconèixer-los i respectar-los»^[7].

La pau, en efecte, és fruit d'un gran projecte polític que es fonamenta en la responsabilitat recíproca i la interdependència dels éssers humans, però és també un desafiament que exigeix ser acollit dia rere dia. La pau és una conversió del cor i de l'ànima, i és fàcil reconèixer tres dimensions inseparables d'aquesta pau interior i comunitària:

— la pau amb nosaltres mateixos, rebutjant la intransigència, la ira, la impaciència i —com aconsellava sant Francesc de Sales— exercitant «una mica de dolcesa amb un mateix», per a oferir «una mica de dolcesa als altres»;

— la pau amb l'altre: el familiar, l'amic, l'estranger, el pobre, el qui pateix...; atrevint-se a la trobada i escoltant el missatge que porta en si mateix;

— la pau amb la creació, redescobrint la grandesa del do de Déu i la part de responsabilitat que correspon a cadascú de nosaltres, com a habitants del món, ciutadans i artífexs del futur.

La política de la pau —que coneix bé les fragilitats humanes i se'n fa càrrec— pot recórrer sempre a l'esperit del *Magnificat* que Maria, Mare de Crist salvador i Reina de la pau, canta en nom de tots els homes: «L'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalça els humils; [...] ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre» (Lc 1,50-55).

Vaticà, 8 de desembre de 2018

Franciscus

- [1] Cf. Lc 2,14: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor».
- [2] Cf. *Le Porche du mystère de la deuxième vertu*, París 1986.
- [3] Carta ap. *Octogesima adveniens* (14 maig 1971), 46.
- [4] Carta enc. *Caritas in veritate* (29 juny 2009), 7.
- [5] Cf. Discurs en l'exposició-congrés "Civitas" de Padua: "30giorni" (2002), 5.
- [6] Benet XVI, *Discurs a les Autoritats de Benín* (Cotonou, 19 novembre 2011).
- [7] Carta enc. *Pacem in terris* (11 abril 1963), 44.

56 Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Missatge del Sant Pare Francesc

El coratge d'arriscar-se per la promesa de Déu

Benvolguts germans i germanes:

Després d'haver viscut, l'octubre passat, l'experiència dinàmica i fructífera del Sínode dedicat als joves, hem celebrat recentment la 34a Jornada Mundial de la Joventut a Panamà. Dos grans esdeveniments que han ajudat l'Església a prestar més atenció a la veu de l'Esperit i també a la vida dels joves, als seus interrogants, als cansaments que els afligeixen i a les esperances que alberguen.

Voldria reprendre el que vaig compartir amb els joves a Panamà, per a reflexionar en aquesta Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions sobre com la crida del Senyor ens fa portadors d'una promesa i, al mateix temps, ens demana el coratge d'arriscar-nos amb Ell i per Ell. M'agradaria considerar breument aquests dos aspectes, la promesa i el risc, contemplant amb vosaltres l'escena evangèlica de la crida dels primers deixebles al llac de Galilea (Mc 1,16-20).

Dues parelles de germans –Simó i Andreu juntament amb Jaume i Joan–, estan fent el seu treball diari com a pescadors. En aquest treball pesat van aprendre les lleis de la natura i, a vegades, van haver de desafiar-les quan els vents eren contraris i les onades sacsejaven les barques. En certs dies, la pesca abundant recompensava l'esforç dur, però altres vegades, el treball de tota una nit no era suficient per omplir les xarxes i tornaven a la riba cansats i decebuts.

Aquestes són les situacions ordinàries de la vida, en les que cadascú de nosaltres ha de confrontar-se amb els desitjos que porta al cor, s'esforça en activitats que confia que siguin fructíferes, avança en el «mar» de moltes possibilitats a la recerca de la ruta adequada que pugui satisfer la seva set de felicitat. A vegades s'obté una bona pesca, altres vegades, en canvi, cal armar-se de coratge per a pilotar una barca colpejada per les onades, o cal lluitar amb la frustració de veure's amb les xarxes buides.

Com en la història de tota crida, també en aquest cas es produeix una trobada. Jesús camina, veu aquests pescadors i s'hi apropa... Així va succeir amb la persona amb qui vam escollir compartir la vida en el matrimoni, o quan vàrem sentir la fascinació de la vida consagrada: vàrem viure la sorpresa d'una trobada i, en aquell moment, vàrem percebre la promesa

d'una alegria capaç d'omplir les nostres vides. Així, aquell dia, al costat del llac de Galilea, Jesús va anar a trobar aquells pescadors, trencant la «paràlisi de la normalitat» (**Homilia en la 22a Jornada Mundial de la Vida Consagrada, 2 febrer 2018**). I immediatament els va fer una promesa: «Us faré pescadors d'homes» (Mc 1,17).

La crida del Senyor, per tant, no és una intromissió de Déu en la nostra llibertat; no és una “gàbia” o un pes que se'ns carrega a sobre. Al contrari, és la iniciativa amorosa amb la que Déu ve al nostreencontre i ens convida a entrar en un gran projecte, del qual vol que participem, mostrant-nos en l'horitzó un mar més ampli i una pesca sobreabundant.

El desig de Déu és que la nostra vida no acabi sent presonera del que és obvi, que no es vegi arrossegada per la inèrcia dels hàbits diaris i no quedi immòbil davant d'aquestes eleccions que podrien donar-li sentit. El Senyor no vol que ens resignem a viure al dia pensant que, al cap i a la fi, no hi ha res pel que valgui la pena comprometre's amb passió i extingint la inquietud interna de cercar noves rutes per a la nostra navegació. Si alguna vegada ens fa experimentar una «pesca miraculosa», és perquè vol que descobrim que cadascú de nosaltres està cridat –de diferents maneres– a alguna cosa gran, i que la vida no ha de quedar atrapada en les xarxes de l'absurd i d'allò que anestesia el cor. En definitiva, la vocació és una invitació a no quedar-nos a la riba amb les xarxes a la mà, sinó a seguir Jesús pel camí que Ell ha pensat per a nosaltres, per a la nostra felicitat i per al bé dels qui ens envolten.

Per descomptat, abraçar aquesta promesa requereix el valor d'arriscar-se a decidir. Els primers deixebles, sentint-se cridats per ell a participar en un somni més gran, «immediatament deixaren les xarxes i el van seguir» (Mc 1,18). Això significa que per a seguir la crida del Senyor hem d'implicar-nos amb tot el nostre ésser i córrer el risc d'enfrontar-nos a un desafiament desconegut; hem de deixar tot el que ens pot mantenir amarrats a la nostra petita barca, impeding-nos prendre una decisió definitiva; se'ns demana aquesta audàcia que ens impulsi amb força a descobrir el projecte que Déu té per a la nostra vida. En definitiva, quan estem davant de l'immens mar de la vocació, no podem quedar-nos a reparar les nostres xarxes, a la barca que ens dona seguretat, sinó que hem de fiar-nos de la promesa del Senyor.

Em refereixo sobretot a la crida a la vida cristiana, que tots rebem amb el baptisme i que ens recorda que la nostra vida no és fruit de l'atzar, sinó el do de ser fills estimats pel Senyor, reunits en la gran família de l'Església. Precisament en la comunitat eclesial, l'existència cristiana neix i es desenvolupa, sobretot gràcies a la litúrgia, que ens introdueix en l'escolta de la Paraula de Déu i en la gràcia dels Sagraments; aquí és on des de la infància som iniciats en l'art de la pregària i del compartir fraternal. L'Es-

glésia és la nostra mare, precisament perquè ens engendra a una nova vida i ens porta a Crist; per tant, també hem d'estimar-la quan descobrim en el seu rostre les arrugues de la fragilitat i del pecat, i hem de contribuir a que sigui sempre més bella i lluminosa, perquè pugui ser en el món testimoni de l'amor de Déu.

La vida cristiana s'expressa també en aquestes eleccions que, al mateix temps que donen una direcció precisa a la nostra navegació, contribueixen al creixement del Regne de Déu en la societat. Em refereixo a la decisió de casar-se en Crist i formar una família, així com a altres vocacions vinculades al món del treball i de les professions, al compromís en el camp de la caritat i de la solidaritat, a les responsabilitats socials i polítiques, etc. Són vocacions que ens fan portadors d'una promesa de bé, d'amor i de justícia no només per a nosaltres, sinó també per als ambients socials i culturals en els que vivim, i que necessiten cristians valents i testimonis autèntics del Regne de Déu.

En la trobada amb el Senyor, algú pot sentir la fascinació de la crida a la vida consagrada o al sacerdoci ordenat. És un descobriment que entusiasma i alhora espanta, quan un se sent cridat a convertir-se en «pescador d'homes» a la barca de l'Església a través de la donació total de si mateix i insistint en un servei fidel a l'Evangeli i als germans. Aquesta elecció implica el risc de deixar-ho tot per a seguir el Senyor i consagrar-se completament a ell, per convertir-se en col·laboradors de la seva obra. Moltes resistències interiors poden obstaculitzar una decisió semblant, així com en certs ambients molt secularitzats, en els que sembla que ja no hi ha espai per a Déu i per l'Evangeli, es pot caure en el desànim i en el «cansament de l'esperança» **(Homilia en la Missa amb preveres, persones consagrades i moviments laics, Panamá, 26 gener 2019).**

I, no obstant això, no hi ha un goig més gran que arriscar la vida pel Senyor. En particular a vosaltres, joves, m'agradaria dir-vos: no sigueu sords a la crida del Senyor. Si ell us crida per aquest camí no lleueu els remos de la barca i confieu en ell. No us deixeu contagiar per la por, que ens paralitza davant els alts cims que el Senyor ens proposa. Recordeu sempre que, als qui deixen les xarxes i la barca per seguir el Senyor, ell els promet l'alegria d'una vida nova, que omple el cor i anima el camí.

Estimats amics, no sempre és fàcil discernir la pròpia vocació i orientar la vida de la manera correcta. Per aquest motiu, cal un compromís renovat per part de tota l'Església –preveres, religiosos, animadors pastorals, educadors– perquè se'ls ofereixin, especialment als joves, possibilitats d'escolta i de discerniment. Cal una pastoral juvenil i vocacional que ajudi al descobriment del pla de Déu, especialment a través de la pregària, la meditació de la Paraula de Déu, l'adoració eucarística i l'acompanyament espiritual.

Com s'ha dit diverses vegades durant la Jornada Mundial de la Joventut a Panamà, hem de mirar Maria. Fins i tot en la història d'aquesta jove, la vocació va ser alhora una promesa i un risc. La seva missió no va ser fàcil, però no va permetre que la por s'apoderés d'ella. El seu sí «va ser el “sí” de qui vol comprometre's i el qui vol arriscar, de qui vol apostar-ho tot, sense més seguretat que la certesa de saber que era portadora d'una promesa. I jo us pregunto a cadascú de vosaltres. Us sentiu portadors d'una promesa? Quina promesa tinc al cor per anar endavant? Maria tindria, sens dubte, una missió difícil, però les dificultats no eren un motiu per dir que “no”. Segur que tindria complicacions, però no serien les mateixes complicacions que es produeixen quan la covardia ens paralitza per no tenir-ho tot clar o assegurat per endavant» **(Vetlla amb els joves, Panamà, 26 gener 2019)**.

En aquesta Jornada, ens unim en la pregària demanant al Senyor que ens faci descobrir el seu projecte d'amor per a la nostra vida i que ens doni el coratge per arriscar-nos en el camí que ell ha pensat per a nosaltres des de l'eternitat.

Vaticà, 31 de gener de 2019, Memòria de sant Joan Bosco.

Franciscus

Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat 2019

Missatge del Sant Pare Francesc

[29 de setembre de 2019]

“No es tracta només de migrants”

Estimats germans i germanes:

La fe ens assegura que el Regne de Déu és ja misteriosament present en la nostra terra (cf. Conc. Ecum. Vat. II, Const. *Gaudium et spes*, 39); però hem de constatar amb dolor que també avui troba obstacles i forces contràries. Conflictes violents i veritables guerres no cessen de lacerar la humanitat; injustícies i discriminacions se succeeixen; és difícil superar els desequilibris econòmics i socials, tant a nivell local com global. I són els pobres i els desfavorits els qui més pateixen les conseqüències d'aquesta situació.

Les societats econòmicament més avançades desenvolupen en el seu si la tendència a un marcat individualisme que, combinat amb la mentalitat utilitarista i multiplicat per la xarxa mediàtica, produeix la “globalització de la indiferència”. En aquest escenari, les persones migrants, refugiades, desplaçades i les víctimes del tràfic de persones, s'han convertit en emblema de l'exclusió perquè, a més de suportar dificultats per la seva mateixa condició, amb freqüència són objecte de judicis negatius, ja que se les considera responsables dels mals socials. L'actitud vers elles constitueix un senyal d'alarma, que ens adverteix de la decadència moral a la que ens enfrontem si continuem donant espai a la cultura del descart. De fet, per aquest camí, cada subjecte que no respon als cànons del benestar físic, psíquic i social, corre el risc de ser marginat i exclòs.

Per aquesta raó, la presència dels migrants i dels refugiats, com en general de les persones vulnerables, representa avui dia una invitació a recuperar algunes dimensions essencials de la nostra existència cristiana i de la nostra humanitat, que corren el risc d'adormir-se amb un estil de vida ple de comoditats. Raó per la qual, «no es tracta només de migrants» vol dir que en mostrar interès per ells, ens interessem també per nosaltres, per tots; que tenint cura d'ells, tots creixem; que escoltant-los, també donem veu a aquesta part de nosaltres que potser mantenim amagada perquè avui no està ben vista.

«Coratge! Soc jo. No tingueu por» (Mt 14,27). *No es tracta només de migrants, també es tracta de les nostres pors.* Les maldats i les lletjors del nostre temps fan créixer «la nostra por als “altres”, als desconeguts, als

marginats, als forasters [...]. I això es nota particularment avui dia, davant de l'arribada de migrants i refugiats que truquen a la nostra porta a la recerca de protecció, seguretat i un futur millor. És veritat, la por és legítima, també perquè falta preparació per aquesta trobada» (*Homilia*, Sacrofono, 15 febrer 2019). El problema no és el fet de tenir dubtes i sentir por. El problema és quan aquests dubtes i aquestes pors condicionen la nostra forma de pensar i d'actuar fins al punt de convertir-nos en éssers intolerants, tancats i potser, sense adonar-nos-en, fins i tot racistes. La por ens priva així del desig i de la capacitat de trobada amb l'altre, amb aquell que és diferent; ens priva d'una oportunitat de trobada amb el Senyor (cf. *Homilia en la Concelebració Eucarística de la Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat*, 14 gener 2018).

«Perquè, si estimeu els qui us estimen, qui us ha d'agrair? No fan el mateix els publicans?» (Mt 5,46). *No es tracta només de migrants: es tracta de la caritat*. A través de les obres de caritat mostrem la nostra fe (cf. Jm 2,18). I la caritat més gran és la que s'exerceix amb els que no poden correspondre i potser ni tan sols donar gràcies. «El que està en joc és el rostre que volem donar-nos com a societat i el valor de cada vida [...]. El progrés dels nostres pobles [...] depèn sobretot de la capacitat de deixar-se commoure per qui truca a la porta i amb la seva mirada estigmatitza i deposa a tots els falsos ídols que hipotequen i esclavitzen la vida; ídols que prometen una aparent i fugaç felicitat, construïda al marge de la realitat i del sofriment dels altres» (Discurs a la Càritas Diocesana de Rabat, 30 març 2019).

«Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí» (Lc 10,33). *No es tracta només de migrants: es tracta de la nostra humanitat*. El que mou aquest samarità, un estranger per als jueus, a aturar-se, és la compassió, un sentiment que no es pot explicar únicament a nivell racional. La compassió toca la fibra més sensible de la nostra humanitat, provocant un urgent impuls a "estar a prop" dels qui veiem en situació de dificultat. Com Jesús mateix ens ensenya (cf. Mt 9,35-36; 14,13-14; 15,32-37), sentir compassió significa reconèixer el patiment de l'altre i passar immediatament a l'acció per alleujar, guarir i salvar. Sentir compassió significa donar espai a la tendresa que sovint la societat actual ens demana reprimir. «Obrir-se als altres no empobreix, sinó que més aviat enriqueix, perquè ajuda a ser més humà: a reconèixer-se part activa d'un tot més gran i a interpretar la vida com un regal per als altres, a veure com a objectiu, no els propis interessos, sinó el bé de la humanitat» (Discurs a la Mesquita "Heydar Aliyev" de Bakú, Azerbaidjany, 2 octubre 2016).

«Mireu de no menysprear cap d'aquests petits, perquè us asseguro que en el cel els seus àngels veuen constantment cara a cara el meu Pare celestial» (Mt 18,10). *No es tracta només de migrants: es tracta de no excloure ningú*. El

món actual és cada dia més elitista i cruel amb els exclosos. Els països en vies de desenvolupament continuen esgotant els seus millors recursos naturals i humans en benefici d'uns pocs mercats privilegiats. Les guerres afecten només algunes regions del món; però la fabricació d'armes i la seva venda es duu a terme en altres regions, que després no volen fer-se càrrec dels refugiats que aquests conflictes generen. Els qui pateixen les conseqüències són sempre els petits, els pobres, els més vulnerables, a qui se'ls impedeix seure a taula i se'ls deixa només les "engrunes" del banquet (cf. Lc 16,19-21). L'Església «que surt [...] sap prendre la iniciativa sense por, sortir a l'encontre, buscar els llunyans i arribar als encreuaments dels camins per invitar els exclosos» (Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 24). El desenvolupament exclusivista fa que els rics siguin més rics i els pobres més pobres. L'autèntic desenvolupament és aquell que pretén incloure tots els homes i dones del món, promovent el seu creixement integral, i preocupant-se també per les generacions futures.

«Qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor; i qui vulgui ser el primer, que es faci l'esclau de tots» (Mc 10,43-44). *No es tracta només de migrants: es tracta de posar els últims en primer lloc.* Jesucrist ens demana que no cedim a la lògica del món, que justifica el fet d'abusar dels altres per aconseguir el nostre benefici personal o el del nostre grup: primer jo i després els altres! En canvi, el veritable lema del cristià és "primer els últims!". «Un esperit individualista és terreny fèrtil perquè maduri el sentit d'indiferència cap al proïsme, que porta a tractar-lo com a pur objecte de compravenda, que indueix a desinteressar-se de la humanitat dels altres i acaba per fer que les persones siguin pusil·lànimes i cíniques. Per ventura no són aquestes les actituds que freqüentment assumim davant dels pobres, els marginats o els últims de la societat? I quants últims hi ha a les nostres societats! Entre aquests, penso sobretot en els emigrants, amb la càrrega de dificultats i sofriments que han de suportar cada dia en la recerca, a vegades desesperada, d'un lloc on poder viure en pau i amb dignitat» (Discurs davant el Cos Diplomàtic, 11 gener 2016). En la lògica de l'Evangelí, els últims són els primers, i nosaltres hem de posar-nos al seu servei.

«Jo he vingut perquè tinguin vida i en tinguin a desdir» (Jn 10,10). *No es tracta només de migrants: es tracta de la persona en la seva totalitat, de totes les persones.* En aquesta afirmació de Jesús trobem el cor de la seva missió: fer que tots rebin el do de la vida en plenitud, segons la voluntat del Pare. A cada activitat política, a cada programa, a cada acció pastoral, hem de posar sempre en el centre la persona, en les seves múltiples dimensions, inclosa l'espiritual. I això s'aplica a totes les persones, a qui hem de reconèixer la igualtat fonamental. Per tant, «el desenvolupament no es redueix al simple creixement econòmic. Per ser autèntic, ha de ser integral, és a dir, promoure tots els homes i tot l'home» (S. Pau VI, Carta enc. *Populorum progressio*, 14).

«Ara, doncs, ja no sou estrangers o forasters, sinó ciutadans del poble sant i membres de la família de Déu» (Ef 2,19). *No es tracta només de migrants: es tracta de construir la ciutat de Déu i de l'home.* En la nostra època, també anomenada l'era de les migracions, són moltes les persones innocents víctimes del “gran engany” del desenvolupament tecnològic i consumista sense límits (cf. Carta enc. *Laudato si'*, 34). I així, emprenen un viatge cap a un “paradís” que inexorablement traeix les seves expectatives. La seva presència, a vegades incòmoda, contribueix a dissipar els mites d'un progrés reservat a uns pocs, però construït sobre l'explotació de molts. «Es tracta, doncs, que nosaltres siguem els primers a veure'l i així puguem ajudar els altres a veure en l'emigrant i en el refugiat no sols un problema que ha de ser afrontat, sinó un germà i una germana que han de ser acollits, respectats i estimats, una ocasió que la Providència ens ofereix per a contribuir a la construcció d'una societat més justa, una democràcia més plena, un país més solidari, un món més fraternal i una comunitat cristiana més oberta, d'acord amb l'Evangelí» (Missatge per a la Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat 2014).

Estimats germans i germanes: la resposta al desafiament plantejat per les migracions contemporànies es pot resumir en quatre verbs: *acollir, protegir, promoure i integrar*. Però aquests verbs no s'apliquen només als migrants i als refugiats. Expressen la missió de l'Església en relació a tots els habitants de les perifèries existencials, que han de ser acollits, protegits, promoguts i integrats. Si posem en pràctica aquests verbs, contribuïm a edificar la ciutat de Déu i de l'home, promovem el desenvolupament humà integral de totes les persones i també ajudem la comunitat mundial a acostar-se als objectius de desenvolupament sostenible que ha establert i que, del contrari, seran difícils d'assolir.

Per tant, no només està en joc la causa dels migrants, no es tracta només d'ells, sinó de tots nosaltres, del present i del futur de la família humana. Els migrants, i especialment aquells més vulnerables, ens ajuden a llegir els “signes dels temps”. A través d'ells, el Senyor ens crida a una conversió, a alliberar-nos dels exclusivismes, de la indiferència i de la cultura del descart. A través d'ells, el Senyor ens convida a reapropiar-nos de la nostra vida cristiana en la seva totalitat i a contribuir, cadascú segons la seva pròpia vocació, a la construcció d'un món que respongui cada vegada més al pla de Déu.

Aquest és el desig que acompanyo amb la meva pregària, invocant, per intercessió de la Verge Maria, la Mare de Déu del Camí, abundants benediccions sobre tots els emigrants i els refugiats del món, i sobre els qui es fan els seus companys de viatge.

Vaticà, 27 de maig de 2019

Franciscus

Jornada Mundial dels Pobres

Missatge del Sant Pare Francesc

17 de novembre de 2019

L'esperança dels pobres mai es veurà defraudada

1. «No es veurà defraudada l'esperança dels pobres» (Sl 9,19). Les paraules del salm es presenten amb una actualitat increïble, expressen una veritat profunda que la fe aconsegueix imprimir sobretot en el cor dels més pobres: retornar l'esperança perduda a causa de la injustícia, el sofriment i la precarietat de la vida.

El salmista descriu la condició del pobre i l'arrogància d'allò que l'opremeix (cf. 10,1-10); invoca el judici de Déu perquè es restableixi la justícia i se superi la iniquitat (cf. 10,14-15). És com si en les seves paraules tornés de nou la pregunta que s'ha repetit al llarg dels segles fins als nostres dies: com pot Déu tolerar la disparitat? Com pot permetre que el pobre sigui humiliat, sense intervenir per ajudar-lo? Per què permet que qui oprimeix tingui una vida feliç mentre el seu comportament hauria de ser condemnat precisament davant el sofriment del pobre?

Aquest salm es va compondre en un moment de gran desenvolupament econòmic que, com acostuma a passar, també va produir forts desequilibris socials. La iniquitat va generar un nombrós grup d'indigents, la condició dels quals semblava encara més dramàtica quan es comparava amb la riquesa aconseguida per uns pocs privilegiats. L'autor sagrat, observant aquesta situació, dibuixa un quadre ple de realisme i veritat.

Era una època en què la gent arrogant i sense cap sentit de Déu perseguia els pobres per apoderar-se fins i tot del poc que tenien i reduir-los a l'esclavatge. Avui no és gaire diferent. La crisi econòmica no ha impedit a molts grups de persones un enriquiment que sovint sembla encara més anòmal si veiem als carrers de les nostres ciutats l'ingent nombre de pobres mancats del necessari i que en ocasions són a més maltractats i explotats. Tornen a la ment les paraules de l'Apocalipsi: «Tu dius: "Sóc ric, m'he enriquit i no em manca res", però no t'adones que ets el més miserable i digne de compassió, pobre, cec i nu» (Ap 3,17). Passen els segles, però la condició de rics i pobres es manté inalterada, com si l'experiència de la història no ens hagués ensenyat res. Les paraules del salm, per tant, no es refereixen al passat, sinó al nostre present, exposat al judici de Déu.

2. També avui hem d'anomenar les nombroses formes de noves esclavituts a les quals estan sotmesos milions d'homes, dones, joves i infants.

Cada dia trobem famílies que es veuen obligades a abandonar la seva terra per buscar formes de subsistència en altres llocs; orfes que han perdut els seus pares o que n'han estat separats violentament a causa d'una explotació brutal; joves a la recerca d'una realització professional als quals s'impedeix l'accés al treball a causa de polítiques econòmiques miops; víctimes de moltes formes de violència, des de la prostitució fins a les drogues, i humiliades en el més profund del seu ésser. Com podem oblidar, a més, els milions d'immigrants víctimes de molts interessos ocults, sovint instrumentalitzats amb finalitats polítiques, als quals es nega la solidaritat i la igualtat? I què podem dir de les nombroses persones marginades i sense llar que deambulen pels carrers de les nostres ciutats?

Sovint veiem els pobres als abocadors recollint el producte que s'ha llençat per trobar alguna cosa per menjar o amb què vestir-se. Convertits ells mateixos en part d'un abocador humà, són tractats com rebuig, sense que hi hagi cap sentiment de culpa per part d'aquells que són còmplices d'aquest escàndol. Considerats generalment com paràsits de la societat, als pobres no se'ls perdona ni tan sols la pobresa. S'està sempre alerta per jutjar-los. No poden permetre's ser tímids o desanimar-se; són vistos com una amenaça o com incapaços, només perquè són pobres.

Per augmentar el drama, no se'ls permet veure el final del túnel de la misèria. S'ha arribat fins al punt de teoritzar i realitzar una arquitectura hostil per a desfer-se de la seva presència, fins i tot als carrers, últims llocs d'acolliment. Deambulen d'una part a l'altra de la ciutat, esperant aconseguir un treball, una casa, una mica d'afecte... Qualsevol possibilitat que se'ls ofereixi es converteix en un raig de llum; però, fins i tot on hauria d'existir almenys la justícia, sovint es comprova l'encrueliment en contra seva mitjançant la violència de l'arbitrarietat. Es veuen obligats a treballar hores interminables sota el sol abrasador per recollir els fruits de l'estació, però se'ls recompensa amb una paga irrisòria; no tenen seguretat en el treball ni condicions humanes que els permetin sentir-se iguals als altres. Per a ells no existeix el subsidi d'atur, indemnitzacions, ni tan sols la possibilitat de posar-se malalts.

El salmista descriu amb realisme cru l'actitud dels rics que despullen els pobres: «Sotja d'amagat, com un lleó entre els matolls: és a punt per a endur-se el dissipat, el captura, i amb el llaç l'arrossega» (Sl 10,9). És com si per a ells es tractés d'una jornada de caça, en la qual els pobres són acorralats, capturats i fets esclaus. En una condició com aquesta, el cor de molts es tanca i es referma el desig de tornar-se invisibles. Així, veiem sovint una multitud de pobres tractats amb retòrica i suportats amb fàstic. Ells es tornen com a transparents i les seves veus ja no tenen força ni consistència en la societat. Homes i dones cada vegada més estranys entre les nostres cases i marginats en els nostres barris.

3. El context que el salm descriu es tenyeix de tristesa per la injustícia, el sofriment i l'amargor que afecta els pobres. Malgrat això, s'ofereix una bonica definició del pobre. És aquell que «confia en el Senyor» (cf. v. 11) perquè té la certesa que mai no serà abandonat. El pobre, en l'Escriptura, és l'home de la confiança. L'autor sagrat brinda també el motiu d'aquesta confiança: ell «coneix el seu Senyor» (cf. *ibid.*), i en el llenguatge bíblic aquest «conèixer» indica una relació personal d'afecte i amor.

Som davant una descripció realment impressionant que mai no ens hauríem imaginat. Però això no fa sinó manifestar la grandesa de Déu quan es troba amb un pobre. La seva força creadora supera qualsevol expectativa humana i es fa realitat en el «record» que ell té d'aquesta persona concreta (cf. v. 13). És precisament aquesta confiança en el Senyor, aquesta certesa de no ser abandonat, allò que convida a l'esperança. El pobre sap que Déu no pot abandonar-lo; per això viu sempre en la presència d'aquest Déu que el recorda. La seva ajuda va més enllà de la condició actual de sofriment per a traçar un camí d'alliberament que transforma el cor, perquè el sosté en el més profund.

4. La descripció de l'acció de Déu en favor dels pobres és una tornada permanent en la Sagrada Escriptura. Ell és aquell que «escolta», «intervé», «protegeix», «defensa», «redimeix», «salva»... En definitiva, el pobre mai no trobarà Déu indiferent o silenciós davant la pregària. Déu és aquell que fa justícia i no oblida (cf. Sl 40,18; 70,6); de fet, és per a ell un refugi i no deixa d'acudir en el seu ajut (cf. Sl 10,14).

Es poden aixecar molts murs i bloquejar les portes d'entrada amb la il·lusió de sentir-se segurs amb les riqueses pròpies en detriment dels qui es queden a fora. No serà així per sempre. El «dia del Senyor», tal com és descrit pels profetes (cf. Am 5,18; Is 2-5; Jl, 1-3), destruirà les barreres construïdes entre els països i substituirà l'arrogància d'uns pocs per la solidaritat de molts. La condició de marginació en què es veuen immerses milions de persones no podrà durar gaire temps. El seu crit augmenta i arriba a tota la terra. Com va escriure D. Primo Mazzolari: «El pobre és una protesta continuada contra les nostres injustícies; el pobre és un polvorí. Si els dones foc, el món esclatarà.»

5. No hi ha manera d'eludir la crida urgent que la Sagrada Escriptura confia als pobres. Onsevulga que es miri, la Paraula de Déu indica que els pobres són aquells que no tenen el necessari per a viure perquè depenen dels altres. Ells són l'oprimit, l'humil, el qui està postrat a terra. Tot i això, davant aquesta multitud innumerable d'indigents, Jesús no va tenir por d'identificar-se amb cada un d'ells: «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40). Fugir d'aquesta identificació equival a falsificar l'Evangelí i esmorteir la revelació. El Déu que Jesús va

voler revelar és aquest: un Pare generós, misericordiós, inesgotable en la seva bondat i gràcia, que ofereix esperança sobretot als qui estan desil·lusionats i privats de futur.

Cal destacar que les benaurances amb què Jesús va inaugurar la predicació del regne de Déu, s'obren amb aquesta expressió: «Feliços els pobres». El sentit d'aquest anunci paradoxal és que el regne de Déu pertany precisament als pobres, perquè estan en condicions de rebre'l. Quantes persones pobres trobem cada dia! A vegades sembla que el pas del temps i les conquestes de la civilització n'augmenten el nombre en comptes de disminuir-lo. Passen els segles, i la benaurança evangèlica sembla cada vegada més paradoxal: els pobres són cada vegada més pobres, i en l'actualitat ho són encara més. Però Jesús, que ha inaugurat el seu Regne posant en el centre els pobres, vol dir-nos precisament això: Ell l'ha inaugurat, però ens ha confiat a nosaltres, els seus deixebles, la tasca de tirar-lo endavant, assumint la responsabilitat de donar esperança als pobres. Cal, sobretot en una època com la nostra, revifar l'esperança i restaurar la confiança. És un programa que la comunitat cristiana no pot subestimar. D'això en depèn que sigui creïble el nostre anunci i el testimoniatge dels cristians.

6. L'Església, sent propera als pobres, es reconeix com un poble estès entre moltes nacions la vocació de les quals és no permetre que ningú se senti estrany o exclòs, perquè implica a tots en un camí comú de salvació. La condició dels pobres obliga a no distanciar-se de cap manera del cos del Senyor que sofreix en ells. Més aviat estem cridats a tocar la seva carn per a comprometre'ns en primera persona en un servei que constitueix evangelització autèntica. La promoció dels pobres, també en l'aspecte social, no és un compromís extern a l'anunci de l'Evangelí, sinó que posa de manifest el realisme de la fe cristiana i la seva validesa històrica. L'amor que dona vida a la fe en Jesús no permet que els seus deixebles es tanquin en un individualisme asfixiant, soterrat en segments d'intimitat espiritual, sense cap influència en la vida social (cf. Exhort. ap. Evangelii gaudium, 183).

Fa poc hem plorat la mort d'un gran apòstol dels pobres, Jean Vanier, el qual amb la seva dedicació va aconseguir obrir nous camins a la tasca de la promoció de les persones marginades. Jean Vanier va rebre de Déu el do de dedicar tota la vida als germans i germanes amb discapacitats greus, als quals la societat sovint tendeix a excloure. Va ser un «sant de la casa del costat» de la nostra; amb el seu entusiasme va saber congregiar entorn seu a molts joves, homes i dones, que amb el seu compromís quotidià van donar amor i van tornar el somriure a moltes persones dèbils i fràgils, oferint-los una veritable «arca» de salvació contra la marginació i la soledat. Aquest testimoniatge seu ha canviat la vida de moltes persones i ha ajudat el món a mirar amb altres ulls les persones més dèbils i fràgils. El crit dels pobres

ha estat escoltat i ha produït una esperança indestructible, generant signes visibles i tangibles d'un amor concret que també avui podem reconèixer.

7. «L'opció pels últims, per aquells que la societat descarta i rebutja (ibid., 195) és una opció prioritària que els deixebles de Crist estan cridats a realitzar per a no traïr la credibilitat de l'Església i donar esperança efectiva a moltes persones indefenses. En elles, la caritat cristiana hi troba la verificació, perquè qui es compadeix dels seus sofriments amb l'amor de Crist rep força i confereix vigor a l'anunci de l'Evangeli.

El compromís dels cristians, en ocasió d'aquesta Jornada Mundial i sobretot en la vida ordinària de cada dia, no consisteix només en iniciatives d'assistència que, si bé són encomiables i necessàries, han de tendir a incrementar en cada un l'atenció plena que es mereix cada persona que es troba en dificultat. «Aquesta atenció amant és l'inici d'una preocupació veritable» (ibid., 199) pels pobres en la recerca del seu bé veritable. No és fàcil ser testimonis d'esperança cristiana en el context d'una cultura consumista i de rebuig, orientada a créixer el benestar superficial i efímer. Cal un canvi de mentalitat per a redescobrir l'essencial i donar cos i efectivitat a l'anunci del regne de Déu.

L'esperança es comunica també a través de la consolació, que es realitza acompanyant els pobres no per un moment, carregat d'entusiasme, sinó amb un compromís que es prolonga en el temps. Els pobres obtenen una esperança vertadera no quan ens veuen complaguts per haver-los donat una mica del nostre temps, sinó quan reconeixen en el nostre sacrifici un acte d'amor gratuït que no busca recompensa.

8. Als nombrosos voluntaris, que moltes vegades tenen el mèrit de ser els primers a haver intuït la importància d'aquesta preocupació pels pobres, els demano que creixin en la seva dedicació. Benvolguts germans i germanes, us exhorto a descobrir en cada pobre que trobeu allò que ell realment necessita; a no detenir-vos davant la primera necessitat material, sinó a anar més enllà per a descobrir la bondat amagada en els seus cors, prestant atenció a la seva cultura i a les seves maneres d'expressar-se, i així poder entaular un diàleg veritablement fraternal. Deixem de costat les divisions que provenen de visions ideològiques o polítiques, fixem la mirada en l'essencial, que no requereix gaires paraules sinó una mirada d'amor i una mà estesa. No oblideu mai que «la pitjor discriminació que sofreixen els pobres és la manca d'atenció espiritual» (ibid., 200).

Abans que res, els pobres tenen necessitat de Déu, del seu amor fet visible gràcies a persones santes que viuen amb ells, aquelles que en la senzillesa de la seva vida expressen i posen de manifest la força de l'amor cristià. Déu es val de molts camins i d'instruments infinits per arribar al cor

de les persones. Per suposat, els pobres s'acosten a nosaltres també perquè els distribuïm menjar, però el que realment necessiten va més enllà del plat calent o de l'entrepà que els oferim. Els pobres necessiten les nostres mans per a reincorporar-se, els nostres cors per a sentir de nou el calor de l'afecte, la nostra presència per a superar la soledat. Senzillament, ells necessiten amor.

9. A vegades es requereix poc per a tornar l'esperança: n'hi ha prou a detenir-se, somriure, escoltar. Per un dia deixem de costat les estadístiques; els pobres no són números als quals es pugui recórrer per a presumir amb obres i projectes. Els pobres són persones a les quals s'ha d'anar a trobar: són joves i ancians sols als quals es pot convidar a entrar a casa per a compartir una menjada; homes, dones i infants que esperen una paraula amistosa. Els pobres ens salven perquè ens permeten trobar el rostre de Jesucrist.

Als ulls del món no sembla raonable pensar que la pobresa i la indigència puguin tenir una força salvadora; però és allò que ensenya l'Apòstol quan diu: «No n'hi ha gaires de savis a la manera d'aquest món ni gaires d'influents o de bona família. Ben al contrari, Déu ha escollit els insensats d'aquest món per confondre els savis; i ha escollit els febles d'aquest món per confondre els forts. Déu ha escollit gent que no compta, els menyspreats d'aquest món; ha escollit els qui no són res per anul·lar els qui són alguna cosa. Així ningú no es pot gloriar davant de Déu» (1Co 1,26-29). Amb els ulls humans no s'aconsegueix veure aquesta força salvadora; amb els ulls de la fe, en canvi, se la pot veure en acció i experimentar-la en primera persona. En el cor del poble de Déu que camina batega aquesta força salvadora que no exclou ningú i congrega a tots en una peregrinació veritable de conversió per a reconèixer i estimar els pobres.

10. El Senyor no abandona aquell qui el cerca i els qui l'invoquen; «no oblida mai el clam de l'indefens» (Sl 9,13), perquè les seves oïdes estan atentes a la seva veu. L'esperança del pobre desafía les diferents situacions de mort, perquè ell se sap estimat particularment per Déu, i així aconsegueix vèncer el sofriment i l'exclusió. La seva condició de pobresa no li treu la dignitat que ha rebut del Creador; viu amb la certesa que Déu mateix la hi restituirà plenament, perquè ell no és indiferent a la sort dels seus fills més dèbils, al contrari, s'adona dels seus afanys i dolors i els agafa amb les seves mans, i a ells els concedeix força i valor (cf. Sl 10,14). L'esperança del pobre es consolida amb la certesa de ser acollit pel Senyor, de trobar en ell la justícia veritable, de ser enfortit en el seu cor per a continuar estimant (cf. Sl 10,17).

La condició que es posa als deixebles del Senyor Jesús, per a ser evangelitzadors coherents, és sembrar signes tangibles d'esperança. A totes les comunitats cristianes i a tots aquells que senten la necessitat de

portar esperança i consol als pobres, demano que es comprometin perquè aquesta Jornada Mundial pugui reforçar en molts la voluntat de col·laborar activament perquè ningú no se senti privat de proximitat i solidaritat. Que ens acompanyin les paraules del profeta que anuncia un futur diferent: «A vosaltres que reverencieu el meu nom, brillarà el sol de la salvació, i els seus raigs us guariran» (Ml 3,20).

Vaticà, 13 de juny de 2019

Memòria litúrgica de sant Antoni de Pàdua

Franciscus

